บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง "การศึกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก" นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายและภาพประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ข้อดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจ

4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลของการวิจัยโดยเรียงลำดับการนำเสนอทั้ง 5 ข้อดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อดังนี้

4.1.1 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ห้างหุ้นส่วน	103	28.53
บริษัทจำกัด	258	71.47
รวม	361	100.00

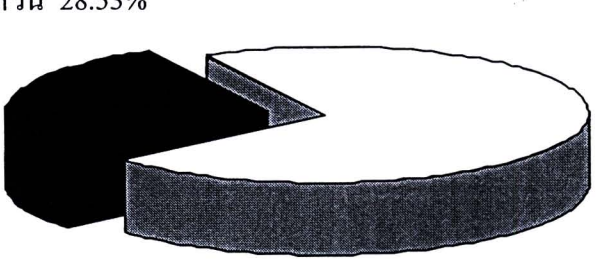

ภาพที่ 4-1 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุดได้แก่ บริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 71.47 ที่เหลือได้แก่ ห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 28.53

4.1.2 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	272	75.35
ขนาดกลาง	89	24.65
รวม	361	100.00

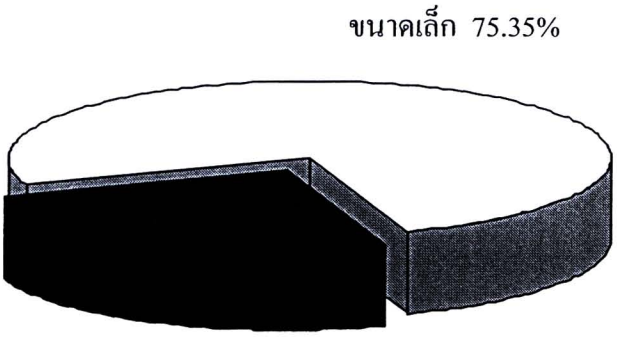

ภาพที่ 4-2 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2 พบว่า ขนาดของธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ ธุรกิจขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 75.35 ที่เหลือได้แก่ ธุรกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.65

4.1.3 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	160	44.32
10 ปี-15 ปี	138	38.23
15 ปีขึ้นไป	63	17.45
รวม	361	100.00

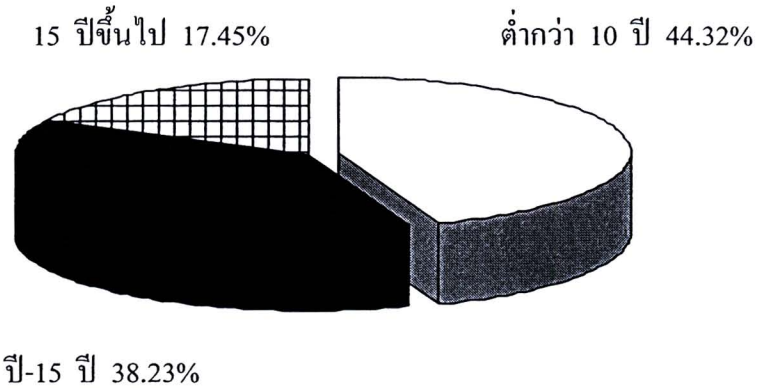

ภาพที่ 4-3 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา มากที่สุดได้แก่ ระยะเวลาต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.32 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 10 ปี-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.23 และน้อยที่สุดได้แก่ ระยะเวลา 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.45

4.1.4 สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบธุรกิจปรากฏผลดังตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	32	8.86
กลุ่มยานยนต์	45	12.47
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	33	9.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	44	12.19
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	37	10.25
กลุ่มกิจการค้าขาย	45	12.47
กลุ่มสินค้าอุปโภค	48	13.30
กลุ่มสินค้าบริโภค	47	13.02
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	30	8.30
รวม	361	100.00

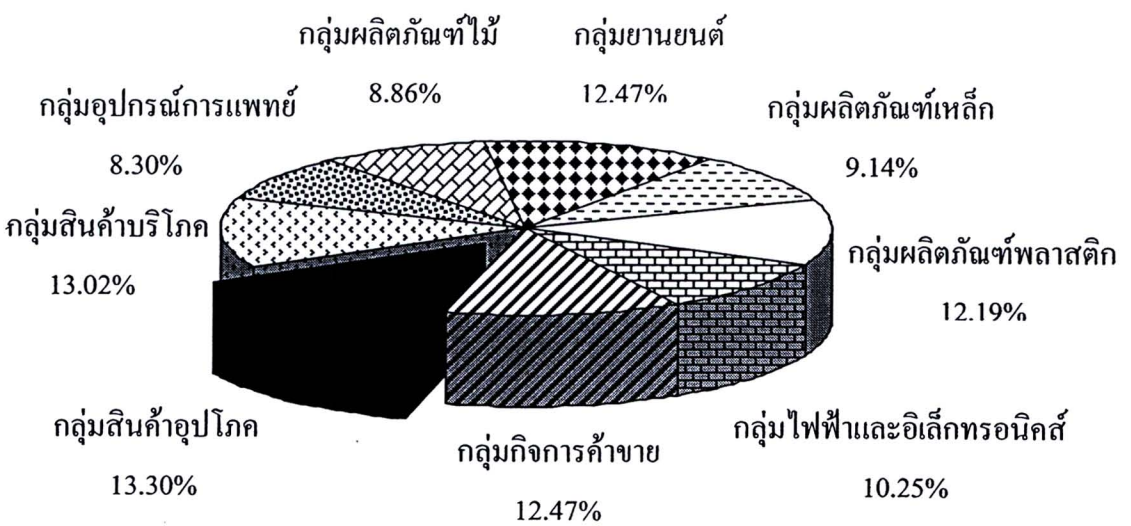

ภาพที่ 4-4 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4 พบว่า ประเภทของการประกอบการธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค คิดเป็นร้อยละ 13.30 รองลงมาได้แก่ กลุ่มสินค้าบริโภค คิดเป็นร้อยละ 13.02 กลุ่มยานยนต์และกลุ่มกิจการค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 12.47 เท่ากัน กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก คิดเป็นร้อยละ 12.19 กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ คิดเป็นร้อยละ 10.25 กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 9.14 กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ คิดเป็นร้อยละ 8.86 และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.30 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจโดยส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 41 ข้อและส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ไขปัญหา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checking list) มีข้อคำถามจำนวน 84 ข้อดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	$\overline{X}$	S.D
ปัจจัยโดยภาพรวม	3.51	0.27
ปัจจัยภายใน	3.57	0.27
ปัจจัยภายนอก	3.44	0.38

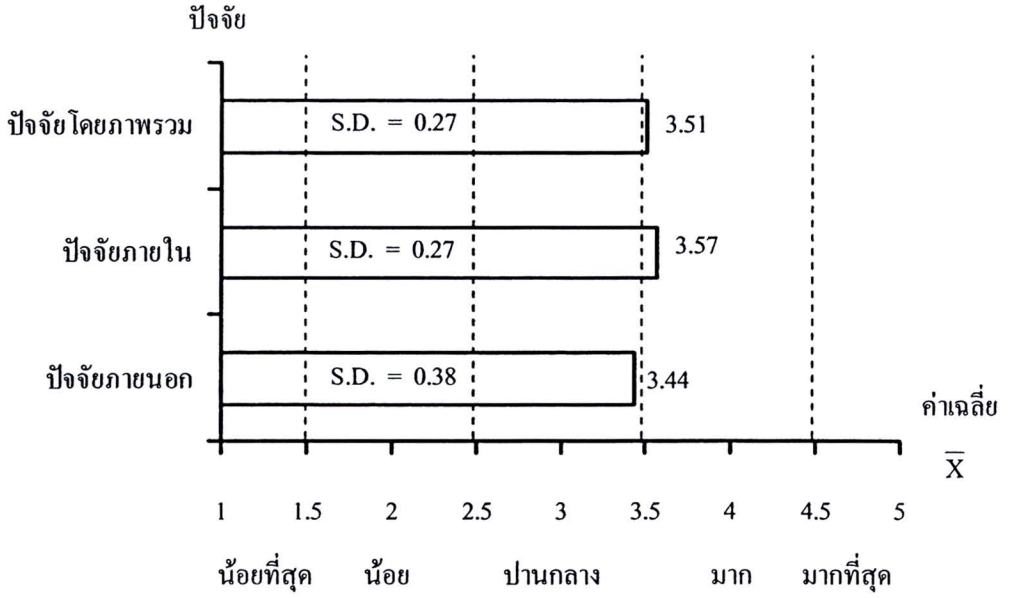

ภาพที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม

จากตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย สามารถลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.57)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.44)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวมของปัจจัยภายในเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายข้อ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ	$\overline{X}$	S.D
รวมปัจจัยภายใน	3.57	0.27
ด้านคุณภาพสินค้า	3.88	0.64
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.00	0.65
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	3.49	0.68
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.56	0.70
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.80	0.66
ด้านลูกค้าค้างชำระผลิตภัณฑ์	3.32	0.68
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.42	0.67
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.46	0.62
ด้านระบบขนส่งสินค้า	3.25	0.73
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.70	0.73
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.48	0.70
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.37	0.77
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.27	0.75
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.57	0.65
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.55	0.77
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.50	0.59
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.52	0.63
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.85	0.70
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.37	0.66
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.52	0.63
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.76	0.77
ด้านบริหารจัดการภายในองค์กร	3.88	0.69

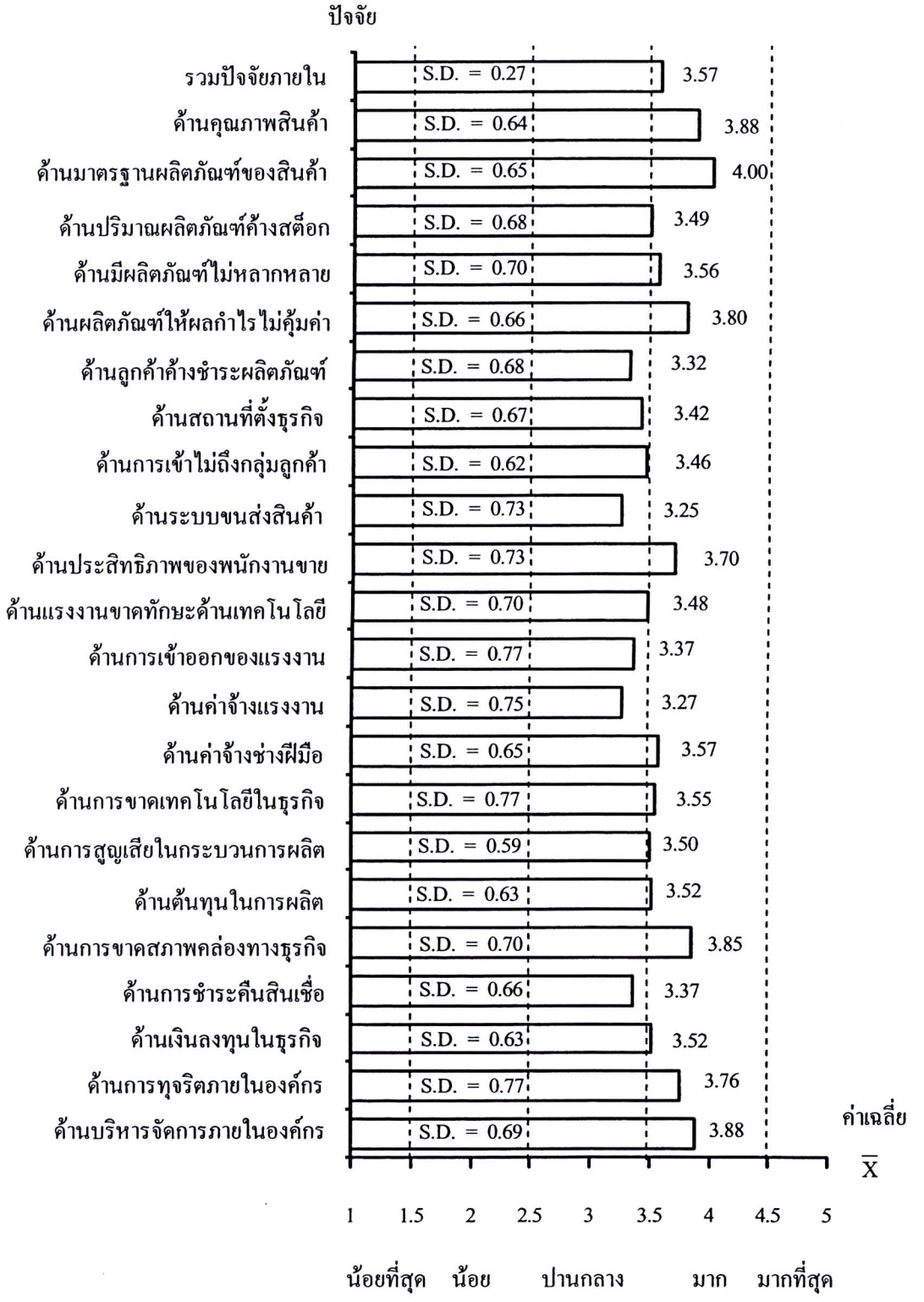

ภาพที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายข้อ

จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6 พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่านะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตราฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพ ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$= 3.88) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$= 3.80) ด้านการทุจริตภายในองค์การ ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$= 3.70) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการขาดเทคโนโลยีของธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.55) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$=3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$= 3.48) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านการชำระสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.27) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.25) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวมของปัจจัยภายนอกเป็นรายข้อปรากฏผลดังตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอกโดยภาพรวมเป็นรายข้อ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ	$\overline{X}$	S.D
รวมปัจจัยภายนอก	3.44	0.38
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.66	0.63
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.44	0.66
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.87	0.61
ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด)	3.88	0.63
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.70	0.89
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.17	0.71
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.16	0.76
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.09	0.82
ด้านราคาน้ำมัน	3.39	0.92
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.60	0.72
ด้านนโยบายของรัฐ	3.47	0.80
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.12	0.73
ด้านอัตราภาษี	3.25	0.76
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	3.12	0.81
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.43	0.75
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.71	0.88
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.36	0.72
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.34	0.71
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.52	0.77

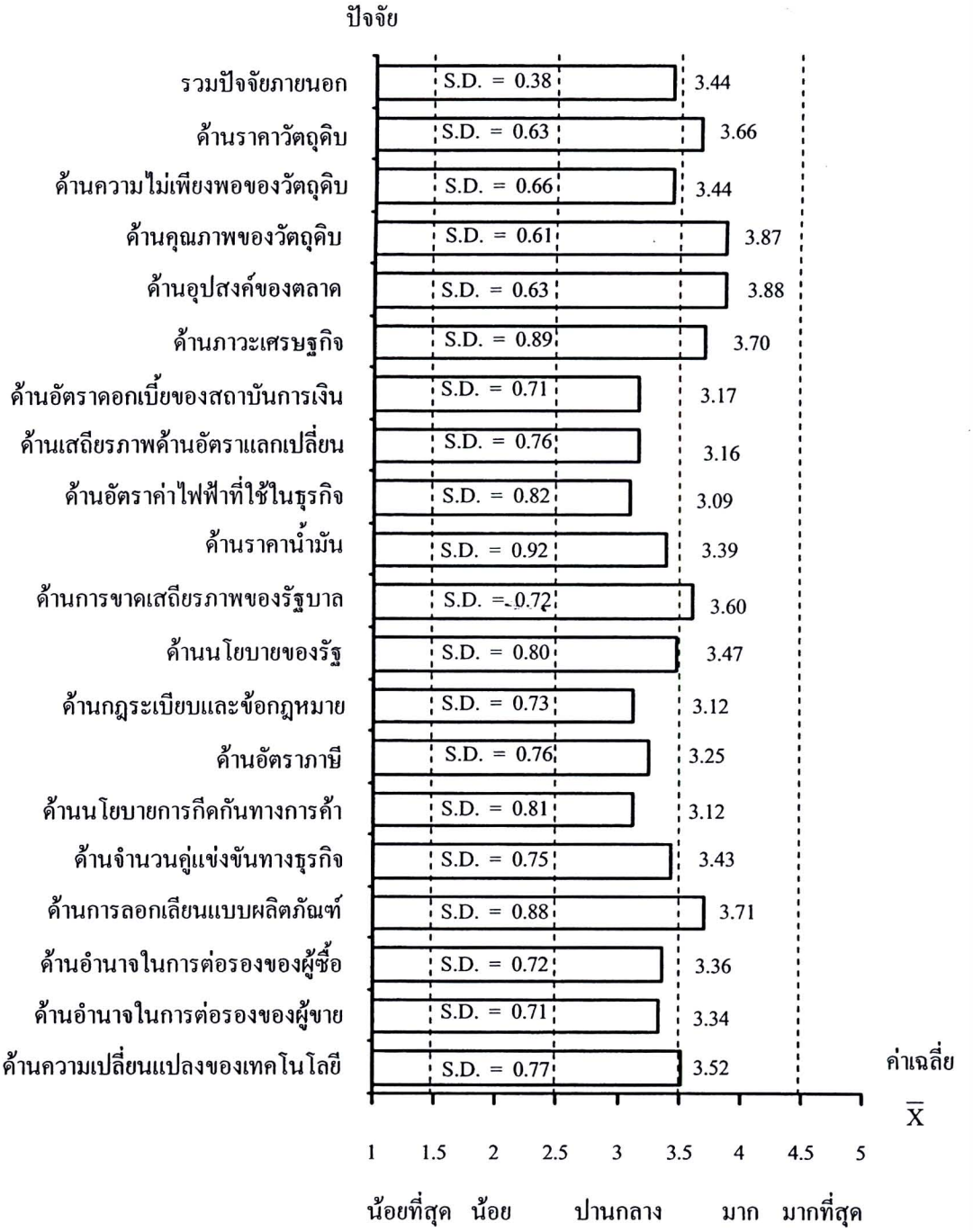

ภาพที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก โดยภาพรวมเป็นรายข้อ

จากตางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$= 3.88) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.60) และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.34) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.16) ด้านกฎเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.12) ด้านนโยบายกีดกันทางการค้าของต่างระเทศ ($\overline{X}$ = 3.12) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.09) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8 ภาพที่ 4-8 และภาพที่ 4-9

ตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.55	0.35	3.49	0.23
ปัจจัยภายใน	3.63	0.34	3.54	0.24
ปัจจัยภายนอก	3.46	0.47	3.43	0.34

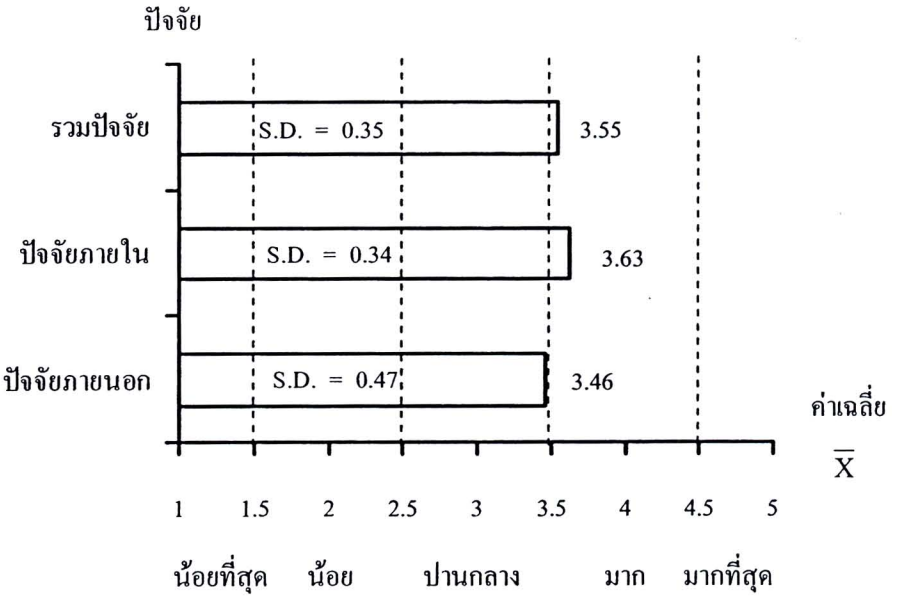

ภาพที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-8 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.63)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.46)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

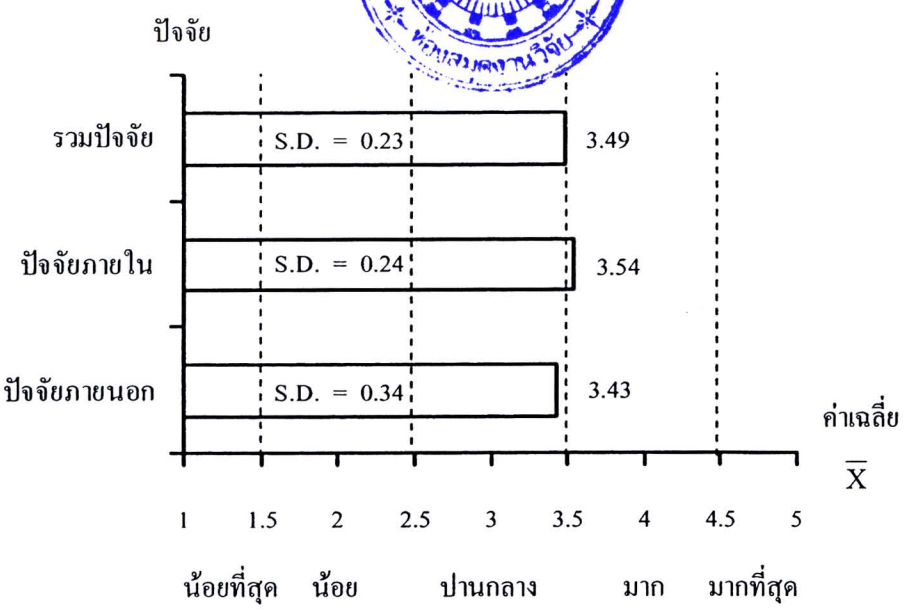

ภาพที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-9 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X} = 3.54$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X} = 3.43$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9 ภาพที่ 4-10 และภาพที่ 4-11

ตารางที่ 4-9 *แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัย* โดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.49	0.26	3.56	0.29
ปัจจัยภายใน	3.56	0.27	3.59	0.28
ปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.52	0.39

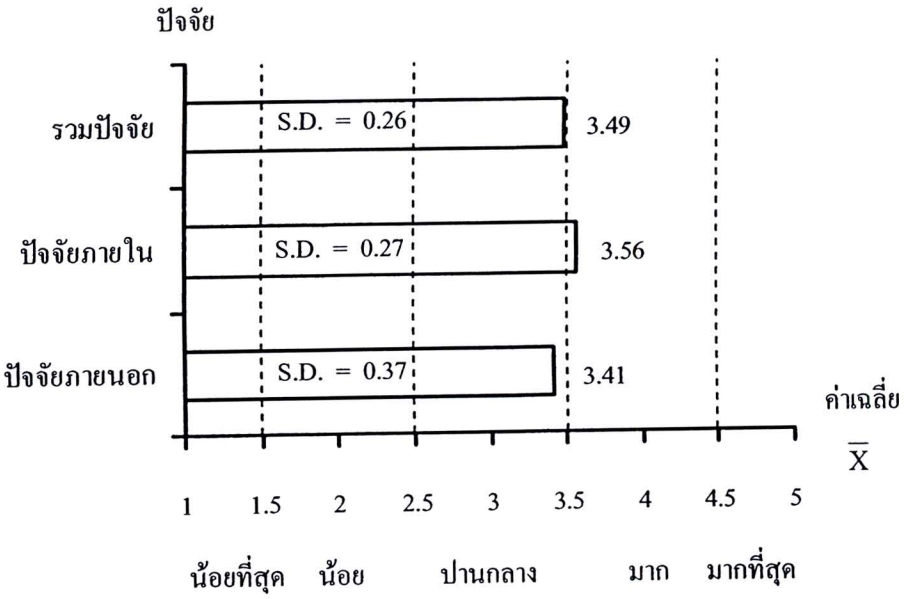

ภาพที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-10 พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.56)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปากลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.41)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

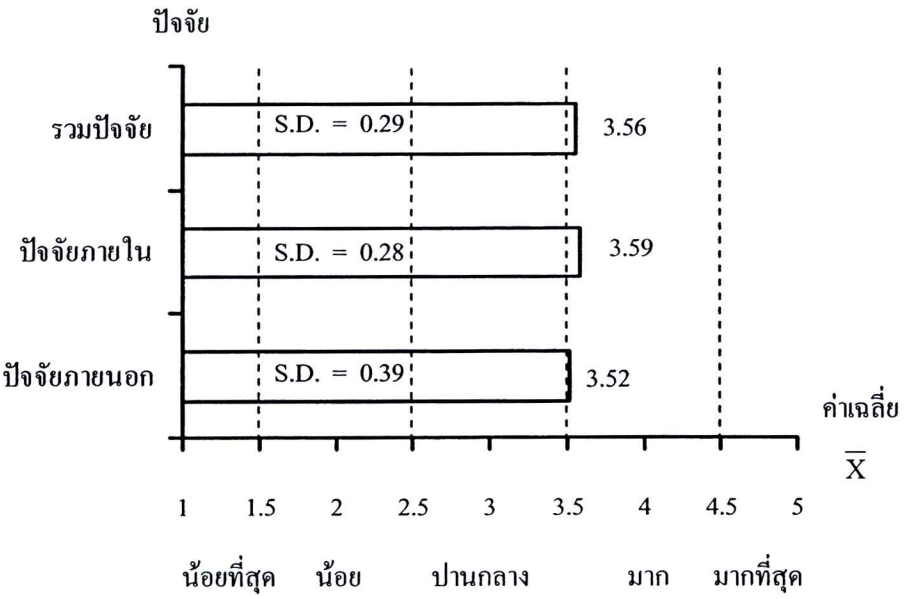

ภาพที่ 4-11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-11 พบว่า ธุรกิจขนาดกลางมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.59) และ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.52)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10 ภาพที่ 4-12 ถึงภาพที่ 4-14

ตารางที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10ปี		10 ปี – 15 ปี		15 ปีขึ้นไป	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.49	0.23	3.53	0.28	3.50	0.31
ปัจจัยภายใน	3.55	0.24	3.56	0.29	3.63	0.32
ปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.50	0.37	3.35	0.39

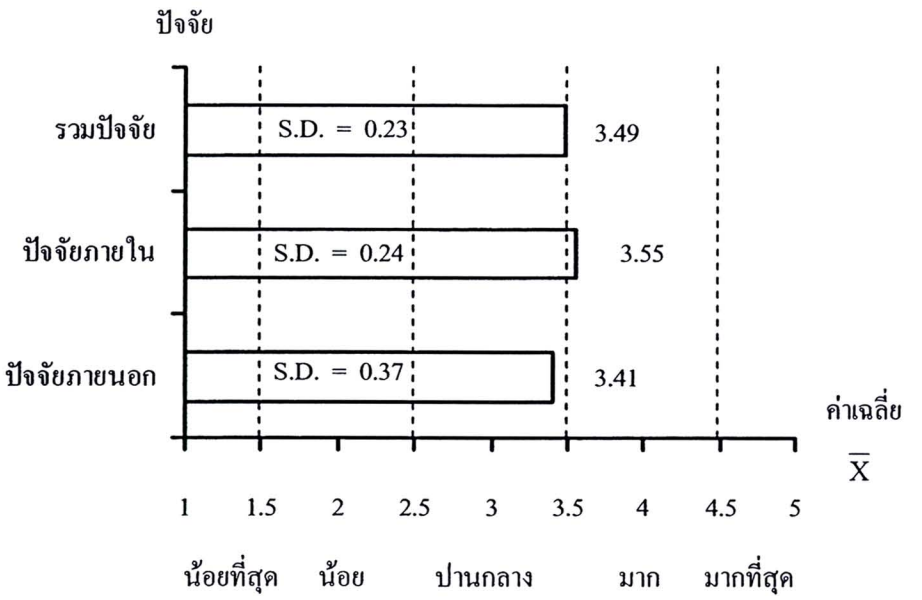

ภาพที่ 4-12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-12 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.55)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.41)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

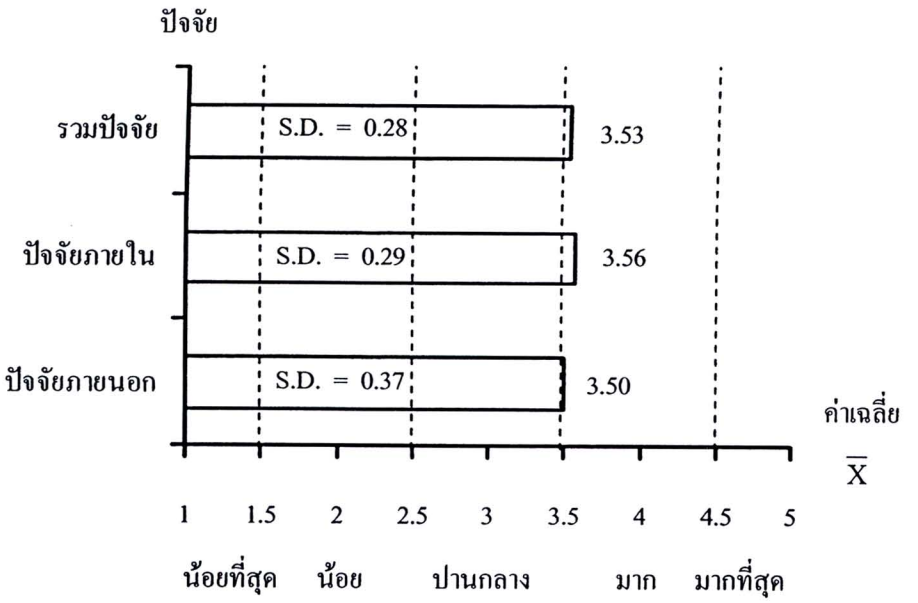

ภาพที่ 4-13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา มากกว่า 10 ปี-15 ปี

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-13 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.56) และปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.50)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

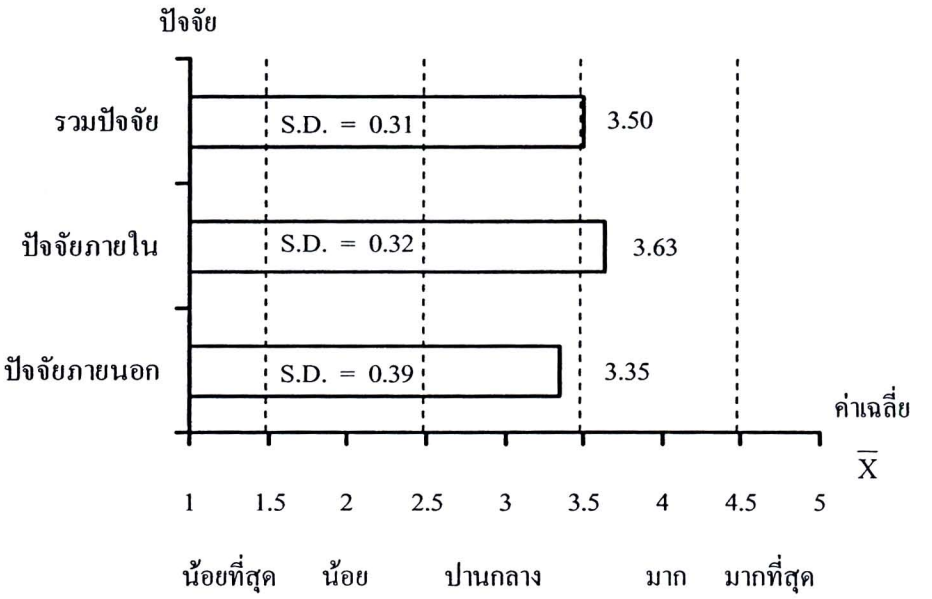

ภาพที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-14 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ15 ปีขึ้นไป มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.63)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.35)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-11 ภาพที่ 4-15 ถึงภาพที่ 4-23

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ		ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ		
		รวมปัจจัย	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	$\overline{X}$	3.66	3.69	3.63
	S.D.	0.42	0.43	0.41
กลุ่มยานยนต์	$\overline{X}$	3.51	3.60	3.42
	S.D.	0.35	0.36	0.39
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	$\overline{X}$	3.46	3.43	3.51
	S.D.	0.09	0.14	0.09
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	$\overline{X}$	3.60	3.63	3.57
	S.D.	0.29	0.28	0.40
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	$\overline{X}$	3.52	3.49	3.55
	S.D.	0.18	0.24	0.19
กลุ่มกิจการค้าขาย	$\overline{X}$	3.45	3.51	3.39
	S.D.	0.21	0.25	0.31
กลุ่มสินค้าอุปโภค	$\overline{X}$	3.46	3.60	3.30
	S.D.	0.19	0.16	0.34
กลุ่มสินค้าบริโภค	$\overline{X}$	3.42	3.57	3.26
	S.D.	0.27	0.25	0.48
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	$\overline{X}$	3.51	3.58	3.43
	S.D.	0.20	0.13	0.41

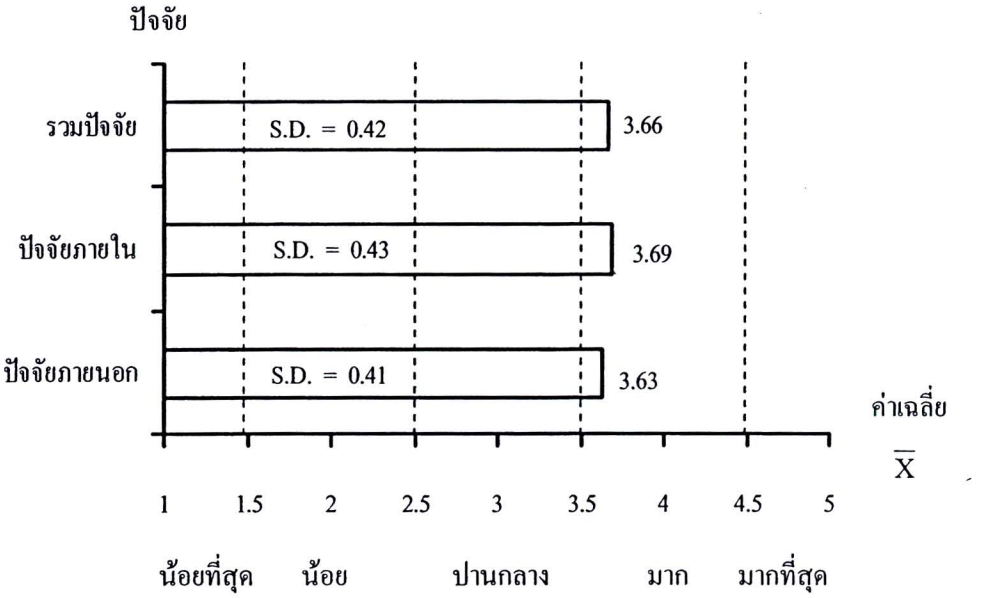

ภาพที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-15 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.69) และ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.63)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

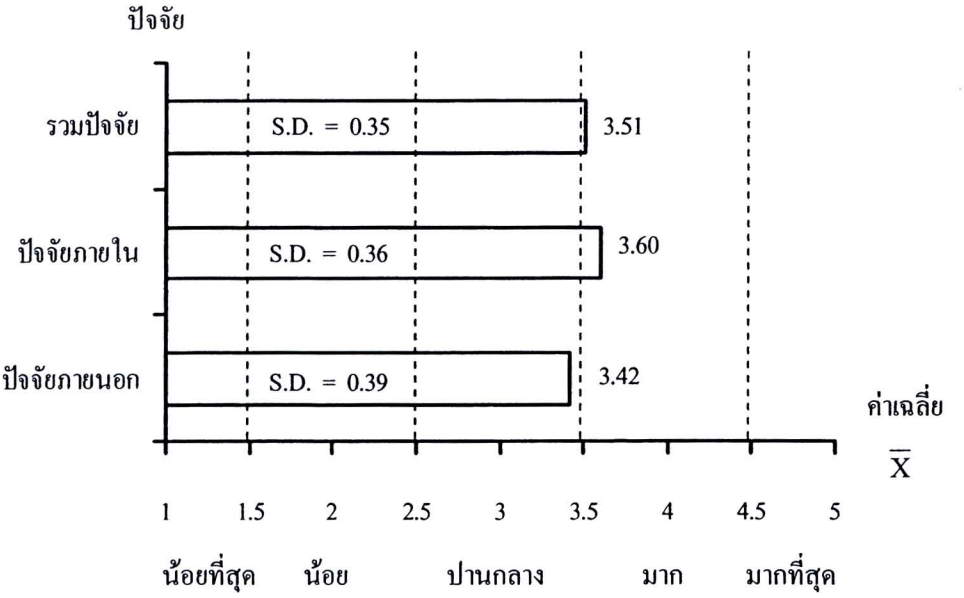

ภาพที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-16 พบว่า ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.60)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.42)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

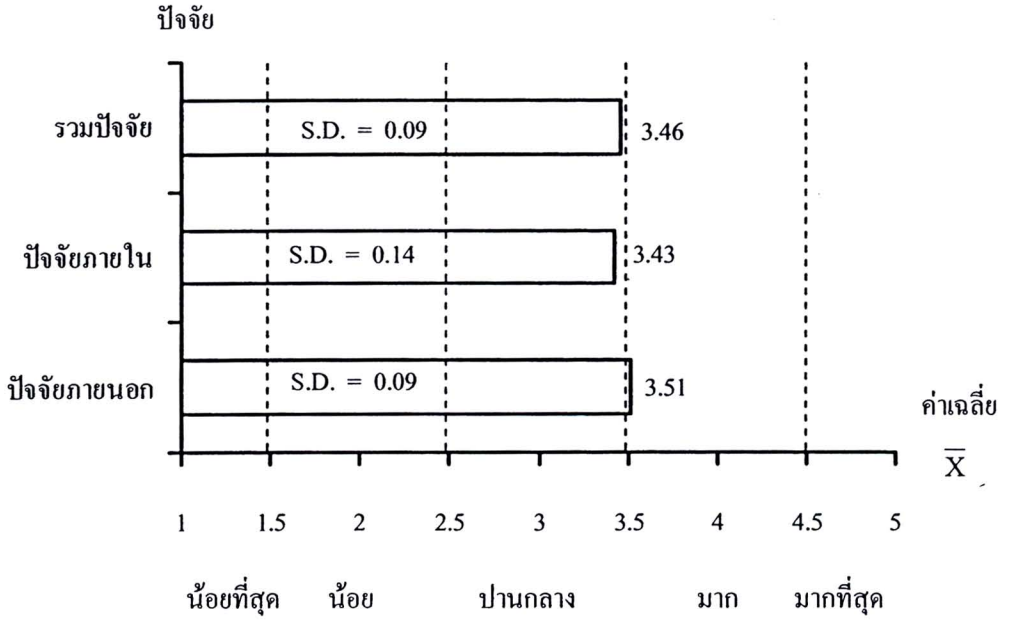

ภาพที่ 4-17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-17 พบว่า ธุรกิจผลิตภัณฑ์เหล็ก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X} = 3.51$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X} = 3.43$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

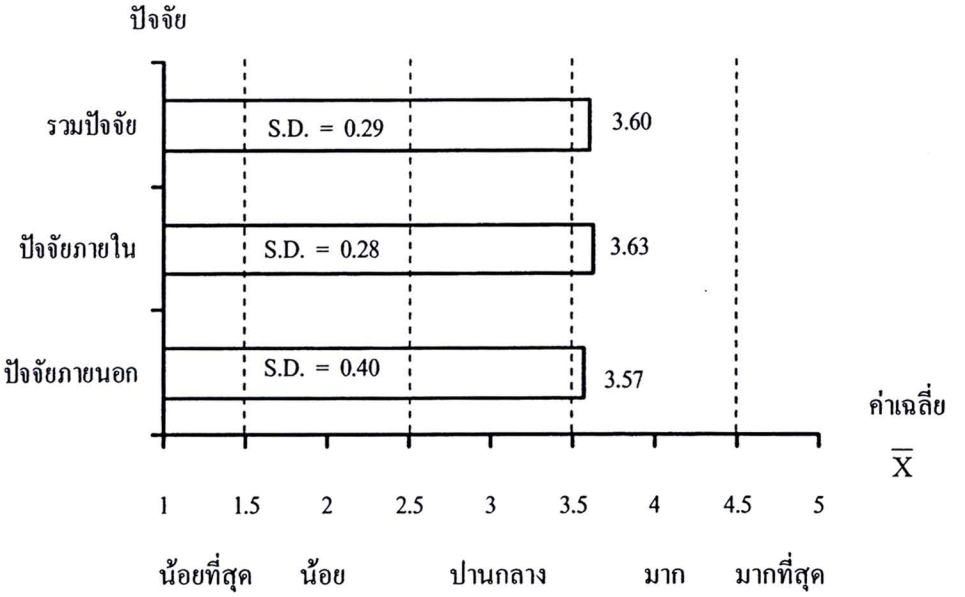

ภาพที่ 4-18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-18 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.63) และ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.57)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

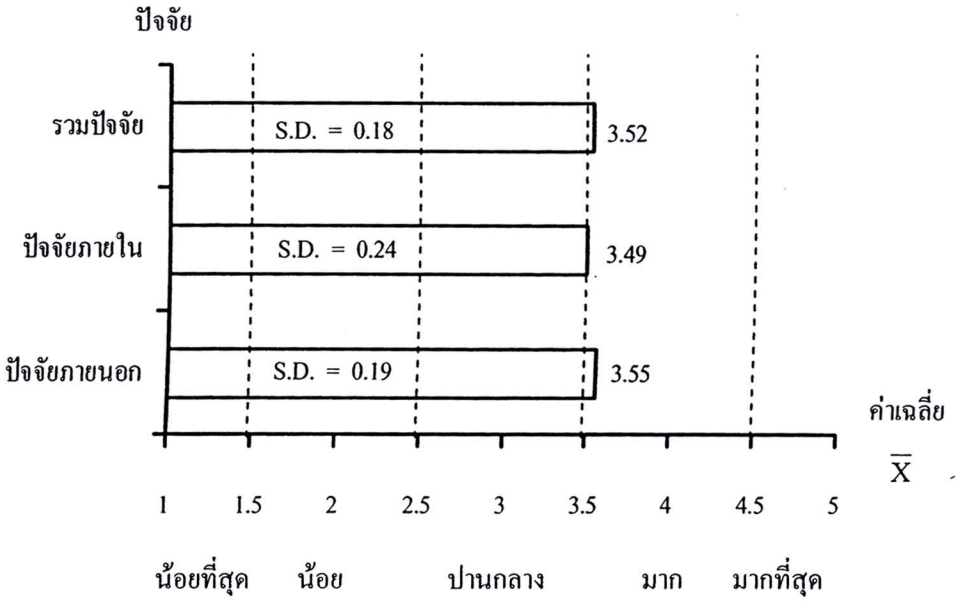

ภาพที่ 4-19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

จากตารางที่ 4-11 และ ภาพที่ 4-19 พบว่า ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.55)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.49)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

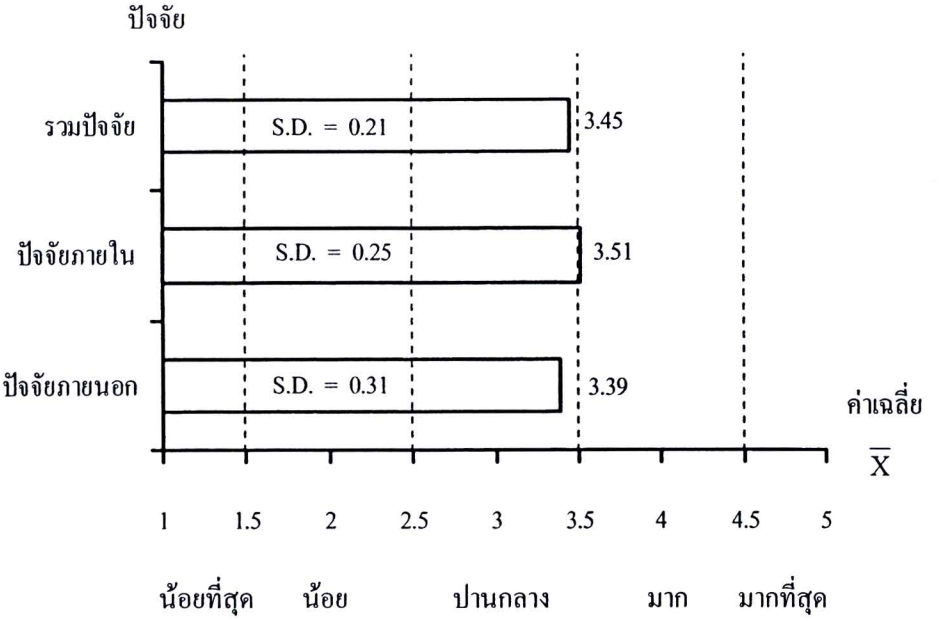

ภาพที่ 4-20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-20 พบว่า ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.51)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.39)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

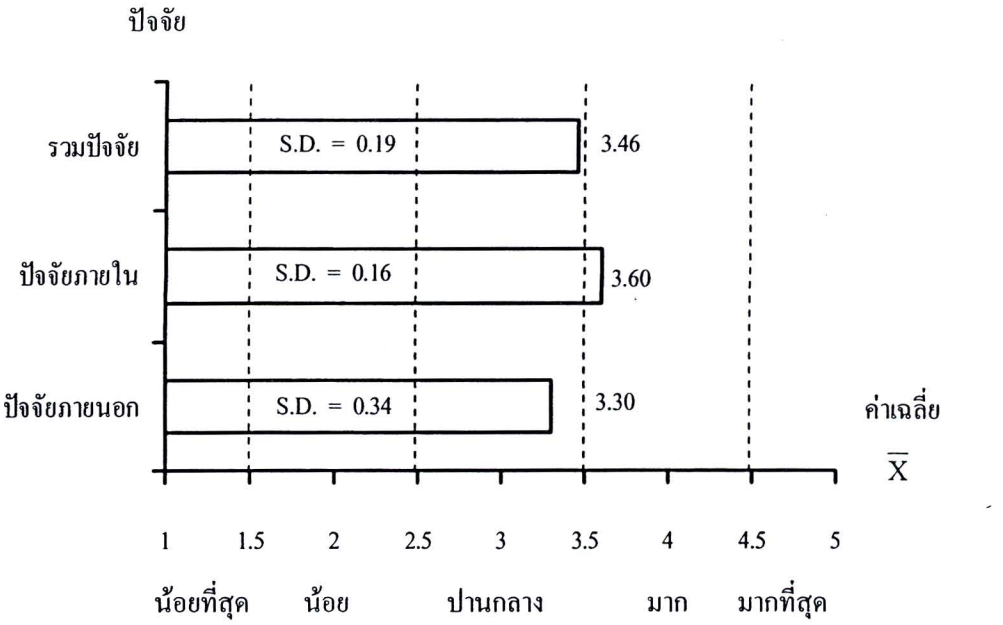

ภาพที่ 4-21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-21 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.60)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.30)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

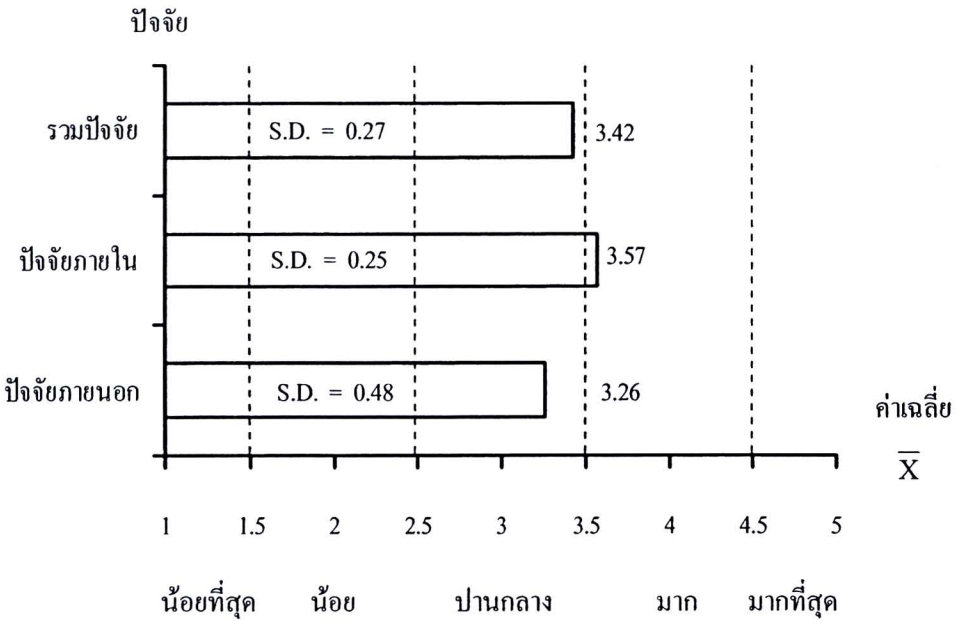

ภาพที่ 4-22 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-22 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.57)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.26)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

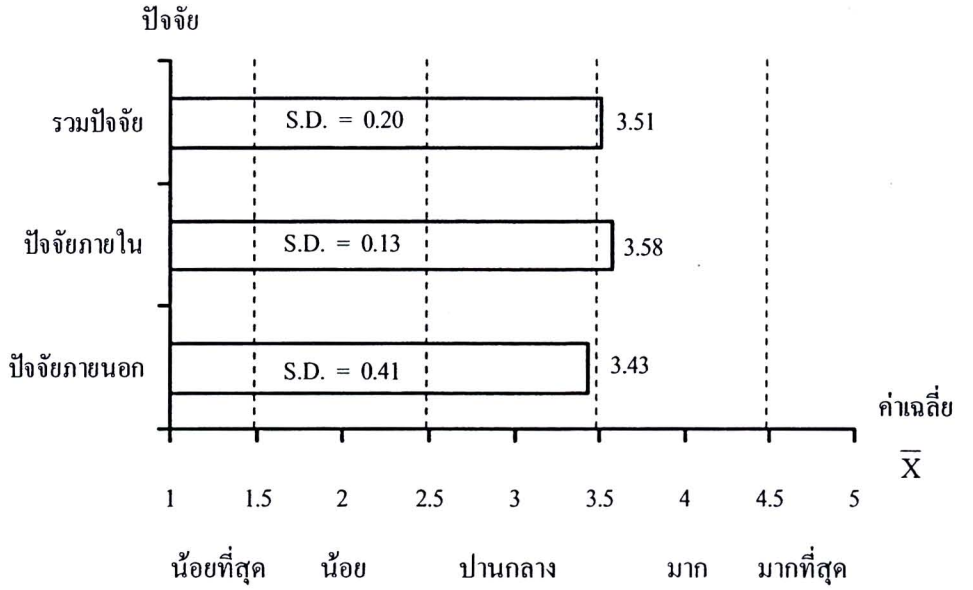

ภาพที่ 4-23 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยโดยภาพรวมจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-23 พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการโดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\overline{X}$ = 3.58)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ($\overline{X}$ = 3.43)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-12 ภาพที่ 4-24 และภาพที่ 4-25

ตารางที่ 4-12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
ปัจจัยภายใน	3.63	0.34	3.54	0.24
ด้านคุณภาพสินค้า	3.91	0.67	3.86	0.62
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.09	0.64	3.96	0.65
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.61	0.71	3.45	0.67
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.61	0.77	3.53	0.67
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.83	0.73	3.78	0.63
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.37	0.73	3.30	0.67
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.52	0.62	3.37	0.68
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.50	0.68	3.45	0.60
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.31	0.71	3.22	0.74
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.63	0.85	3.73	0.68
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.56	0.70	3.45	0.69
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.38	0.88	3.37	0.72
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.32	0.88	3.24	0.70
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.54	0.65	3.58	0.65
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.61	0.79	3.52	0.75
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.49	0.62	3.51	0.57
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.63	0.66	3.48	0.61
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.90	0.71	3.83	0.69
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.58	0.62	3.28	0.66
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.61	0.67	3.49	0.61
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.83	0.75	3.73	0.78
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	4.01	0.63	3.83	0.70

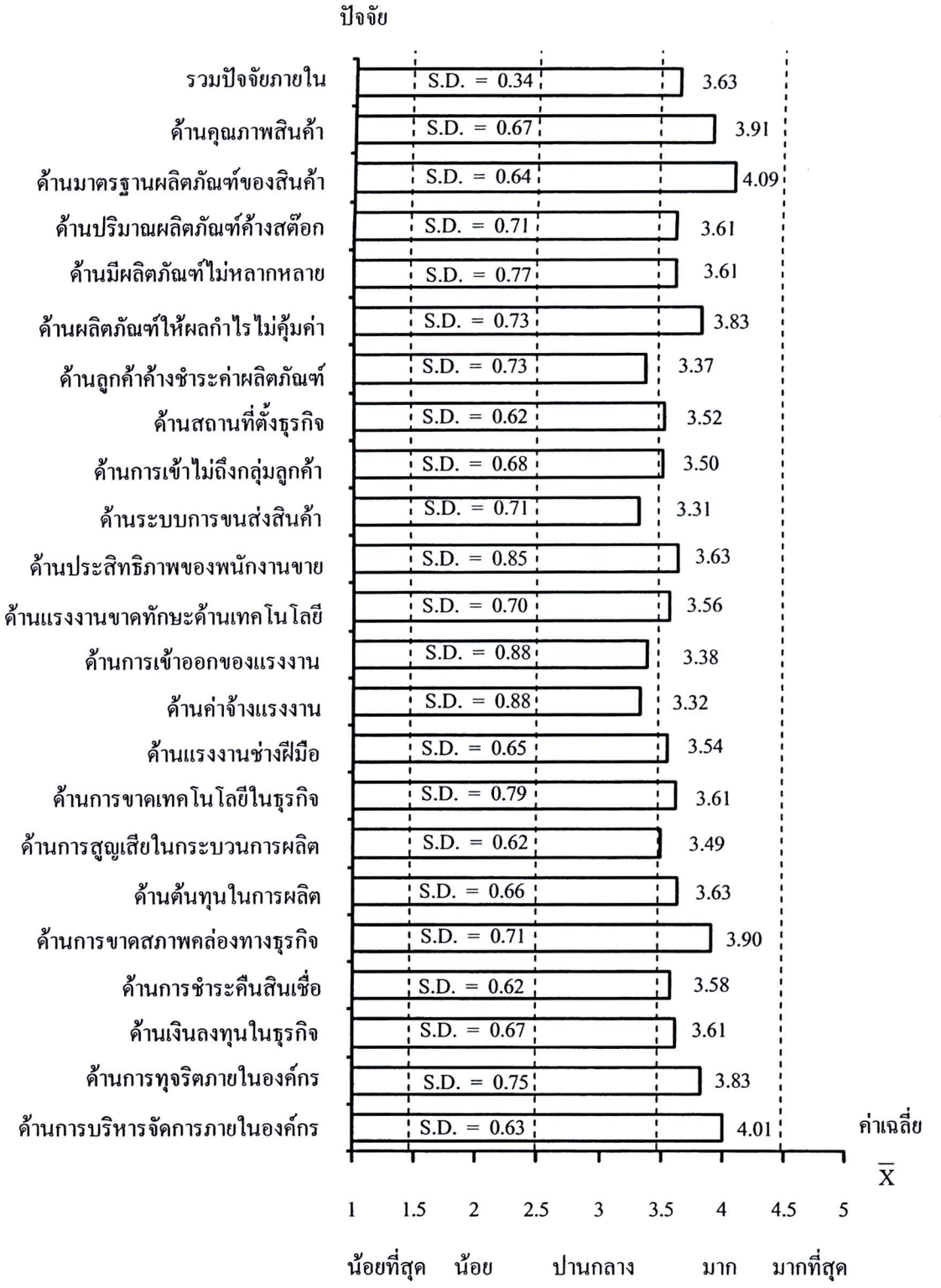

ภาพที่ 4-24 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-24 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.01) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$= 3.83) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.63)ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$= 3.63) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$=3.61) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.54) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.32) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.31) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

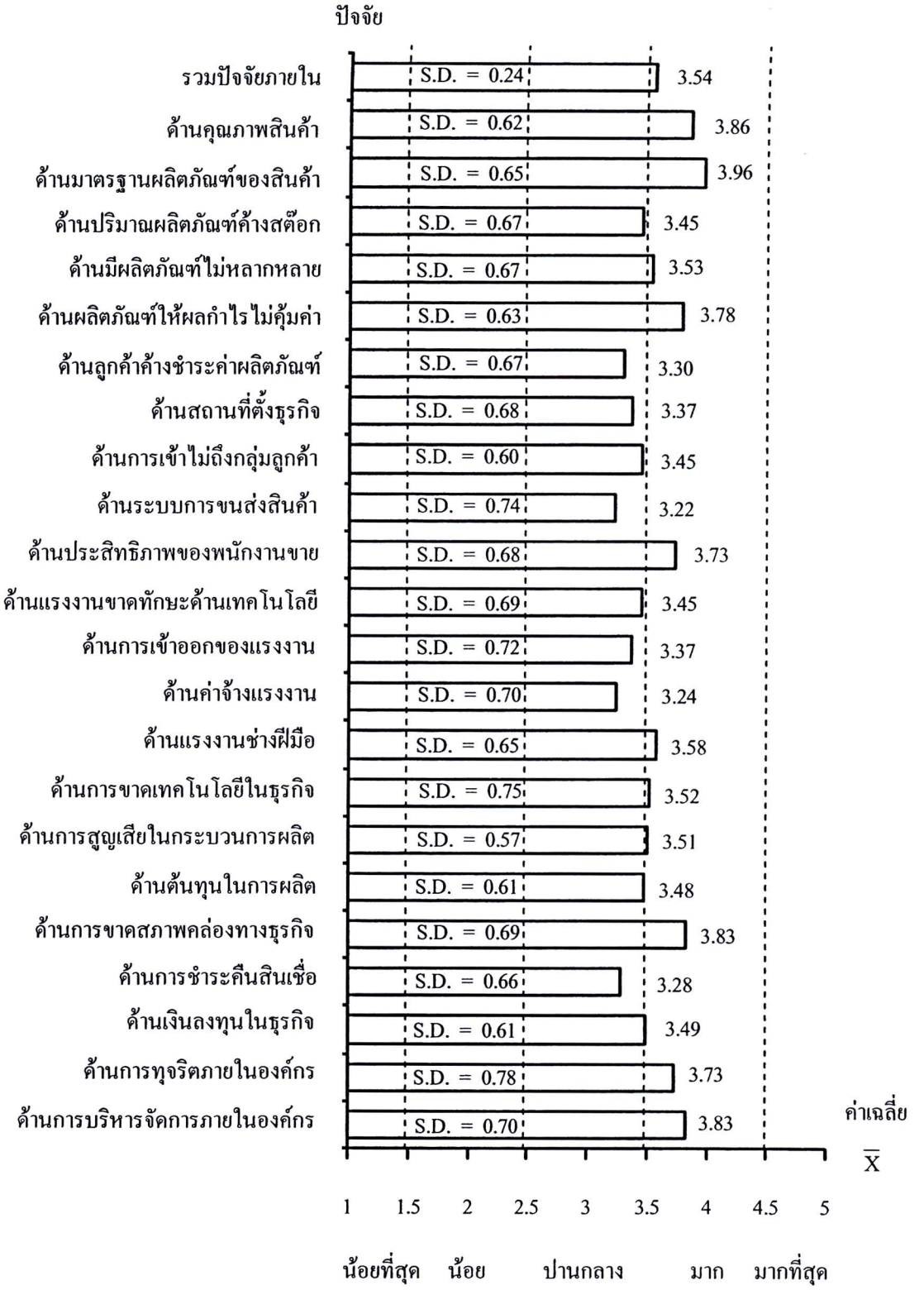

ภาพที่ 4-25 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-25 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบ บริษัทจำกัด มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.73)ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.45)ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.24) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.22) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13 ภาพที่ 4-26 และภาพที่ 4-27

ตารางที่ 4-13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.56	0.27	3.59	0.28
ด้านคุณภาพสินค้า	3.85	0.64	3.94	0.63
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	3.97	0.68	4.09	0.54
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.50	0.68	3.48	0.70
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.56	0.71	3.55	0.67
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.83	0.67	3.70	0.63
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.30	0.68	3.38	0.68
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.39	0.67	3.49	0.68
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.47	0.62	3.42	0.64
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.22	0.77	3.31	0.60
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.63	0.74	3.93	0.67
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.48	0.70	3.49	0.69
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.37	0.80	3.38	0.65
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.27	0.77	3.25	0.71
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.56	0.69	3.61	0.54
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.57	0.75	3.47	0.81
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.47	0.60	3.58	0.54
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.53	0.64	3.49	0.59
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.89	0.71	3.74	0.65
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.33	0.68	3.47	0.60
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.50	0.64	3.58	0.62
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.80	0.79	3.62	0.68
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.87	0.71	3.90	0.60

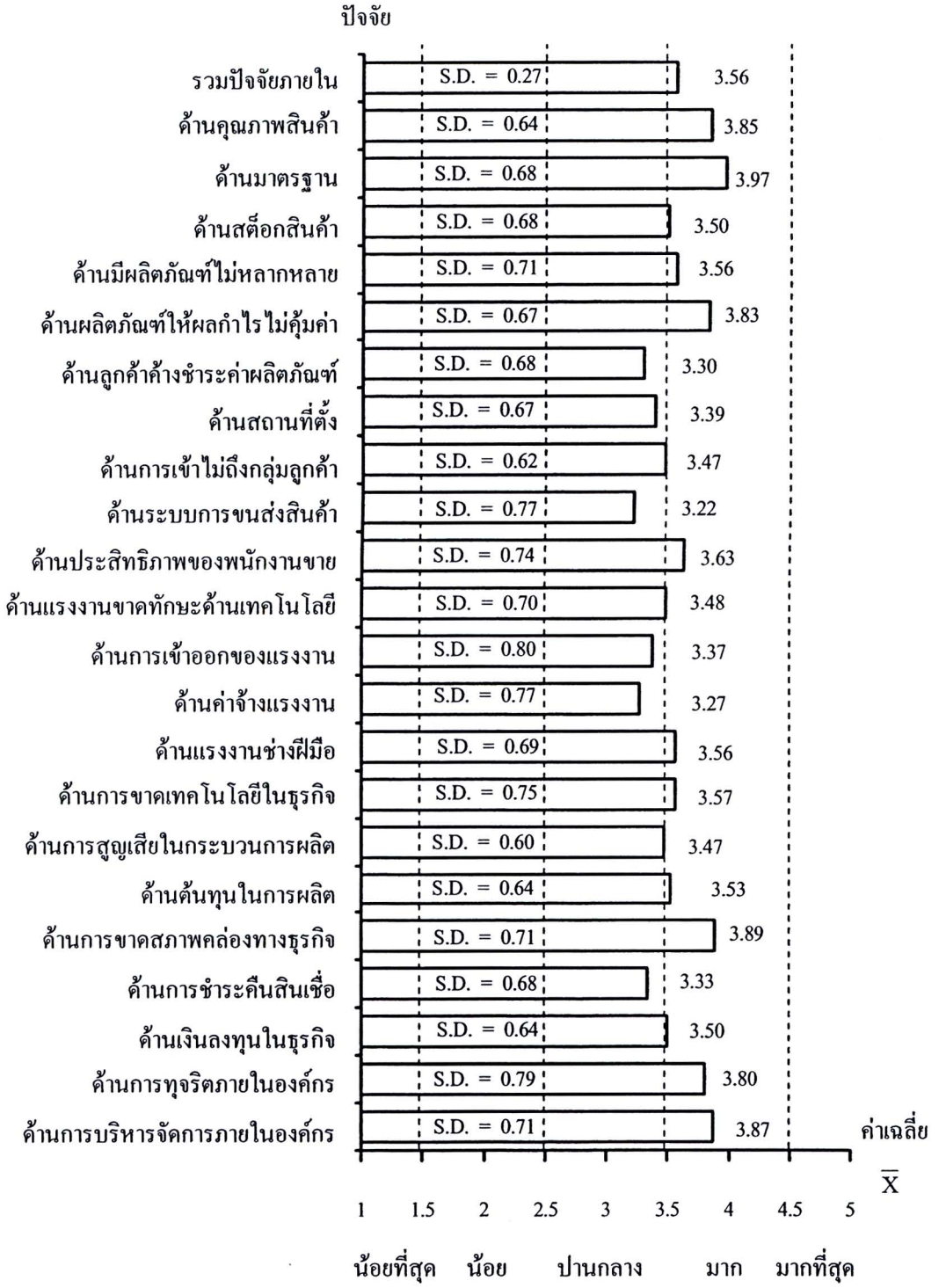

ภาพที่ 4-26 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-26 พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.97) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$=3.63) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านแรงงานช่างฝีมือ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.50) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี($\overline{X}$ = 3.48) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$=3.30) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.27) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.22) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

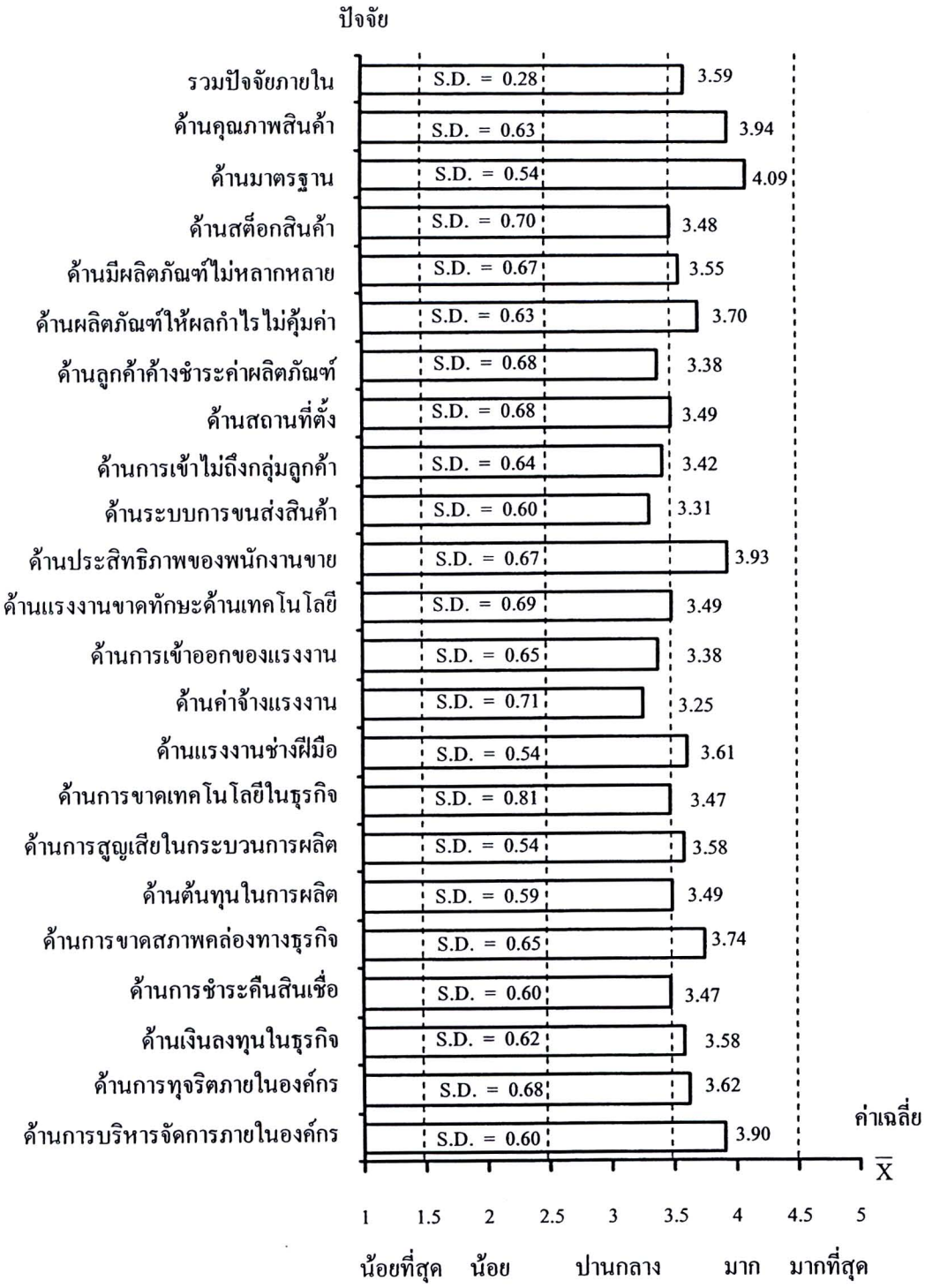

ภาพที่ 4-27 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-27 พบว่า ธุรกิจขนาดกลาง มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.09)ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.94)ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.74) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านการทุจริตภายในองค์กร($\overline{X}$ = 3.62) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.58) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.55) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ *($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.42)* ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.31) และด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.25) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-28 ถึงภาพที่ 4-30

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปี- 15 ปี		15 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.55	0.24	3.56	0.29	3.63	0.32
ด้านคุณภาพสินค้า	3.88	0.57	3.88	0.67	3.87	0.73
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	3.92	0.69	4.00	0.58	4.19	0.64
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.51	0.67	3.45	0.66	3.56	0.76
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.51	0.71	3.51	0.62	3.76	0.80
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.84	0.66	3.67	0.63	3.95	0.68
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.31	0.67	3.43	0.60	3.10	0.82
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.40	0.58	3.42	0.69	3.44	0.82
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.40	0.60	3.43	0.59	3.68	0.71
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.21	0.71	3.31	0.63	3.21	0.97
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.62	0.71	3.83	0.72	3.63	0.79
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.38	0.71	3.46	0.58	3.79	0.81
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.33	0.72	3.48	0.64	3.24	1.06
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.25	0.74	3.35	0.68	3.13	0.91
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.56	0.59	3.56	0.58	3.60	0.91
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.56	0.71	3.42	0.73	3.81	0.91
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.43	0.60	3.49	0.54	3.71	0.61
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.46	0.63	3.53	0.59	3.68	0.67
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.92	0.70	3.69	0.68	4.05	0.66
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.36	0.63	3.43	0.65	3.24	0.76
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.53	0.58	3.53	0.61	3.51	0.80
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.91	0.70	3.68	0.65	3.52	1.05
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.89	0.68	3.80	0.62	4.03	0.82

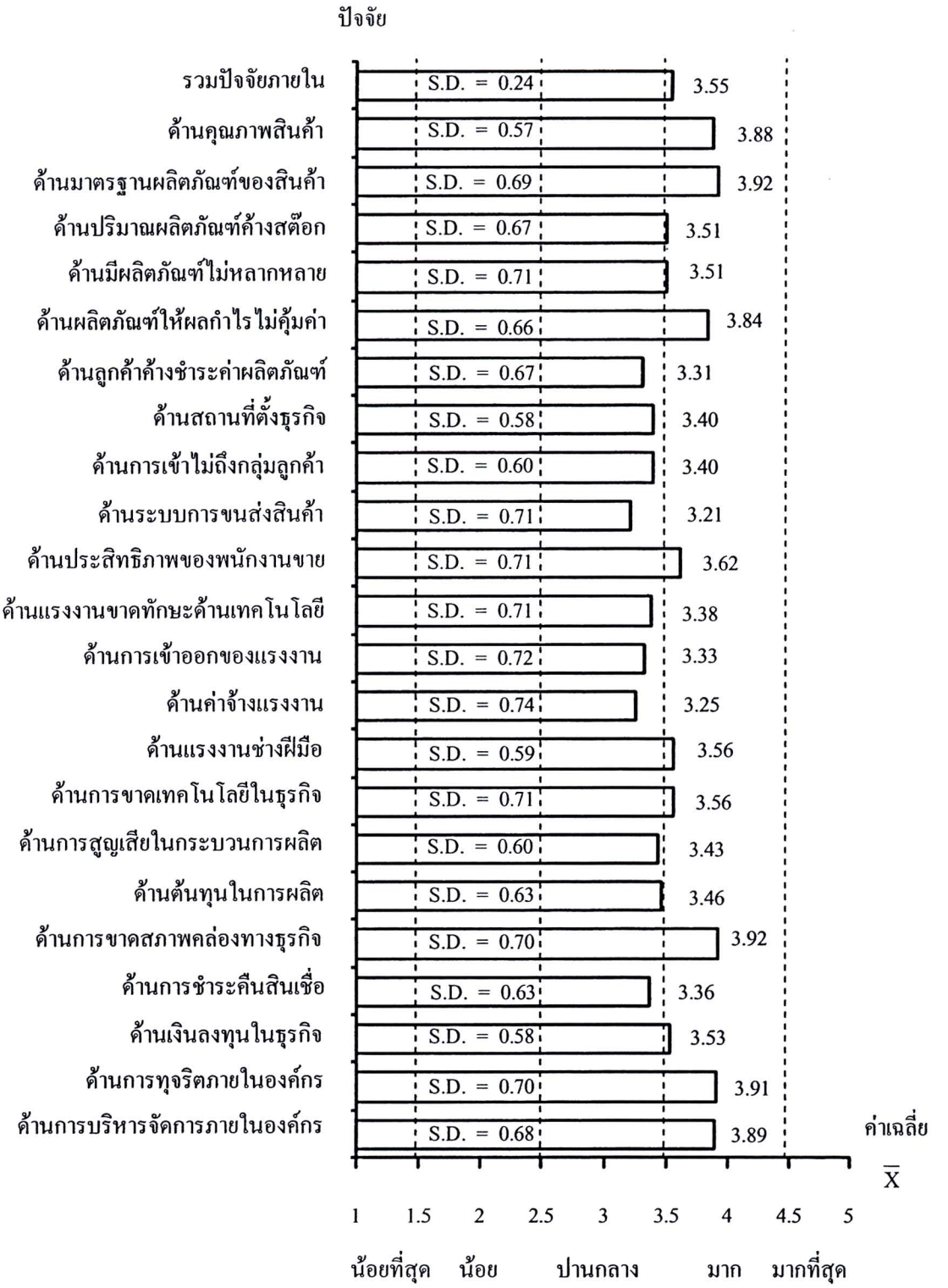

ภาพที่ 4-28 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-28 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.84) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.51) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.25) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.21) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

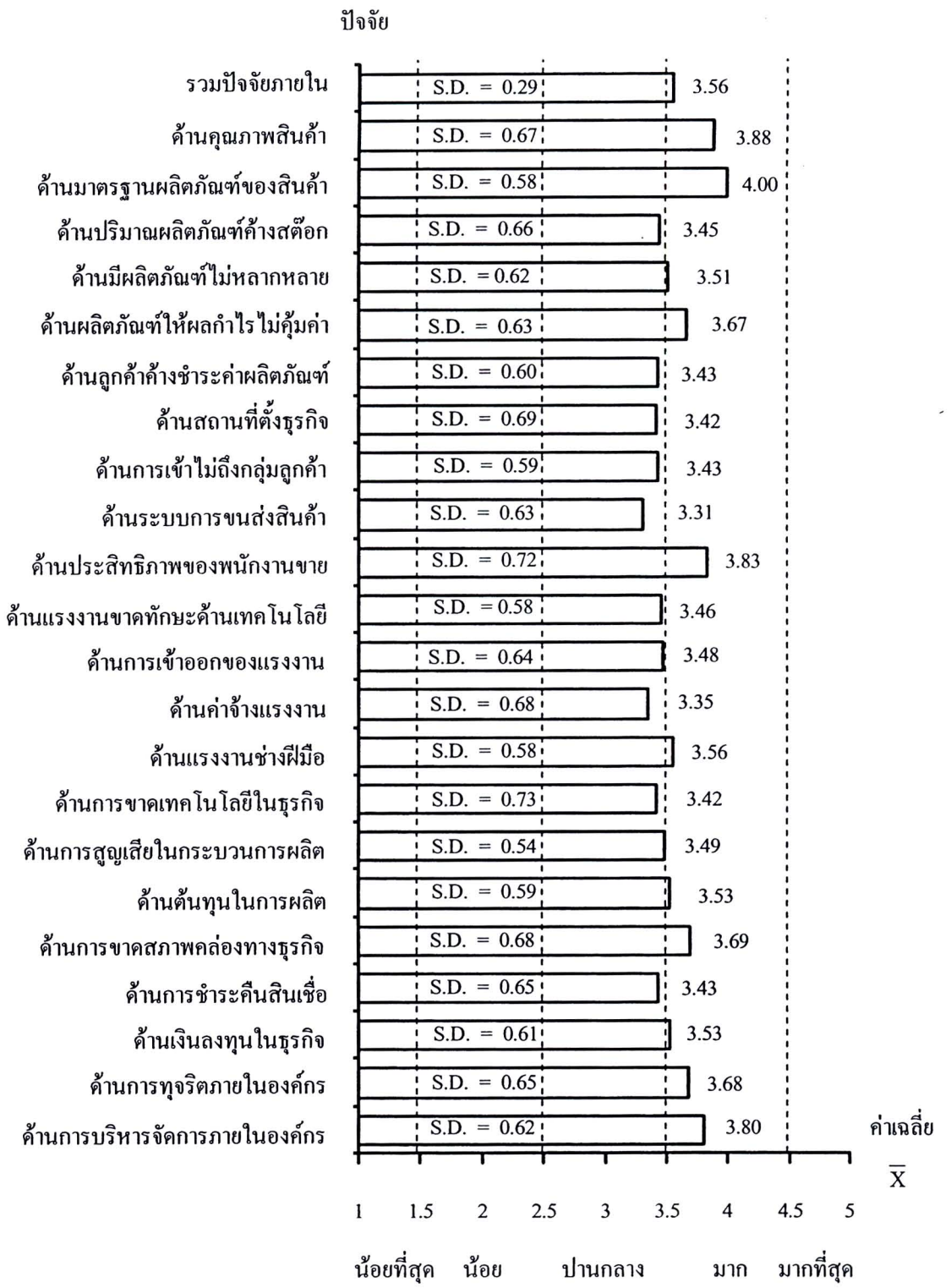

ภาพที่ 4-29 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 10 ปี-15 ปี

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-29 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.56)ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.35) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.31) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

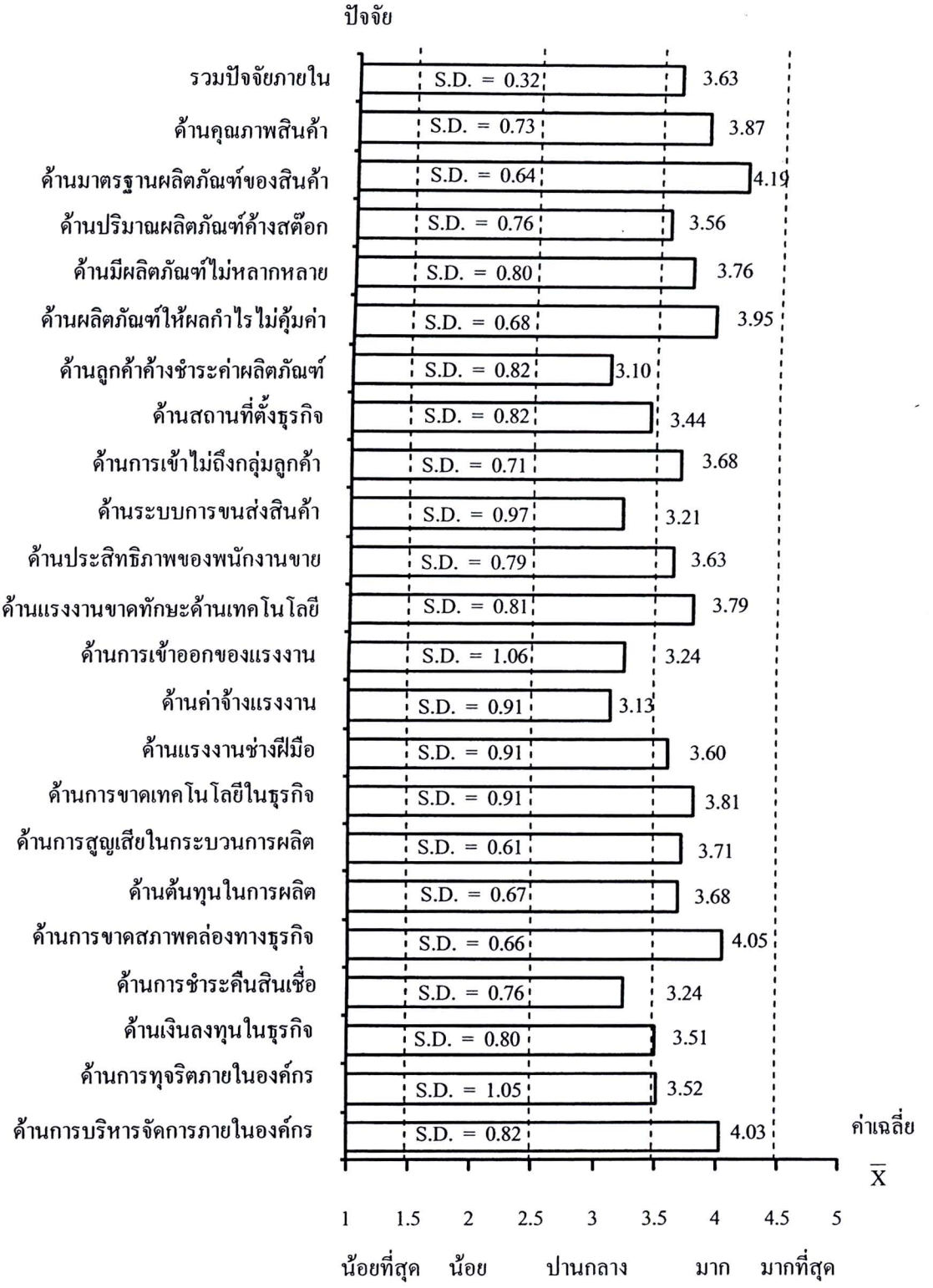

ภาพที่ 4-30 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-30 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.19) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.05) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.03) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.95) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$= 3.60) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.13) และด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.10) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-31 ถึงภาพที่ 4-39

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.69	0.43	3.60	0.36	3.43	0.14
ด้านคุณภาพสินค้า	4.34	0.60	3.76	0.74	3.76	0.44
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.16	0.45	3.67	0.85	3.70	0.47
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.72	0.63	3.29	0.92	3.21	0.42
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.78	0.79	3.62	0.94	3.58	0.50
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.97	0.69	3.71	0.59	3.42	0.50
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.50	0.67	3.62	0.61	3.27	0.45
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.41	0.67	3.38	0.78	3.48	0.62
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.41	0.71	3.53	0.69	3.18	0.39
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.63	0.61	3.11	0.93	3.30	0.47
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.66	0.90	3.82	0.58	3.88	0.48
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.78	0.71	3.69	0.76	3.30	0.47
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.53	0.80	3.78	0.77	3.24	0.44
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.63	0.91	3.16	0.71	3.30	0.47
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.41	0.76	3.71	0.59	3.67	0.48
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.47	0.62	3.69	0.70	3.27	0.45
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.59	0.61	3.56	0.69	3.39	0.56
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.78	0.71	3.38	0.75	3.42	0.50
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.94	0.80	4.02	0.72	3.52	0.51
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.34	0.83	3.51	0.59	3.18	0.39
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.66	0.83	3.40	0.65	3.42	0.50
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.53	1.19	3.96	0.74	3.36	0.49
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.94	0.80	3.87	0.59	3.55	0.62

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.63	0.28	3.49	0.24	3.51	0.25
ด้านคุณภาพสินค้า	4.07	0.55	3.81	0.66	3.60	0.75
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	3.95	0.53	3.97	0.44	3.87	0.69
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.52	0.59	3.24	0.72	3.44	0.69
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.61	0.54	3.35	0.59	3.67	0.67
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	3.80	0.63	3.38	0.49	3.89	0.57
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.41	0.69	3.35	0.48	3.31	0.70
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.43	0.76	3.43	0.65	3.53	0.79
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.52	0.55	3.27	0.51	3.67	0.71
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.43	0.50	3.51	0.56	3.24	0.80
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.59	0.73	4.11	0.74	3.64	0.68
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.50	0.55	3.24	0.55	3.27	0.75
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.57	0.55	3.46	0.65	3.09	0.97
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.59	0.58	3.41	0.50	3.18	0.89
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.59	0.58	3.41	0.50	3.38	0.91
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.77	0.77	3.35	0.54	3.31	0.85
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.57	0.55	3.32	0.53	3.58	0.62
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.57	0.62	3.54	0.56	3.58	0.62
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.75	0.65	3.54	0.51	3.91	0.70
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.52	0.66	3.46	0.51	3.24	0.74
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.50	0.66	3.51	0.51	3.53	0.63
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	3.82	0.72	3.51	0.51	3.47	0.69
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	3.86	0.63	3.62	0.55	3.78	0.79

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.60	0.16	3.57	0.25	3.58	0.13
ด้านคุณภาพสินค้า	3.92	0.50	3.83	0.52	3.90	0.66
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.02	0.64	4.21	0.59	4.57	0.57
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	3.72	0.62	3.67	0.67	3.60	0.50
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.50	0.65	3.47	0.83	3.43	0.50
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	4.02	0.64	4.13	0.82	3.63	0.49
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	3.15	0.77	3.06	0.82	3.23	0.63
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	3.38	0.61	3.32	0.59	3.40	0.50
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	3.42	0.65	3.64	0.64	3.33	0.48
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.04	0.68	3.06	0.67	3.00	0.98
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.40	0.57	3.26	0.77	4.30	0.53
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.63	0.73	3.43	0.77	3.50	0.68
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	3.31	0.66	2.89	0.89	3.60	0.50
ด้านค่าจ้างแรงงาน	3.06	0.60	2.89	0.94	3.40	0.72
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	3.77	0.56	3.55	0.72	3.57	0.50
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.88	0.96	3.66	0.76	3.30	0.75
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.54	0.58	3.47	0.58	3.43	0.50
ด้านต้นทุนในการผลิต	3.46	0.68	3.49	0.59	3.57	0.50
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	3.96	0.80	4.23	0.60	3.57	0.57
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	3.38	0.76	3.38	0.74	3.17	0.46
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	3.56	0.58	3.53	0.75	3.63	0.49
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	4.04	0.65	4.04	0.81	3.87	0.63
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	4.17	0.75	4.19	0.61	3.73	0.52

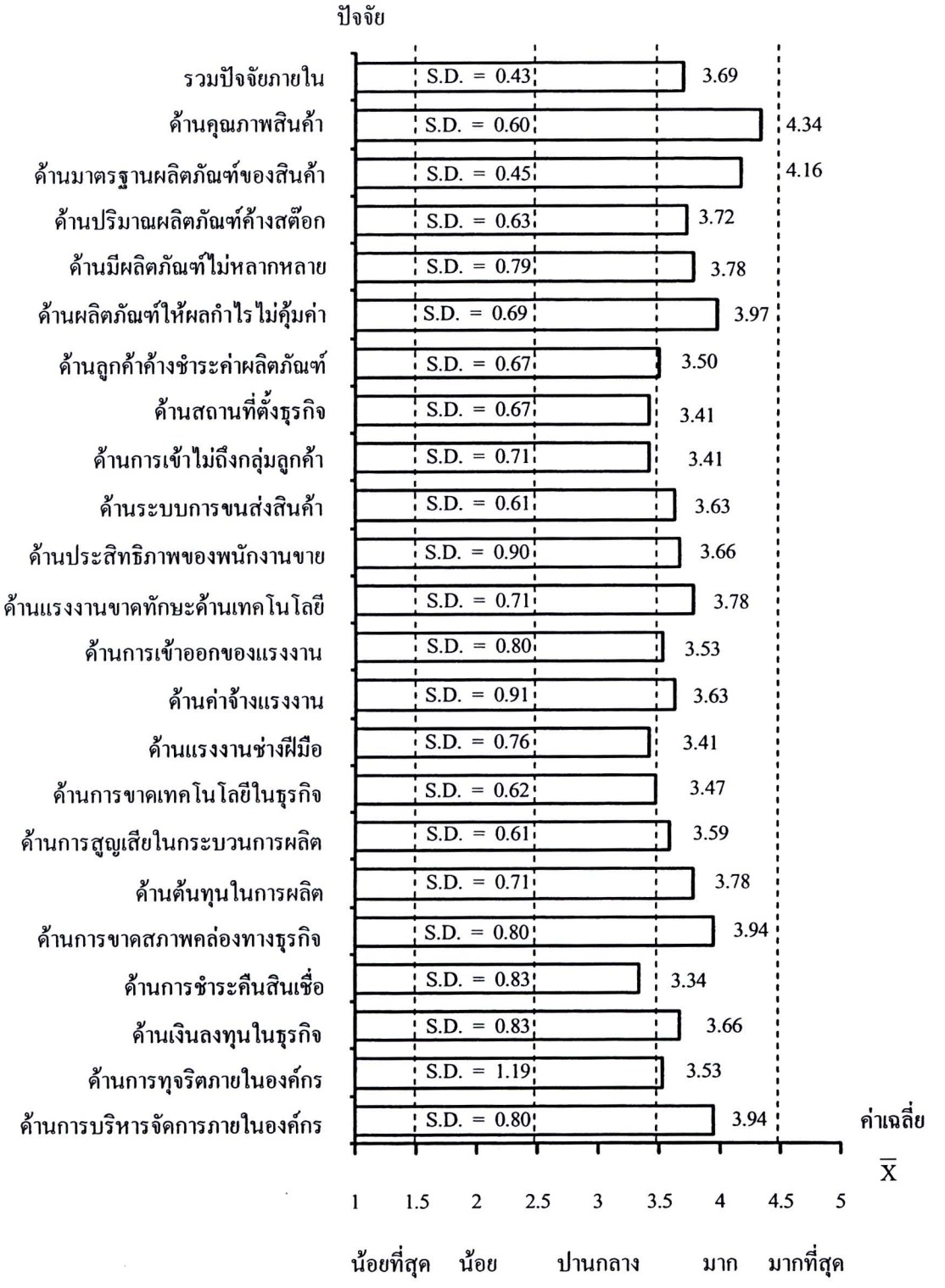

ภาพที่ 4-31 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-31 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 4.34) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.16) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.97) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.94) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.94) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านแรงงานขาดทักษะ ด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.63)ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.53) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.41) และด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.34) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

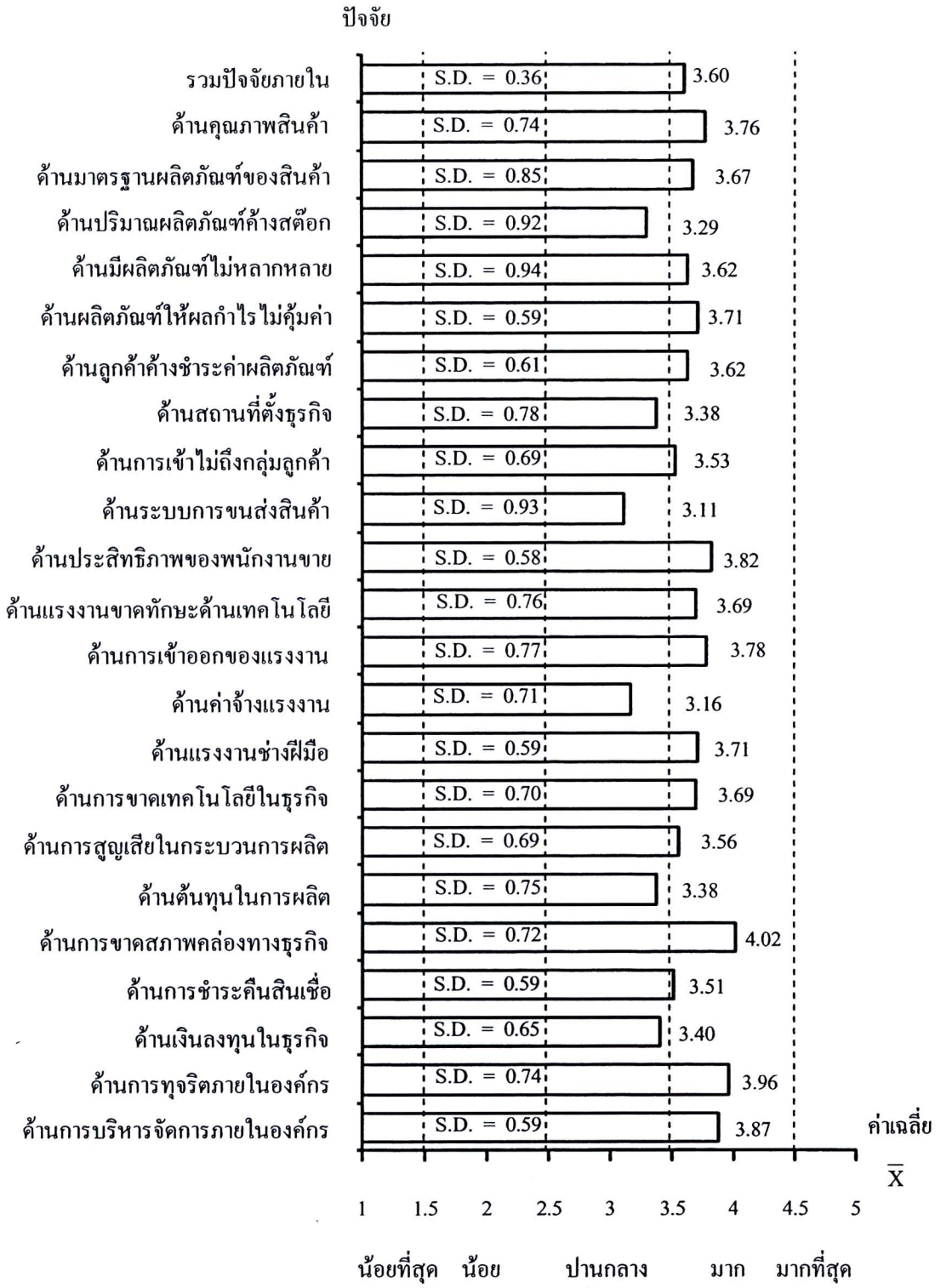

ภาพที่ 4-32 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-32 พบว่า ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.16) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.11) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

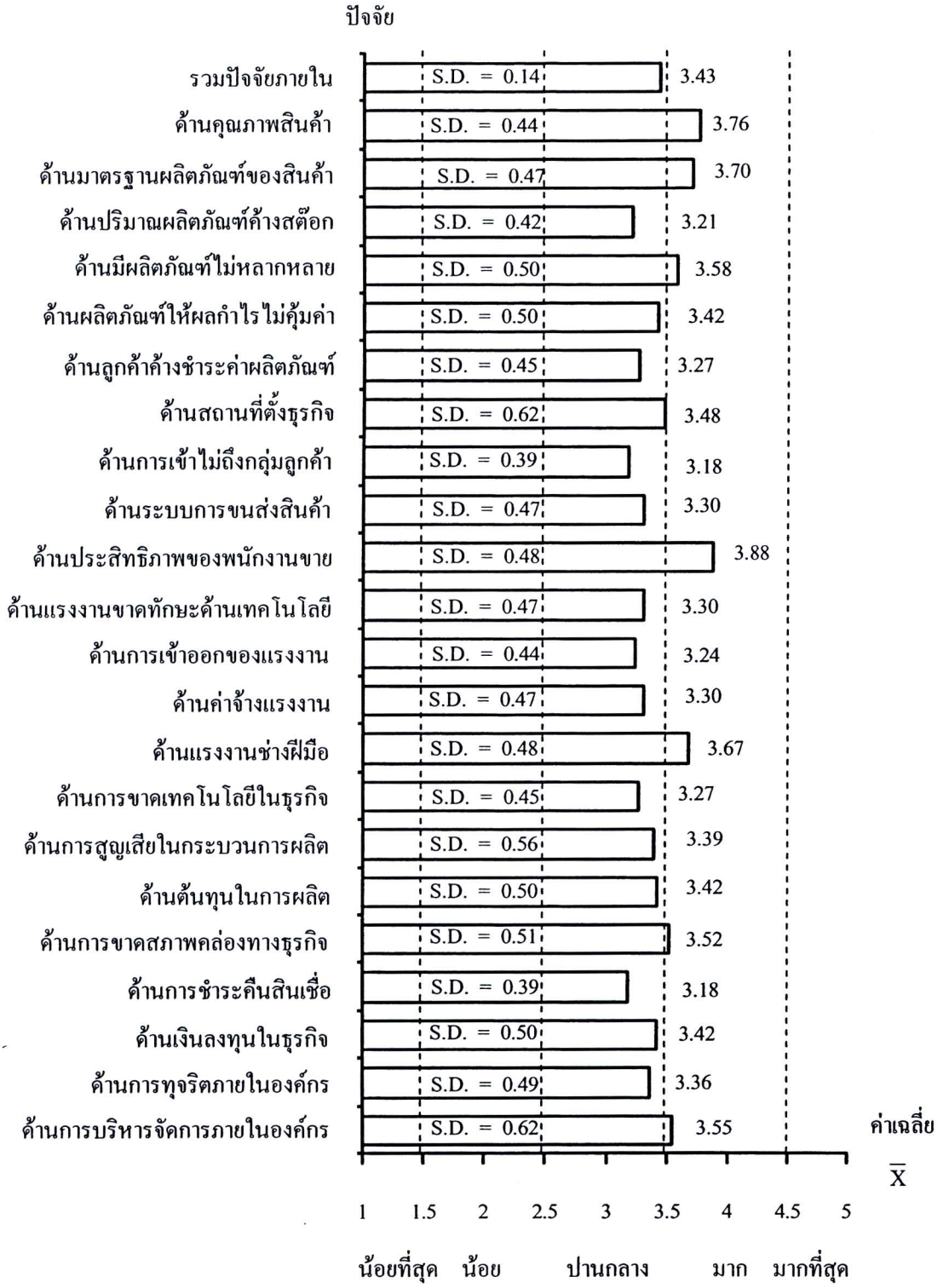

ภาพที่ 4-33 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-33 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กมีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.55) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี($\overline{X}$ = 3.30) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.18) และด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.18) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

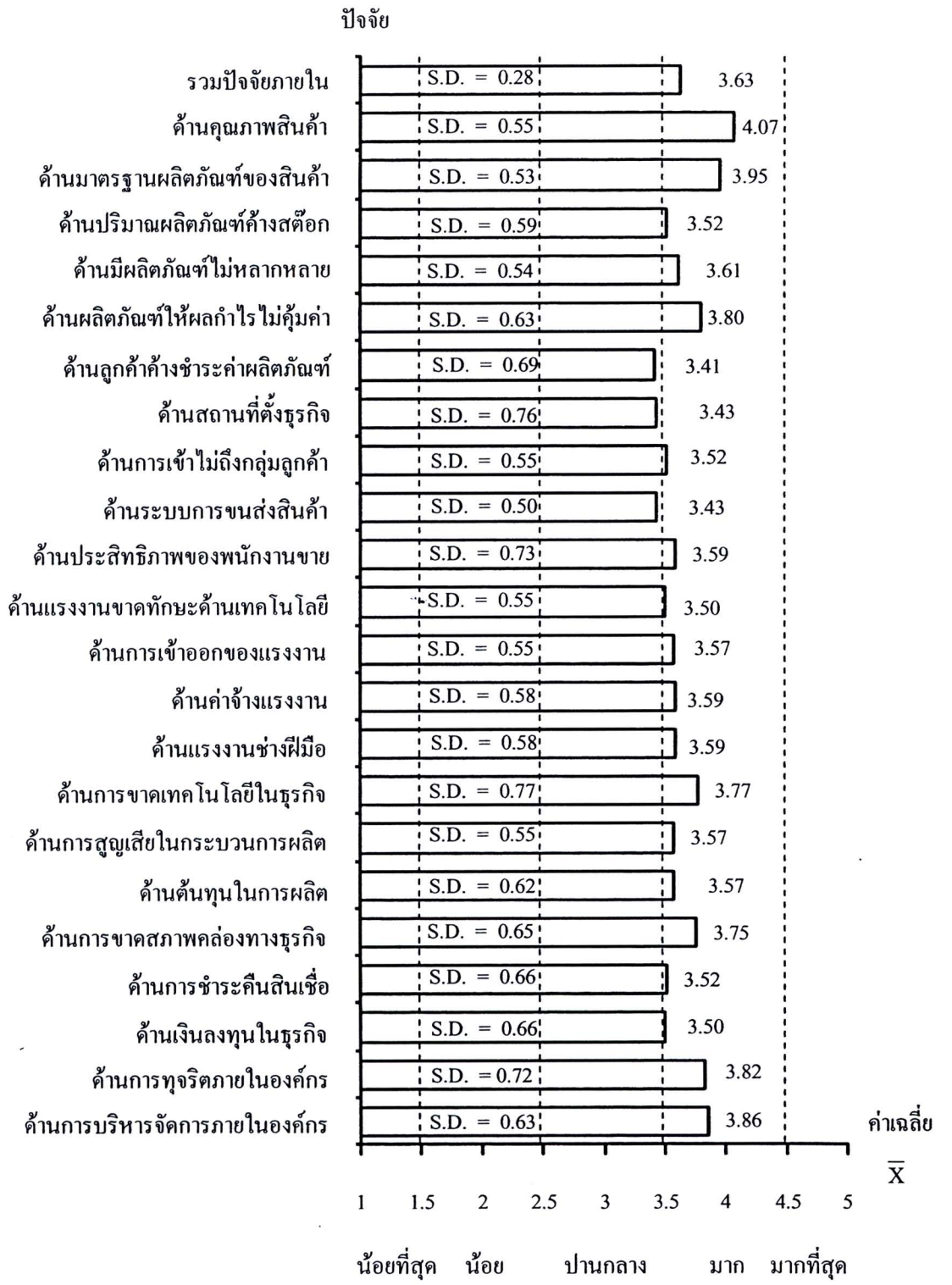

ภาพที่ 4-34 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-34 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกมีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 4.07) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.95) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.75) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.61) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$=3.57) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.52) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.50) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.43) และด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.41) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

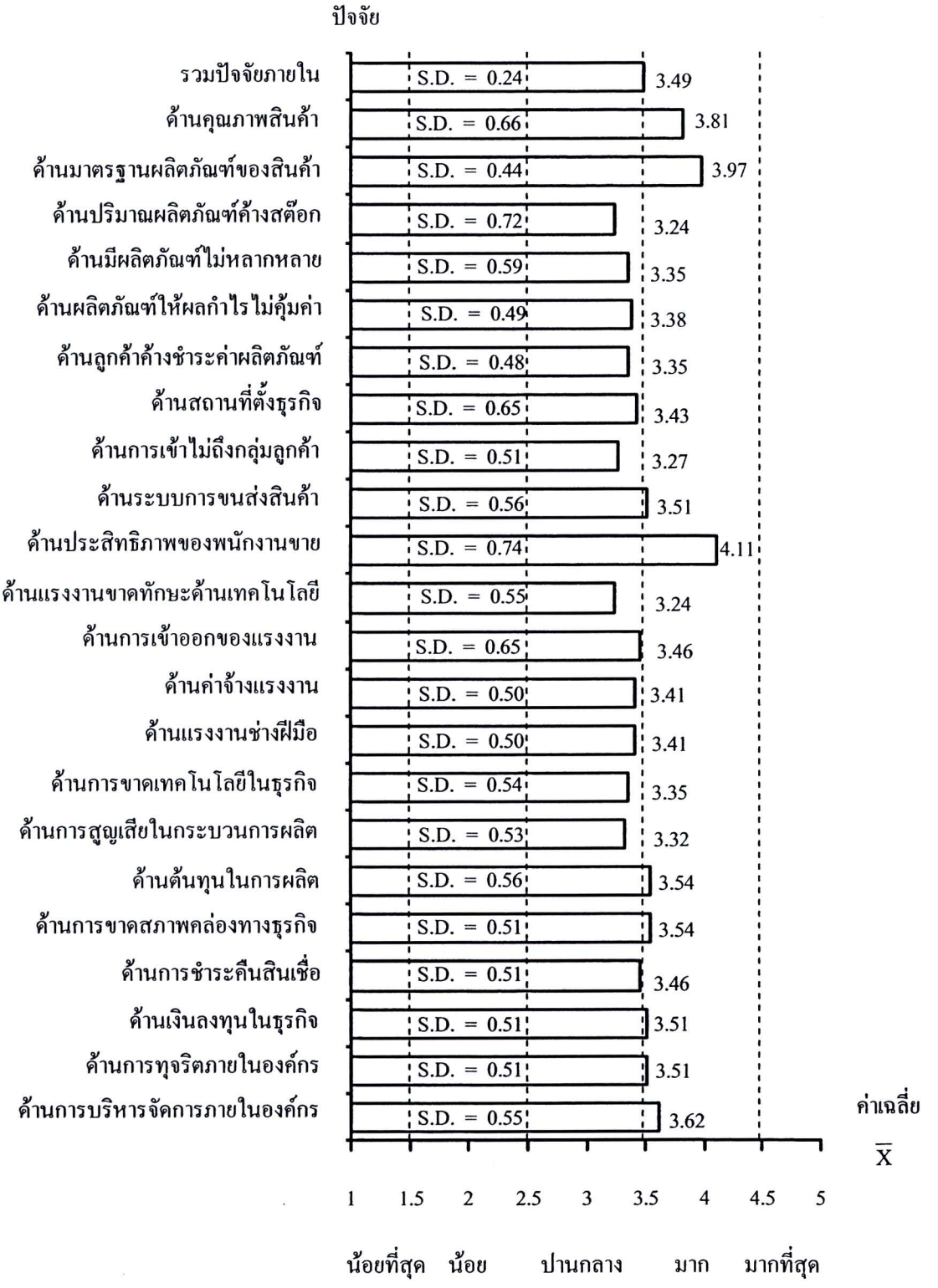

ภาพที่ 4-35 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-35 พบว่า ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 4.11) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.97) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.54) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.54) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.51) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.51) และด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.27) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.24) และด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.24) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

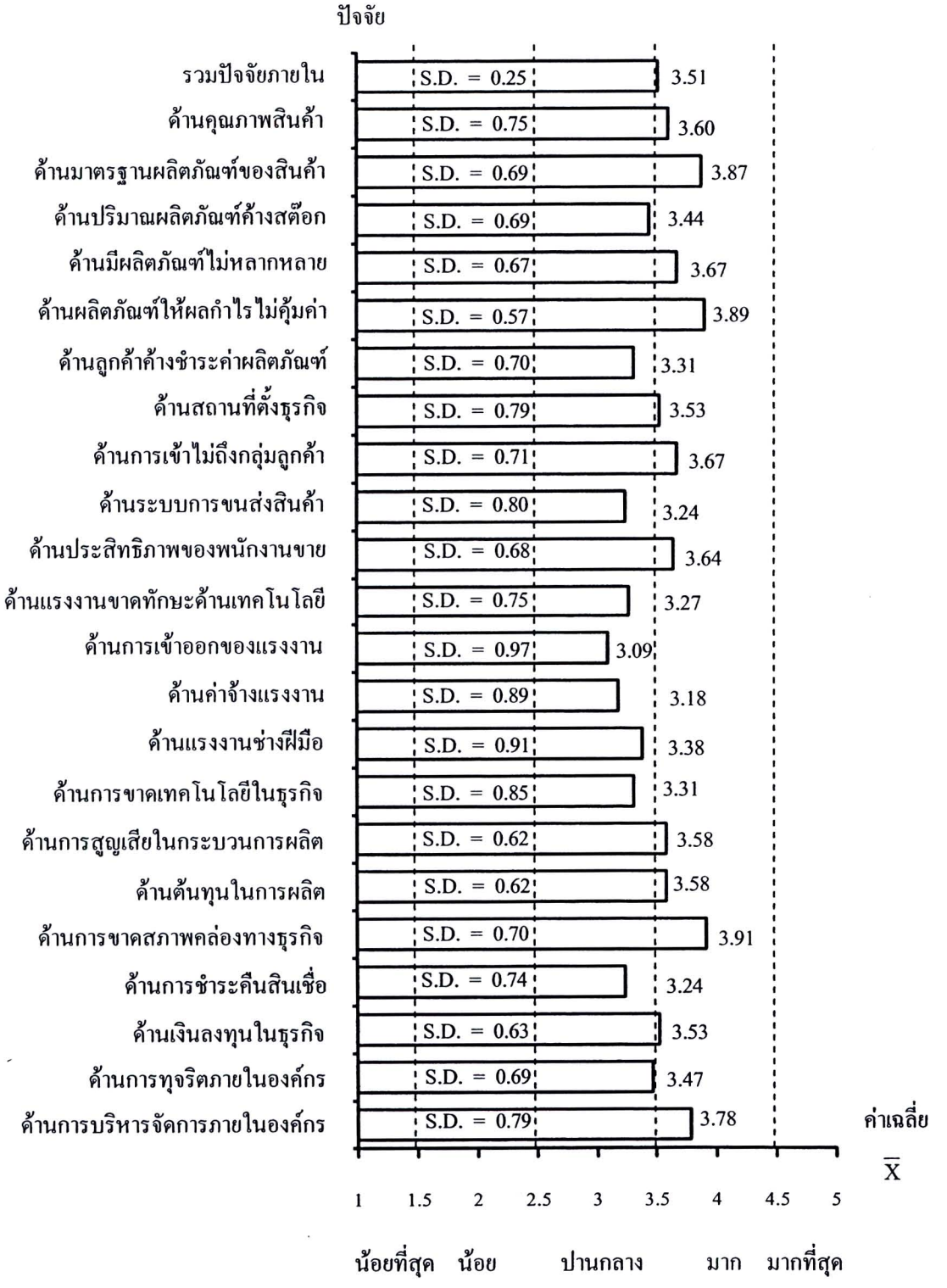

ภาพที่ 4-36 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-36 พบว่า ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านต้นทุนในการผลิต($\overline{X}$ = 3.58) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์($\overline{X}$ = 3.31) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.18) และด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.09) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

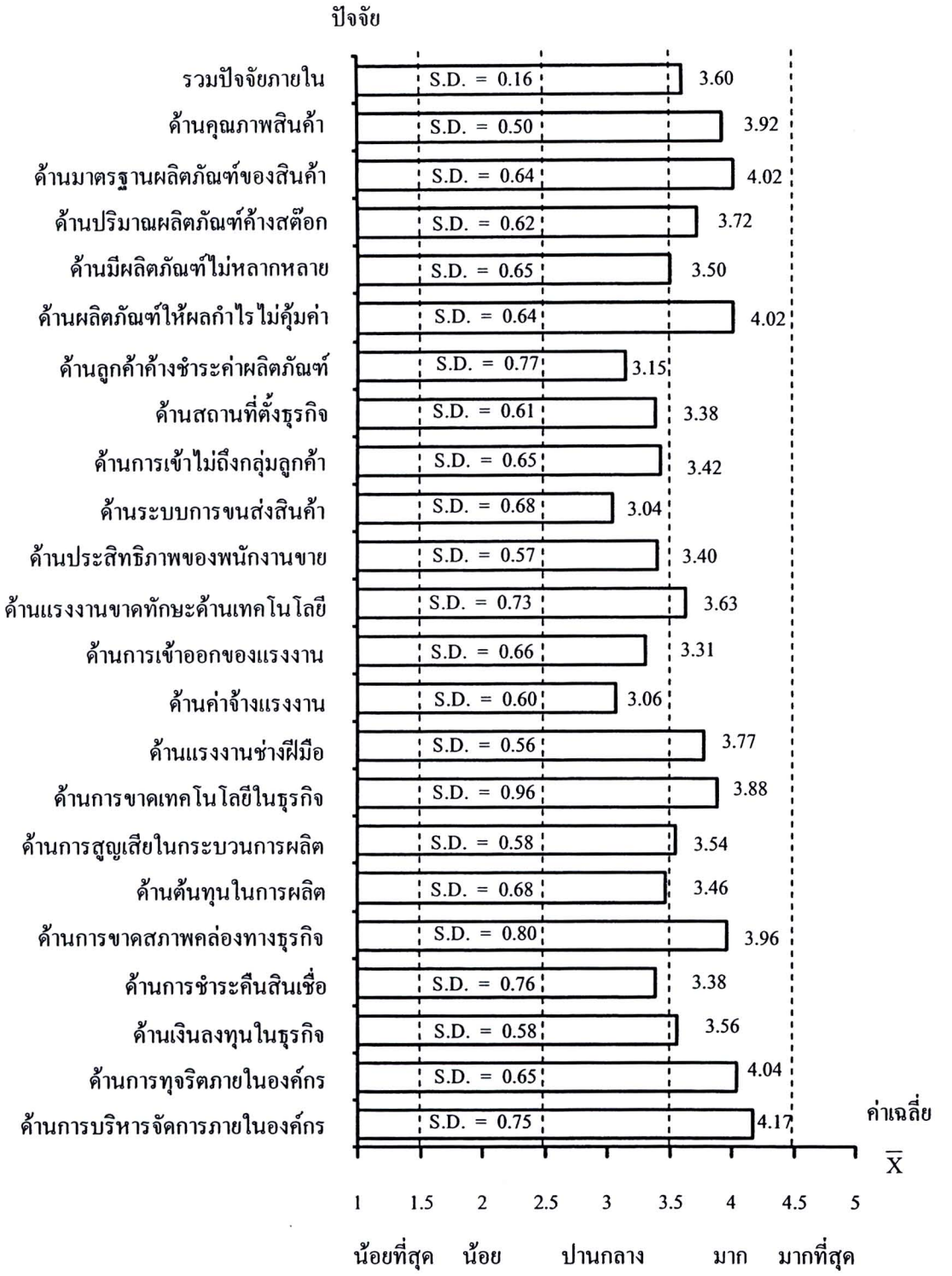

ภาพที่ 4-37 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-37 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.17) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.02) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.96) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านแรงงานขาดทักษะ ด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.54) และด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.42) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.15) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.06) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.04) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

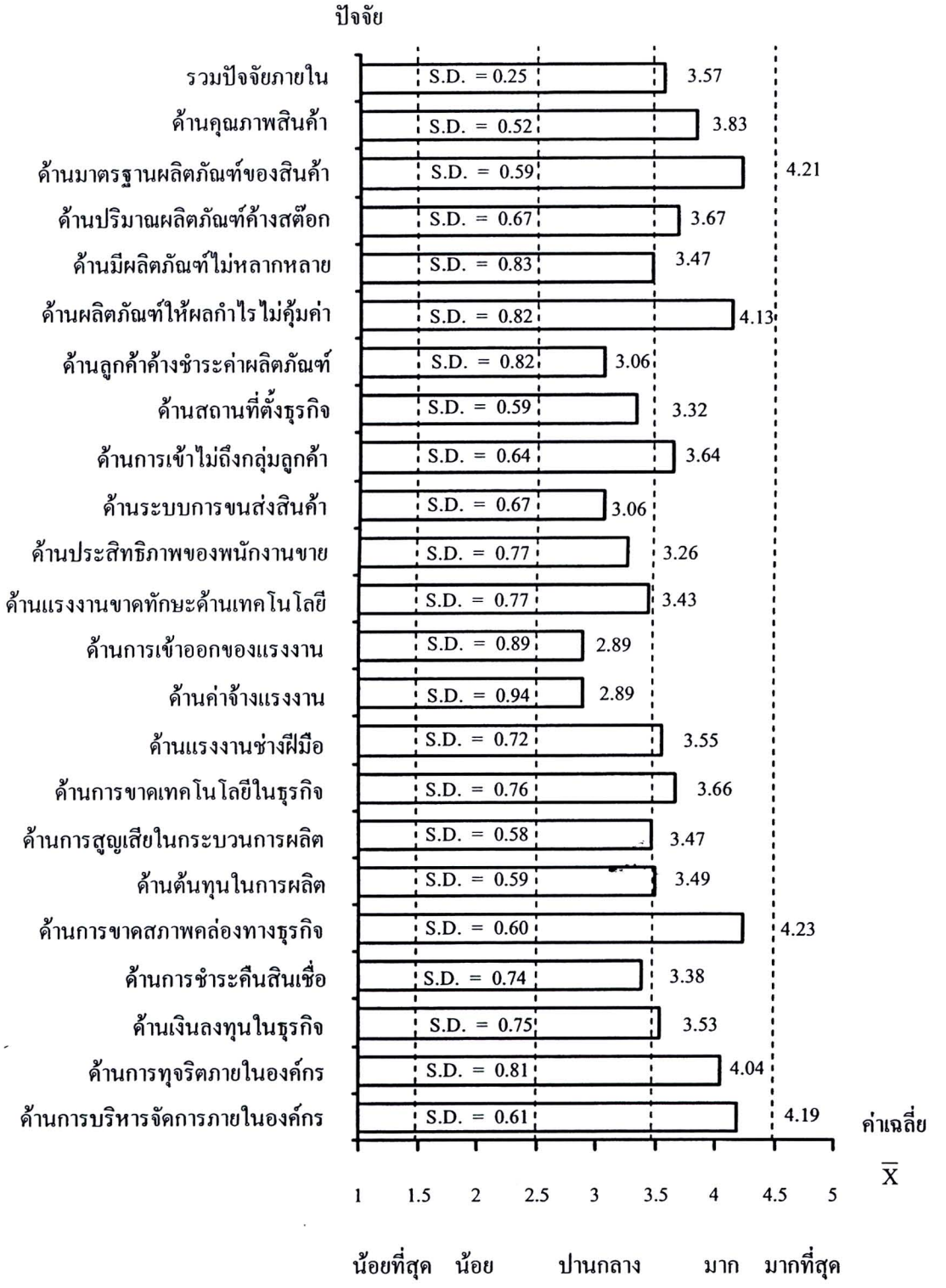

ภาพที่ 4-38 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-38 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 4.23) ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$= 4.21) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.19)ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.13) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$=3.67) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า($\overline{X}$ = 3.64) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.55) และด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 3.26) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.06) ด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.06) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 2.89) และ ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 2.89) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

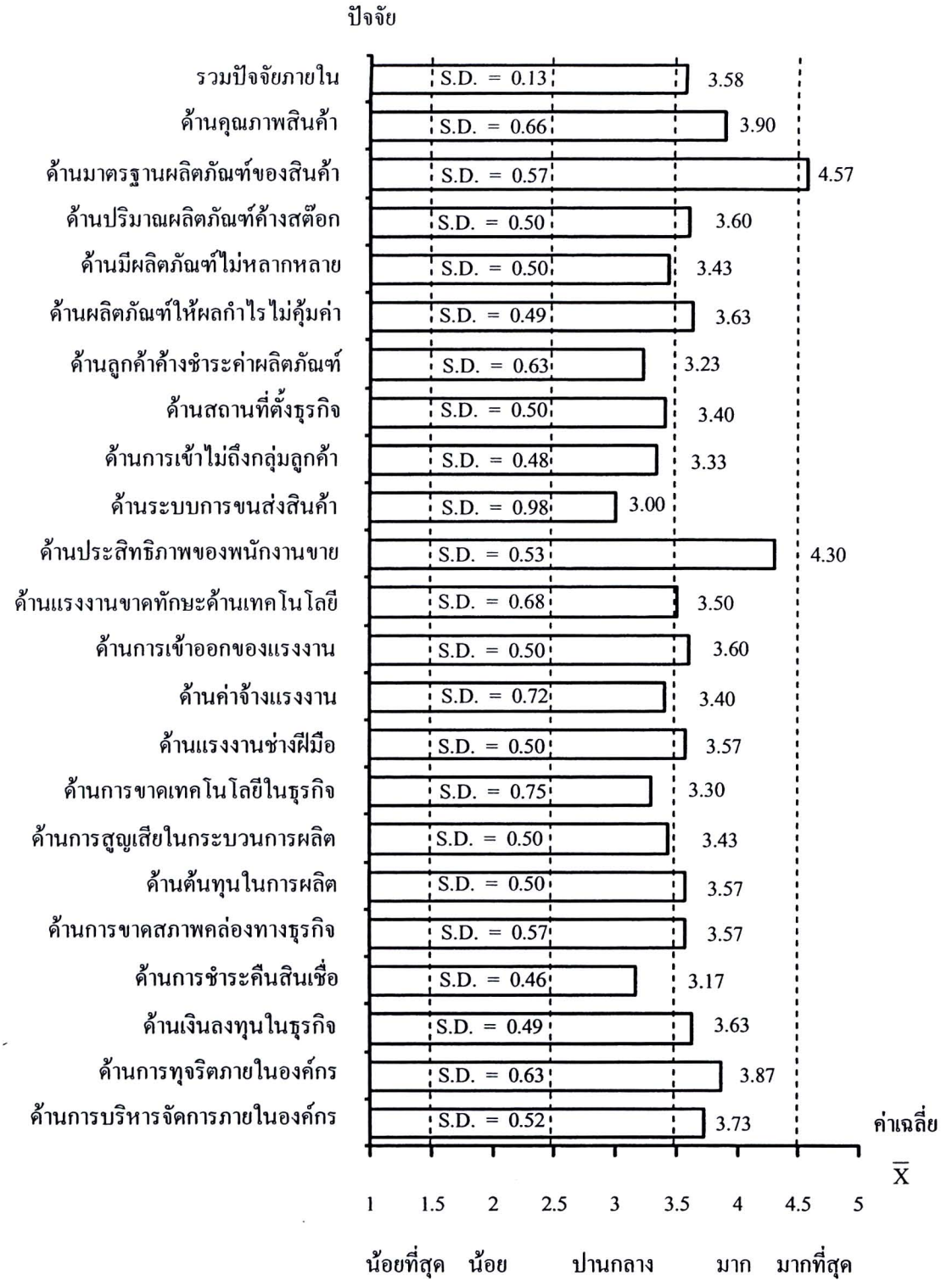

ภาพที่ 4-39 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-39 พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ($\overline{X}$ = 4.57)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ($\overline{X}$ = 4.30) ด้านคุณภาพสินค้า ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านการทุจริตภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านการเข้าออกของแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านแรงงานช่างฝีมือ ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านต้นทุนในการผลิต ($\overline{X}$ = 3.57) ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.57) และด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านค่าจ้างแรงงาน ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.23) ด้านการชำระคืนสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.17) และด้านระบบการขนส่งสินค้า ($\overline{X}$ = 3.00) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-40

ตารางที่ 4-16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	79	21.88
ด้านเทคโนโลยี	137	37.95
ด้านบรรจุภัณฑ์	25	6.93
ด้านวัตถุดิบ	83	22.99
ด้านแรงงาน	26	7.20
อื่นๆ	11	3.05
รวม	361	100.00

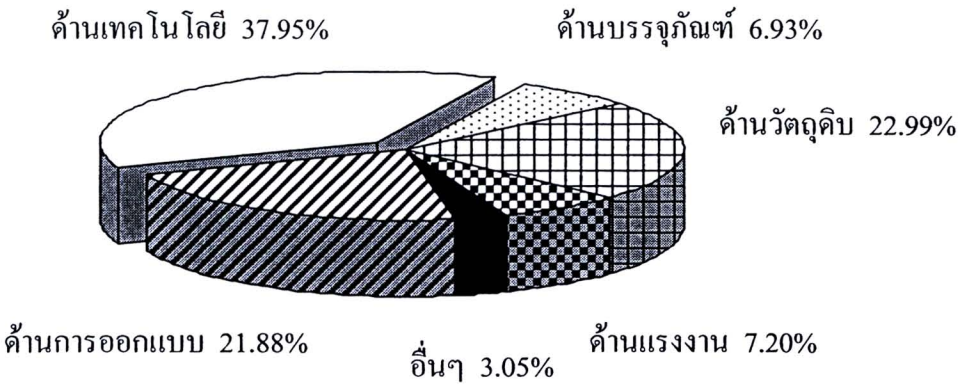

ภาพที่ 4-40 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-40 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 37.95 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.99 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 21.88 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 6.93 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.05 ตามลำดับ

4.2.12.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-41

ตารางที่ 4-17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	รูปแบบการจัดตั้ง			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	29	28.16	50	19.38
ด้านเทคโนโลยี	36	34.95	101	39.15
ด้านบรรจุภัณฑ์	5	4.85	20	7.75
ด้านวัตถุดิบ	20	19.42	63	24.42
ด้านแรงงาน	8	7.77	18	6.98
อื่นๆ	5	4.85	6	2.32
รวม	103	100.00	258	100.00

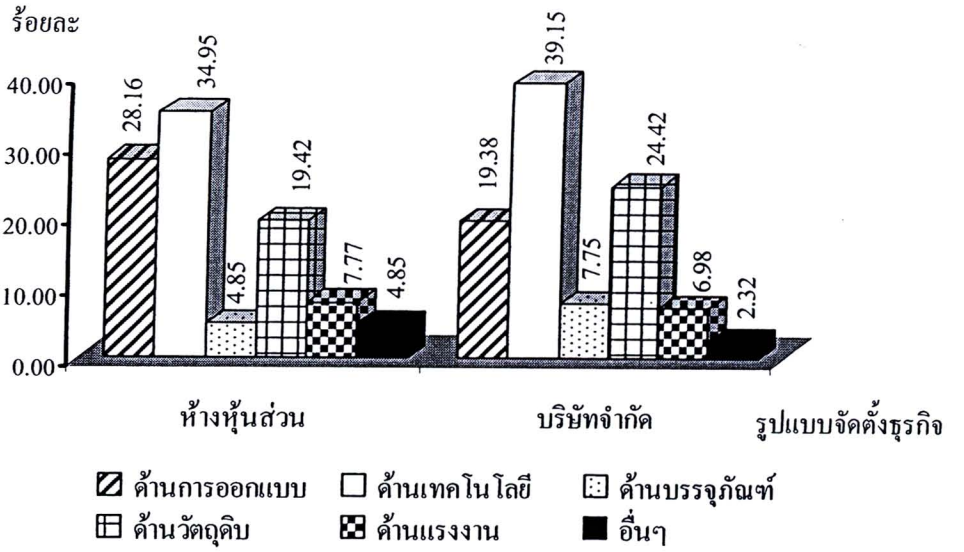

ภาพที่ 4-41 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-41 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 34.95 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 28.16 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 19.42 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.77 ด้านบรรจุภัณฑ์ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.85 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 39.15 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 24.42 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 19.38 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.75 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.98 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.32 ตามลำดับ

4.2.12.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-42

ตารางที่ 4-18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	71	26.10	8	8.99
ด้านเทคโนโลยี	86	31.62	51	57.30
ด้านบรรจุภัณฑ์	23	8.46	2	2.25
ด้านวัตถุดิบ	62	22.79	21	23.60
ด้านแรงงาน	20	7.35	6	6.74
อื่นๆ	10	3.68	1	1.12
รวม	272	100.00	89	100.00

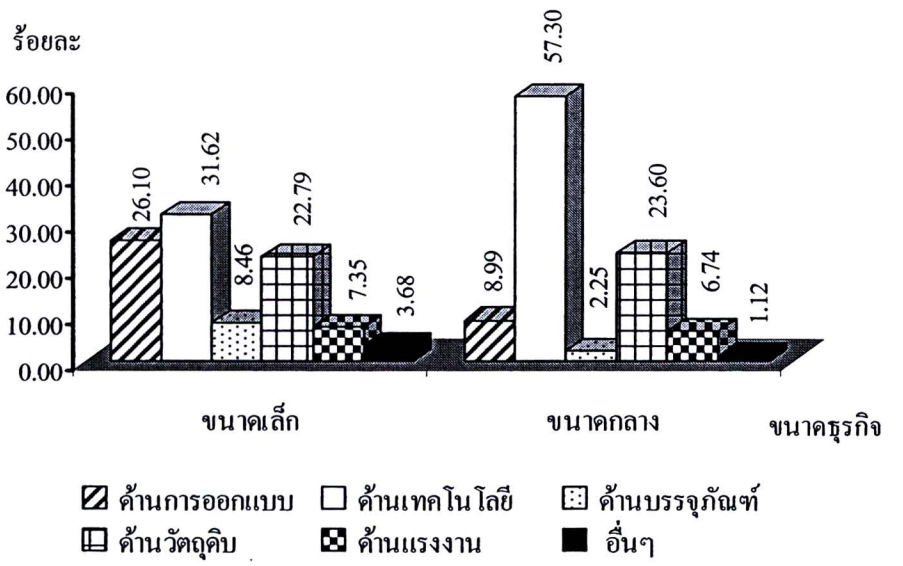

ภาพที่ 4-42 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-42 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 31.62 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 26.10 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.79 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 8.46 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.35 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.68 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 23.60 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 8.99 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.74 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 2.25 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.12.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-19 ภาพที่ 4-43

ตารางที่ 4-19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	40	25.00	25	18.12	14	22.22
ด้านเทคโนโลยี	56	35.00	61	44.20	20	31.75
ด้านบรรจุภัณฑ์	15	9.38	5	3.62	5	7.94
ด้านวัตถุดิบ	36	22.50	36	26.09	11	17.46
ด้านแรงงาน	8	5.00	8	5.80	10	15.87
อื่นๆ	5	3.12	3	2.17	3	4.76
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

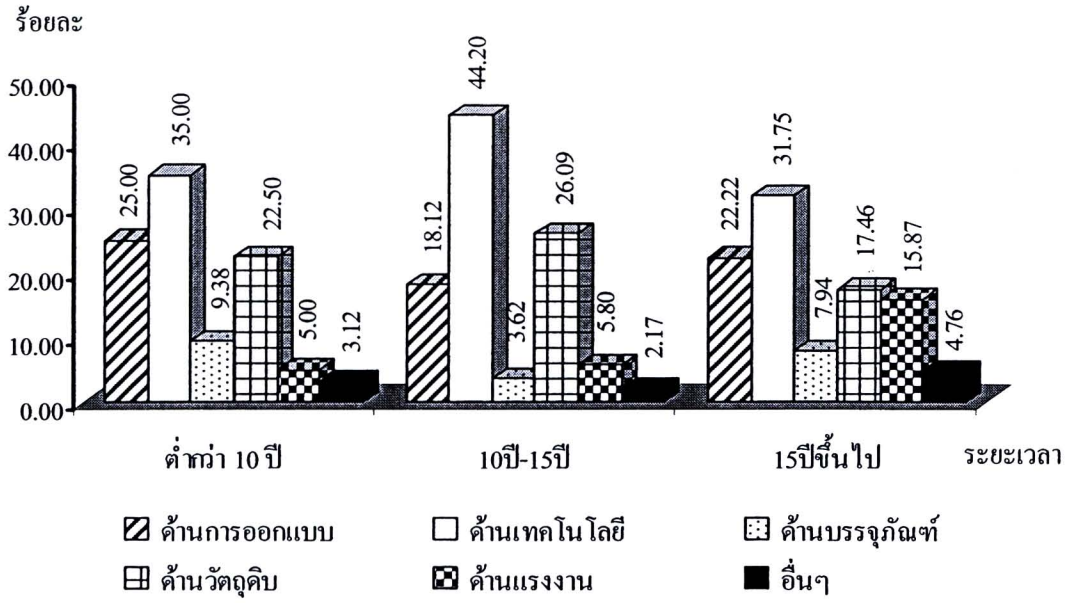

ภาพที่ 4-43 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-19 และภาพที่ 4-43 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.50 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 9.38 ด้านแรงงานคิด เป็นร้อยละ 5.00 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.12 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 26.09 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.12 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 3.62 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

4.2.12.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-44

ตารางที่ 4-20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	21	65.63	5	11.11	3	9.09
ด้านเทคโนโลยี	0	0.00	26	57.78	11	33.33
ด้านบรรจุภัณฑ์	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ด้านวัตถุดิบ	8	25.00	10	22.22	14	42.42
ด้านแรงงาน	3	9.37	3	6.67	5	15.16
อื่นๆ	0	0.00	1	2.22	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

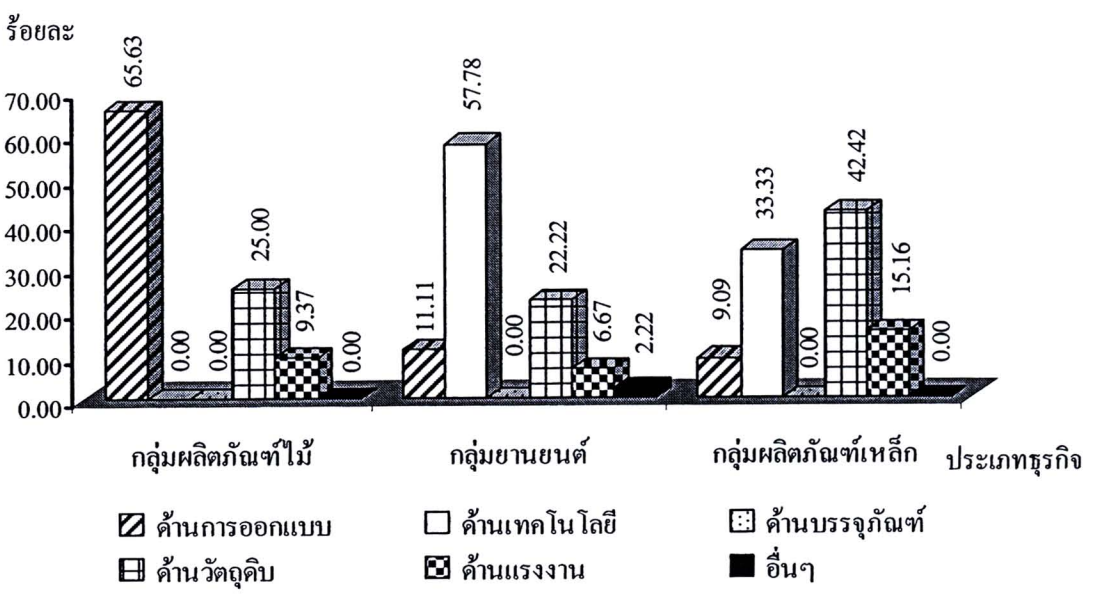

ภาพที่ 4-44 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-44 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 65.63 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านแรงงานคิด เป็นร้อยละ 9.37

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 42.42 รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.16 และด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

4.2.12.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-21 และภาพที่ 4-45

ตารางที่ 4-21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	10	22.73	2	5.41	11	24.44
ด้านเทคโนโลยี	21	47.73	31	83.77	7	15.56
ด้านบรรจุภัณฑ์	3	6.81	0	0.00	7	15.56
ด้านวัตถุดิบ	10	22.73	2	5.41	11	24.44
ด้านแรงงาน	0	0.00	2	5.41	9	20.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

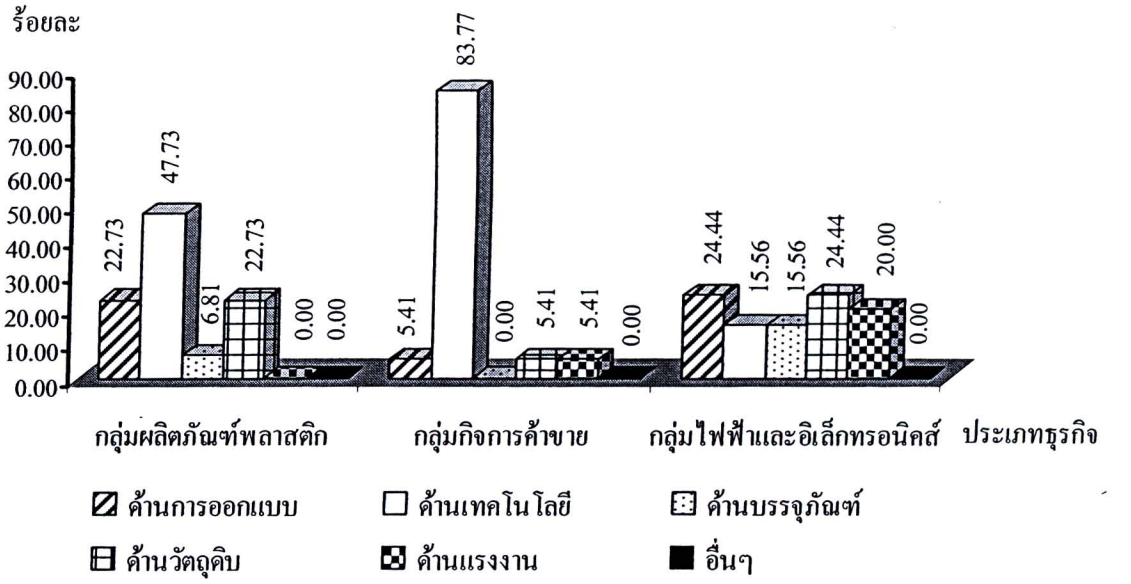

ภาพที่ 4-45 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-21 และภาพที่ 4-45 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 47.73 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 22.73 เท่ากัน และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 6.81

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 83.77 ที่เหลือได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านวัตถุดิบ และด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.41 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านวัตถุดิบ และด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 24.44 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 15.56 เท่ากัน

4.2.12.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-46

ตารางที่ 4-22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	22	45.83	3	6.38	2	6.67
ด้านเทคโนโลยี	4	8.33	12	25.53	25	83.33
ด้านบรรจุภัณฑ์	6	12.50	9	19.15	0	0.00
ด้านวัตถุดิบ	13	27.08	12	25.53	3	10.00
ด้านแรงงาน	1	2.08	3	6.38	0	0.00
อื่นๆ	2	4.18	8	17.03	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

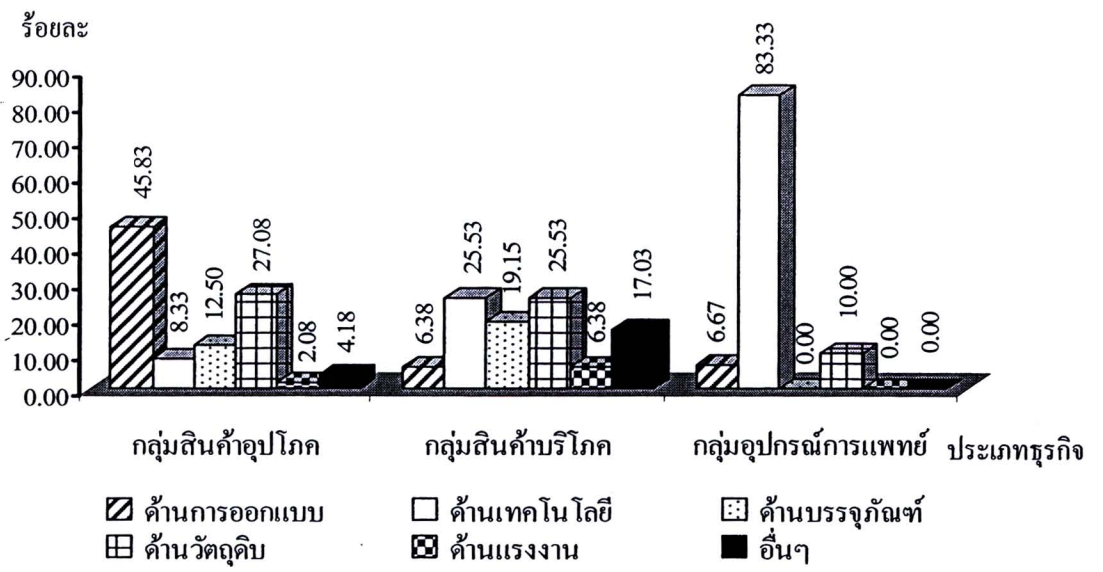

ภาพที่ 4-46 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-46 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 27.08 ด้านบรรจุภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ 12.50 ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 8.33 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.18 และด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านวัตถุดิบ และ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 25.53 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ19.15 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.03 ด้านการออกแบบและด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.38 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 6.67

4.2.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23 และภาพที่ 4-47

ตารางที่ 4-23 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	57	15.79
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	47	13.02
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	142	39.34
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	14	3.88
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม	100	27.70
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

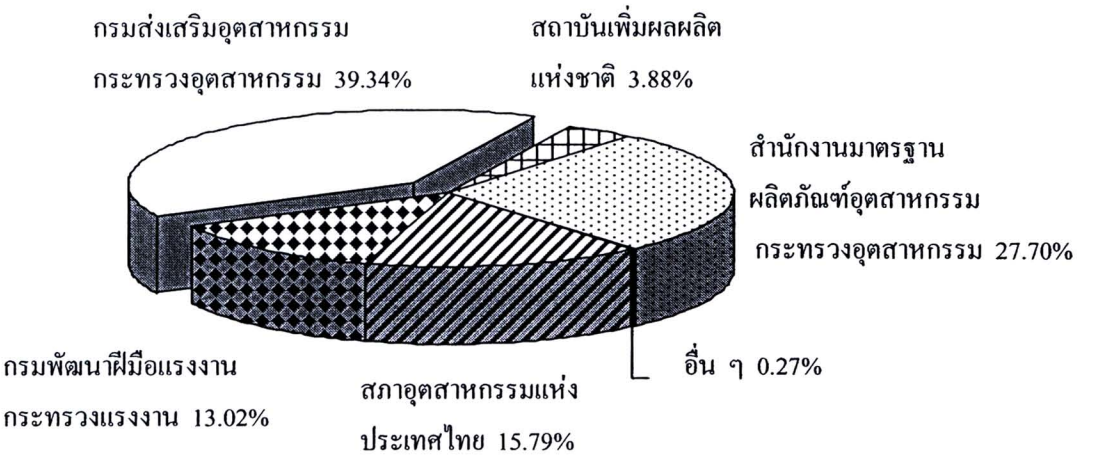

ภาพที่ 4-47 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4-23 และภาพที่ 4-47 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.34 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.70 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.79 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.02 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.88 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.13.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24 และภาพที่ 4-48

ตารางที่ 4-24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้ง

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้ง			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	17	16.50	40	15.50
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	14	13.59	33	12.79
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	41	39.81	101	39.15
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	5	4.85	9	3.49
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	26	25.25	74	28.68
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	258	100.00

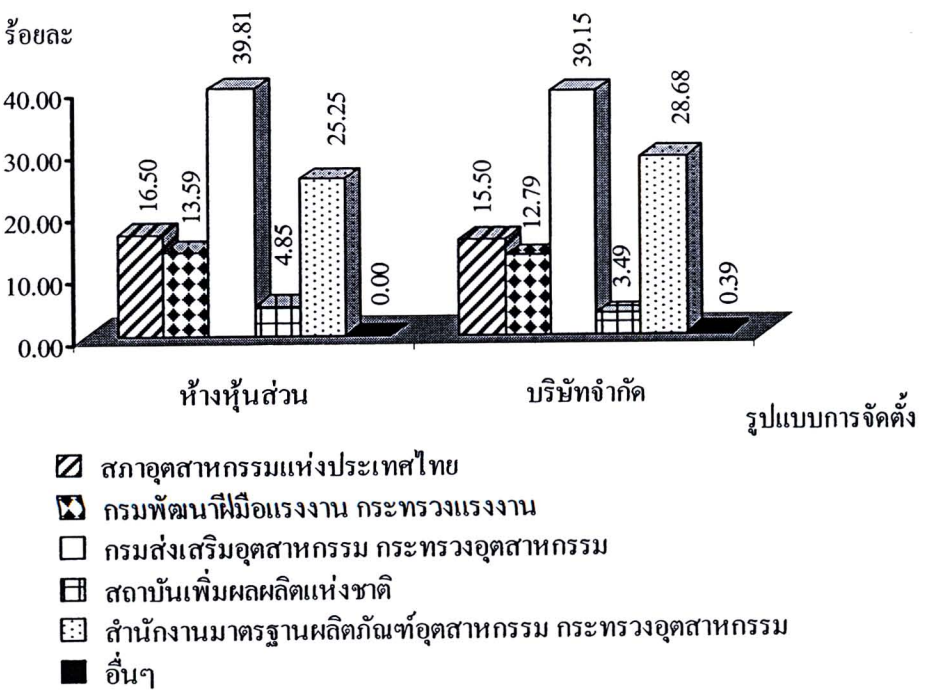

ภาพที่ 4-48 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-24 และภาพที่ 4-48 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.81 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.25 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.50 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.59 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.85 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.15 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.68 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.50 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.79 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.49 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.13.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-25 และภาพที่ 4-49

ตารางที่ 4-25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	39	14.34	18	20.22
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	42	15.44	5	5.62
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	118	43.38	24	26.97
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11	4.04	3	3.37
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	61	22.43	39	43.82
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

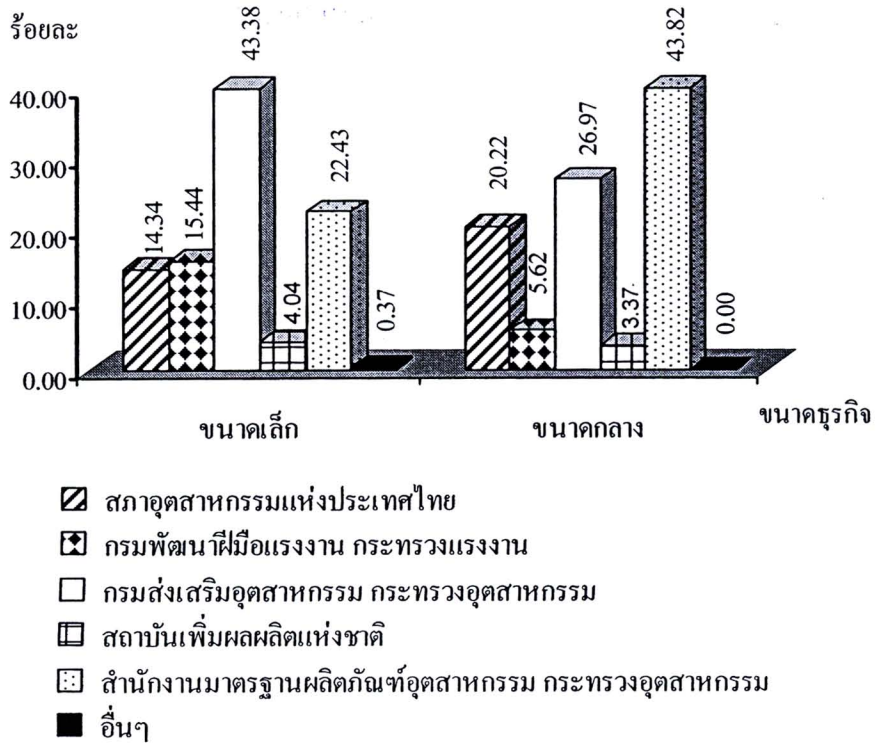

ภาพที่ 4-49 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-25 และภาพที่ 4-49 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.38 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.43 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.44 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.34 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.04 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.82 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.97 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.22 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.62 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ห้องสมุดวิจัย

4.2.13.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-26 และภาพที่ 4-50

ตารางที่ 4-26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	22	13.75	26	18.84	9	14.29
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	20	12.50	18	13.04	9	14.29
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	71	44.38	40	28.99	31	49.21
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	6	3.75	4	2.90	4	6.35
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	41	25.62	49	35.51	10	15.86
อื่นๆ	0	0.00	1	0.72	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

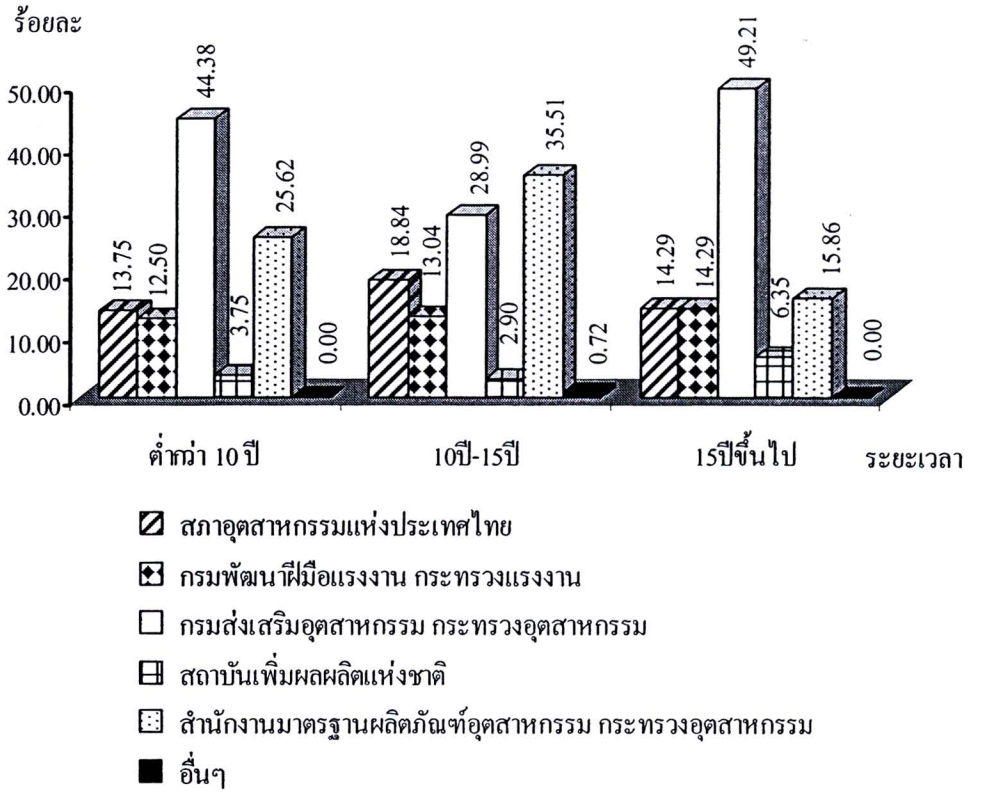

ภาพที่ 4-50 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-26 และภาพที่ 4-50 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.38 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.62 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.75 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.51 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.99 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.84 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวง

แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.04 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 2.90 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานมากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 49.21 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.86 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน และ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ

4.2.13.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-27 และภาพที่ 4-51

ตารางที่ 4-27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	6	18.75	12	26.67	9	27.27
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	7	21.88	3	6.67	7	21.21
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	16	50.00	19	42.22	6	18.18
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	0	0.00	2	4.44	1	3.04
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	3	9.37	9	20.00	10	30.30
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

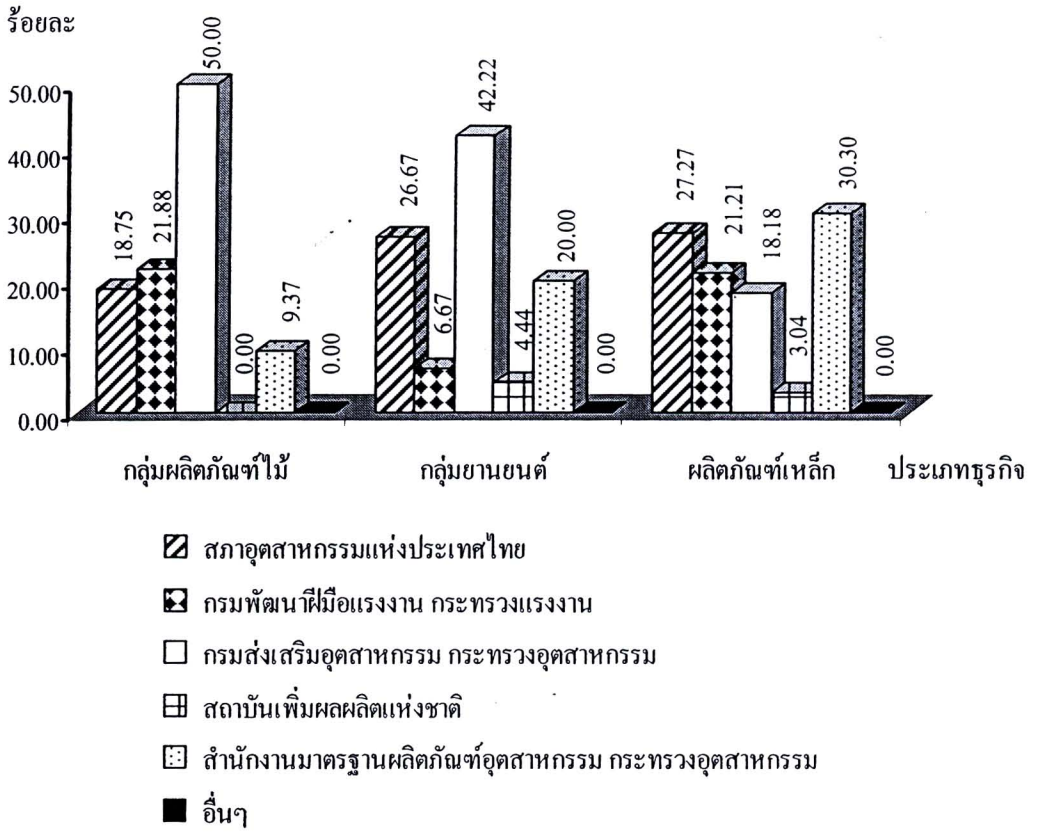

ภาพที่ 4-51 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-27 และภาพที่ 4-51 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 21.88 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.75 และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 9.37 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 26.67 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 27.27 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 21.21 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.18 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.04 ตามลำดับ

4.2.13.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-28 และภาพที่ 4-52

ตารางที่ 4-28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	5	11.36	4	10.81	3	6.67
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	5	11.36	2	5.41	12	26.67
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	14	31.82	5	13.51	20	44.44
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	3	6.82	0	0.00	2	4.44
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	17	38.64	26	70.27	7	15.56
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

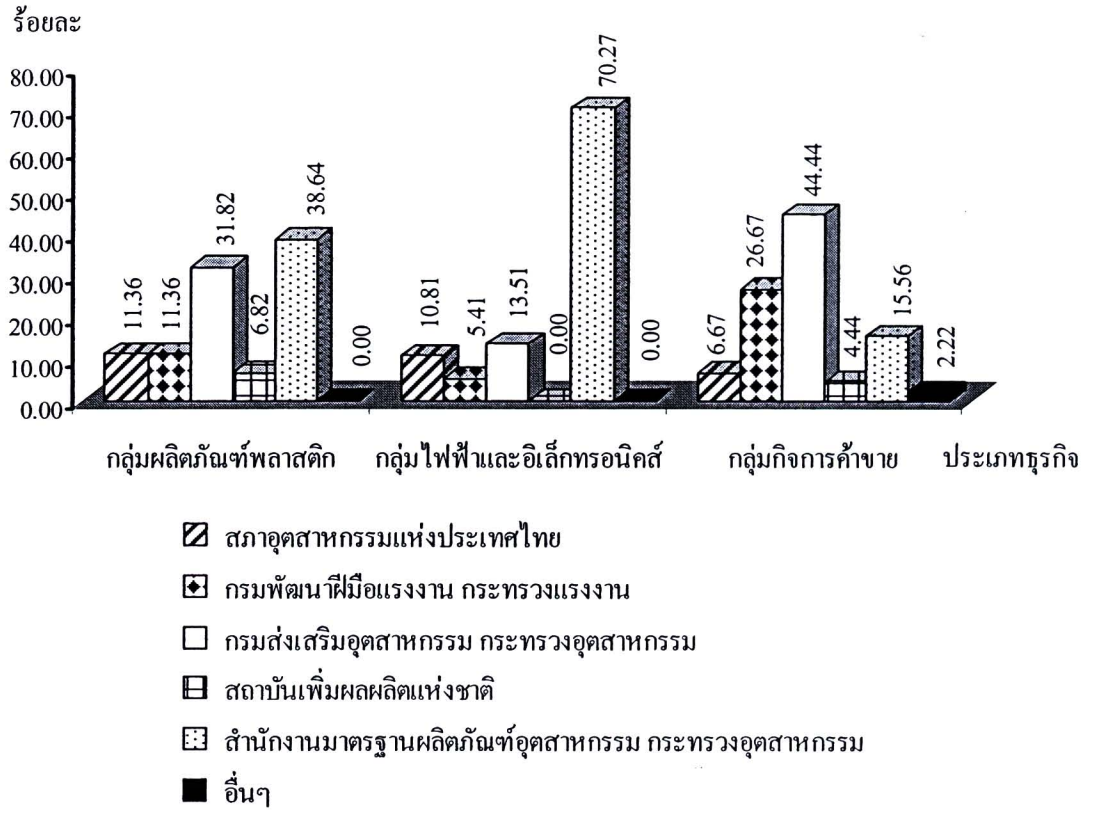

ภาพที่ 4-52 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-28 และภาพที่ 4-52 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ31.82 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 11.36 เท่ากัน และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 6.82 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.27 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.51 สภา

อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.81 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.56 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.67 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.44 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

4.2.13.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-53

ตารางที่ 4-29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	10	20.83	7	14.89	1	3.33
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	4	8.33	5	10.64	2	6.67
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	50.00	30	63.83	8	26.67
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	2	4.17	4	8.51	0	0.00
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	8	16.67	1	2.13	19	63.33
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

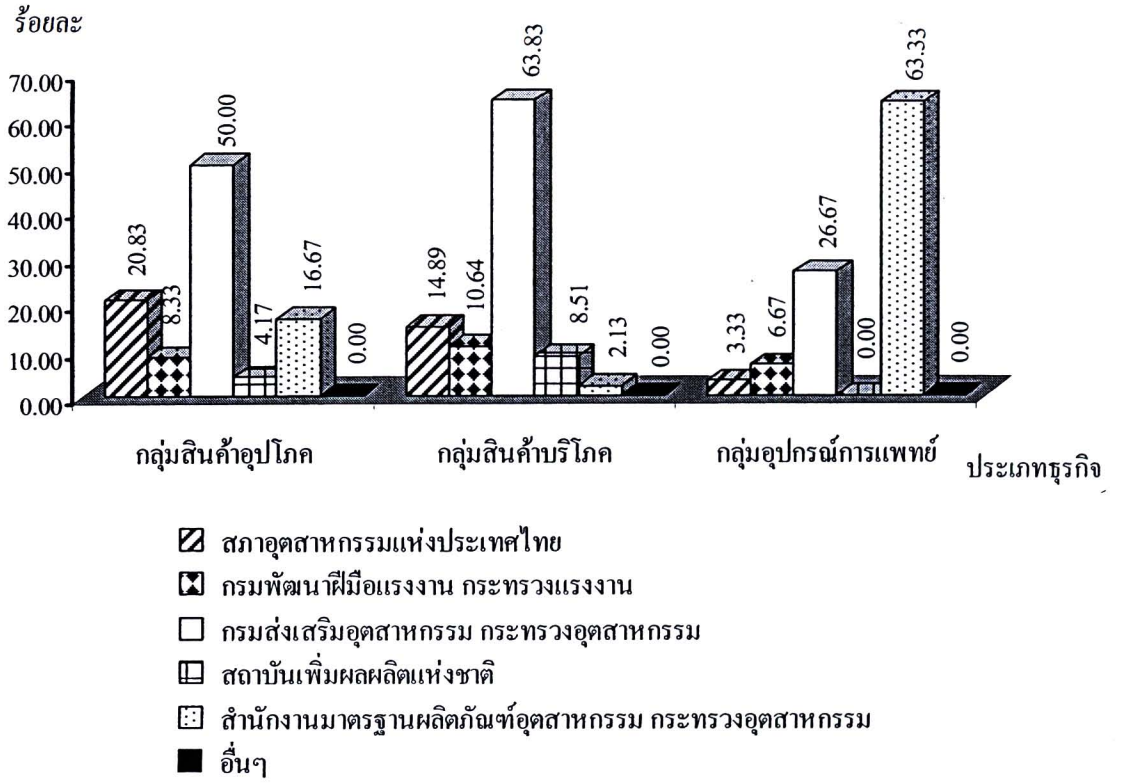

ภาพที่ 4-53 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-53 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.83 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.67 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.83 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.89 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

คิดเป็นร้อยละ 10.64 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.51และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.13 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.67 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

4.2.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-30 และภาพที่ 4-54

ตารางที่ 4-30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	193	53.46
JIS	10	2.77
CE	17	4.71
ISO	88	24.38
GMP	22	6.09
อ.ย.	25	6.93
อื่นๆ	6	1.66
รวม	361	100.00

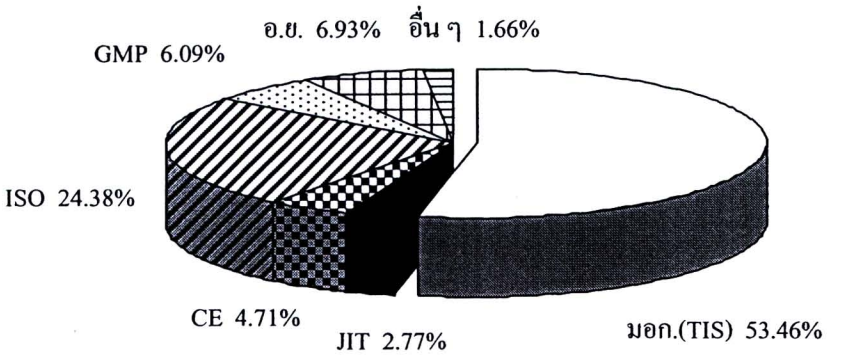

ภาพที่ 4-54 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-30 และภาพที่ 4-54 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 53.46 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 24.38 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 6.93 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 6.09 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 4.71 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.77 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.66 ตามลำดับ

4.2.14.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-31 และภาพที่ 4-55

ตารางที่ 4-31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	48	46.60	145	56.20
JIS	3	2.91	7	2.71
CE	5	4.85	12	4.65
ISO	21	20.39	67	25.97
GMP	8	7.77	14	5.43
อ.ย.	15	14.57	10	3.88
อื่นๆ	3	2.91	3	1.16
รวม	103	100.00	258	100.00

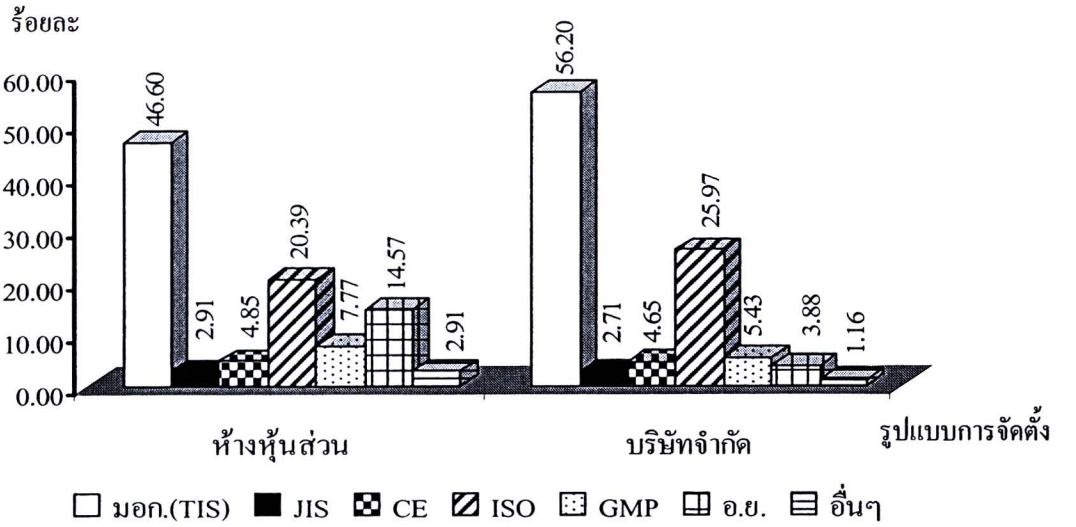

ภาพที่ 4-55 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-31 และภาพที่ 4-55 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 46.60 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 20.39 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 14.57 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 7.77 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 4.85 มาตรฐาน JIS และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.91 เท่ากัน ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 56.20 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 25.97 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 5.43 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 4.65 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 3.88 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.71 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.16 ตามลำดับ

4.2.14.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-56

ตารางที่ 4-32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	161	59.19	32	35.96
JIS	7	2.57	3	3.37
CE	16	5.88	1	1.12
ISO	51	18.75	37	41.57
GMP	17	6.25	5	5.62
อ.ย.	16	5.88	9	10.11
อื่นๆ	4	1.48	2	2.25
รวม	272	100.00	89	100.00

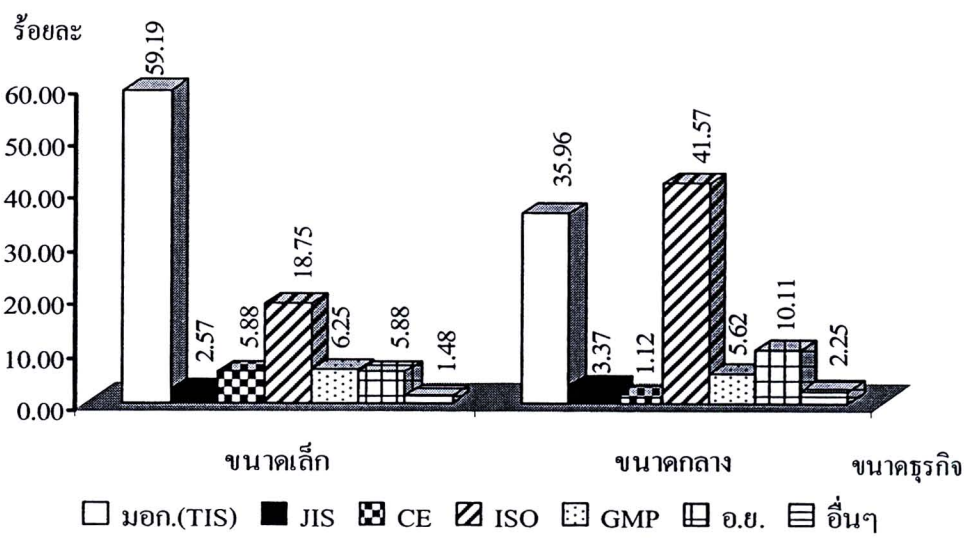

ภาพที่ 4-56 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-56 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 59.19 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 18.75 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 6.25 มาตรฐาน CE และมาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 5.88 เท่ากัน มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.57 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.48 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมาได้แก่ มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 35.96 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 10.11 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 5.62 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 3.37 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.25 และมาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.14.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-33 และภาพที่ 4-57

ตารางที่ 4-33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	100	62.50	64	46.38	29	46.03
JIS	3	1.88	5	3.62	2	3.17
CE	9	5.63	7	5.07	1	1.59
ISO	27	16.88	42	30.43	19	30.16
GMP	8	5.00	9	6.52	5	7.94
อ.ย.	12	7.50	7	5.07	6	9.52
อื่นๆ	1	0.61	4	2.91	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

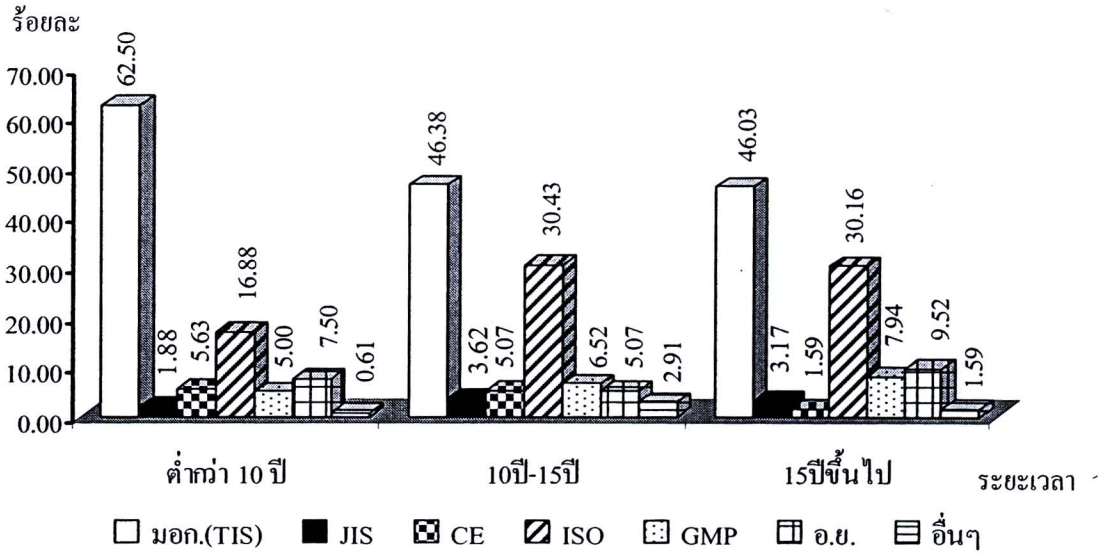

ภาพที่ 4-57 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-33 และภาพที่ 4-57 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 16.88 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 7.50 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 5.63 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 5.00 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 1.88 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 46.38 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 30.43 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 6.52 มาตรฐาน CEและ มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 5.07 เท่ากัน มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 3.62 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.91 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 46.03 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 30.16 มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 9.52 มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 7.94 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 3.17 มาตรฐาน CE และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 เท่ากันตามลำดับ

4.2.14.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-34 และภาพที่ 4-58

ตารางที่ 4-34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	18	56.25	24	53.33	22	66.67
JIS	0	0.00	3	6.67	0	0.00
CE	4	12.50	0	0.00	1	3.03
ISO	8	25.00	18	40.00	10	30.30
GMP	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อ.ย.	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	2	6.25	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

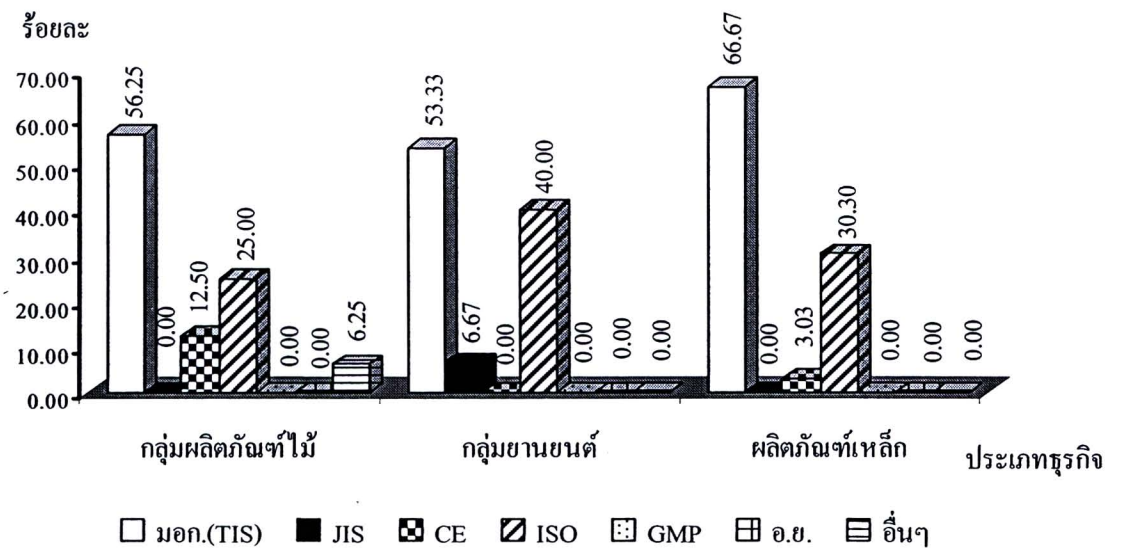

ภาพที่ 4-58 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-34 และภาพที่ 4-58 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 25.00 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดได้แก่ มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 6.67

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุดได้แก่ มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 3.03

4.2.14.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-35 และภาพที่ 4-59

ตารางที่ 4-35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	31	70.45	27	72.97	32	71.11
JIS	1	2.27	3	8.11	2	4.44
CE	3	6.82	1	2.70	4	8.89
ISO	9	20.46	6	16.22	7	15.56
GMP	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อ.ย.	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

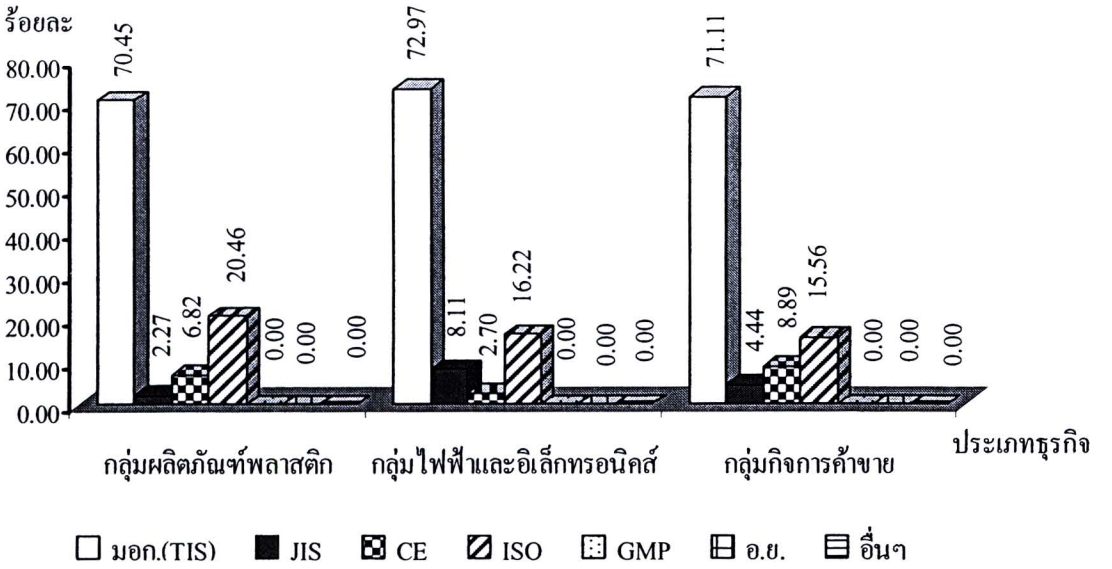

ภาพที่ 4-59 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-35 และภาพที่ 4-59 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 70.45 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 20.46 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 6.82 และมาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 16.22 มาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 8.11 และมาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 71.11 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 15.56 มาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 8.89 และมาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

4.2.14.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-60

ตารางที่ 4-36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก.(TIS)	29	60.42	6	12.77	4	13.33
JIS	1	2.08	0	0.00	0	0.00
CE	4	8.33	0	0.00	0	0.00
ISO	7	14.58	4	8.51	19	63.33
GMP	4	8.33	12	25.53	6	20.00
อ.ย.	3	6.26	22	46.81	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	3	6.38	1	3.34
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

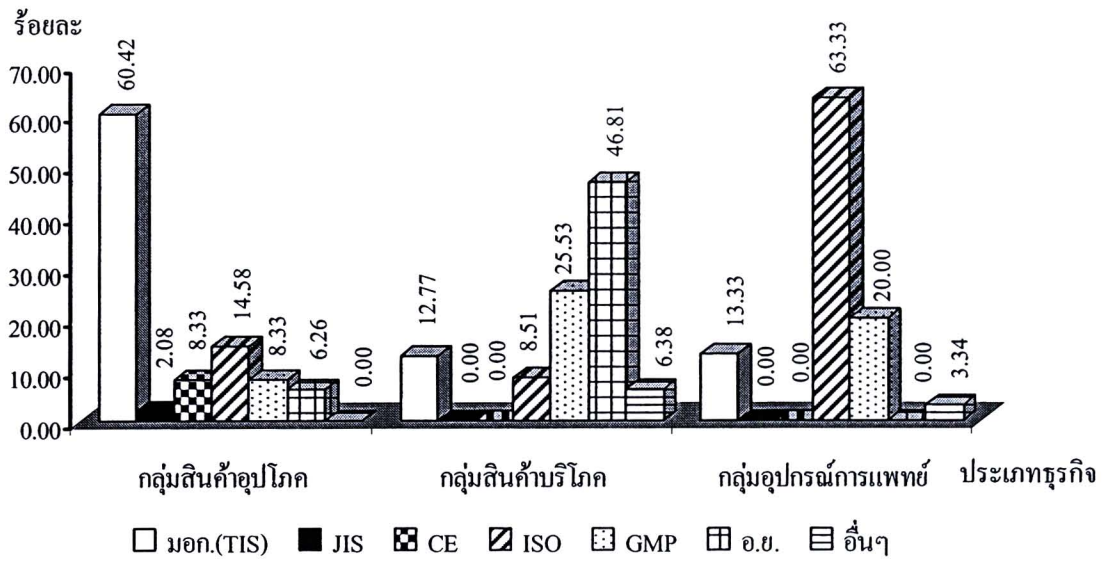

ภาพที่ 4-60 แสดงค่าร้อยละของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-60 พบว่า มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 60.42 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 14.58 มาตรฐาน GMP และมาตรฐาน CE คิดเป็นร้อยละ 8.33 เท่ากัน มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 6.26 และมาตรฐาน JIS คิดเป็นร้อยละ 2.08 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน อ.ย. คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 25.53 มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 12.77 มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 8.51 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 6.38 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มาตรฐาน ISO คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ มาตรฐาน GMP คิดเป็นร้อยละ 20.00 มาตรฐาน มอก.(TIS) คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.34 ตามลำดับ

4.2.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-37 และภาพที่ 4-61

ตารางที่ 4-37 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	4	1.11
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	45	12.47
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	88	24.38
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	174	48.20
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	46	12.73
อื่นๆ	4	1.11
รวม	361	100.00

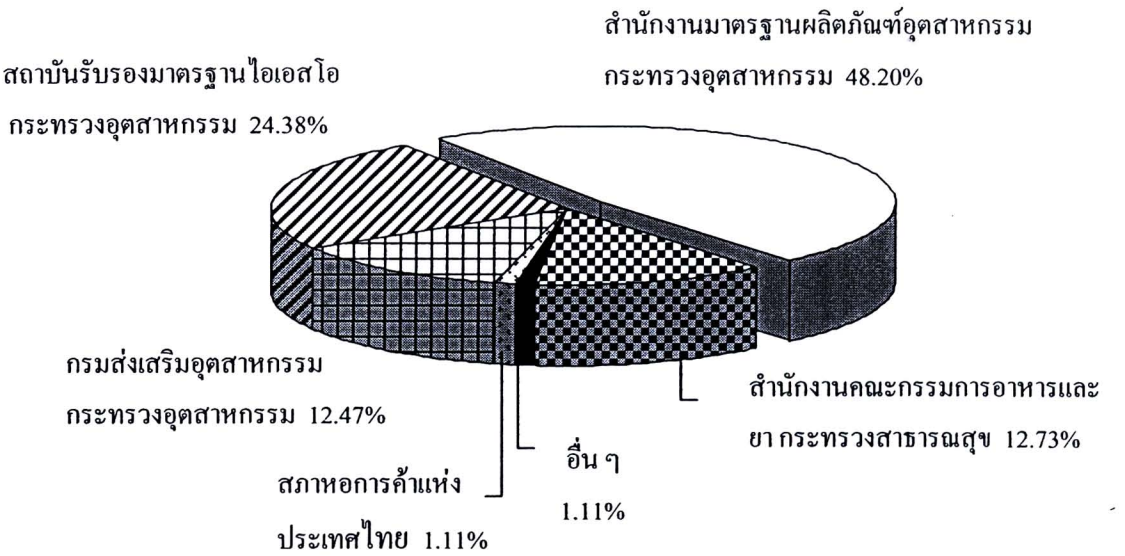

ภาพที่ 4-61 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 4-37 และภาพที่ 4-61 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.20 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.38 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 12.73 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.47 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.11 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.15.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-62

ตารางที่ 4-38 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	1	0.97	3	1.16
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	6.80	38	14.73
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	23	22.33	65	25.19
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	50	48.54	124	48.06
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	20	19.42	26	10.08
อื่นๆ	2	1.94	2	0.78
รวม	103	100.00	258	100.00

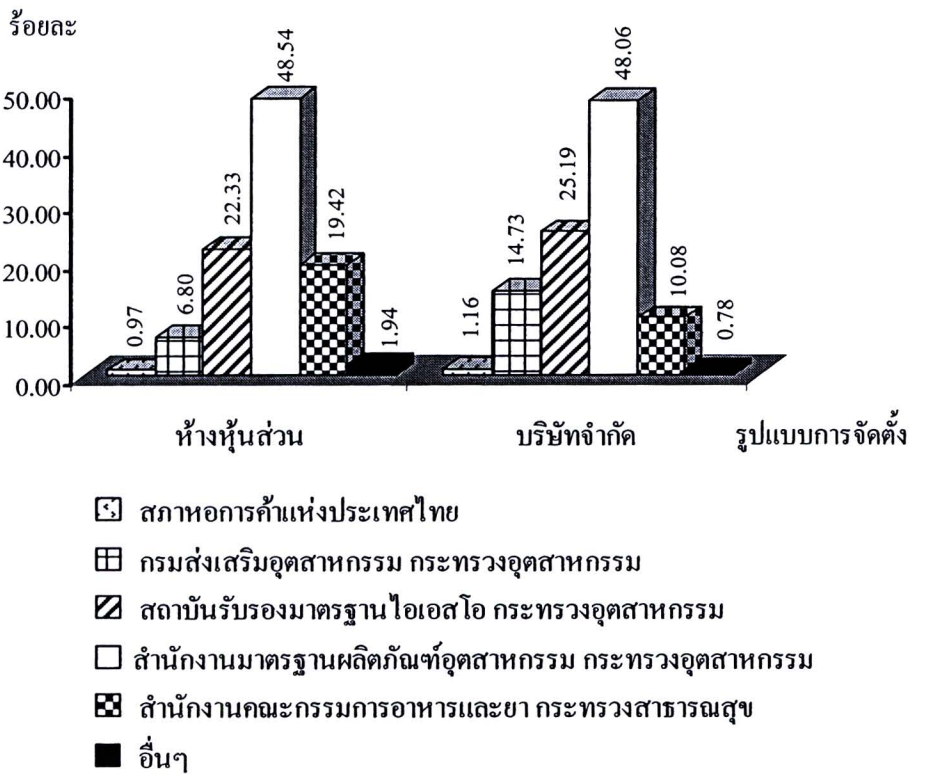

ภาพที่ 4-62 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-62 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.54 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.33 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 19.42 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.80 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.94 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.19 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.73 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 10.08 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.16 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

4.2.15.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-63

ตารางที่ 4-39 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	4	1.47	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	37	13.60	8	8.99
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	50	18.38	38	42.70
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	142	52.21	32	35.96
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	36	13.24	10	11.24
อื่นๆ	3	1.10	1	1.11
รวม	272	100.00	89	100.00

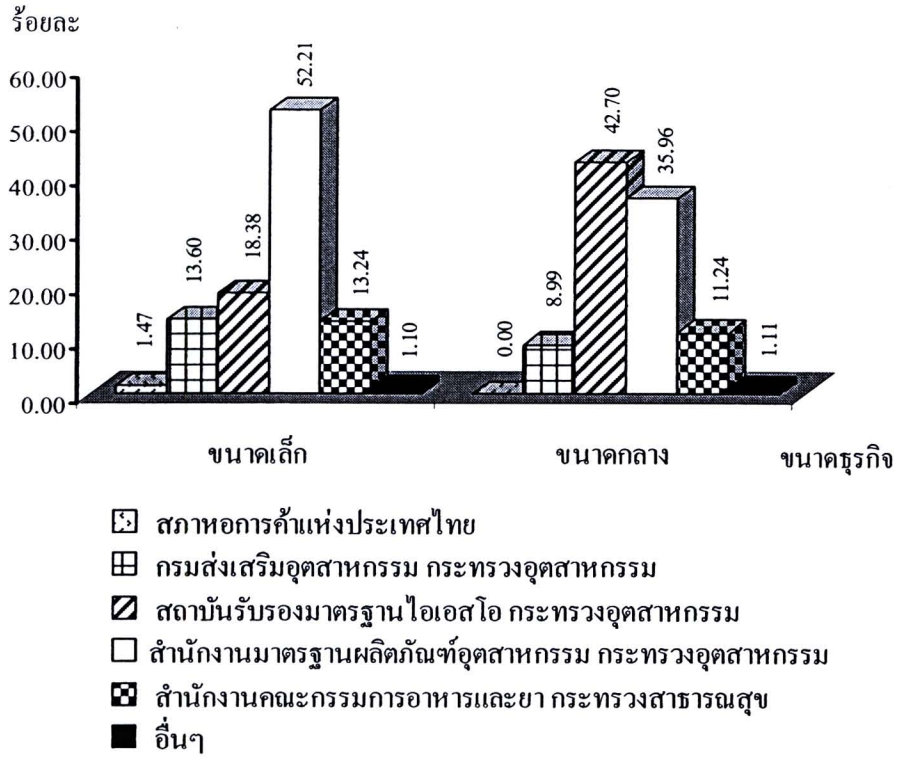

ภาพที่ 4-63 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-63 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.21 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.38 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.60 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 13.24 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.47 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.96 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 11.24 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 8.99 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

4.2.15.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-64

ตารางที่ 4-40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	2	1.25	0	0.00	2	3.17
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	20	12.50	18	13.04	7	11.11
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	28	17.50	42	30.43	18	28.57
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	87	54.38	61	44.20	26	41.27
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	22	13.75	14	10.14	10	15.88
อื่นๆ	1	0.62	3	2.19	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

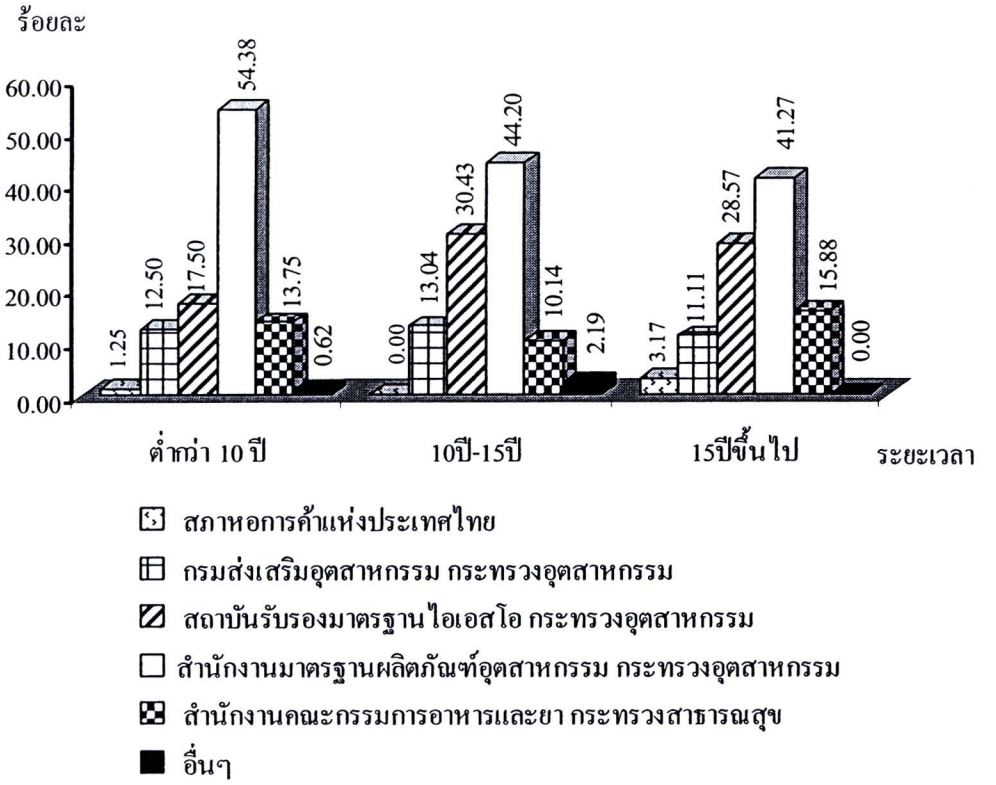

ภาพที่ 4-64 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-64 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานมากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.38 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.50 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 13.75 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.50 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.25 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิด

เป็นร้อยละ 30.43 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.04 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 10.14 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.19 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.57 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 15.88 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 11.11 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.17 ตามลำดับ

4.2.15.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-41 และภาพที่ 4-65

ตารางที่ 4-41 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการ ประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	5	15.63	8	17.78	5	15.15
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	8	25.00	18	40.00	10	30.30
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	18	56.25	19	42.22	18	54.55
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	1	3.12	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

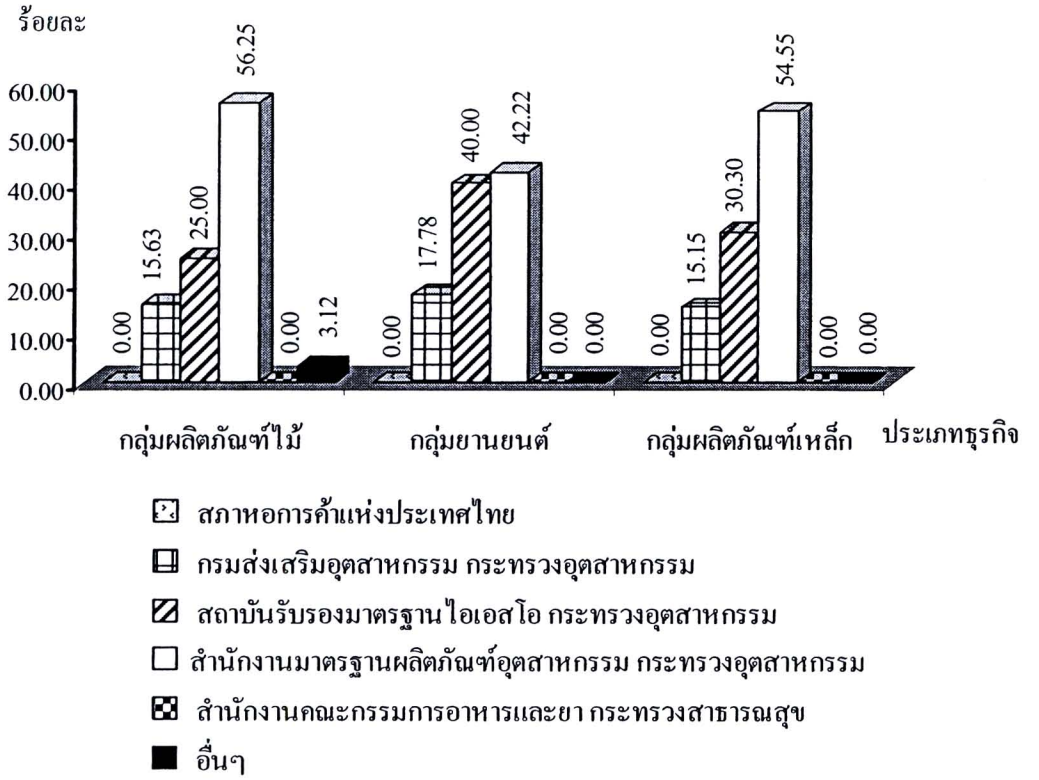

ภาพที่ 4-65 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-41 และภาพที่ 4-65 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.00 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.63 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.12 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.78

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.15

4.2.15.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-42 และภาพที่ 4-66

ตารางที่ 4-42 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการ ประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	4	8.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	9	20.45	5	13.51	4	8.89
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	9	20.45	6	16.22	7	15.56
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	26	59.10	26	70.27	30	66.66
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

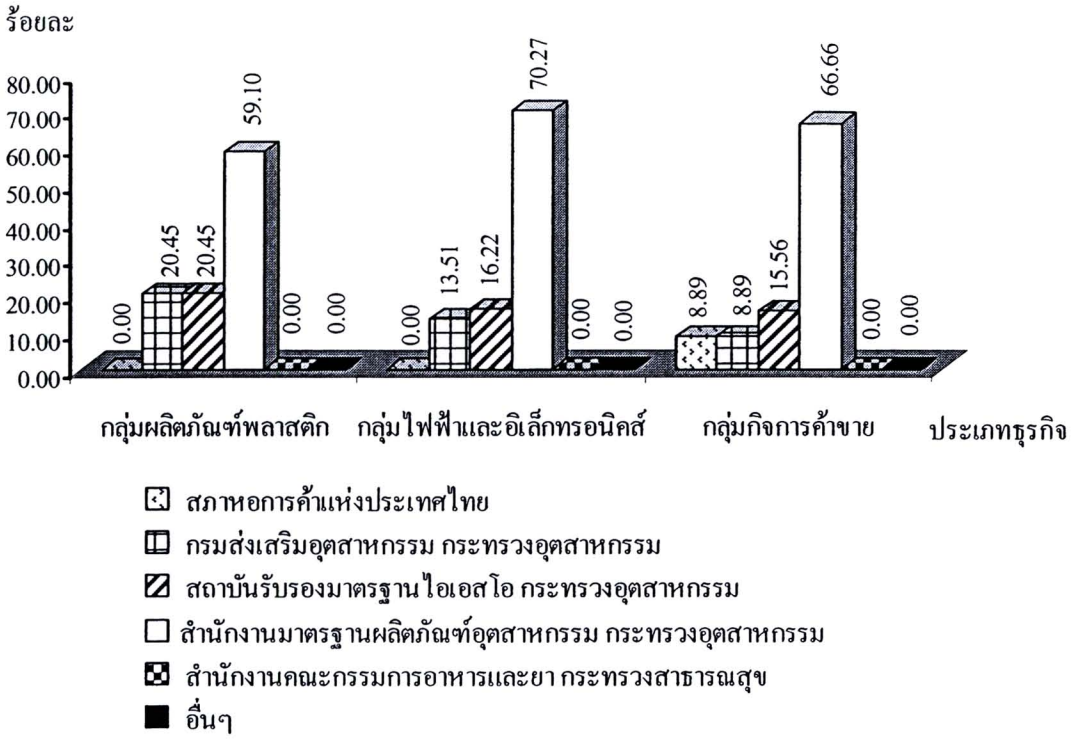

ภาพที่ 4-66 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-42 และภาพที่ 4-66 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.10 ที่เหลือได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.45 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.27 รองลงมาได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.22 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.51

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา

ได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.56 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.89 เท่ากัน

4.2.15.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-43 และภาพที่ 4-67

ตารางที่ 4-43 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	14.58	2	4.26	0	0.00
สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม	7	14.58	4	8.51	19	63.33
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	56.26	6	12.77	4	13.33
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข	7	14.58	33	70.20	6	20.00
อื่นๆ	0	0.00	2	4.26	1	3.34
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

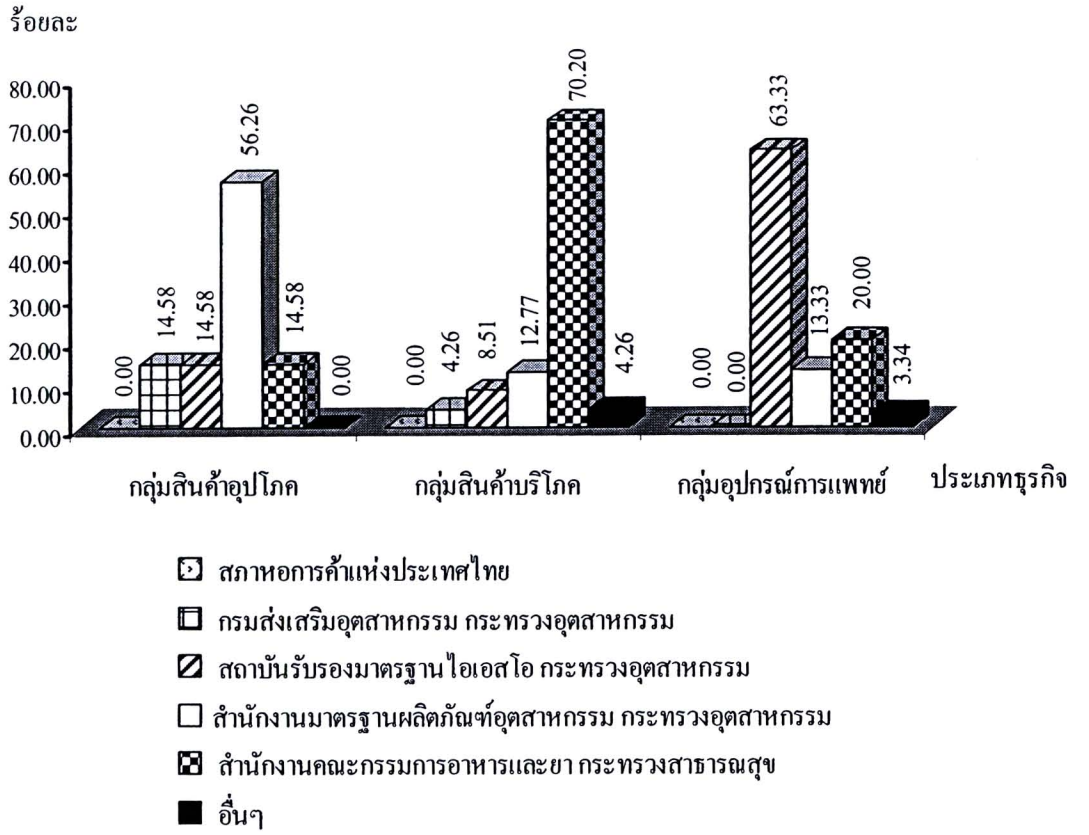

ภาพที่ 4-67 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-43 และภาพที่ 4-67 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 56.26 ที่เหลือได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 14.58 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 70.20 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.77 สถาบัน

รับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 8.51 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.26 เท่ากัน ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ20.00 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.34 ตามลำดับ

4.2.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-44 และภาพที่ 4-68

ตารางที่ 4-44 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	15	4.16
ด้านราคา	89	24.65
ด้านรูปแบบ	144	39.89
ด้านลักษณะการใช้งาน	113	31.30
รวม	361	100.00

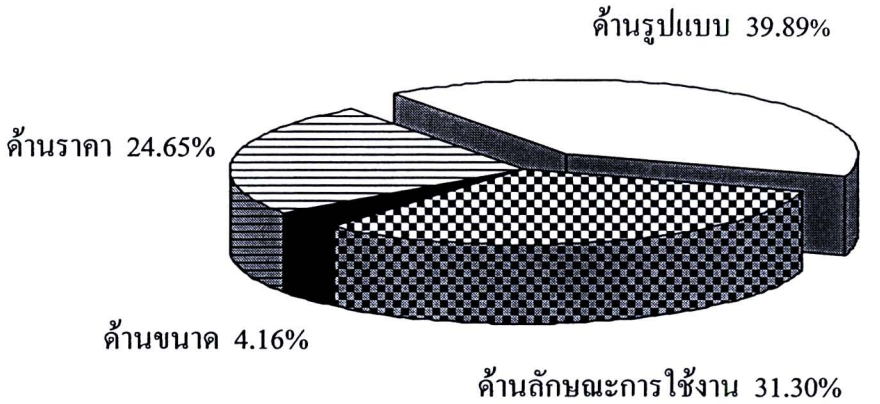

ภาพที่ 4-68 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-44 และภาพที่ 4-68 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 39.89 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 24.65 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 4.16 ตามลำดับ

4.2.16.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการเมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-45 และภาพที่ 4-69

ตารางที่ 4-45 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	3	2.91	12	4.65
ด้านราคา	29	28.16	60	23.26
ด้านรูปแบบ	44	42.72	100	38.76
ด้านลักษณะการใช้งาน	27	26.21	86	33.33
รวม	103	100.00	258	100.00

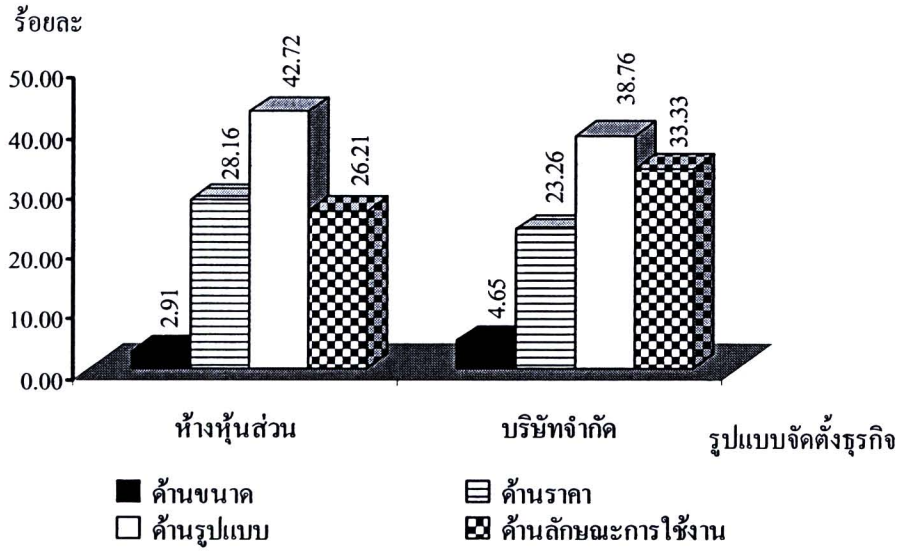

ภาพที่ 4-69 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-45 และภาพที่ 4-69 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 42.72 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 28.16 ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 26.21 และ ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 2.91 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 38.76 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 23.26 และ ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 4.65 ตามลำดับ

4.2.16.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-70

ตารางที่ 4-46 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	14	5.15	1	1.12
ด้านราคา	70	25.74	19	21.35
ด้านรูปแบบ	123	45.22	21	23.60
ด้านลักษณะการใช้งาน	65	23.89	48	53.93
รวม	272	100.00	89	100.00

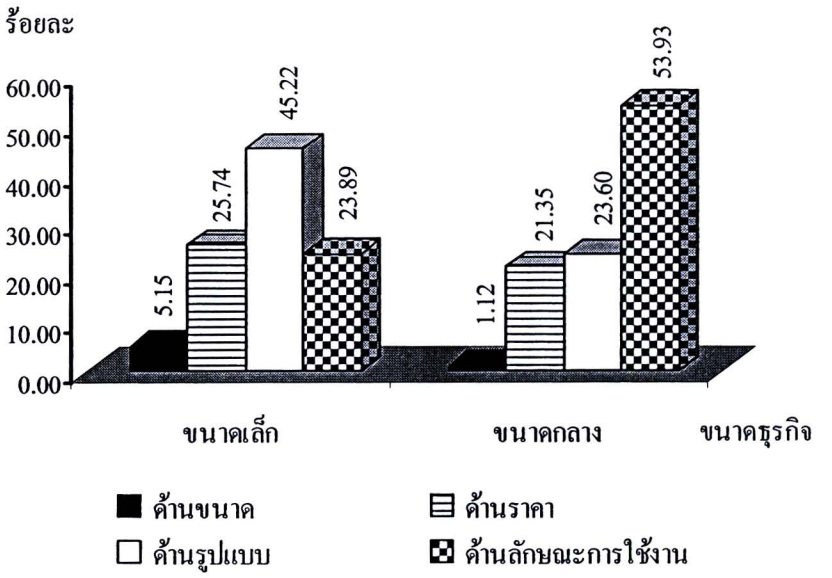

ภาพที่ 4-70 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-70 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 45.22 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 25.74 ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 23.89 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 5.15 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 23.60 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 21.35 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.16.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-47 และภาพที่ 4-71

ตารางที่ 4-47 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	5	3.13	9	6.52	1	1.59
ด้านราคา	44	27.50	33	23.91	12	19.05
ด้านรูปแบบ	80	50.00	35	25.36	29	46.03
ด้านลักษณะการใช้งาน	31	19.37	61	44.21	21	33.33
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

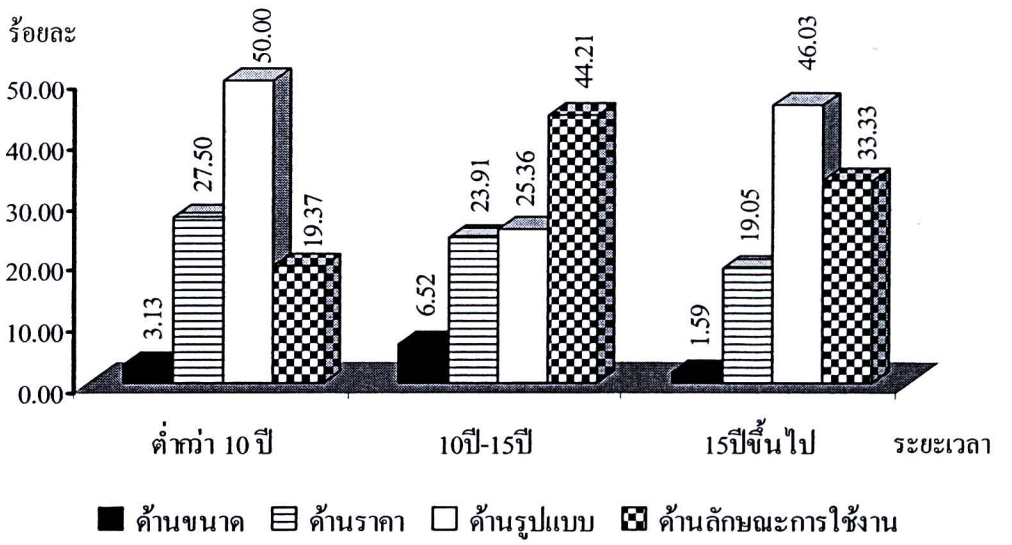

ภาพที่ 4-71 แสดงค่าร้อยละของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-47 และภาพที่ 4-71 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 27.50 ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 19.37 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 3.13 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 44.21 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 25.36 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 23.91 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 46.03 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 19.05 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

4.2.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-48 และภาพที่ 4-72

ตารางที่ 4-48 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	92	25.70
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	58	16.20
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	207	57.82
อื่นๆ	1	0.28
รวม	358	100.00

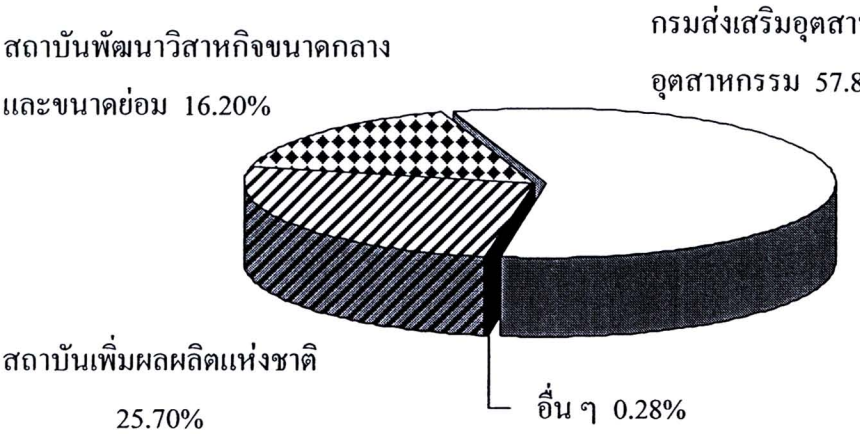

ภาพที่ 4-72 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

จากตารางที่ 4-48 และภาพที่ 4-72 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.82 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.70 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 16.20 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.17.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-49 และภาพที่ 4-73

ตารางที่ 4-49 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	27	26.21	65	25.49
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	21	20.39	37	14.51
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	55	53.40	152	59.61
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	255	100.00

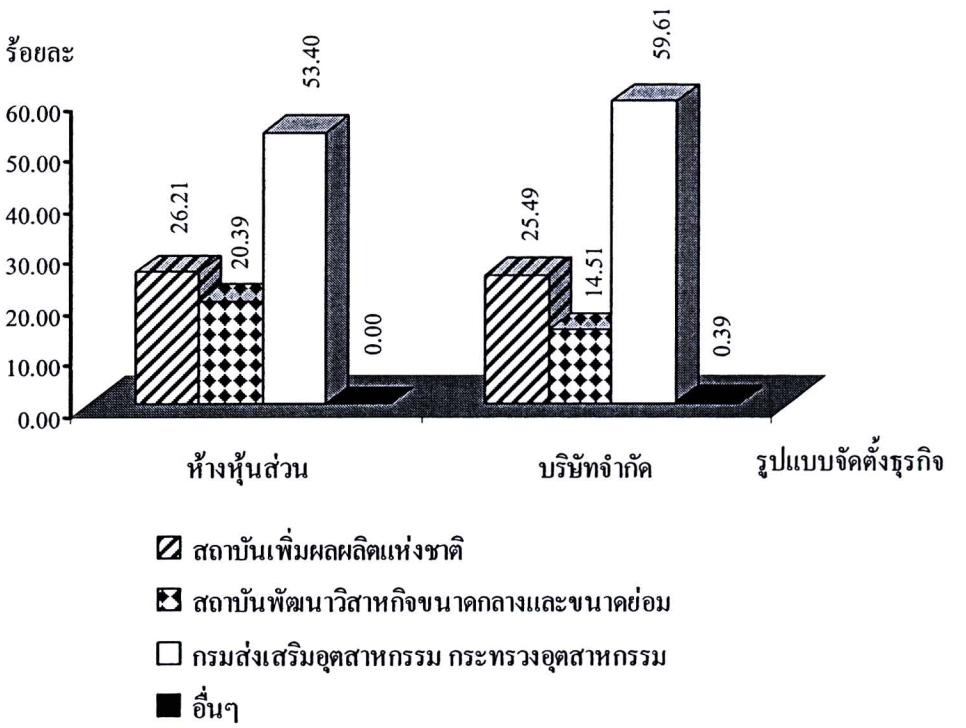

ภาพที่ 4-73 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-49 และภาพที่ 4-73 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.40 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 26.21 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 20.39

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.61 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.49 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 14.51 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.17.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายเมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-50 และภาพที่ 4-74

ตารางที่ 4-50 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	76	28.25	16	17.98
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	52	19.33	6	6.74
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	140	52.04	67	75.28
อื่นๆ	1	0.38	0	0.00
รวม	269	100.00	89	100.00

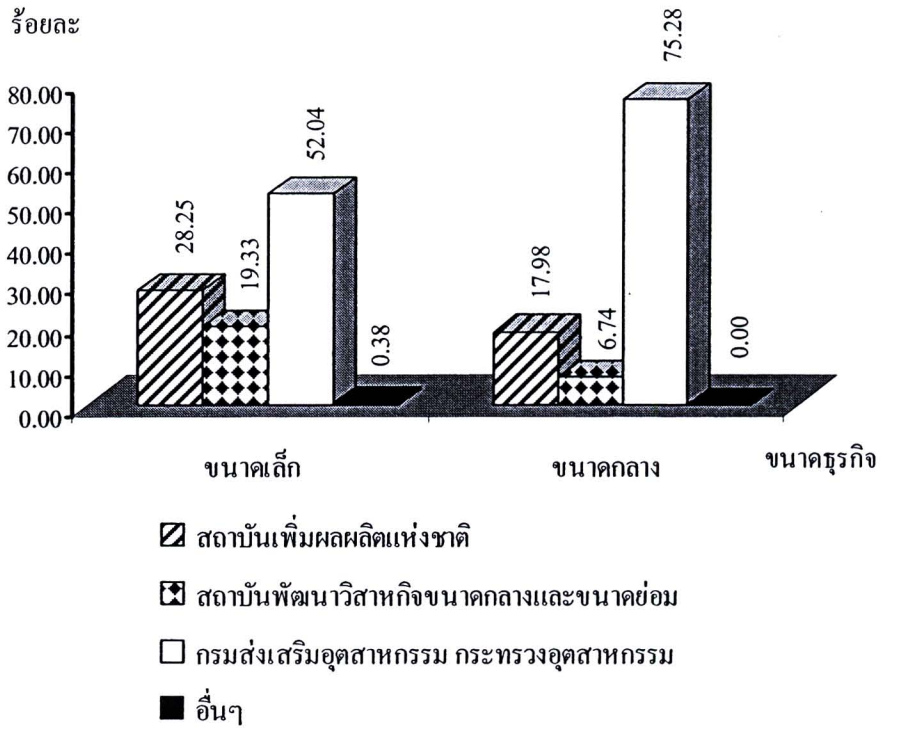

ภาพที่ 4-74 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-50 และภาพที่ 4-74 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.04 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 28.25 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 19.33 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 75.28 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 17.98 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.74

4.2.17.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-51 และภาพที่ 4-75

ตารางที่ 4-51 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	38	24.20	30	21.74	24	38.10
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	34	21.66	9	6.52	15	23.80
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	85	54.14	98	71.01	24	38.10
อื่นๆ	0	0.00	1	0.73	0	0.00
รวม	157	100.00	138	100.00	63	100.00

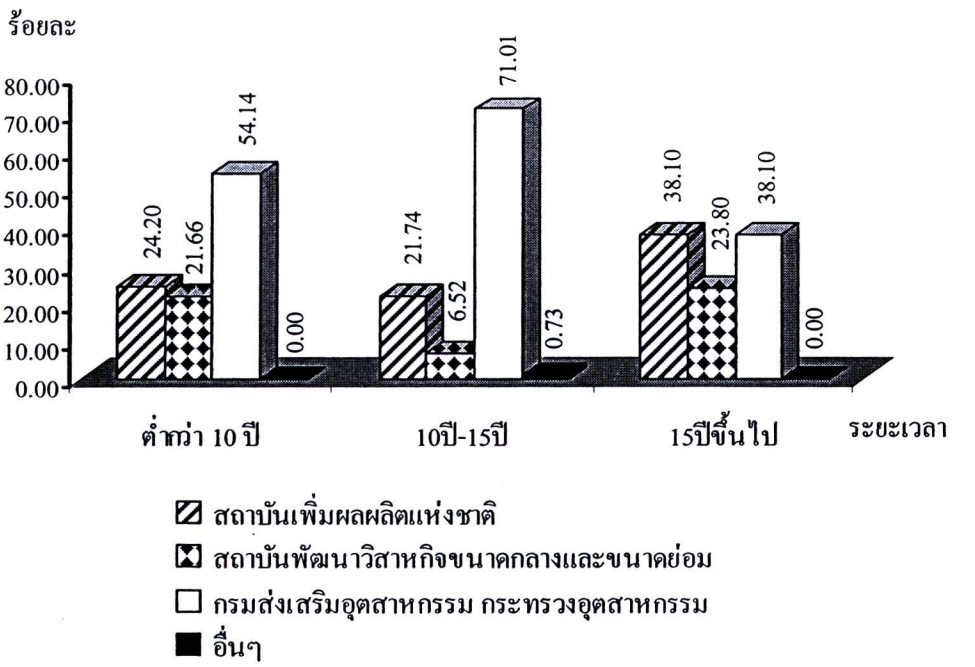

ภาพที่ 4-75 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

จากตารางที่ 4-51 และภาพที่ 4-75 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.14 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 24.20 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.66

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 71.01 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 21.74 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.52 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.10 ที่เหลือได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 23.80

4.2.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-52 และภาพที่ 4-76

ตารางที่ 4-52 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	233	64.54
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	90	24.93
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	38	10.53
รวม	361	100.00

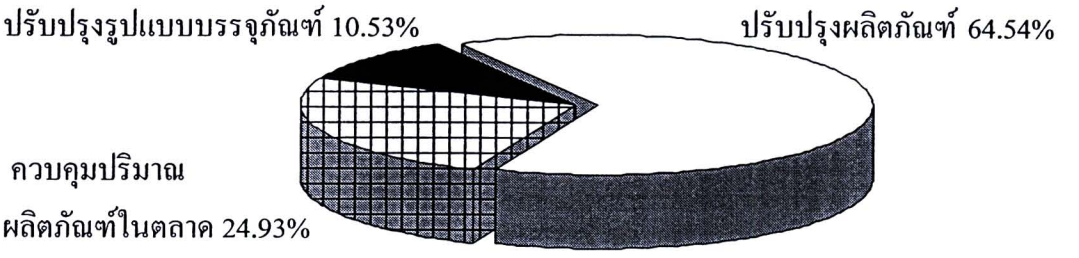

ภาพที่ 4-76 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

จากตารางที่ 4-52 และภาพที่ 4-76 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 64.54 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 24.93 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 10.53

4.2.18.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-53 และภาพที่ 4-77

ตารางที่ 4-53 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	67	65.05	166	64.34
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	30	29.13	60	23.26
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	6	5.82	32	12.40
รวม	103	100.00	258	100.00

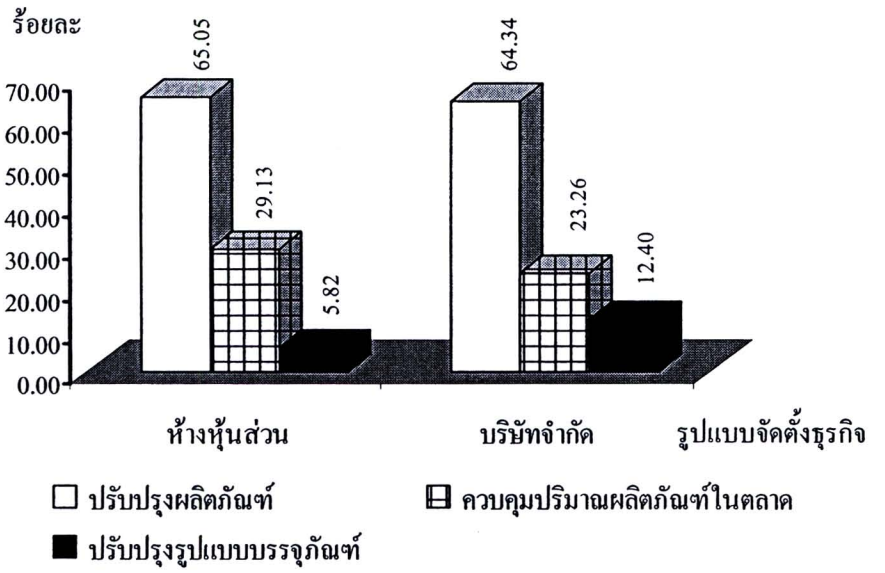

ภาพที่ 4-77 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-53 และภาพที่ 4-77 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 65.05 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 29.13 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 5.82

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 64.34 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 23.26 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 12.40

4.2.18.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-54 และภาพที่ 4-78

ตารางที่ 4-54 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	172	63.24	61	68.54
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	74	27.21	16	17.98
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	26	9.55	12	13.48
รวม	272	100.00	89	100.00

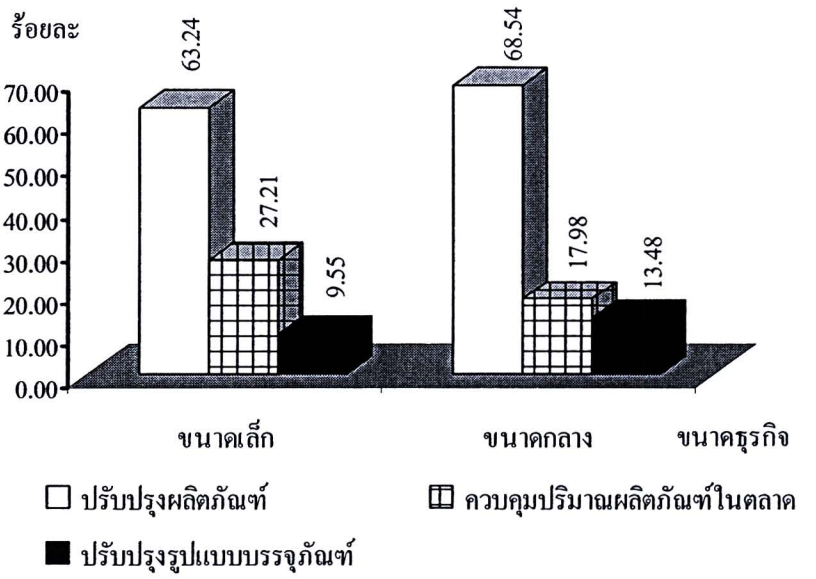

ภาพที่ 4-78 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-54 และภาพที่ 4-78 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 63.24 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 27.21 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 9.55

ธุรกิจขนาดกลาง วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 68.54 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 17.98 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 13.48

4.2.18.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-55 และภาพที่ 4-79

ตารางที่ 4-55 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	100	62.50	98	71.01	35	55.56
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	45	28.13	18	13.04	27	42.86
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	15	9.37	22	15.95	1	1.58
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

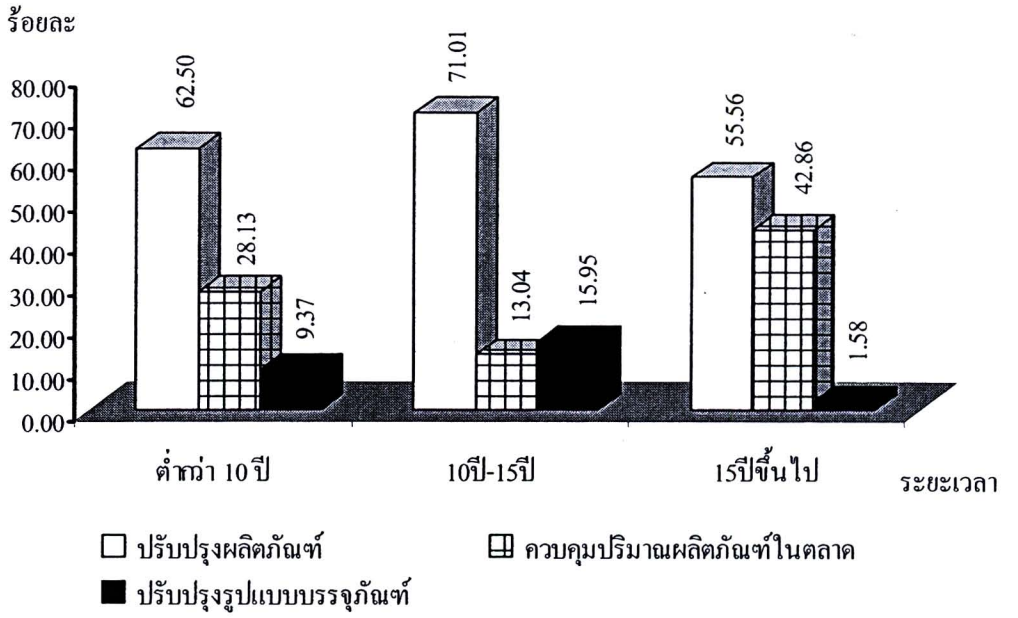

ภาพที่ 4-79 แสดงค่าร้อยละของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-55 และภาพที่ 4-79 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 28.13 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 9.37

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคามากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 71.01 รองลงมาได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 15.95 และน้อยที่สุดได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 13.04

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาได้แก่ ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด คิดเป็นร้อยละ 42.86 และน้อยที่สุดได้แก่ ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 1.58

4.2.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-56 และภาพที่ 4-80

ตารางที่ 4-56 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	152	42.22
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	24	6.67
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	42	11.67
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	142	39.44
รวม	360	100.00

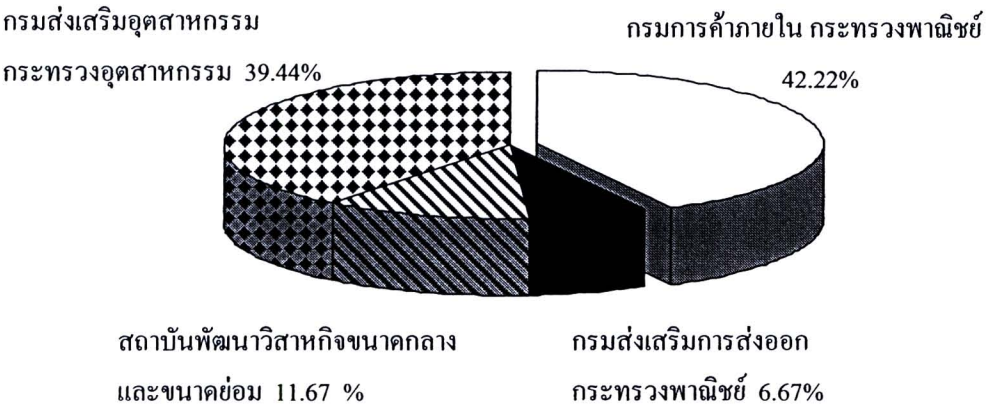

ภาพที่ 4-80 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

จากตารางที่ 4-56 และภาพที่ 4-80 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.44 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 11.67 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

4.2.19.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-57 และภาพที่ 4-81

ตารางที่ 4-57 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	34	33.01	118	45.91
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	8	7.77	16	6.23
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	14	13.59	28	10.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	47	45.63	95	36.97
รวม	103	100.00	257	100.00

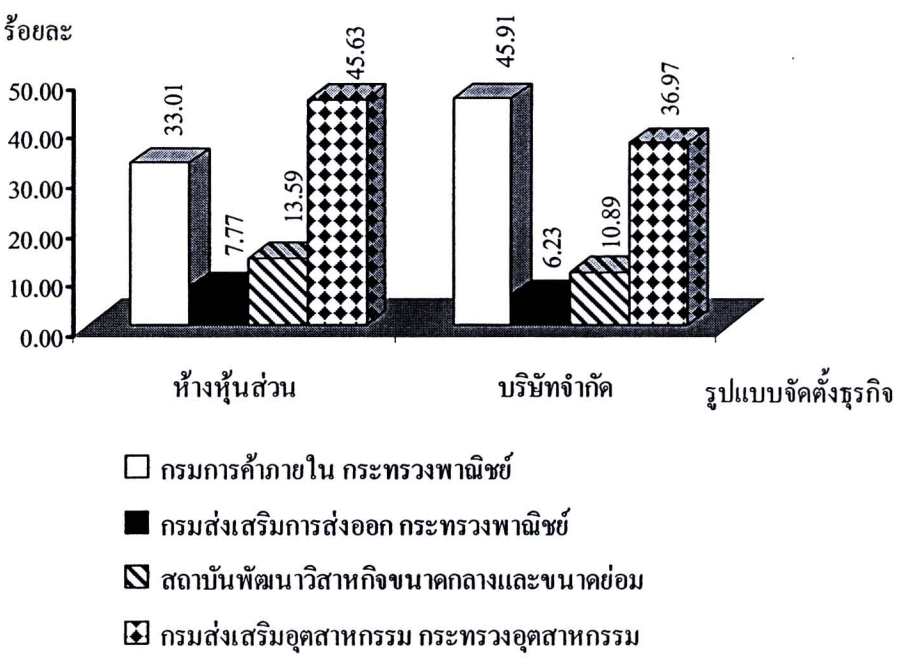

ภาพที่ 4-81 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-57 และภาพที่ 4-81 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.63 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 33.01 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.59 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 7.77 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ การค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 45.91 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.97 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 10.89 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.23 ตามลำดับ

4.2.19.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-58 และภาพที่ 4-82

ตารางที่ 4-58 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	125	45.96	27	30.68
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	17	6.25	7	7.95
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	38	13.97	4	4.55
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	92	33.82	50	56.82
รวม	272	100.00	88	100.00

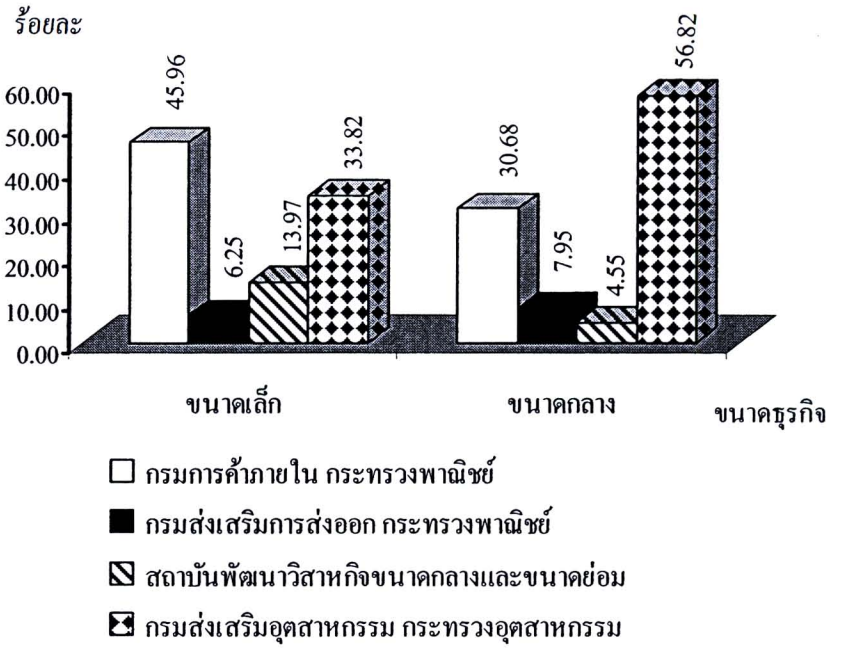

ภาพที่ 4-82 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-58 และภาพที่ 4-82 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 45.96 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 33.82 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.97 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 56.82 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 30.68 กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 7.95 และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

4.2.19.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-59 และภาพที่ 4-83

ตารางที่ 4-59 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	74	46.54	51	36.96	27	42.86
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	12	7.55	8	5.80	4	6.35
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	22	13.84	11	7.97	9	14.29
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	51	32.07	68	49.27	23	36.50
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00

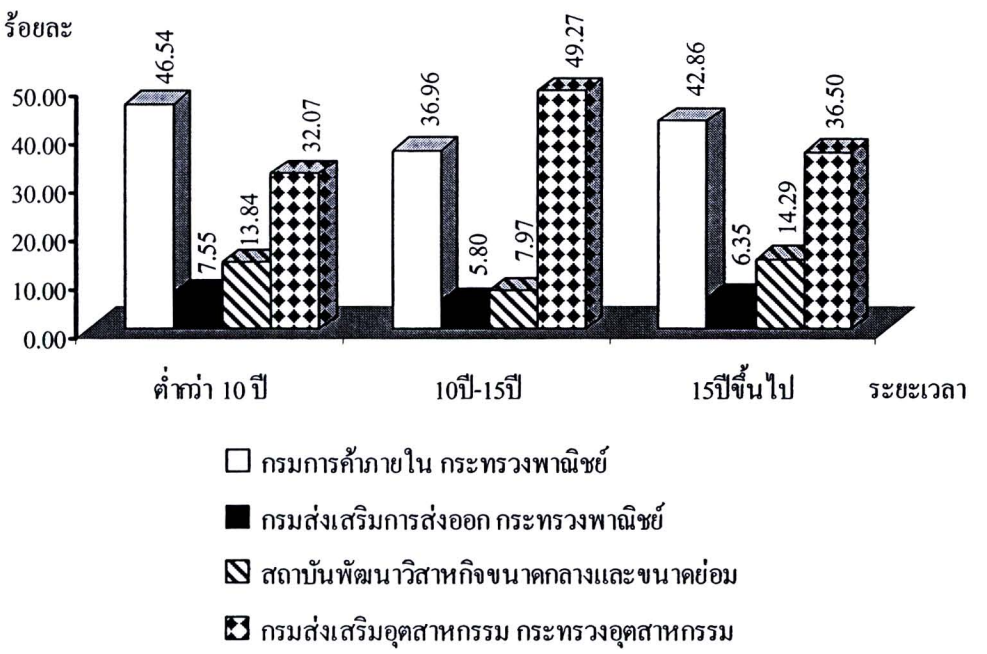

ภาพที่ 4-83 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-59 และภาพที่ 4-83 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 46.54 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.07 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.84 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 7.55 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 49.27 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 36.96 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 7.97 และ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.50 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ

4.2.19.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-60 และภาพที่ 4-84

ตารางที่ 4-60 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	15	46.88	14	31.11	3	9.09
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	6	18.75	4	8.89	0	0.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	15.62	0	0.00	6	18.18
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	18.75	27	60.00	24	72.73
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

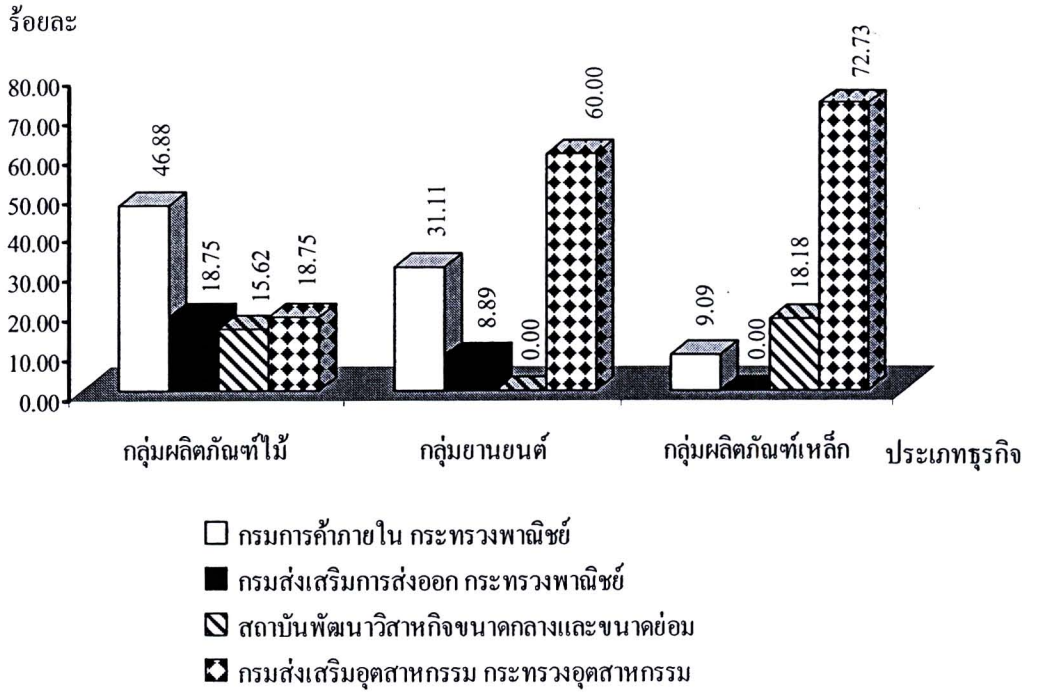

ภาพที่ 4-84 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-60 และภาพที่ 4-84 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.62

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 31.11 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 8.89

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 18.18 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 9.09

4.2.19.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-61 และภาพที่ 4-85

ตารางที่ 4-61 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการ ประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	17	38.64	24	64.86	23	51.11
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	0	0.00	2	5.41	5	11.11
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	4	9.09	3	8.11	7	15.56
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	23	52.27	8	21.62	10	22.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

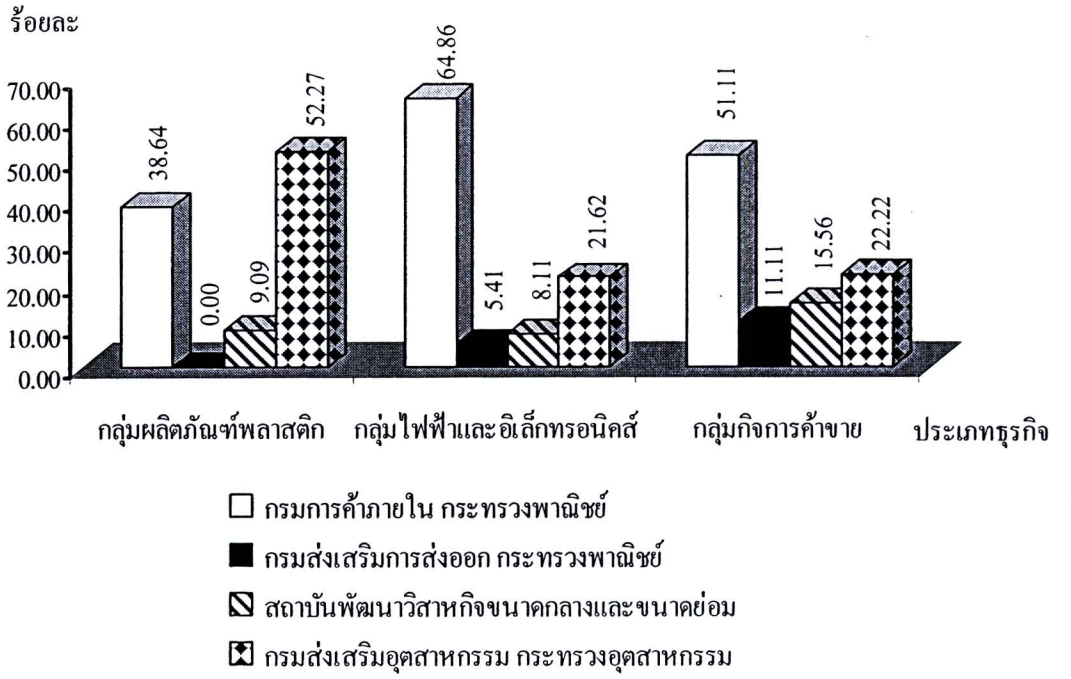

ภาพที่ 4-85 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-61 และภาพที่ 4-85 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.27 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 38.64 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 9.09

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 64.86 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 21.62 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 8.11 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.22 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.56 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

4.2.19.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-62 และภาพที่ 4-86

ตารางที่ 4-62 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคาจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	19	39.58	20	43.48	17	56.67
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	4	8.34	3	6.52	0	0.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	12.50	11	23.91	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	39.58	12	26.09	13	43.33
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00

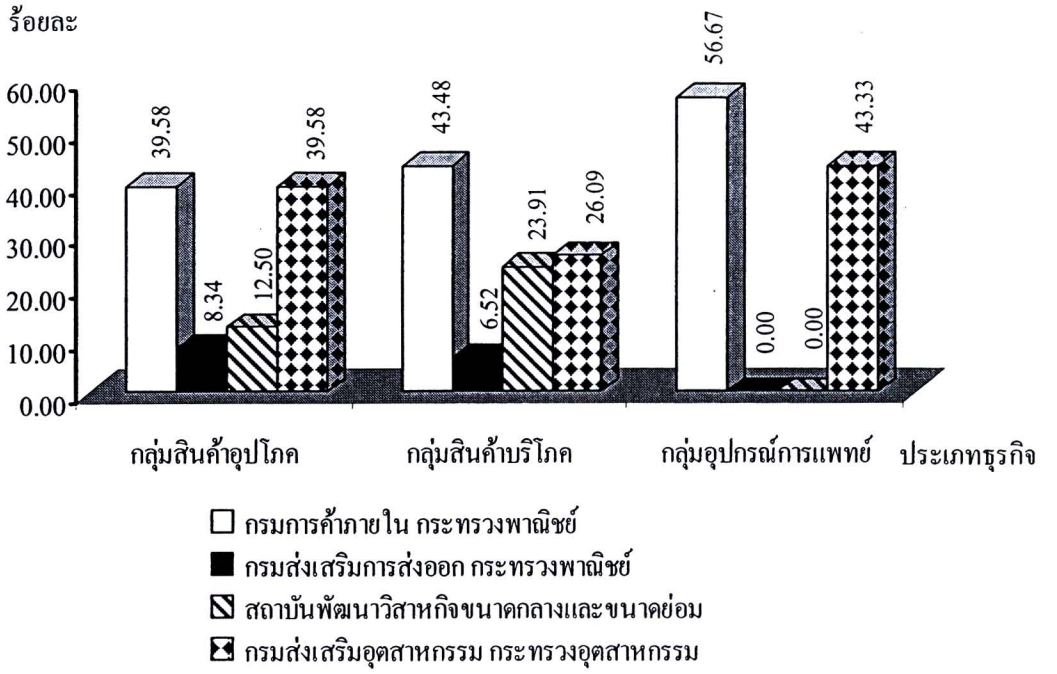

ภาพที่ 4-86 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่ม สินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-62 และภาพที่ 4-86 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.58 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 12.50 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 8.34

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.09 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 23.91 และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 56.67 ที่เหลือได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.33

4.2.20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-63 และภาพที่ 4-87

ตารางที่ 4-63 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	166	45.98
บุคลิกภาพ	10	2.77
มนุษยสัมพันธ์	31	8.59
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	135	37.40
วาทศิลป์ในการขาย	18	4.99
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

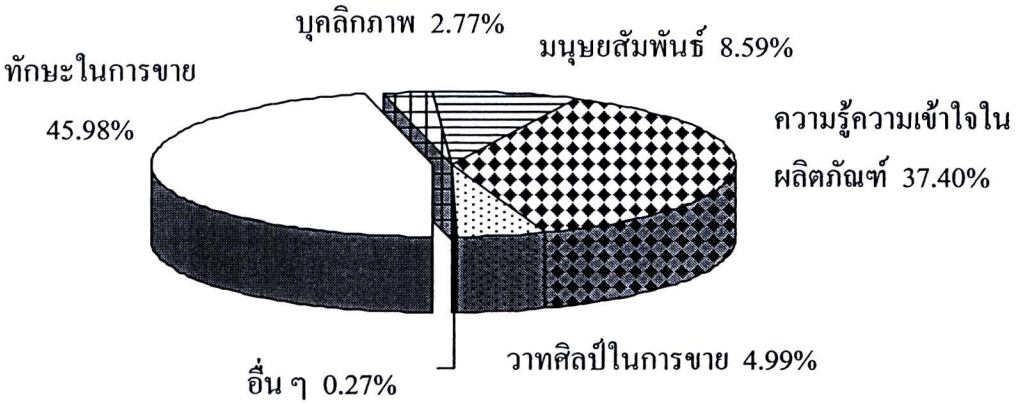

ภาพที่ 4-87 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย

จากตารางที่ 4-63 และภาพที่ 4-87 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 45.98 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.40 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 8.59 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 4.99บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 2.77 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.20.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-64 และภาพที่ 4-88

ตารางที่ 4-64 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	39	37.86	127	49.22
บุคลิกภาพ	5	4.85	5	1.94
มนุษยสัมพันธ์	13	12.62	18	6.98
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	39	37.86	96	37.21
วาทศิลป์ในการขาย	6	5.83	12	4.65
อื่นๆ	1	0.98	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

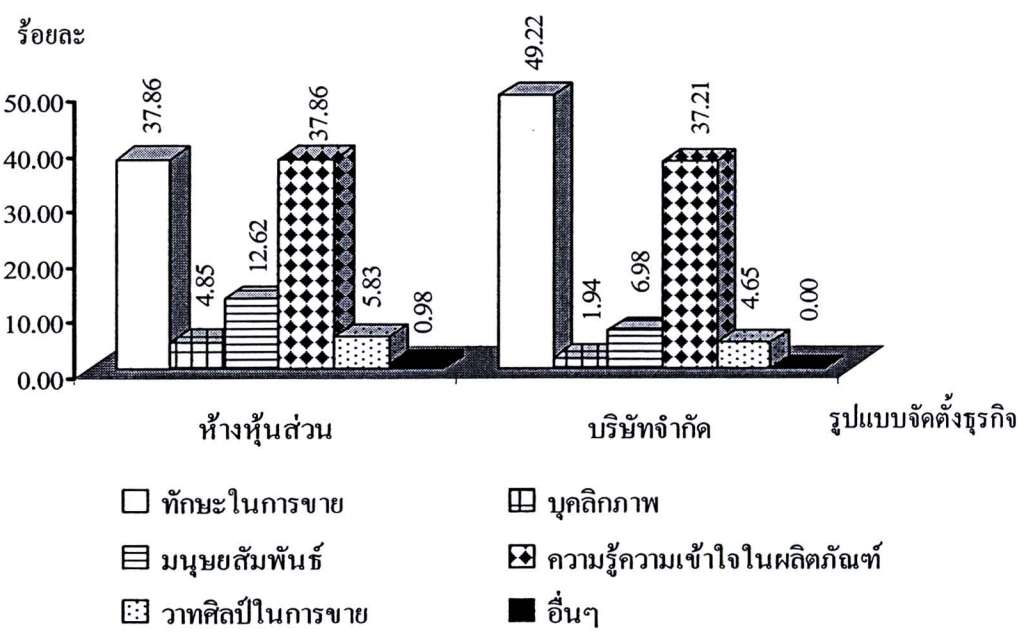

ภาพที่ 4-88 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-64 และภาพที่ 4-88 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย และความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.86 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.62 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 5.83 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.85 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 49.22 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.21 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 6.98วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 4.65 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.94 ตามลำดับ

4.2.20.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-65 และภาพที่ 4-89

ตารางที่ 4-65 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	129	47.43	37	41.57
บุคลิกภาพ	5	1.84	5	5.62
มนุษยสัมพันธ์	28	10.29	3	3.37
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	91	33.46	44	49.44
วาทศิลป์ในการขาย	18	6.62	0	0.00
อื่นๆ	1	0.36	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

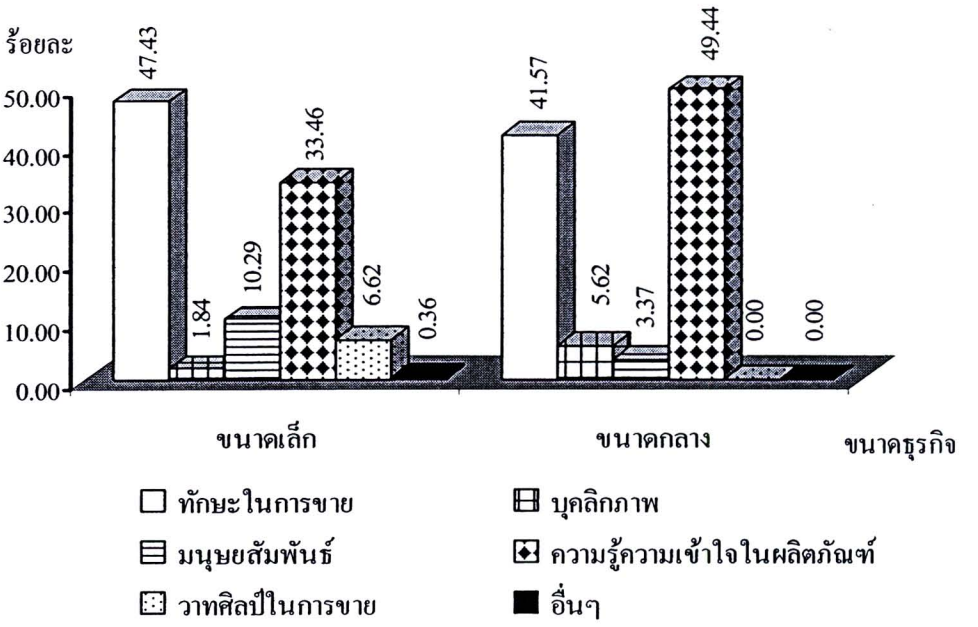

ภาพที่ 4-89 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-65 และภาพที่ 4-89 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 47.43 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 33.46 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 10.29 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 6.62 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.84 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.36 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 49.44 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 41.57 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.62 และมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.20.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-66 และภาพที่ 4-90

ตารางที่ 4-66 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	78	48.75	64	46.38	24	38.10
บุคลิกภาพ	4	2.50	5	3.62	1	1.59
มนุษยสัมพันธ์	21	13.13	2	1.45	8	12.70
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	50	31.25	58	42.03	27	42.86
วาทศิลป์ในการขาย	7	4.37	9	6.52	2	3.16
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

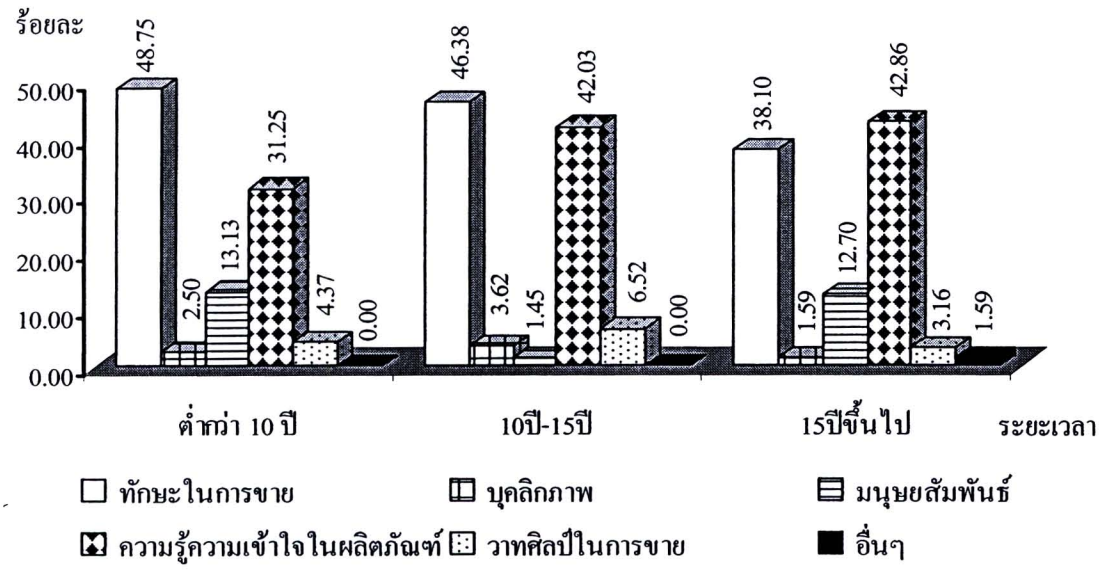

ภาพที่ 4-90 แสดงค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-66 และภาพที่ 4-90 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 48.75 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจใน

ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 31.25 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 13.13 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 4.37 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 46.38 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 42.03 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 6.52 บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 3.62 และมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 1.45 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 38.10 มนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.70 วาทศิลป์ในการขาย คิดเป็นร้อยละ 3.16 บุคลิกภาพ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-67 และภาพที่ 4-91

ตารางที่ 4-67 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	263	72.85
ปริญญาตรี	98	27.15
รวม	361	100.00

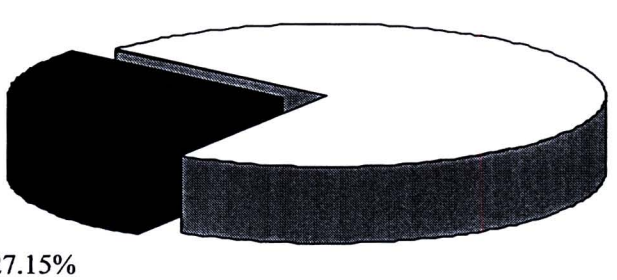

ภาพที่ 4-91 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-67 และภาพที่ 4-91 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.85 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.15

4.2.21.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-68 และภาพที่ 4-92

ตารางที่ 4-68 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	74	71.84	189	73.26
ปริญญาตรี	29	28.16	69	26.74
รวม	103	100.00	258	100.00

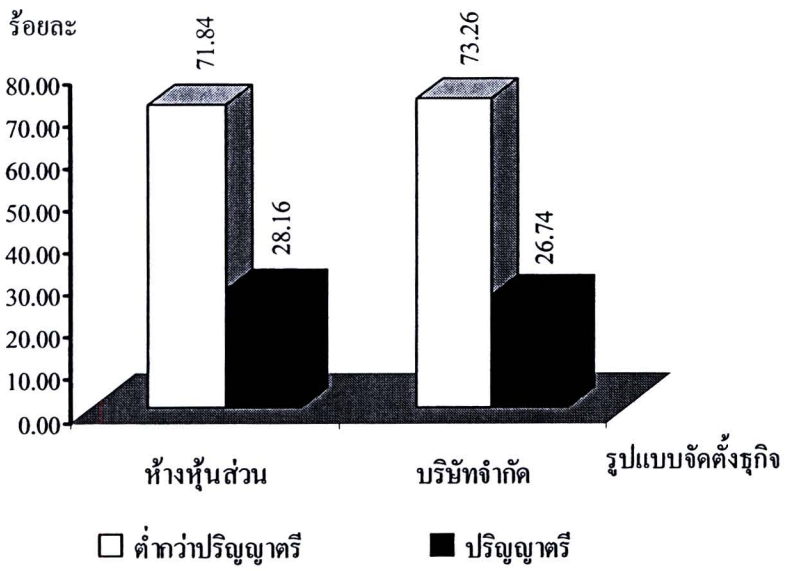

ภาพที่ 4-92 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-68 และภาพที่ 4-92 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.84 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.16

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.26 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.74

4.2.21.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-69 และภาพที่ 4-93

ตารางที่ 4-69 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	216	79.41	47	52.81
ปริญญาตรี	56	20.59	42	47.19
รวม	272	100.00	89	100.00

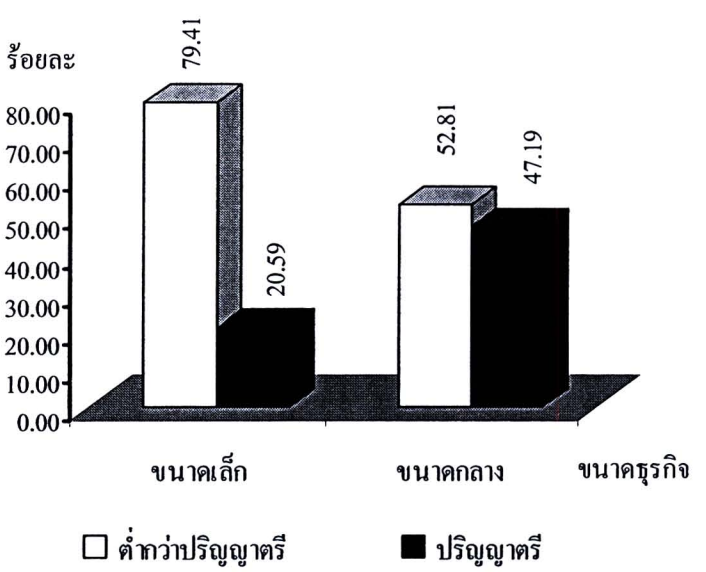

ภาพที่ 4-93 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-69 และภาพที่ 4-93 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.41 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.59

ธุรกิจขนาดกลาง ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.81 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.19

4.2.21.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-70 และภาพที่ 4-94

ตารางที่ 4-70 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	127	79.38	93	67.39	43	68.25
ปริญญาตรี	33	20.62	45	32.61	20	31.75
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

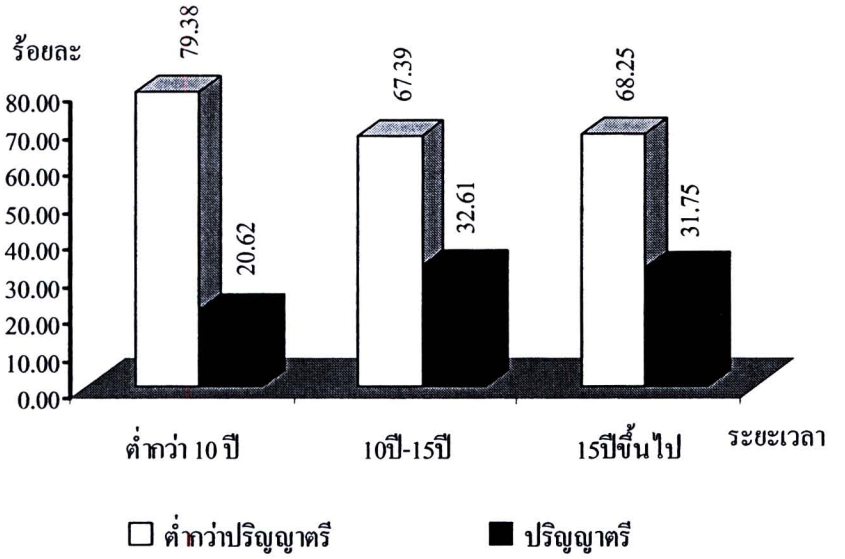

ภาพที่ 4-94 แสดงค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-70 และภาพที่ 4-94 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.38 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.62

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 67.39 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.61

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.25 ที่เหลือได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.75

4.2.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-71 และภาพที่ 4-95

ตารางที่ 4-71 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	169	46.81
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	74	20.50
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	116	32.13
อื่นๆ	2	0.56
รวม	361	100.00

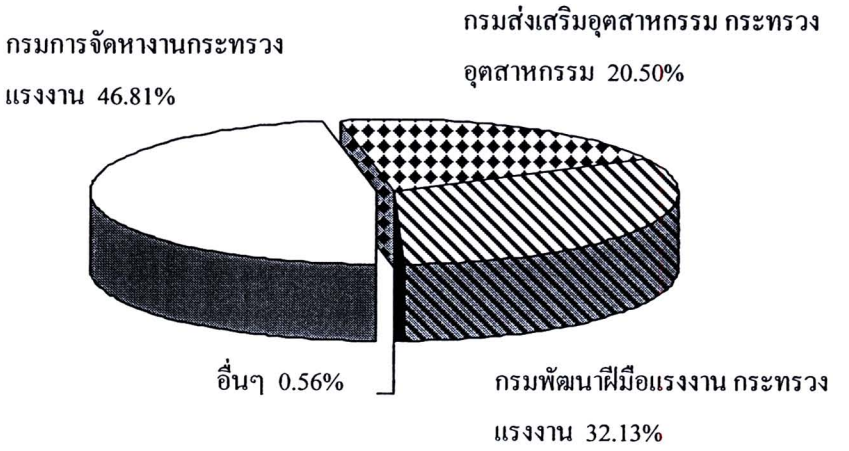

ภาพที่ 4-95 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

จากตารางที่ 4-71 และภาพที่ 4-95 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 32.13 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.50 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.56 ตามลำดับ

4.2.22.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-72 และภาพที่ 4-96

ตารางที่ 4-72 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	57	55.34	112	43.41
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	16	15.53	58	22.48
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	30	29.13	86	33.33
อื่นๆ	0	0.00	2	0.78
รวม	103	100.00	258	100.00

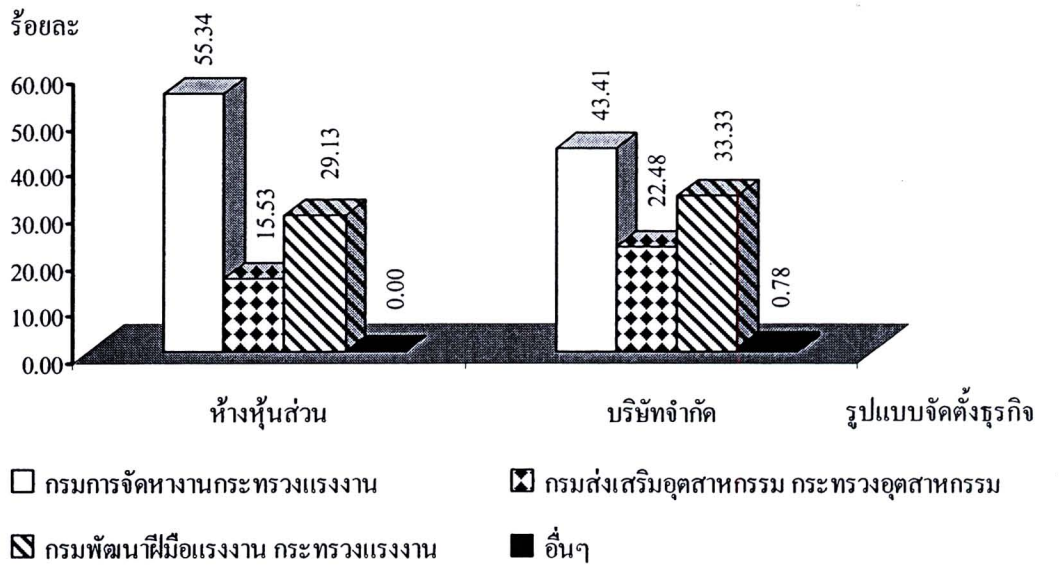

ภาพที่ 4-96 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-72 และภาพที่ 4-96 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 55.34 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.13 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.53

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 43.41 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.48 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

4.2.22.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-73 และภาพที่ 4-97

ตารางที่ 4-73 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	139	51.10	30	33.71
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	52	19.12	22	24.72
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	79	29.04	37	41.57
อื่นๆ	2	0.74	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

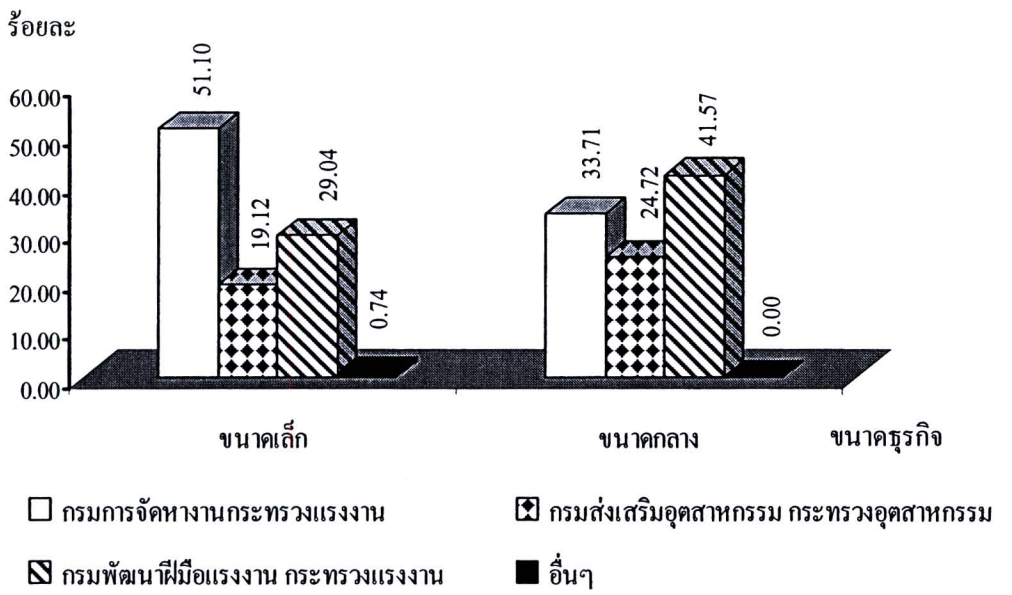

ภาพที่ 4-97 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-73 และภาพที่ 4-97 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.04 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.12 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.74 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.71 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.72

4.2.22.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-74 และภาพที่ 4-98

ตารางที่ 4-74 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	85	53.13	43	31.16	41	65.08
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	20	12.50	50	36.23	4	6.35
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	54	33.75	44	31.88	18	28.57
อื่นๆ	1	0.62	1	0.73	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

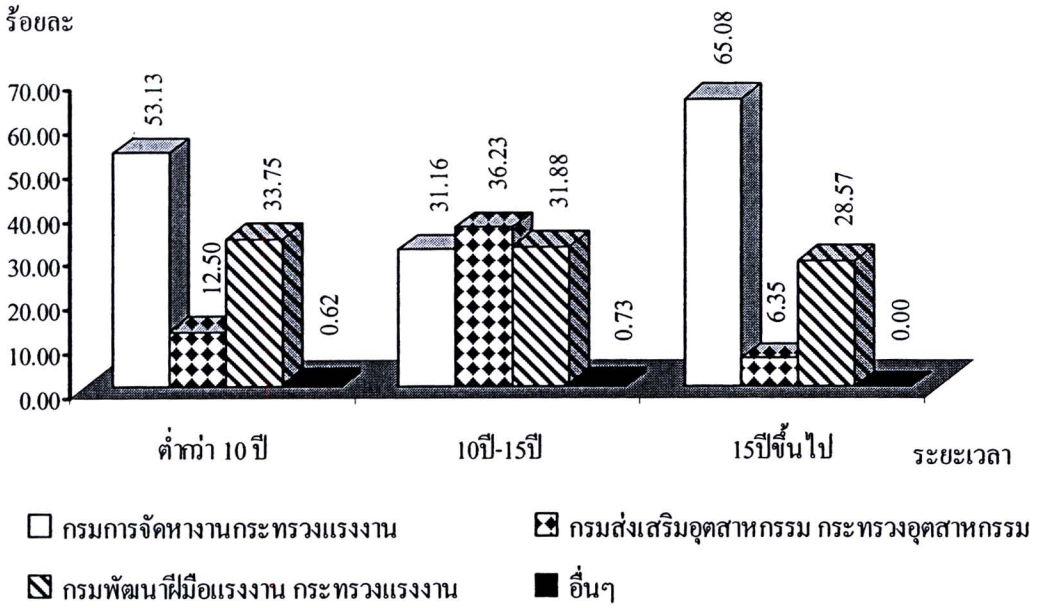

ภาพที่ 4-98 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-74 และภาพที่ 4-98 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ53.13 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.75 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.50 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.23 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.88 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.16 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ65.08 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.35

4.2.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แรงงานฝีมือที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-75 และภาพที่ 4-99

ตารางที่ 4-75 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	180	49.86
วางแผนการผลิต	63	17.45
ตรวจสอบคุณภาพ	65	18.01
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	48	13.30
อื่นๆ	5	1.38
รวม	361	100.00

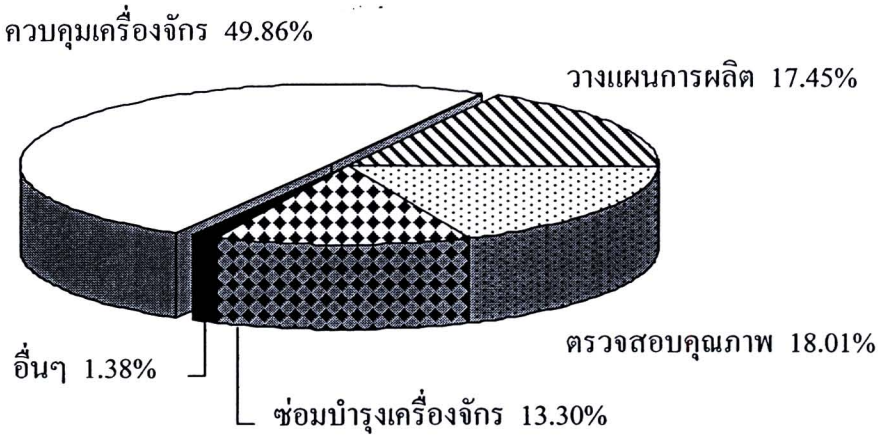

ภาพที่ 4-99 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-75 และภาพที่ 4-99 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 49.86 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ18.01 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 17.45 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 13.30 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.38 ตามลำดับ

4.2.23.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-76 และภาพที่ 4-100

ตารางที่ 4-76 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	48	46.60	132	51.16
วางแผนการผลิต	20	19.42	43	16.67
ตรวจสอบคุณภาพ	18	17.48	47	18.22
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	16	15.53	32	12.40
อื่นๆ	1	0.97	4	1.55
รวม	103	100.00	258	100.00

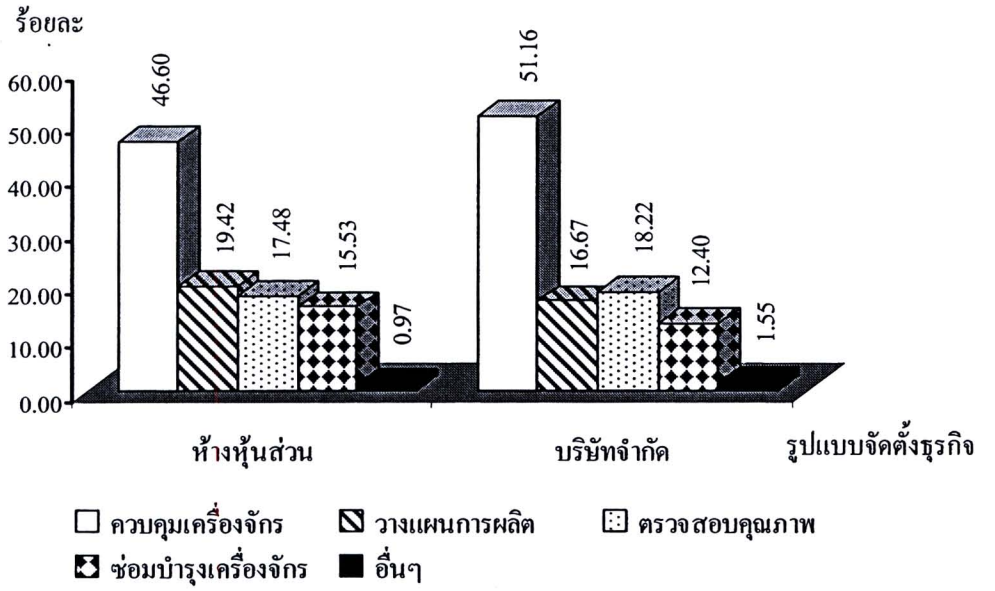

ภาพที่ 4-100 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-76 และภาพที่ 4-100 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 46.60 รองลงมาได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 19.42 ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 17.48 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 15.53 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 51.16 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ18.22 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 16.67 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 12.40 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.55 ตามลำดับ

4.2.23.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-77 และภาพที่ 4-101

ตารางที่ 4-77 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	132	48.53	48	53.93
วางแผนการผลิต	50	18.38	13	14.61
ตรวจสอบคุณภาพ	46	16.91	19	21.35
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	39	14.34	9	10.11
อื่นๆ	5	1.84	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

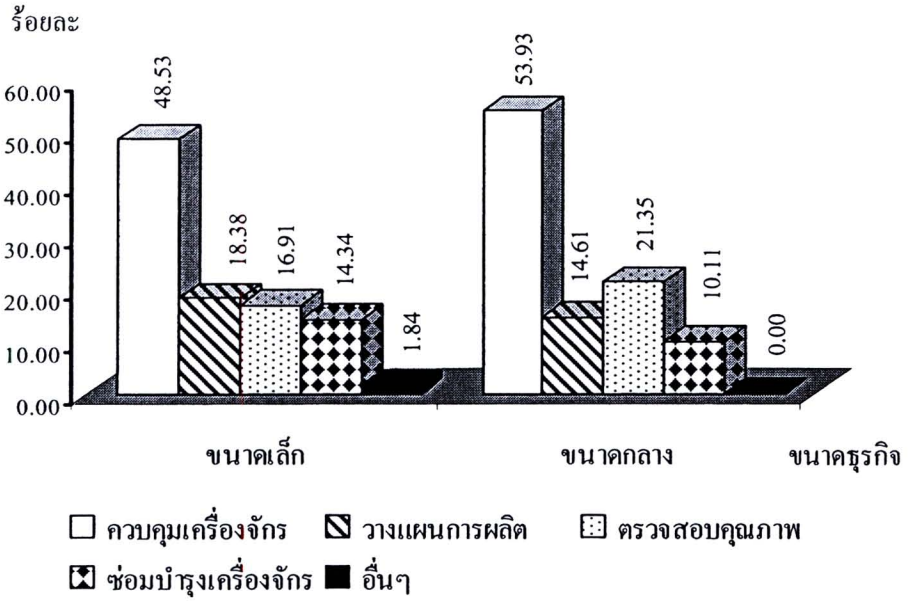

ภาพที่ 4-101 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-77 และภาพที่ 4-101 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 48.53 รองลงมาได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 18.38 ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 16.91 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 14.34 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.84 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 21.35 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 14.61 และซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 10.11 ตามลำดับ

4.2.23.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-78 และภาพที่ 4-102

ตารางที่ 4-78 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	74	46.25	76	55.07	30	47.62
วางแผนการผลิต	28	17.50	21	15.22	14	22.22
ตรวจสอบคุณภาพ	30	18.75	24	17.39	11	17.46
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	25	15.63	16	11.59	7	11.11
อื่นๆ	3	1.87	1	0.73	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

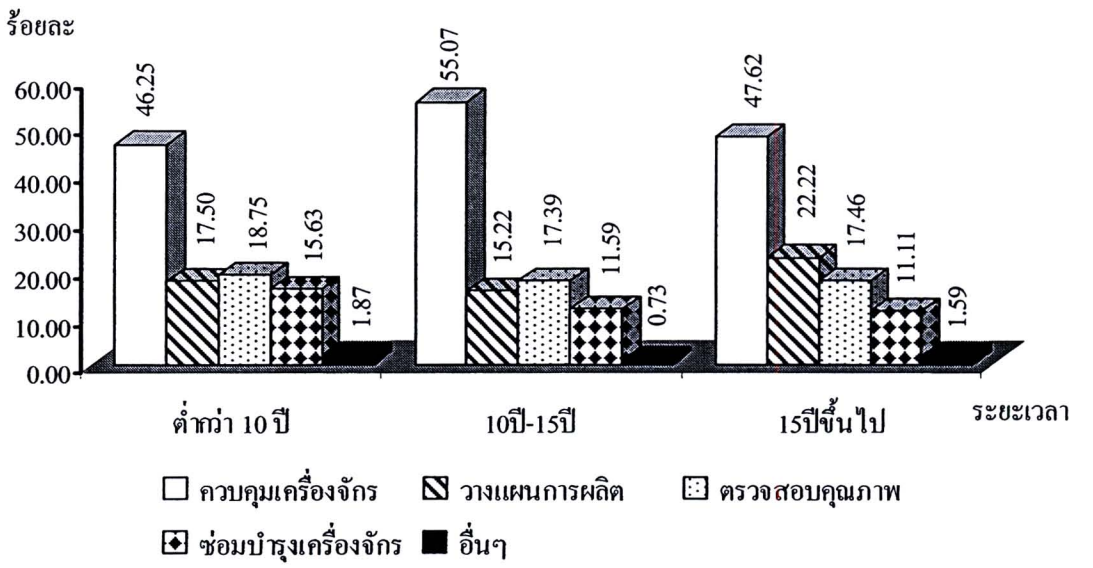

ภาพที่ 4-102 แสดงค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-78 และภาพที่ 4-102 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.75 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 17.50 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 15.63 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.87 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 55.07 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 17.39 วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 15.22 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ17.46 ซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.11 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

4.2.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ โดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-79 และภาพที่ 4-103

ตารางที่ 4-79 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	25	6.93
6-10 คน	59	16.34
11-20 คน	148	41.00
20 คนขึ้นไป	129	35.73
รวม	361	100.00

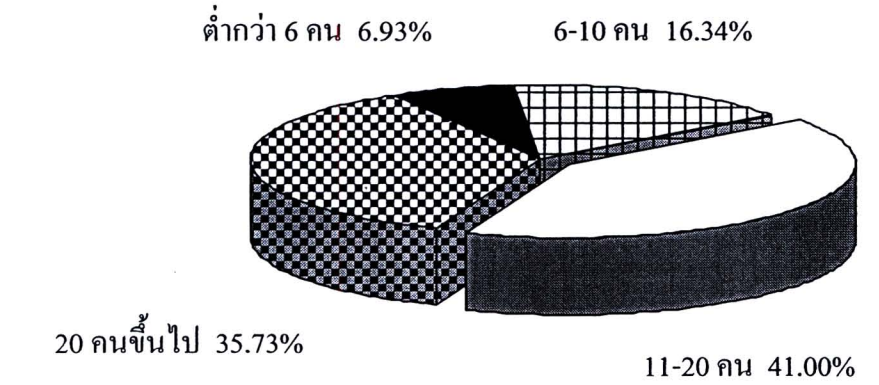

ภาพที่ 4-103 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-79 และภาพที่ 4-103 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.73 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ16.34 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 ตามลำดับ

4.2.24.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-80 และภาพที่ 4-104

ตารางที่ 4-80 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	6	5.83	19	7.36
6-10 คน	12	11.65	47	18.22
11-20 คน	51	49.51	97	37.60
20 คนขึ้นไป	34	33.01	95	36.82
รวม	103	100.00	258	100.00

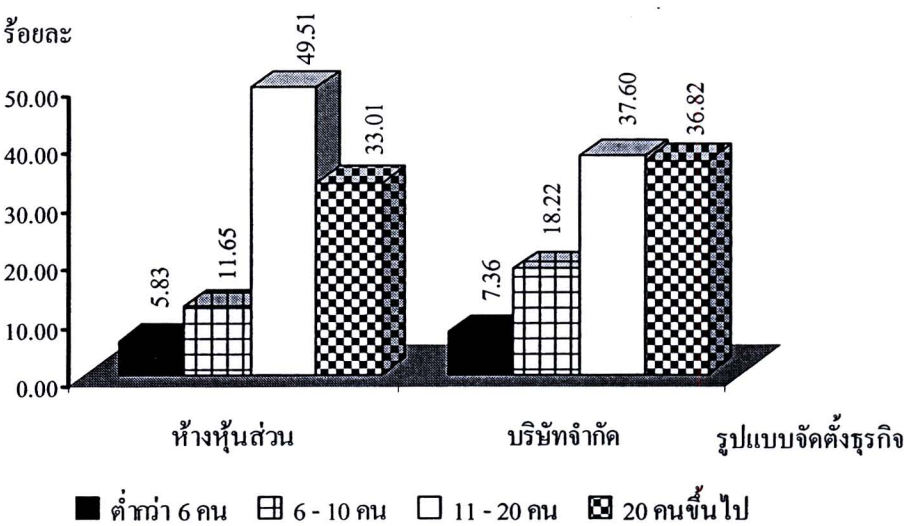

ภาพที่ 4-104 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-80 และภาพที่ 4-104 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 49.51 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.01 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.65 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.82 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.22 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.36 ตามลำดับ

4.2.24.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-81 และภาพที่ 4-105

ตารางที่ 4-81 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	19	6.99	6	6.74
6-10 คน	57	20.96	2	2.25
11-20 คน	120	44.12	28	31.46
20 คนขึ้นไป	76	27.93	53	59.55
รวม	272	100.00	89	100.00

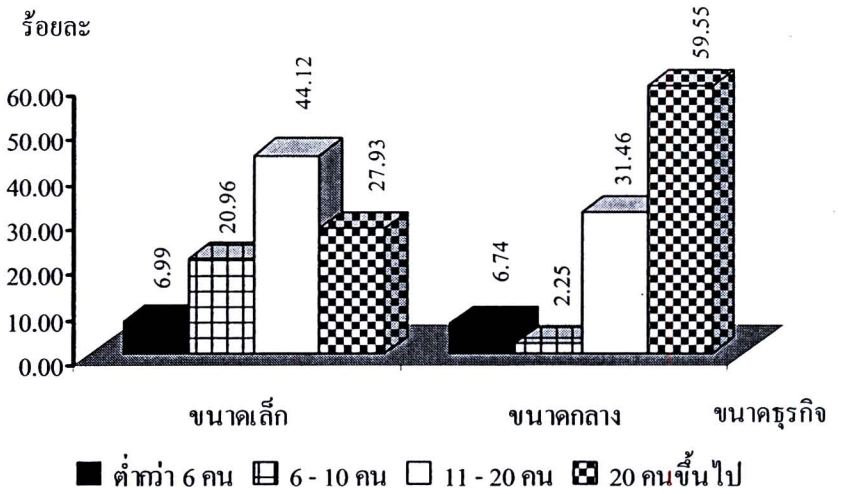

ภาพที่ 4-105 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-81 และภาพที่ 4-105 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.93 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.99 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.55 รองลงมาได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.46 จำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.74 และ จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ตามลำดับ

4.2.24.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-82 และภาพที่ 4-106

ตารางที่ 4-82 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 คน	13	8.13	8	5.80	4	6.35
6-10 คน	34	21.25	11	7.97	14	22.22
11-20 คน	82	51.25	49	35.51	17	26.98
20 คนขึ้นไป	31	19.37	70	50.72	28	44.45
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

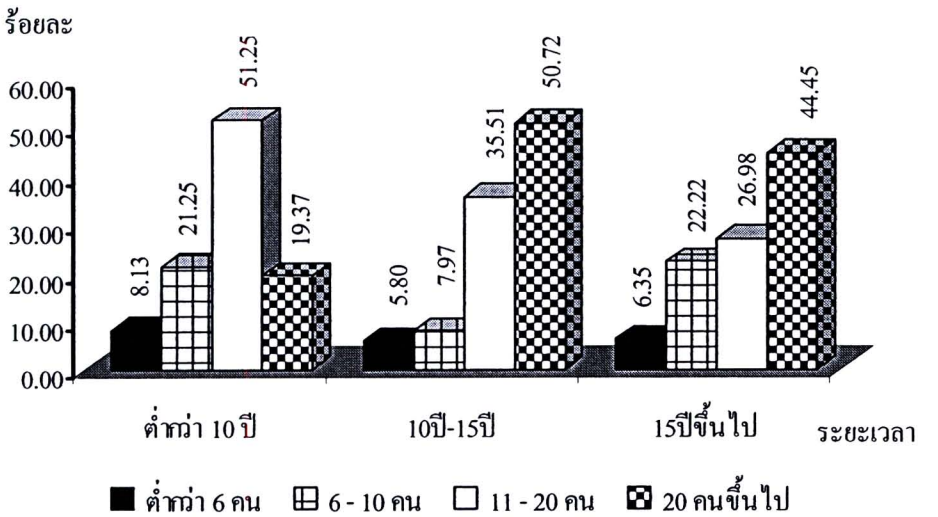

ภาพที่ 4-106 แสดงค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-82 และภาพที่ 4-106 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25 รองลงมาได้แก่ จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.37 และ จำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.13 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.72 รองลงมาได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 35.51 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.97 และ จำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จำนวน 20 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาได้แก่ จำนวน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98 จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และจำนวนต่ำกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ

4.2.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-83 และภาพที่ 4-107

ตารางที่ 4-83 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	85	23.55
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	137	37.95
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	138	38.23
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

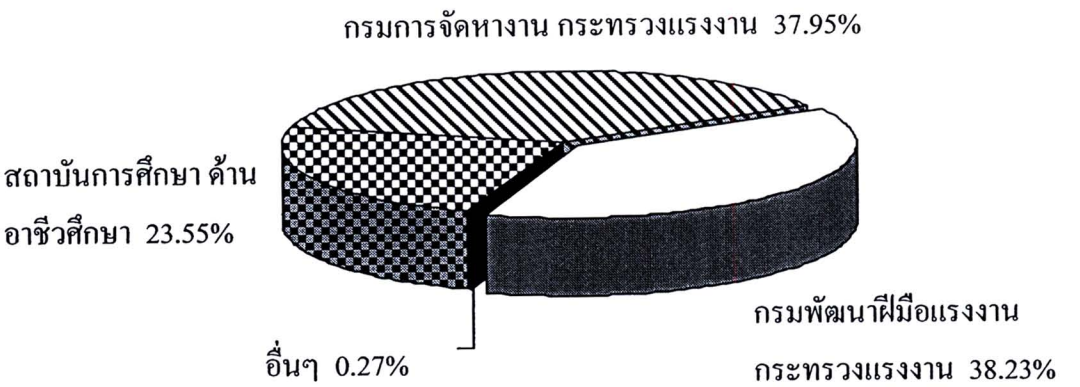

ภาพที่ 4-107 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

จากตารางที่ 4-83 และภาพที่ 4-107 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ

38.23 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.95 สถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.55 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.25.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-84 และภาพที่ 4-108

ตารางที่ 4-84 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	23	22.33	62	24.03
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	43	41.75	94	36.43
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	37	35.92	101	39.15
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	258	100.00

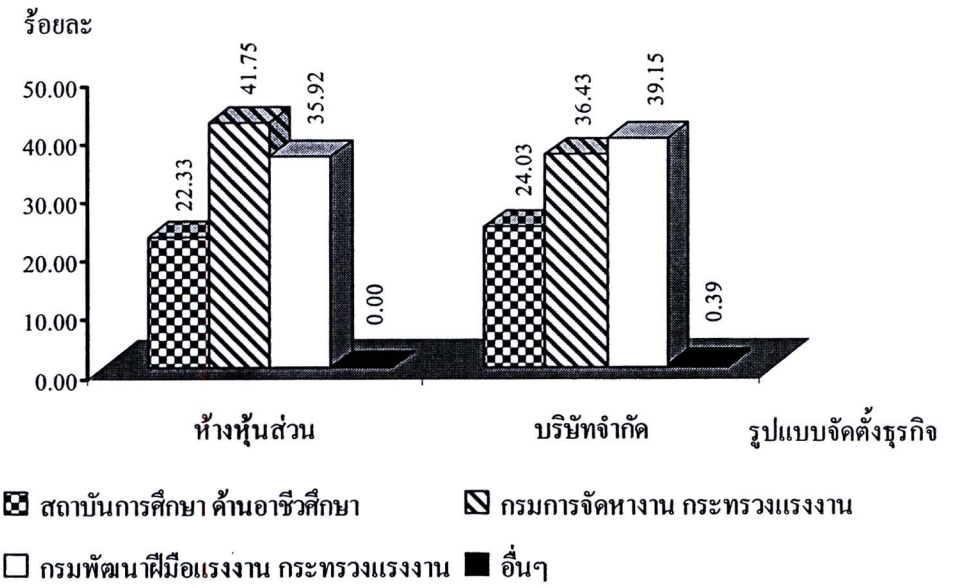

ภาพที่ 4-108 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-84 และภาพที่ 4-108 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 35.92 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.33

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 39.15 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.43 สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.03 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.25.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-85 และภาพที่ 4-109

ตารางที่ 4-85 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	59	21.69	26	29.21
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	107	39.34	30	33.71
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	105	38.60	33	37.08
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

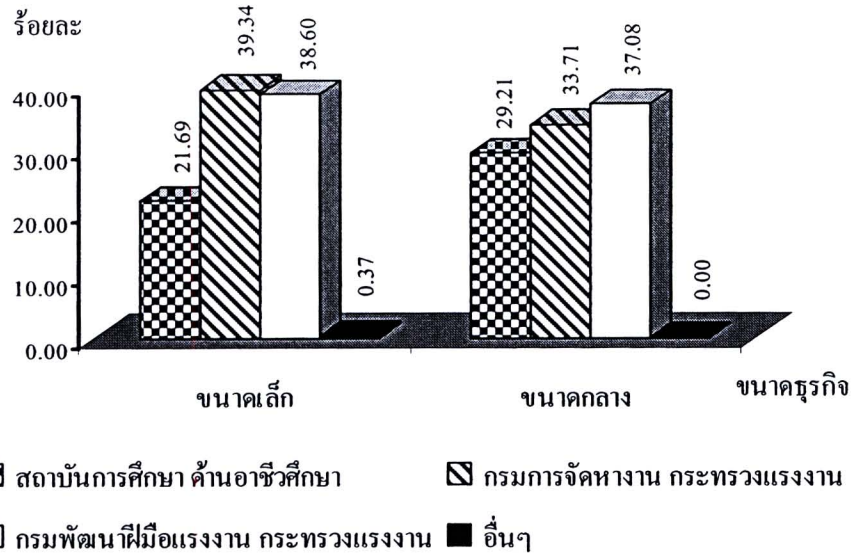

ภาพที่ 4-109 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-85 และภาพที่ 4-109 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.34 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 38.60 สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.69 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 37.08 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.71 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.21

4.2.25.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-86 และภาพที่ 4-110

ตารางที่ 4-86 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	37	23.13	33	23.91	15	23.81
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	59	36.87	53	38.41	25	39.68
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	64	40.00	51	36.96	23	36.51
อื่นๆ	0	0.00	1	0.72	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

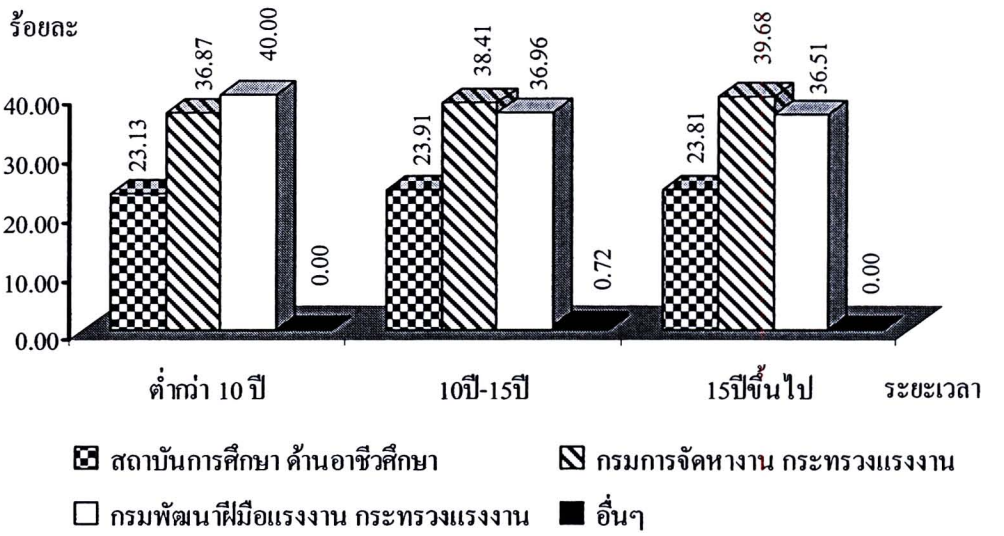

ภาพที่ 4-110 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-86 และภาพที่ 4-110 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.87 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.13

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.41 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 36.96 สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.91 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 36.51 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.81

4.2.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เทคโนโลยีที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-87 และภาพที่ 4-111

ตารางที่ 4-87 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมเครื่องจักร	217	60.11
คอมพิวเตอร์	27	7.48
การซ่อมบำรุง	59	16.34
การบรรจุ-ขนส่ง	57	15.79
อื่นๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

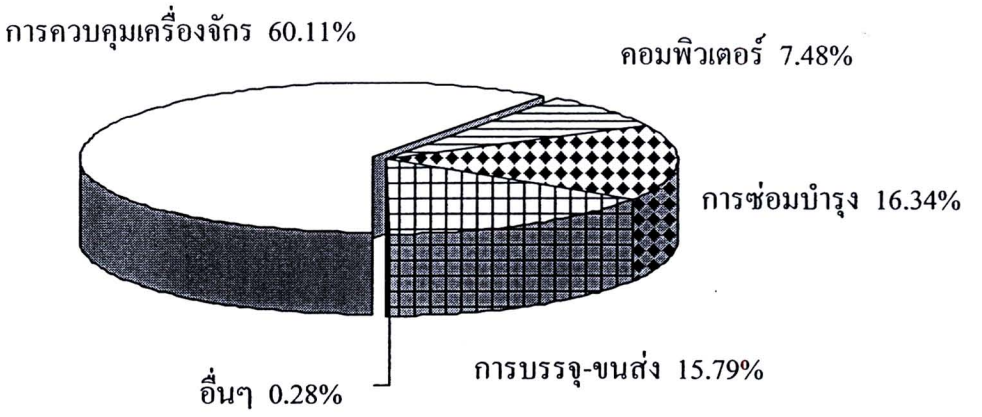

ภาพที่ 4-111 แสดงค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-87 และภาพที่ 4-111 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านการควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 60.11 รองลงมาได้แก่ การซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 16.34 การบรรจุ-ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 7.48 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.26.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-88 และภาพที่ 4-112

ตารางที่ 4-88 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมเครื่องจักร	64	62.14	153	59.30
คอมพิวเตอร์	9	8.74	18	6.98
การซ่อมบำรุง	16	15.53	43	16.67
การบรรจุ-ขนส่ง	13	12.62	44	17.05
อื่นๆ	1	0.97	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

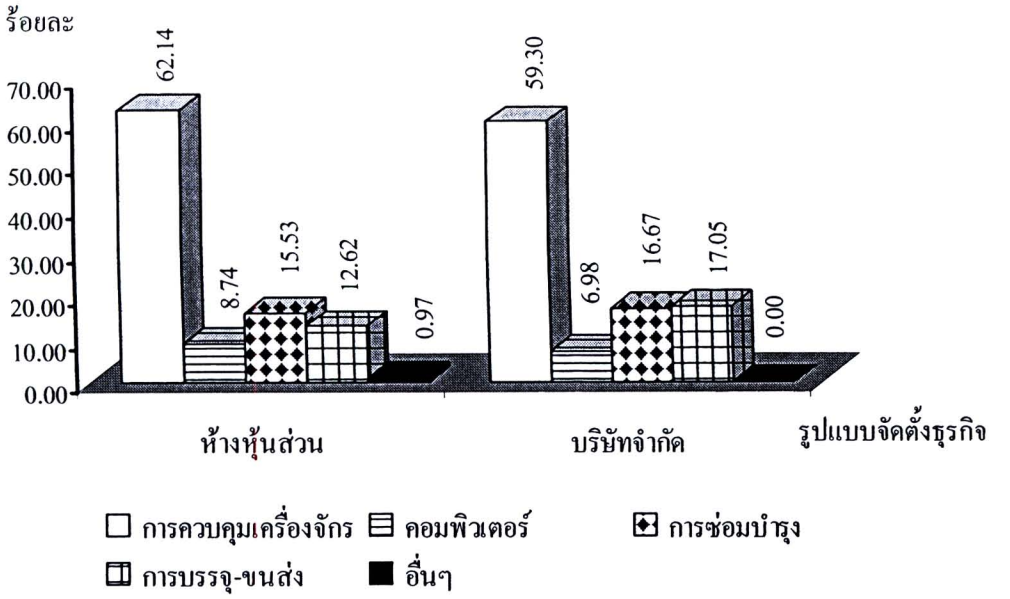

ภาพที่ 4-112 แสดงค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-88 และภาพที่ 4-112 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านการควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 62.14 รองลงมาได้แก่ การซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 15.53 การบรรจุ-ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 12.62 คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 8.74 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด เทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านการควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 59.30 รองลงมาได้แก่ การบรรจุ-ขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 17.05 การซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 6.98 ตามลำดับ

4.2.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-89 และภาพที่ 4-113

ตารางที่ 4-89 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	75	20.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	186	51.81
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	23	6.41
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	74	20.61
อื่นๆ	1	0.28
รวม	359	100.00

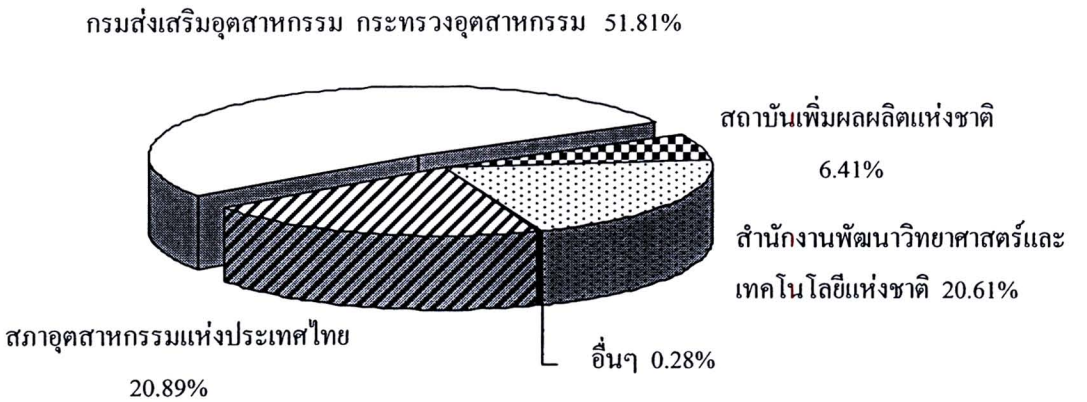

ภาพที่ 4-113 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-89 และภาพที่ 4-113 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.81 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.89 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.61 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 6.41 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.27.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-90 และภาพที่ 4-114

ตารางที่ 4-90 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	24	23.53	51	19.84
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	44	43.14	142	55.25
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	9	8.82	14	5.45
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	24	23.53	50	19.46
อื่นๆ	1	0.98	0	0.00
รวม	102	100.00	257	100.00

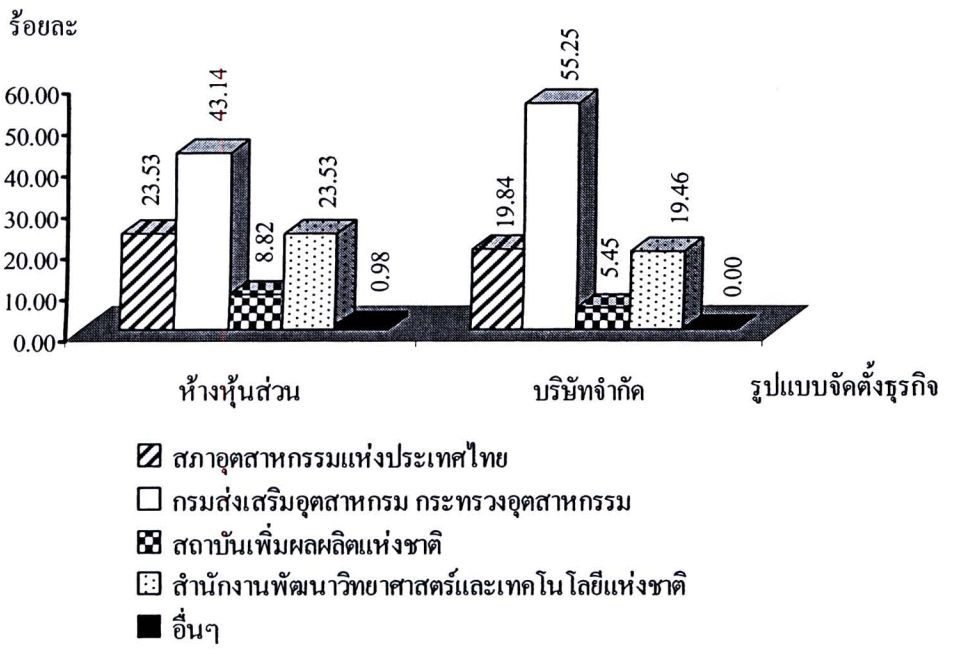

ภาพที่ 4-114 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-90 และภาพที่ 4-114 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.14 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 23.53 เท่ากัน สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.82 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 55.25 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 19.84 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 19.46 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 5.45 ตามลำดับ

4.2.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-91 และภาพที่ 4-115

ตารางที่ 4-91 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	97	26.87
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	112	31.02
แรงงานขาดทักษะ	152	42.11
รวม	361	100.00

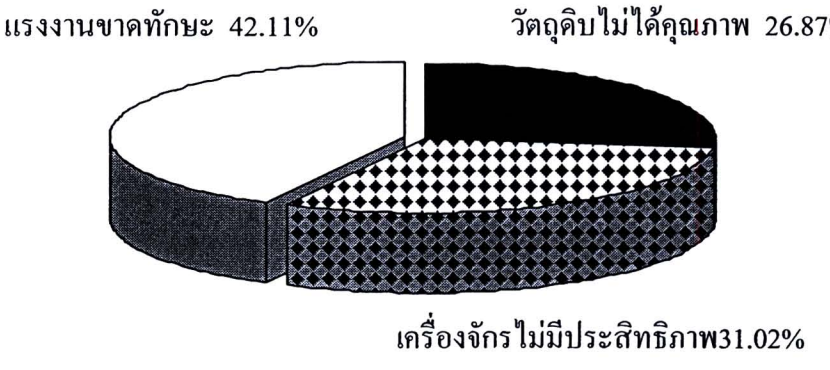

ภาพที่ 4-115 แสดงค่าร้อยละของความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

จากตารางที่ 4-91 และภาพที่ 4-115 พบว่า ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตมากที่สุดได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 31.02 และน้อยที่สุดได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 26.87

4.2.29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-92 และภาพที่ 4-116

ตารางที่ 4-92 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	158	43.77
พัฒนากระบวนการผลิต	141	39.06
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	61	16.90
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

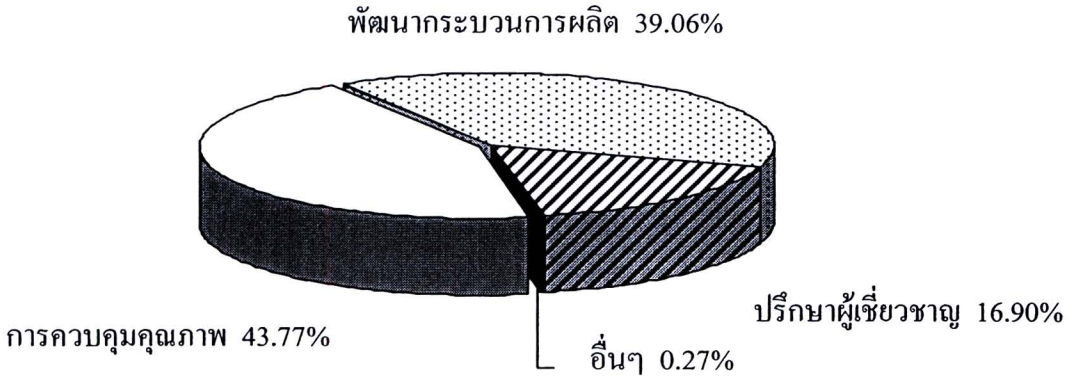

ภาพที่ 4-116 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-92 และภาพที่ 4-116 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 43.77 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.06 ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 16.90 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.30 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-93 และภาพที่ 4-117

ตารางที่ 4-93 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	194	53.89
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	128	35.56
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	38	10.55
รวม	360	100.00

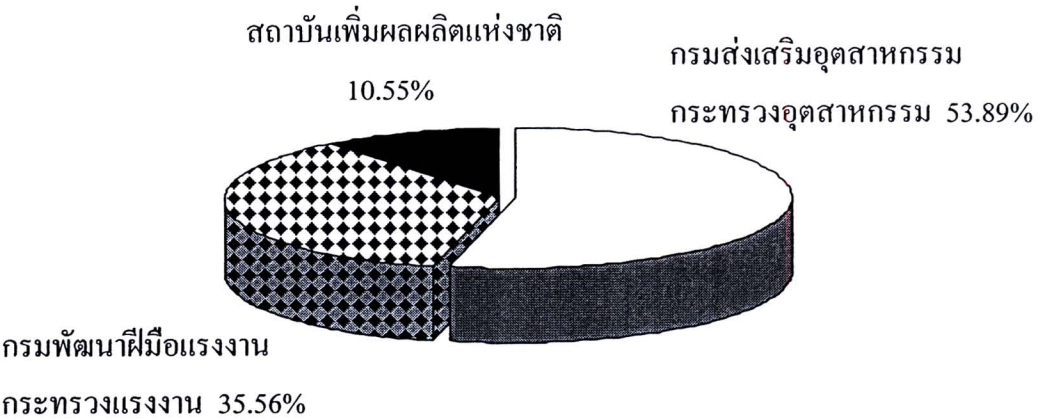

ภาพที่ 4-117 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

จากตารางที่ 4-93 และภาพที่ 4-117 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.89 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 35.56 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 10.55

4.2.31 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-94 และภาพที่ 4-118

ตารางที่ 4-94 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
ด้านวัตถุดิบ	107	29.64
ด้านแรงงาน	218	60.39
ด้านพลังงาน	35	9.70
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

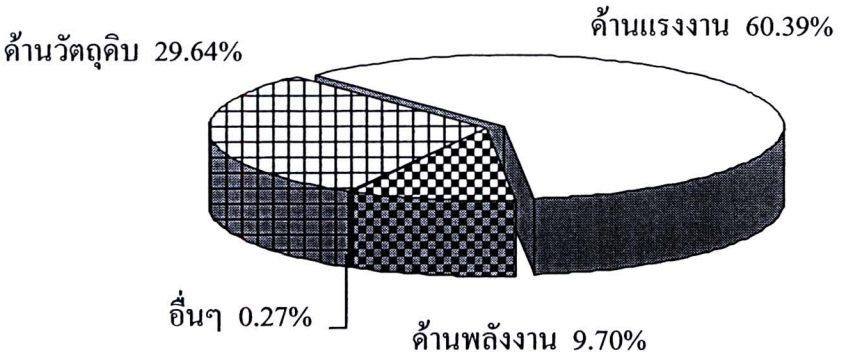

ภาพที่ 4-118 แสดงค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต

จากตารางที่ 4-94 และภาพที่ 4-118 พบว่า ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต มากที่สุด ได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 29.64 ด้านพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 9.70 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.32 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-95 และภาพที่ 4-119

ตารางที่ 4-95 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	204	56.51
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	121	33.52
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	32	8.86
อื่นๆ	4	1.11
รวม	361	100.00

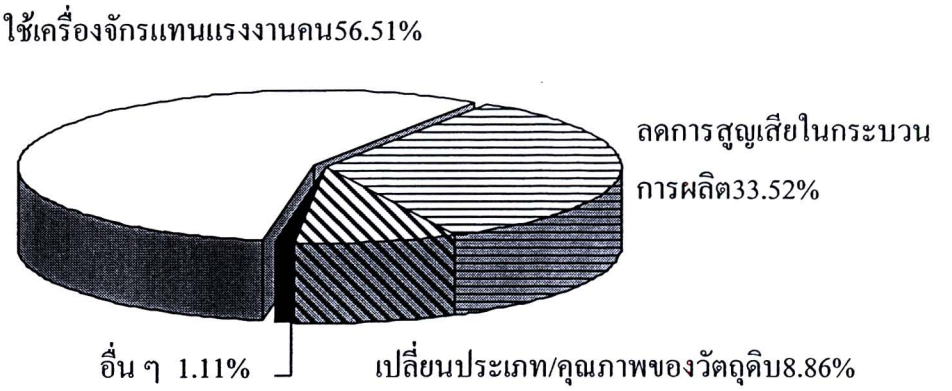

ภาพที่ 4-119 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-95 และภาพที่ 4-119 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน คิดเป็นร้อยละ 56.51 รองลงมาได้แก่ ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 33.52 เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบคิดเป็นร้อยละ 8.86 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

4.2.33 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-96 และภาพที่ 4-120

ตารางที่ 4-96 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	155	43.06
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	35	9.72
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	170	47.22
รวม	360	100.00

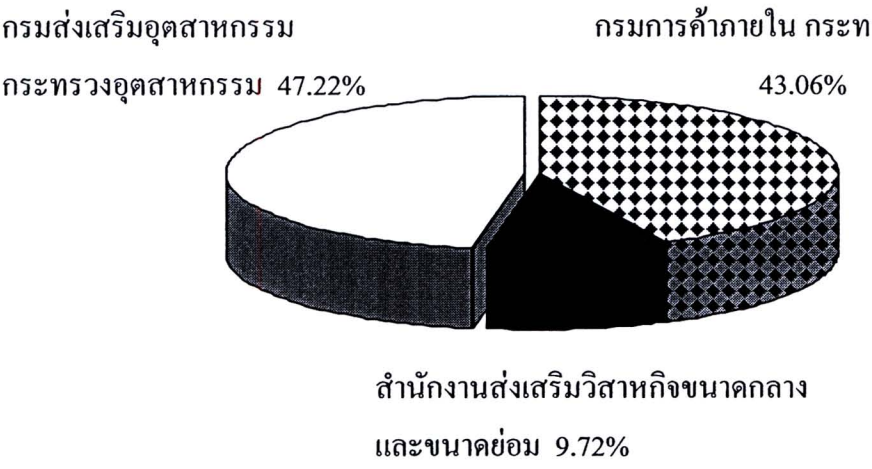

ภาพที่ 4-120 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

จากตารางที่ 4-96 และภาพที่ 4-120 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมาได้แก่ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 43.06 และน้อยที่สุดได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 9.72

4.2.34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-97 และภาพที่ 4-121

ตารางที่ 4-97 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	127	35.18
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	226	62.60
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	7	1.94
อื่นๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

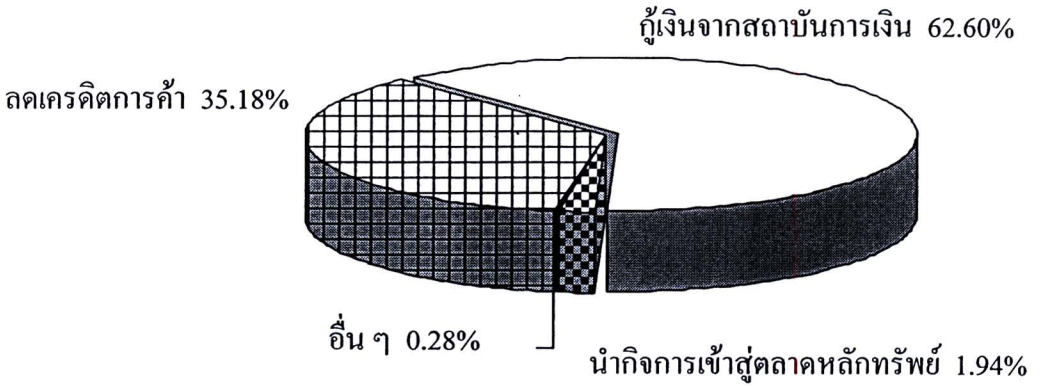

ภาพที่ 4-121 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-97 และภาพที่ 4-121 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 62.60 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 35.18 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.34.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-98 และภาพที่ 4-122

ตารางที่ 4-98 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	37	35.92	90	34.88
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	63	61.17	163	63.18
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	1.94	5	1.94
อื่นๆ	1	0.97	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

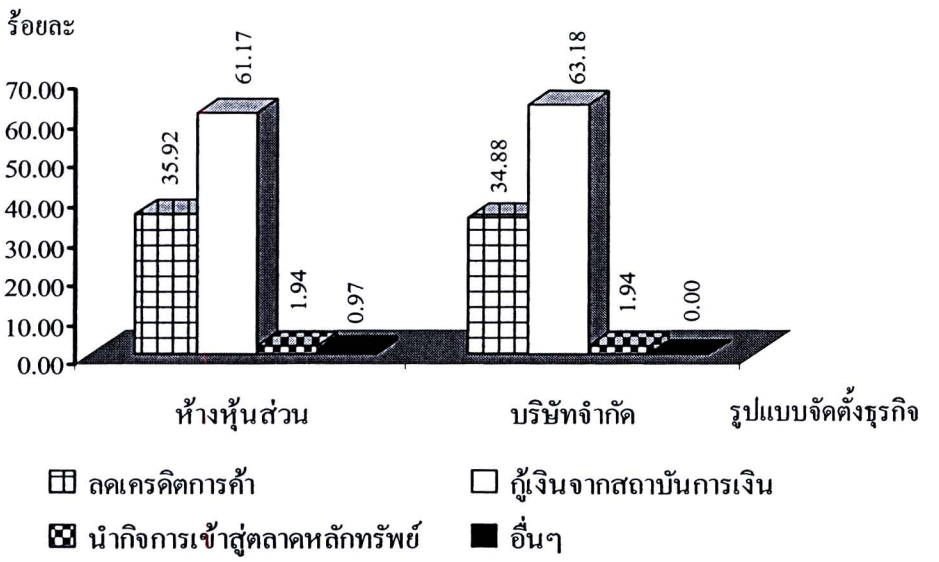

ภาพที่ 4-122 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-98 และภาพที่ 4-122 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.17 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 35.92 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 63.18 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 34.88 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94

4.2.34.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-99 และภาพที่ 4-123

ตารางที่ 4-99 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	88	32.35	39	43.82
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	181	66.54	45	50.56
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	0.74	5	5.62
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

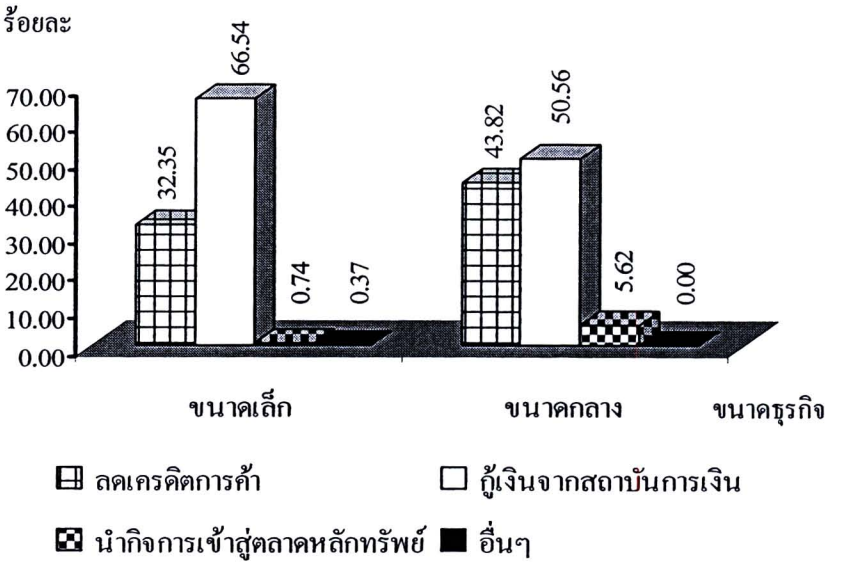

ภาพที่ 4-123 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-99 และภาพที่ 4-123 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 66.54 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 32.35 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.74 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 50.56 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 43.82 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 5.62

4.2.34.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-100 และภาพที่ 4-124

ตารางที่ 4-100 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	60	37.50	55	39.86	12	19.05
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	98	61.25	79	57.25	49	77.77
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	1.25	4	2.89	1	1.59
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

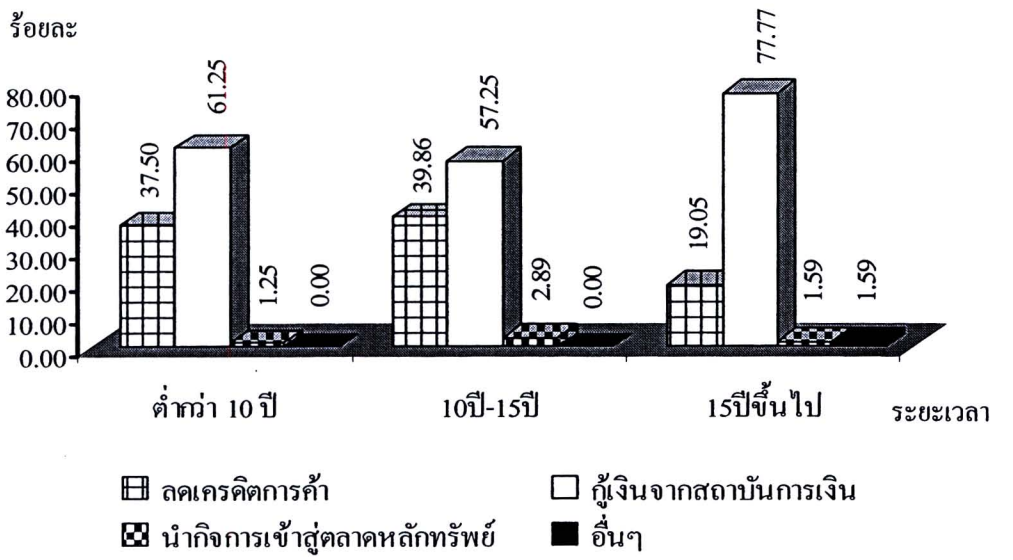

ภาพที่ 4-124 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-100 และภาพที่ 4-124 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.25 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.25

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 57.25 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 39.86 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.89

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 77.77 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 19.05 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 เท่ากัน

4.2.34.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-101 และภาพที่ 4-125

ตารางที่ 4-101 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่ม ผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่ม ยานยนต์		กลุ่ม ผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	8	25.00	10	22.22	22	66.67
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	24	75.00	34	75.56	11	33.33
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	0	0.00	1	2.22	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

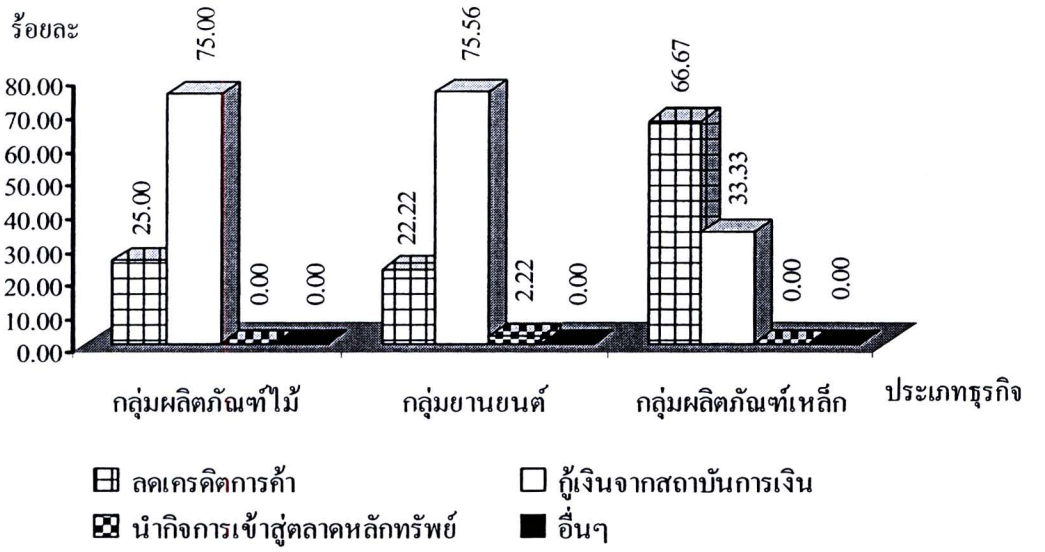

ภาพที่ 4-125 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-101 และภาพที่ 4-125 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ที่เหลือได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 25.00

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.56 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.22 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.22

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 66.67 ที่เหลือได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 33.33

4.2.34.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-102 และภาพที่ 4-126

ตารางที่ 4-102 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	15	34.09	18	48.65	18	40.00
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	27	61.36	18	48.65	27	60.00
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	2	4.55	1	2.70	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

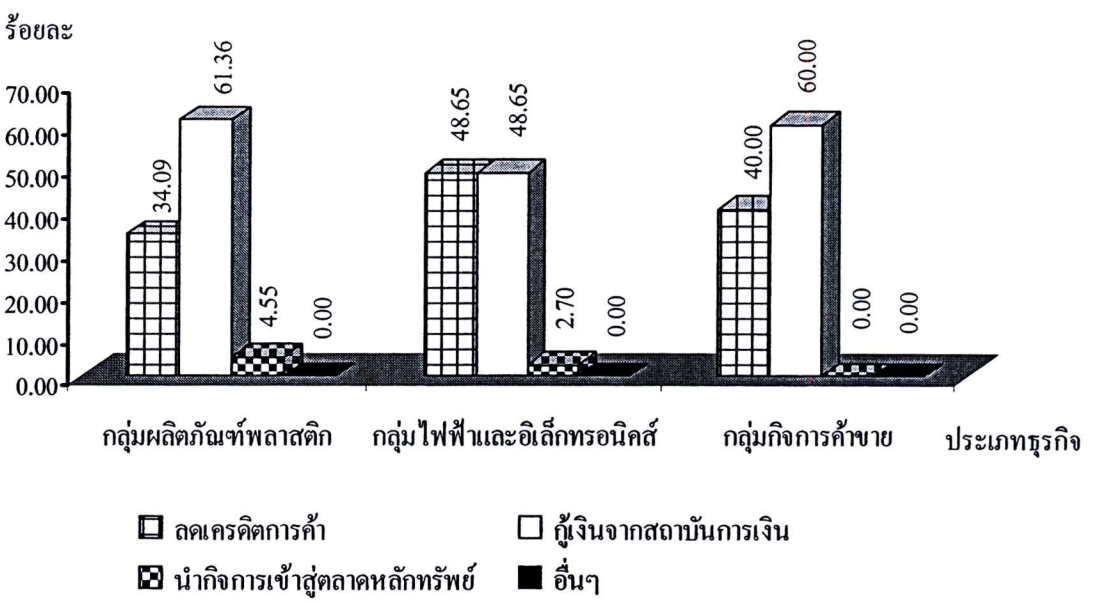

ภาพที่ 4-126 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-102 และภาพที่ 4-126 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.36 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 34.09 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 4.55

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ลดเครดิตการค้าและกู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 48.65 เท่ากัน ที่เหลือได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.70

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ที่เหลือได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 40.00

4.2.34.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-103 และภาพที่ 4-127

ตารางที่ 4-103 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลดเครดิตการค้า	11	22.92	10	21.28	15	50.00
กู้เงินจากสถาบันการเงิน	36	75.00	34	72.34	15	50.00
นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์	1	2.08	2	4.26	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	1	2.12	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

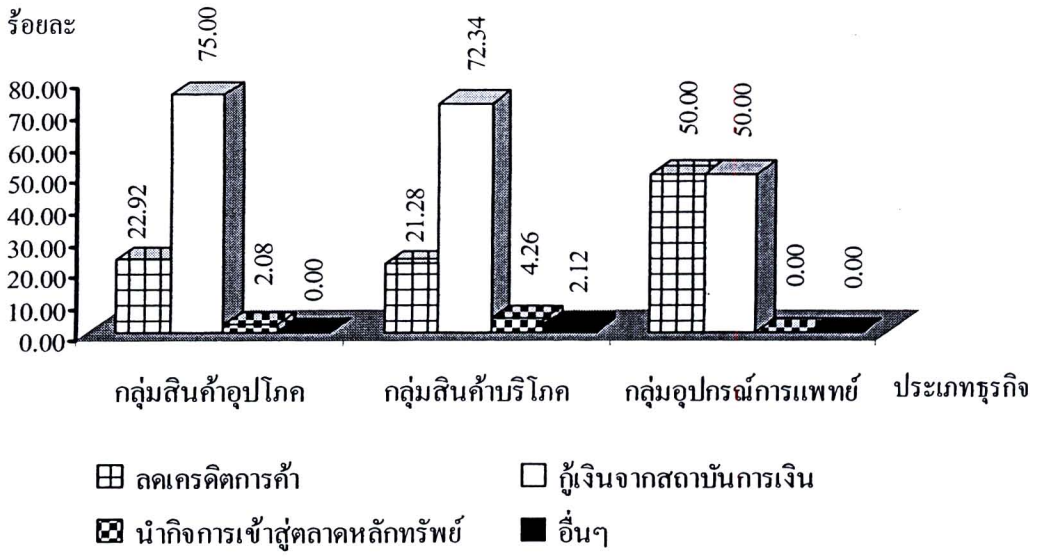

ภาพที่ 4-127 แสดงค่าร้อยละของวิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-103 และภาพที่ 4-127 พบว่า วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.92 และน้อยที่สุดได้แก่ นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.08

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 72.34 รองลงมาได้แก่ ลดเครดิตการค้า คิดเป็นร้อยละ 21.28 นำกิจการเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 4.26 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.12 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ วิธีการเพิ่มสภาพคล่องที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ลดเครดิตการค้า และกู้เงินจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

4.2.35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-104 และภาพที่ 4-128

ตารางที่ 4-104 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	326	90.30
กระทรวงการคลัง	3	0.83
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	9	2.49
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	23	6.38
รวม	361	100.00

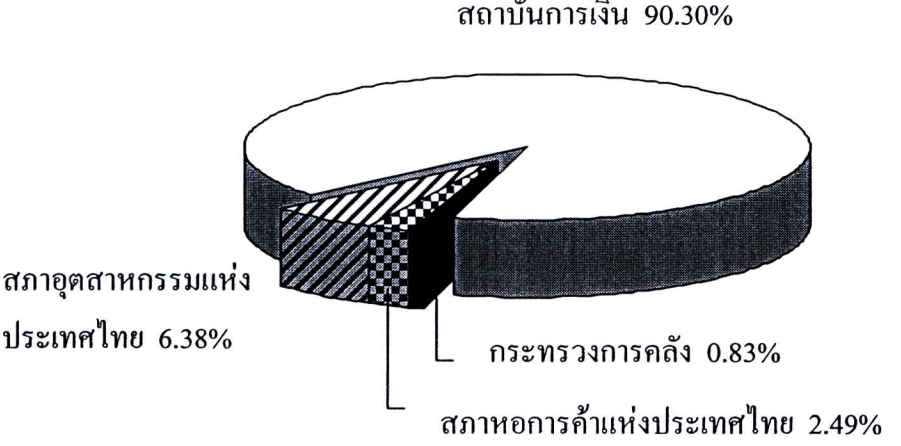

ภาพที่ 4-128 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

จากตารางที่ 4-104 และภาพที่ 4-128 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 90.30 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.38 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.49 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

4.2.35.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-105 และภาพที่ 4-129

ตารางที่ 4-105 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	89	86.41	237	91.86
กระทรวงการคลัง	2	1.94	1	0.39
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	3	2.91	6	2.33
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	9	8.74	14	5.42
รวม	103	100.00	258	100.00

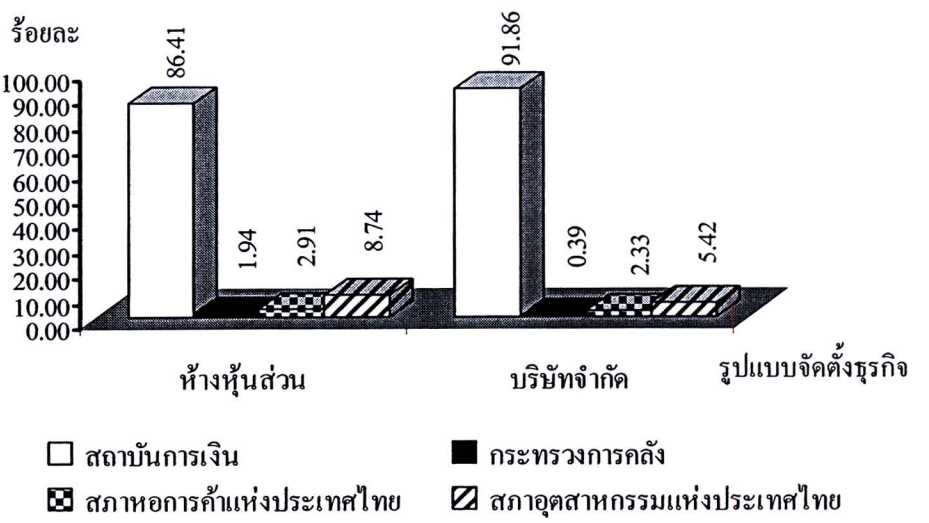

ภาพที่ 4-129 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-105 และภาพที่ 4-129 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 86.41 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.74 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.91 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.94 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.86 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 5.42 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.33 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.35.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-106 และภาพที่ 4-130

ตารางที่ 4-106 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	251	92.28	75	84.27
กระทรวงการคลัง	3	1.10	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	7	2.57	2	2.25
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	11	4.05	12	13.48
รวม	272	100.00	89	100.00

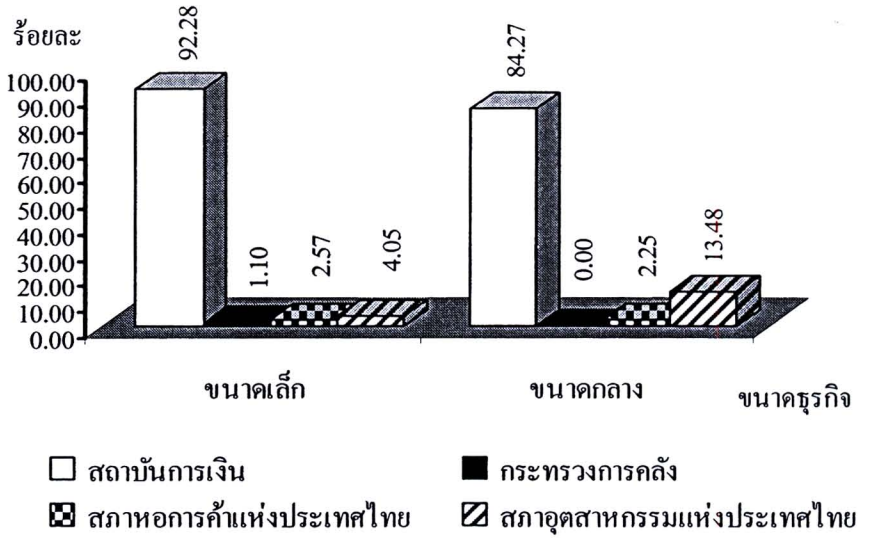

ภาพที่ 4-130 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-106 และภาพที่ 4-130 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 92.28 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.05 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.57 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.27 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.48 และน้อยที่สุดได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.25

4.2.35.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-107 และภาพที่ 4-131

ตารางที่ 4-107 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	152	95.00	117	84.78	57	90.48
กระทรวงการคลัง	2	1.24	1	0.72	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	3	1.88	3	2.17	3	4.76
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	3	1.88	17	12.33	3	4.76
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

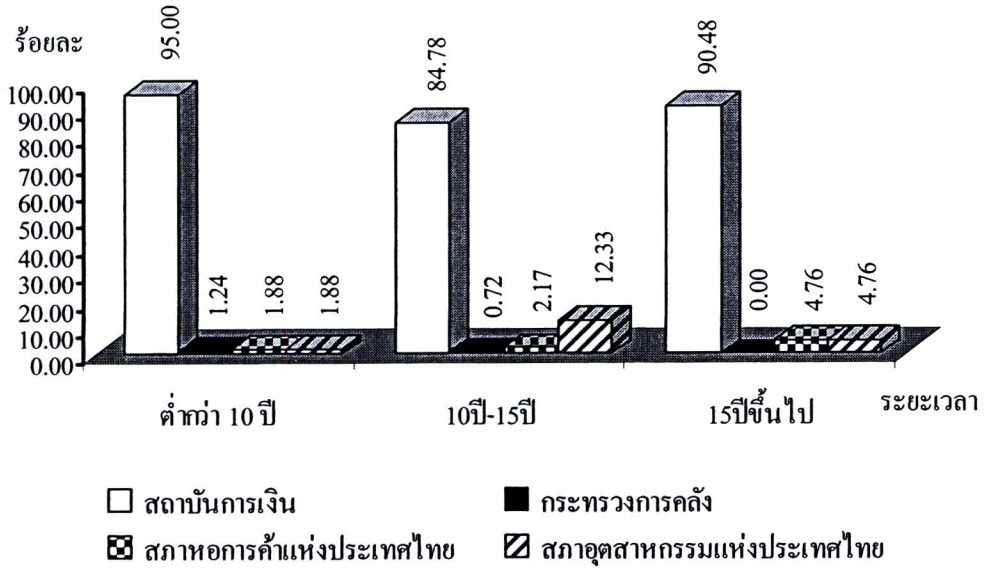

ภาพที่ 4-131 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-107 และภาพที่ 4-131 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 95.00 รองลงมาได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 1.88 เท่ากัน และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.24

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.78 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.33 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.17 และกระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 0.72 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 90.48 ที่เหลือได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน

4.2.35.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-108 และภาพที่ 4-132

ตารางที่ 4-108 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	32	100.00	34	75.56	33	100.00
กระทรวงการคลัง	0	0.00	0	0.00	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	0	0.00	3	6.67	0	0.00
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	0	0.00	8	17.77	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

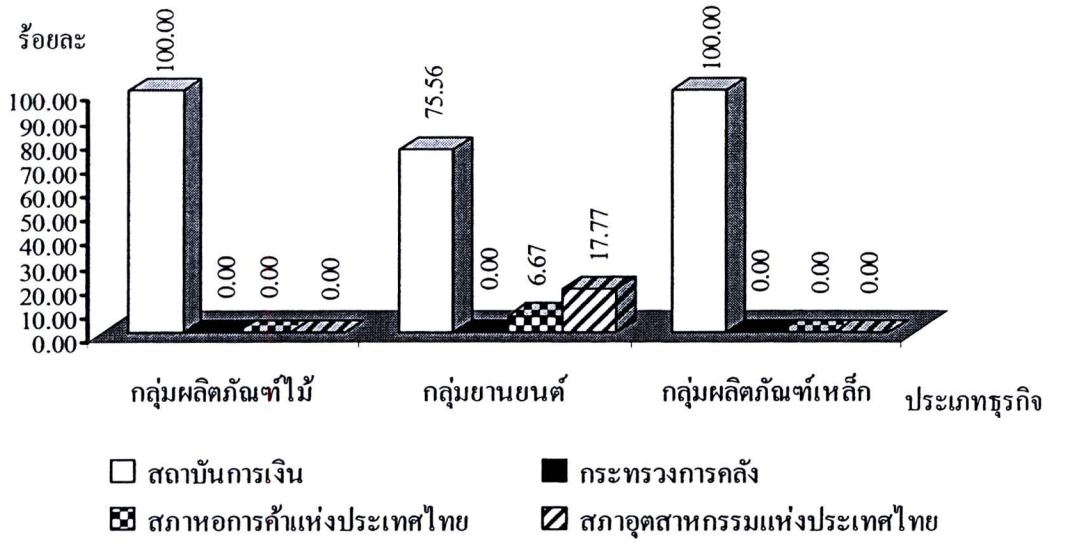

ภาพที่ 4-132 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-108 และภาพที่ 4-132 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.56 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 17.77 และน้อยที่สุดได้แก่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.67

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2.35.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-109 และภาพที่ 4-133

ตารางที่ 4-109 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	40	90.91	30	81.08	39	86.67
กระทรวงการคลัง	0	0.00	2	5.41	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	1	2.27	0	0.00	1	2.22
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	3	6.82	5	13.51	5	11.11
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

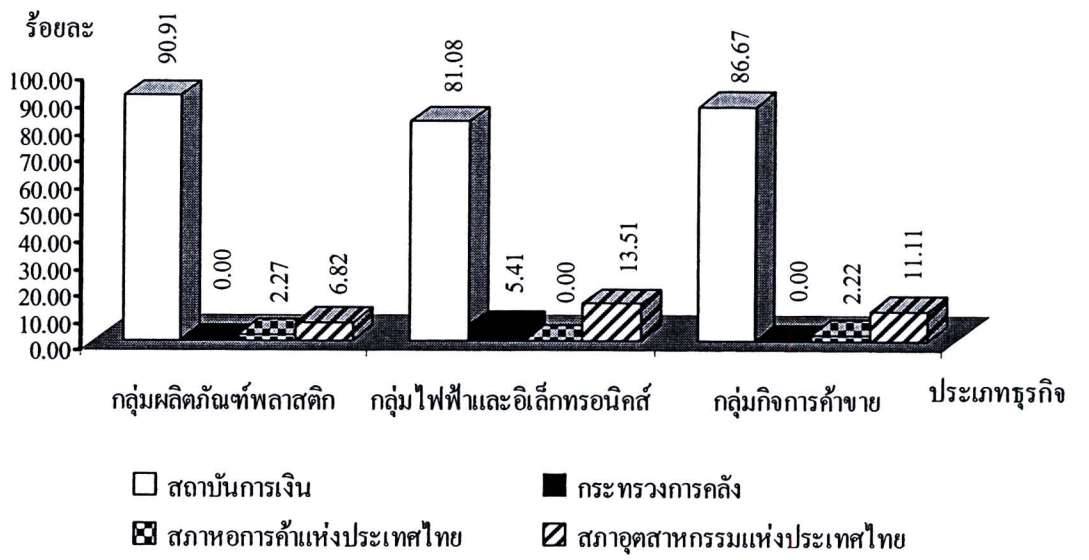

ภาพที่ 4-133 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-109 และภาพที่ 4-133 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.82 และน้อยที่สุดได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.27

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.08 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.51 และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 5.41

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 11.11 และน้อยที่สุดได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.22

4.2.35.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-110 และภาพที่ 4-134

ตารางที่ 4-110 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	44	91.67	45	95.74	29	96.67
กระทรวงการคลัง	1	2.08	0	0.00	0	0.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	2	4.17	2	4.26	0	0.00
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	1	2.08	0	0.00	1	3.33
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

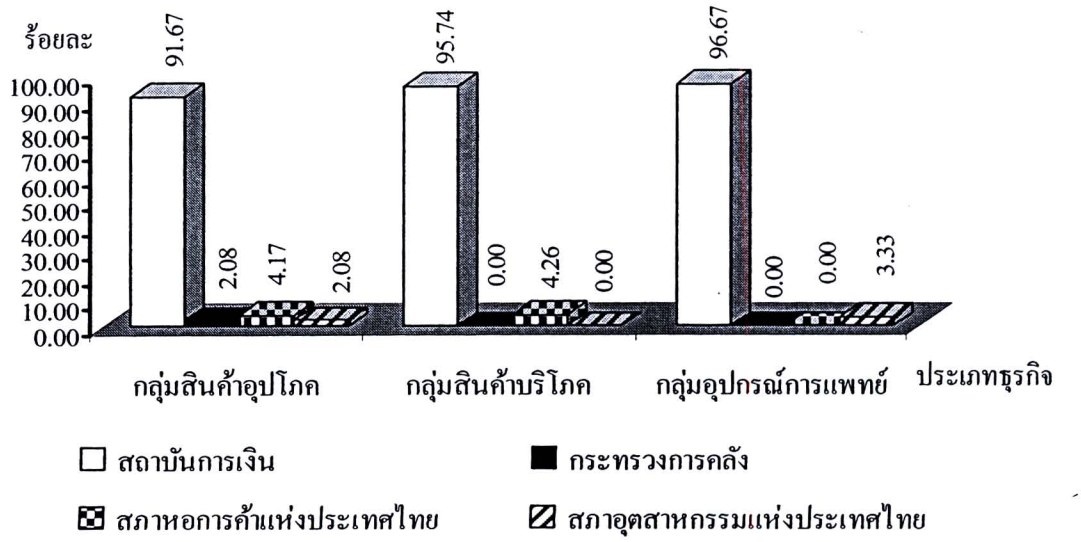

ภาพที่ 4-134 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-110 และภาพที่ 4-134 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมาได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.17 และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.08 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 95.74 ที่เหลือได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.26

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 96.67 ที่เหลือได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.33

4.2.36 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เงินลงทุนที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-111 และภาพที่ 4-135

ตารางที่ 4-111 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ

เงินลงทุนที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	200	55.40
เงินทุนหมุนเวียน	161	44.60
รวม	361	100.00

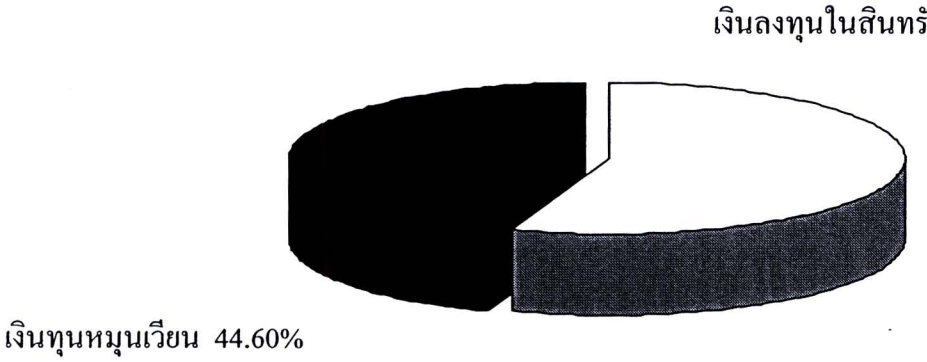

ภาพที่ 4-135 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-111 และภาพที่ 4-135 พบว่า เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 55.40 ที่เหลือได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 44.60

4.2.36.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุนที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-112 และภาพที่ 4-136

ตารางที่ 4-112 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	130	47.79	70	78.65
เงินทุนหมุนเวียน	142	52.21	19	21.35
รวม	272	100.00	89	100.00

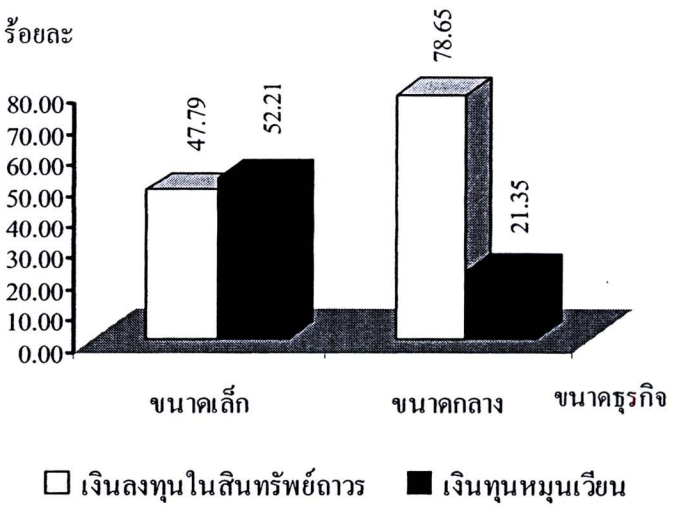

ภาพที่ 4-136 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-112 และภาพที่ 4-136 พบว่า เงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 52.21 ที่เหลือได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 47.79

ธุรกิจขนาดกลาง เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 78.65 ที่เหลือได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 21.35

4.2.36.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุนที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-113 และภาพที่ 4-137

ตารางที่ 4-113 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

เงินลงทุนที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	79	49.38	105	76.09	16	25.40
เงินทุนหมุนเวียน	81	50.62	33	23.91	47	74.60
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

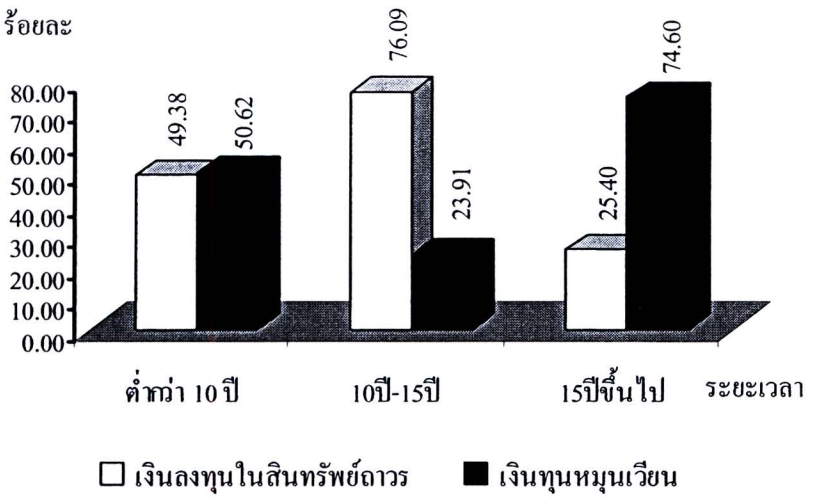

ภาพที่ 4-137 แสดงค่าร้อยละของเงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-113 และภาพที่ 4-137 พบว่า เงินลงทุนที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 50.62 ที่เหลือได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 49.38

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 76.09 ที่เหลือได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 23.91

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป เงินลงทุนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 74.60 ที่เหลือได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นร้อยละ 25.40

4.2.37 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-114 และภาพที่ 4-138

ตารางที่ 4-114 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	155	42.94
5 - 10 ล้านบาท	158	43.77
10 ล้านบาทขึ้นไป	48	13.29
รวม	361	100.00

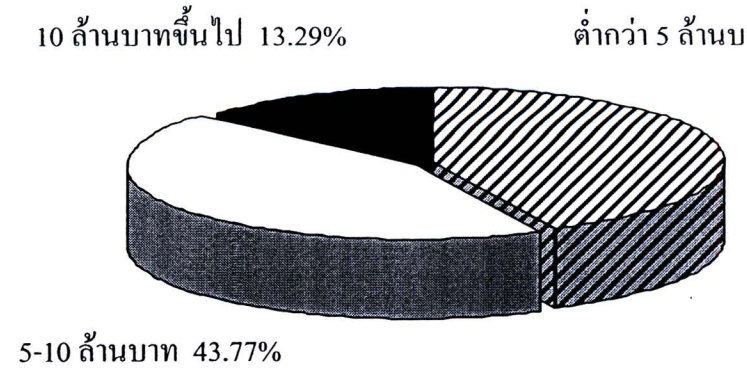

ภาพที่ 4-138 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-114 และภาพที่ 4-138 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 43.77 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.94 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.29

4.2.37.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-115 และภาพที่ 4-139

ตารางที่ 4-115 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	146	53.68	9	10.11
5-10 ล้านบาท	117	43.01	41	46.07
10 ล้านบาทขึ้นไป	9	3.31	39	43.82
รวม	272	100.00	89	100.00

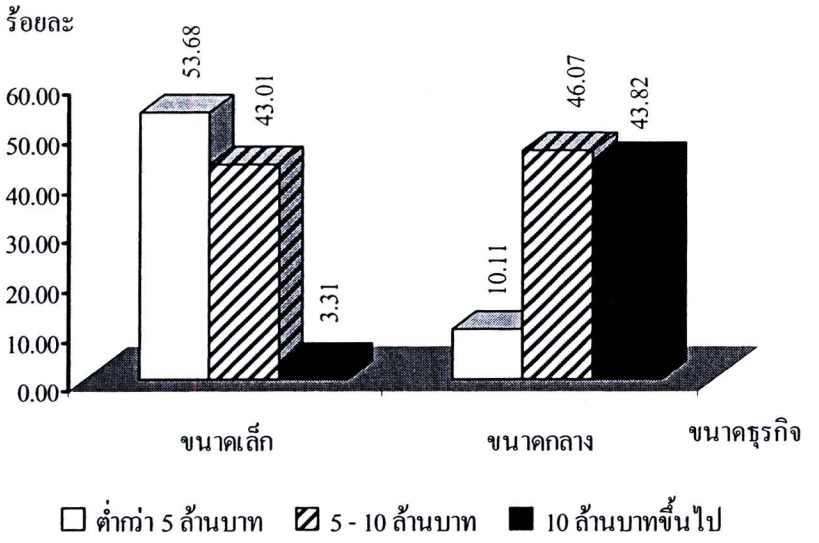

ภาพที่ 4-139 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-115 และภาพที่ 4-139 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 53.68 รองลงมาได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 43.01 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.31

ธุรกิจขนาดกลาง จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.07 รองลงมาได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.82 และน้อยที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.11

4.2.37.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-116 และภาพที่ 4-140

ตารางที่ 4-116 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	92	57.50	34	24.64	29	46.03
5-10 ล้านบาท	62	38.75	69	50.00	27	42.86
10 ล้านบาทขึ้นไป	6	3.75	35	25.36	7	11.11
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

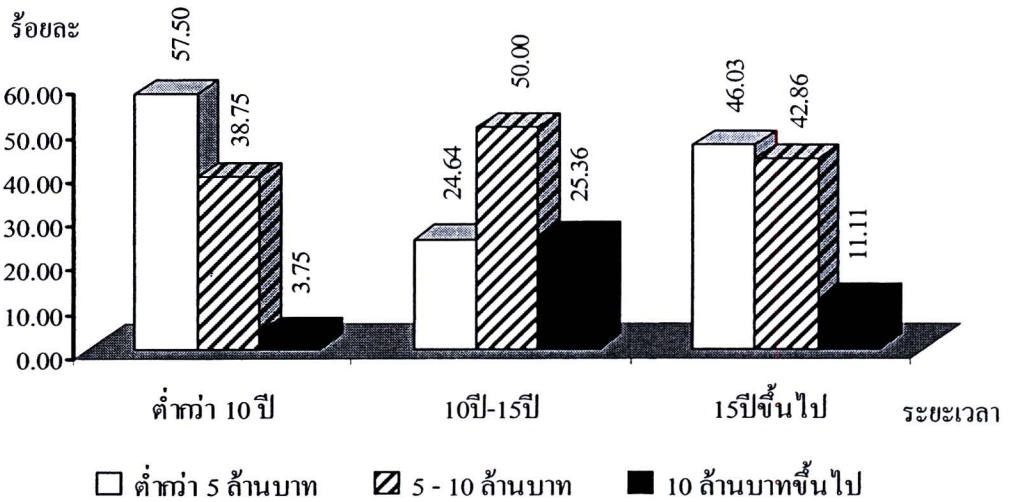

ภาพที่ 4-140 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-116 และภาพที่ 4-140 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 38.75 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.75

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี- 15 ปี จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.36 และน้อยที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.26

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต่ำกว่า 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.03 รองลงมาได้แก่ 5-10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.86 และน้อยที่สุดได้แก่ 10 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.11

4.2.38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-117 และภาพที่ 4-141

ตารางที่ 4-117 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	331	91.69
กระทรวงการคลัง	8	2.22
กระทรวงอุตสาหกรรม	21	5.82
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

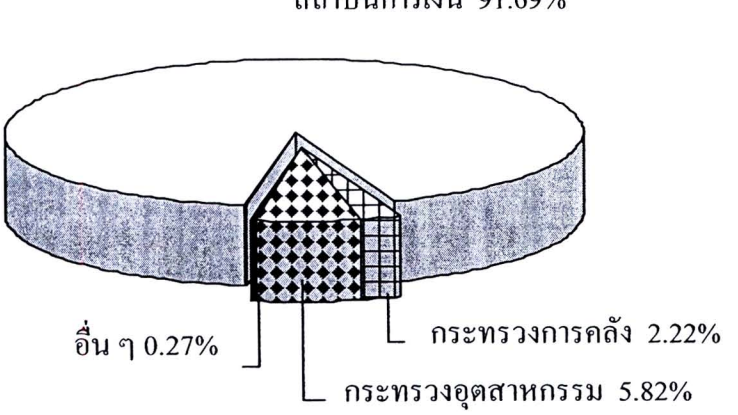

ภาพที่ 4-141 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ

จากตารางที่ 4-117 และภาพที่ 4-141 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.69 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.82 กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 2.22 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.38.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-118 และภาพที่ 4-142

ตารางที่ 4-118 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	250	91.91	81	91.02
กระทรวงการคลัง	4	1.47	4	4.49
กระทรวงอุตสาหกรรม	17	6.25	4	4.49
อื่น ๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

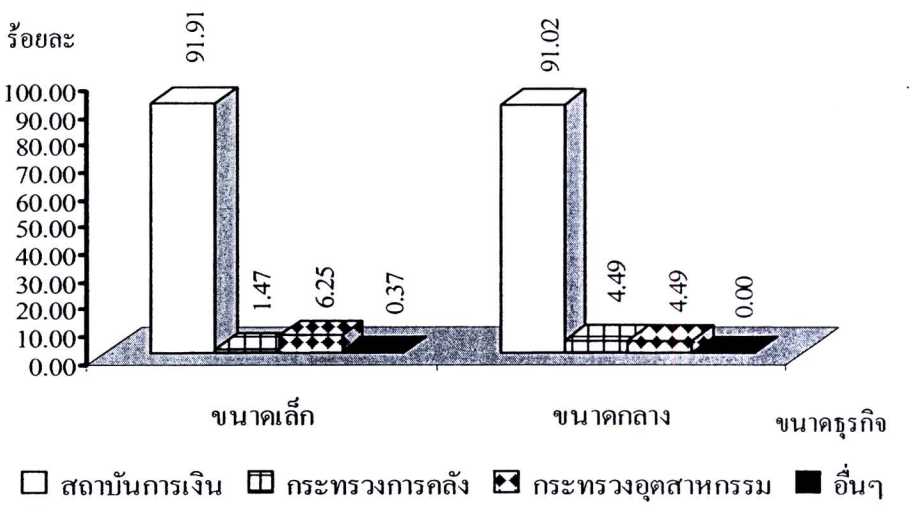

ภาพที่ 4-142 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-118 และภาพที่ 4-142 พบว่า ความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.91 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.25 กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 1.47 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.02 ที่เหลือได้แก่ กระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.49 เท่ากัน

4.2.38.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-119 และภาพที่ 4-143

ตารางที่ 4-119 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	154	96.24	124	89.86	53	84.13
กระทรวงการคลัง	3	1.88	5	3.62	0	0.00
กระทรวงอุตสาหกรรม	3	1.88	9	6.52	9	14.29
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.58
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

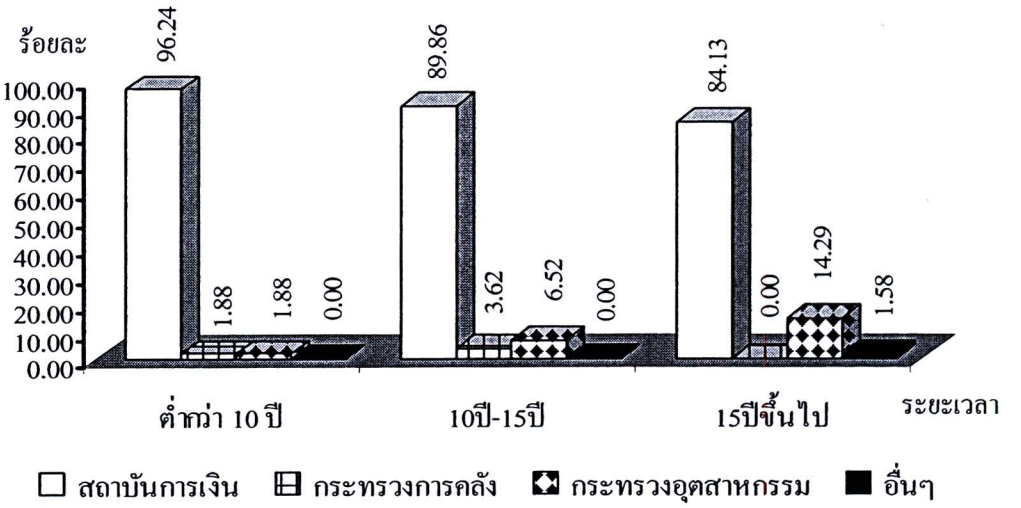

ภาพที่ 4-143 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-119 และภาพที่ 4-143 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 96.24 ที่เหลือได้แก่ กระทรวงการคลัง และกระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 1.88 เท่ากัน

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 89.86 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.52 และน้อยที่สุดได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 3.62

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.13 รองลงมาได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.29 และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.58

4.2.39 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต โดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-120 และภาพที่ 4-144

ตารางที่ 4-120 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	30	8.31
ด้านการตลาด	38	10.53
ด้านการเงิน	293	81.16
รวม	361	100.00

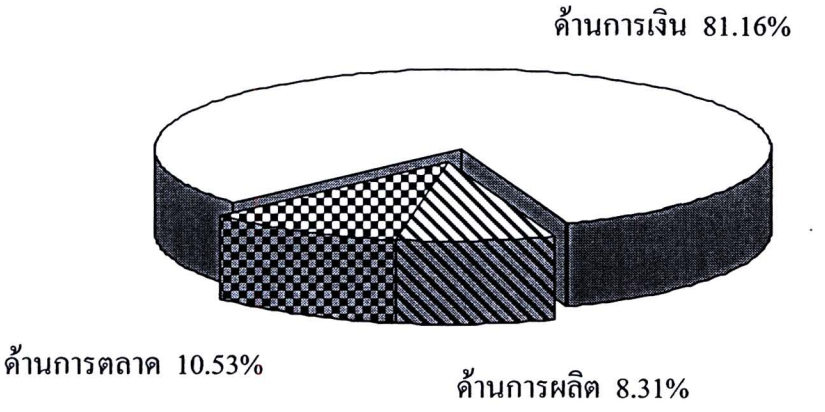

ภาพที่ 4-144 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต

จากตารางที่ 4-120 และภาพที่ 4-144 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.16 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 10.53 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 8.31

4.2.39.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-121 และภาพที่ 4-145

ตารางที่ 4-121 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	10	9.71	20	7.75
ด้านการตลาด	9	8.74	29	11.24
ด้านการเงิน	84	81.55	209	81.01
รวม	103	100.00	258	100.00

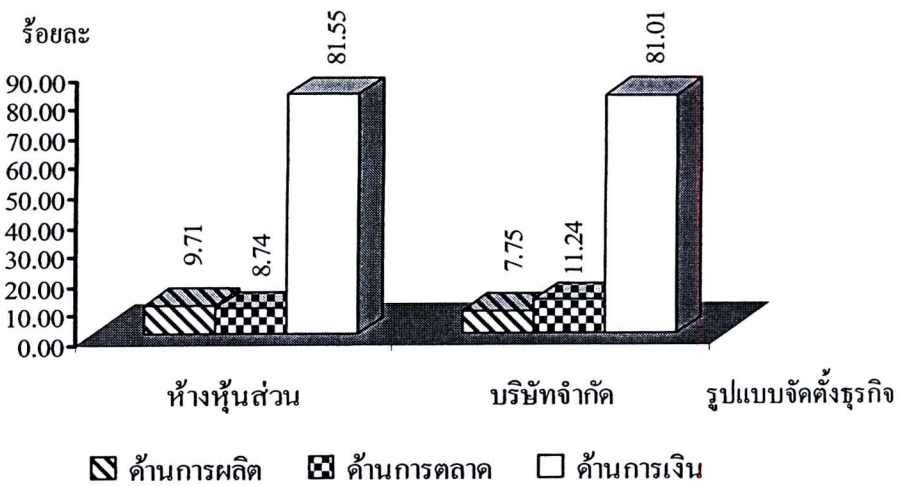

ภาพที่ 4-145 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-121 และภาพที่ 4-145 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.55 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 9.71 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 8.74

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 81.01 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 11.24 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 7.75

4.2.39.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-122 และภาพที่ 4-146

ตารางที่ 4-122 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	22	8.09	8	8.99
ด้านการตลาด	19	6.99	19	21.35
ด้านการเงิน	231	84.92	62	69.66
รวม	272	100.00	89	100.00

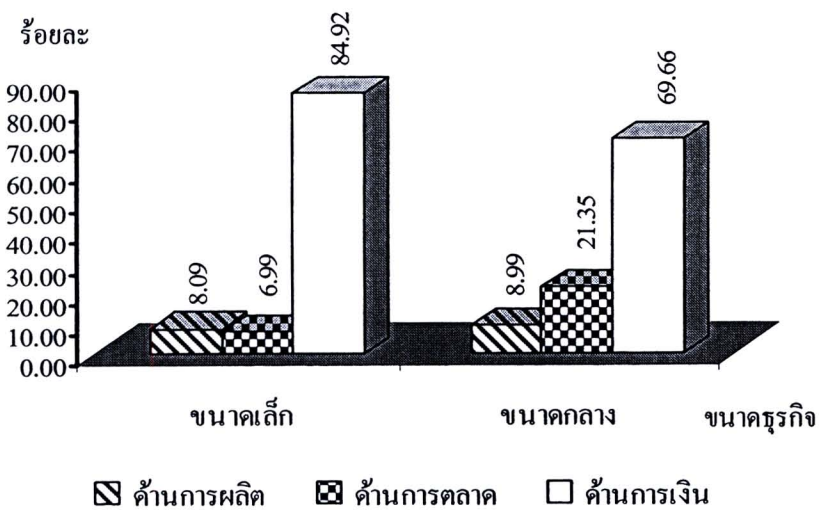

ภาพที่ 4-146 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-122 และภาพที่ 4-146 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 84.92 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 8.09 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 6.99

ธุรกิจขนาดกลาง ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 69.66 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 21.35 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 8.99

4.2.39.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-123 และภาพที่ 4-147

ตารางที่ 4-123 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	16	10.00	9	6.52	5	7.94
ด้านการตลาด	11	6.88	23	16.67	4	6.35
ด้านการเงิน	133	83.12	106	76.81	54	85.71
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

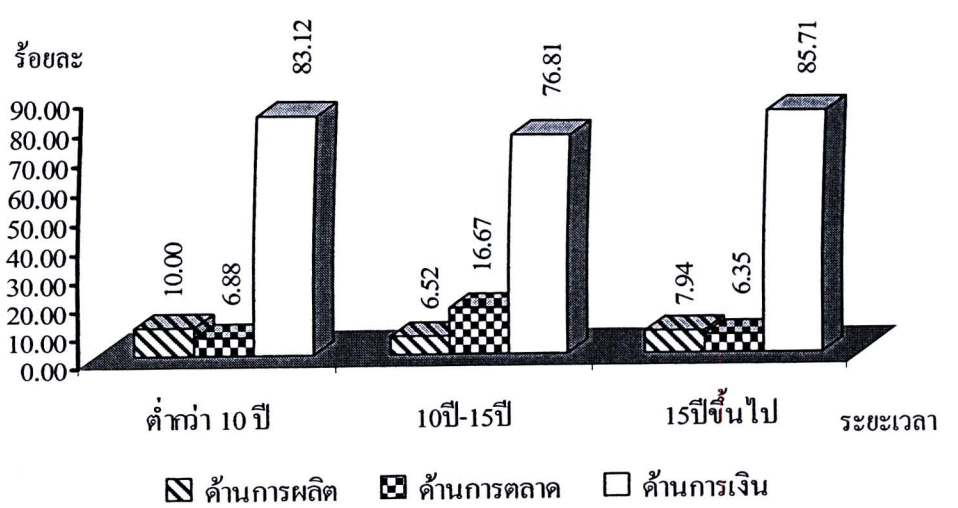

ภาพที่ 4-147 แสดงค่าร้อยละของด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-123 และภาพที่ 4-147 พบว่า ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุด ได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 83.12 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 10.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 6.88

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 6.52

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต มากที่สุด ได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 7.94 และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 6.35

4.2.40 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-124 และภาพที่ 4-148

ตารางที่ 4-124 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	238	65.93
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	95	26.32
ใช้ระบบการค้ำประกัน	28	7.75
รวม	361	100.00

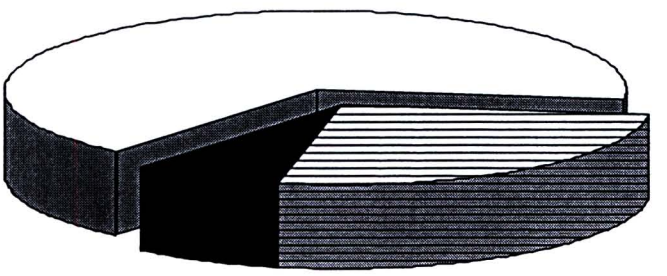

ภาพที่ 4-148 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-124 และภาพที่ 4-148 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 65.93 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 26.32 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.75

4.2.40.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการเมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-125 ภาพที่ 4-149

ตารางที่ 4-125 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	69	66.99	169	65.50
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	25	24.27	70	27.13
ใช้ระบบการค้ำประกัน	9	8.74	19	7.37
รวม	103	100.00	258	100.00

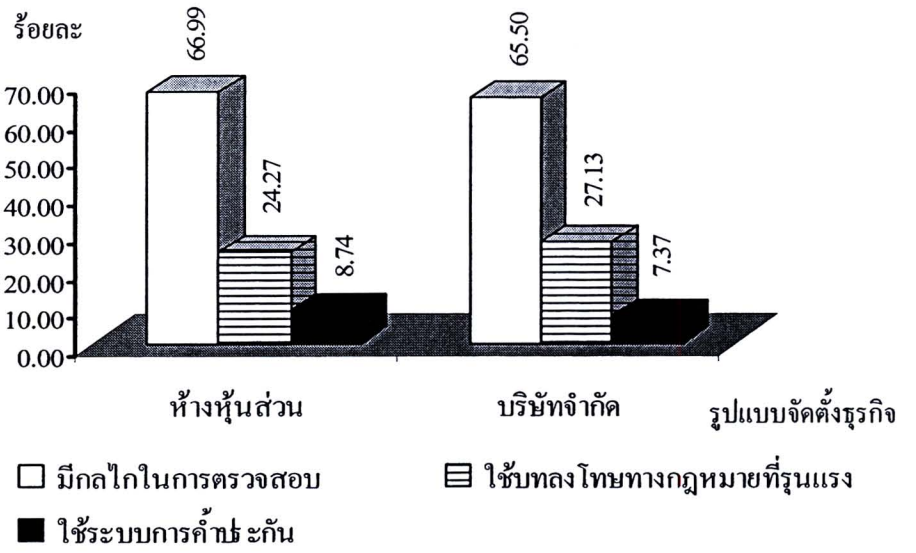

ภาพที่ 4-149 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-125 และภาพที่ 4-149 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 66.99 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 24.27 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 8.74

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 65.50 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 27.13 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.37

4.2.40.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-126 และภาพที่ 4-150

ตารางที่ 4-126 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	191	70.22	47	52.81
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	63	23.16	32	35.96
ใช้ระบบการค้ำประกัน	18	6.62	10	11.23
รวม	272	100.00	89	100.00

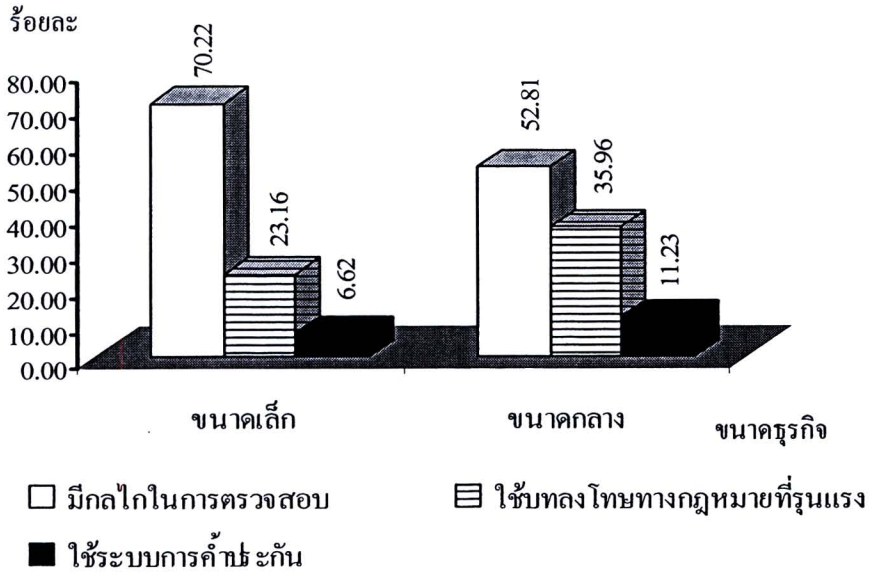

ภาพที่ 4-150 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-126 และภาพที่ 4-150 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 70.22 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 23.16 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 6.62

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 52.81 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 35.96 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 11.23

4.2.40.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-127 และภาพที่ 4-151

ตารางที่ 4-127 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลไกในการตรวจสอบ	120	75.00	87	63.04	31	49.21
ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	28	17.50	39	28.26	28	44.44
ใช้ระบบการค้ำประกัน	12	7.50	12	8.70	4	6.35
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

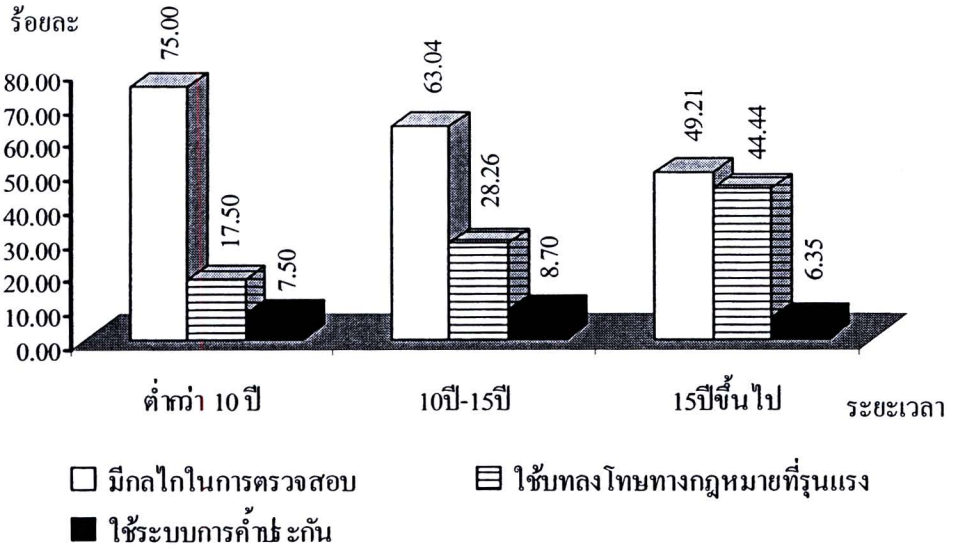

ภาพที่ 4-151 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-127 และภาพที่ 4-151 พบว่า แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.50 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 63.04 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 28.26 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ มีกลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 49.21 รองลงมาได้แก่ ใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 6.35

4.2.41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-128 และภาพที่ 4-152

ตารางที่ 4-128 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	313	86.94
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	28	7.78
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	18	5.00
อื่น ๆ	1	0.28
รวม	360	100.00

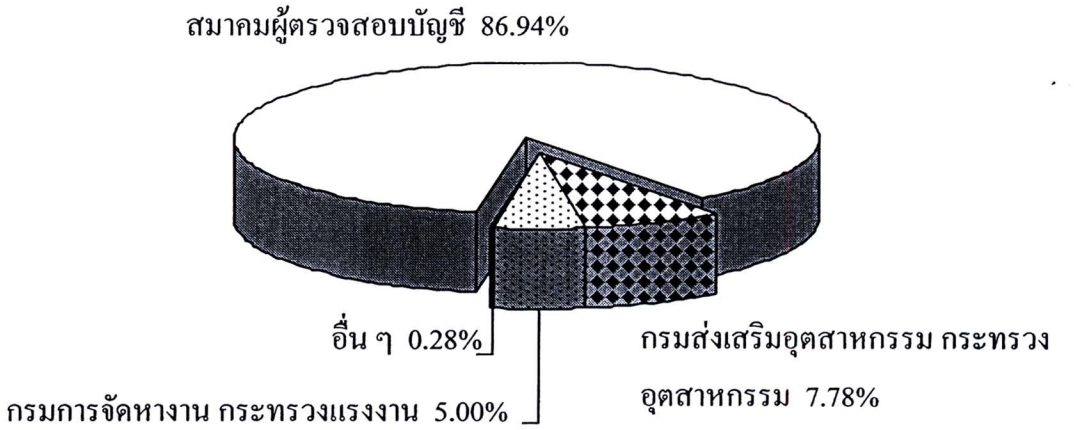

ภาพที่ 4-152 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

จากตารางที่ 4-128 และภาพที่ 4-152 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 86.94 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.78 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.41.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-129 และภาพที่ 4-153

ตารางที่ 4-129 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	89	86.41	224	87.16
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	9.71	18	7.00
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	4	3.88	14	5.45
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	257	100.00

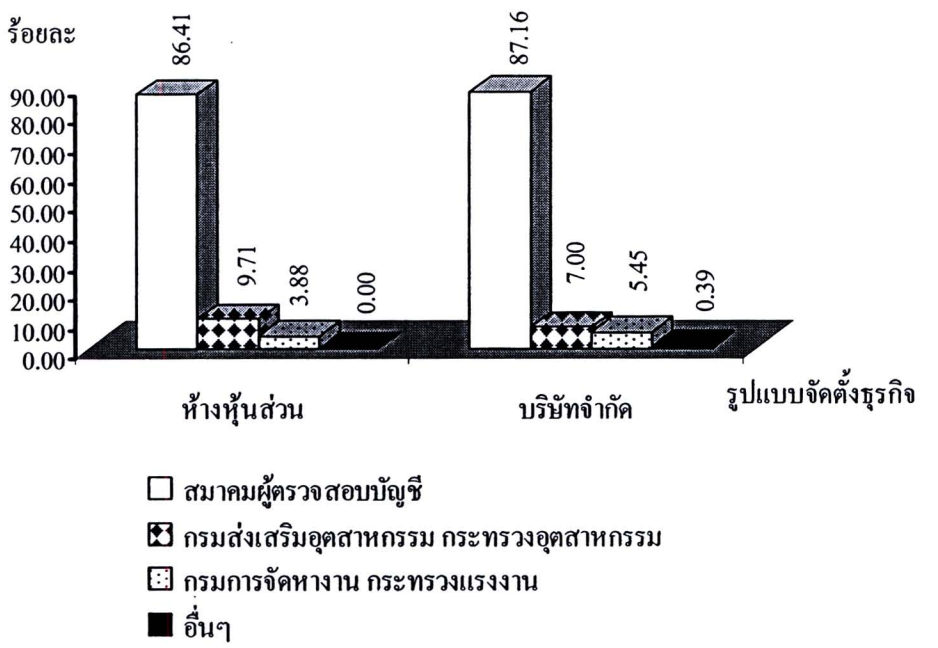

ภาพที่ 4-153 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-129 และภาพที่ 4-153 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 86.41 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 9.71 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.88

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 87.16 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.00 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.45 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.41.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-130 และภาพที่ 4-154

ตารางที่ 4-130 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	232	85.61	81	91.01
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	22	8.12	6	6.74
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	16	5.90	2	2.25
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00
รวม	271	100.00	89	100.00

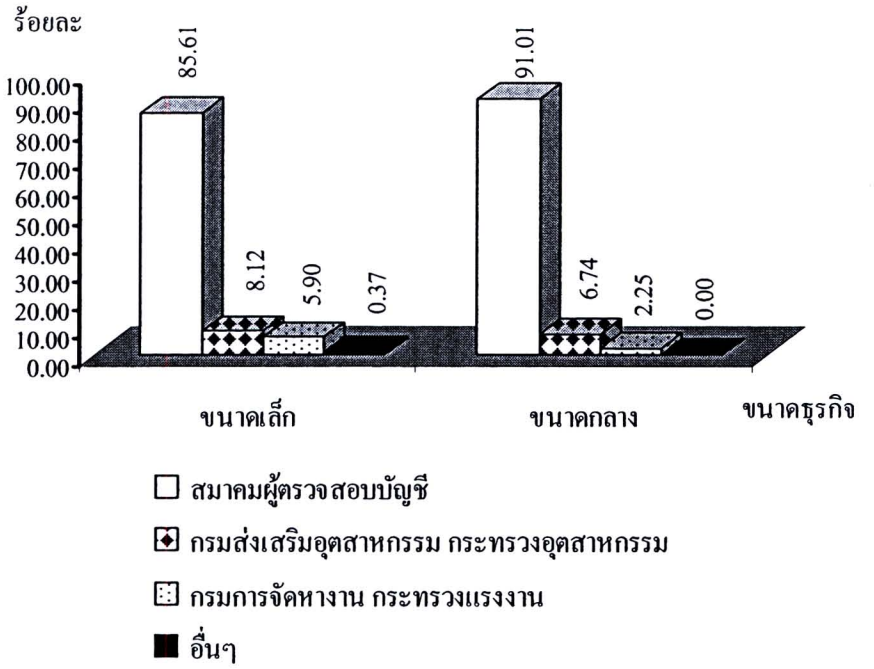

ภาพที่ 4-154 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-130 และภาพที่ 4-154 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 85.61 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ8.12 กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 91.01 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.74 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.25

4.2.41.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-131 และภาพที่ 4-155

ตารางที่ 4-131 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี	142	88.75	115	83.94	56	88.89
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	3.75	19	13.87	3	4.76
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	12	7.50	3	2.19	3	4.76
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	137	100.00	63	100.00

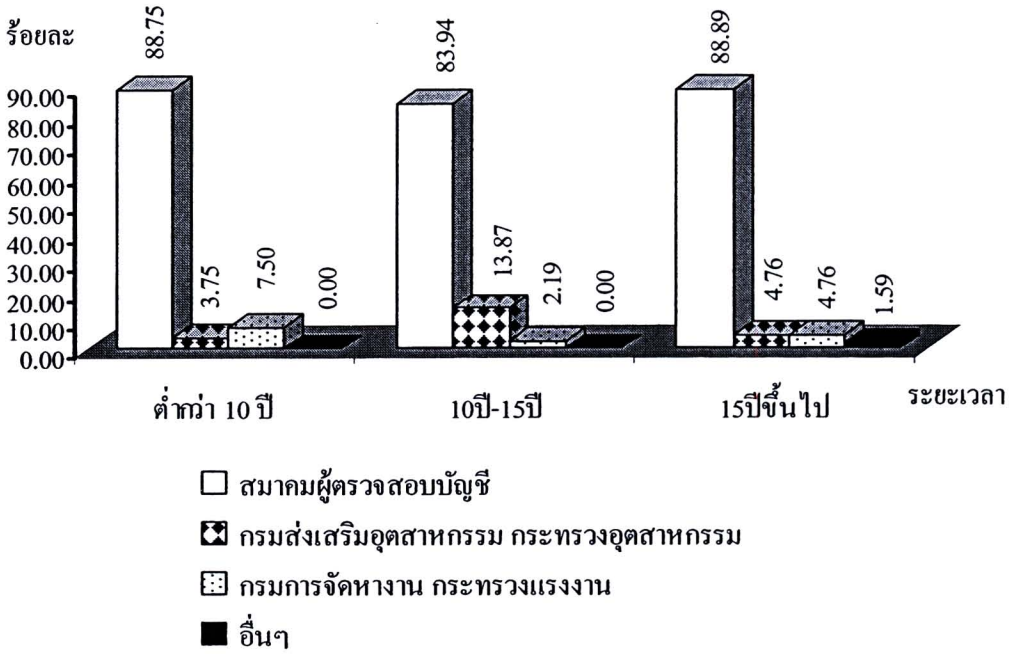

ภาพที่ 4-155 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-131 และภาพที่ 4-155 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 88.75 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 3.75

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 83.94 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.87 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.19

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ สมาคมผู้ตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59

4.2.42 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-132 และภาพที่ 4-156

ตารางที่ 4-132 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	31	8.59
ด้านบุคลากร	78	21.61
ด้านวัตถุดิบ	37	10.25
ด้านกระบวนการผลิต	160	44.32
ด้านเครื่องจักร	53	14.68
อื่นๆ	2	0.55
รวม	361	100.00

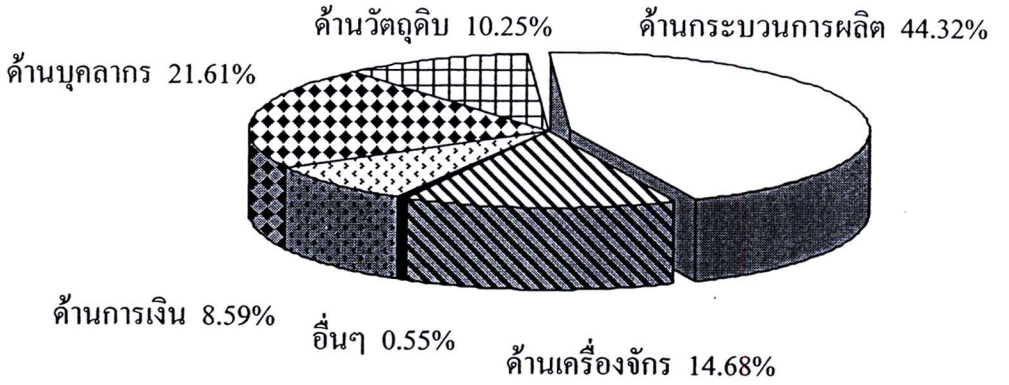

ภาพที่ 4-156 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4-132 และภาพที่ 4-156 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.32 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 21.61 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 14.68 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ10.25 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ตามลำดับ

4.2.42.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-133 และภาพที่ 4-157

ตารางที่ 4-133 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	12	11.65	19	7.36
ด้านบุคลากร	29	28.16	49	18.99
ด้านวัตถุดิบ	7	6.80	30	11.63
ด้านกระบวนการผลิต	41	39.81	119	46.12
ด้านเครื่องจักร	12	11.65	41	15.90
อื่นๆ	2	1.93	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

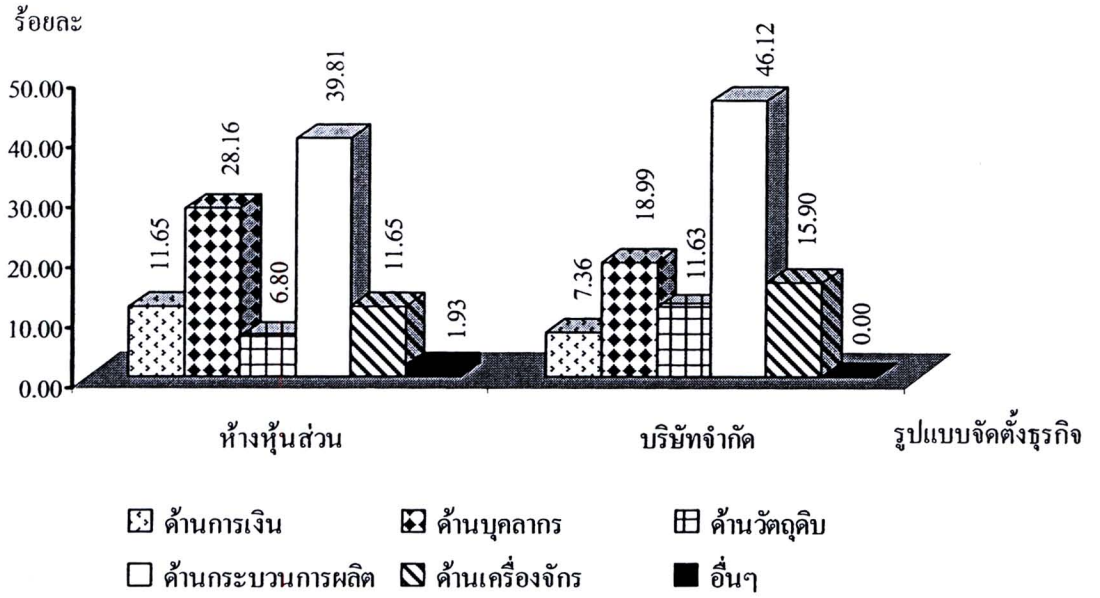

ภาพที่ 4-157 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-133 และภาพที่ 4-157 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.81 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 28.16 ด้านการเงิน และด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.65 เท่ากัน ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ6.80 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.93 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 46.12 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 18.99 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 15.90 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ11.63 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 7.36 ตามลำดับ

4.2.42.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-134 และภาพที่ 4-158

ตารางที่ 4-134 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	23	8.46	8	8.99
ด้านบุคลากร	55	20.22	23	25.84
ด้านวัตถุดิบ	30	11.03	7	7.87
ด้านกระบวนการผลิต	131	48.16	29	32.58
ด้านเครื่องจักร	31	11.40	22	24.72
อื่น ๆ	2	0.73	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

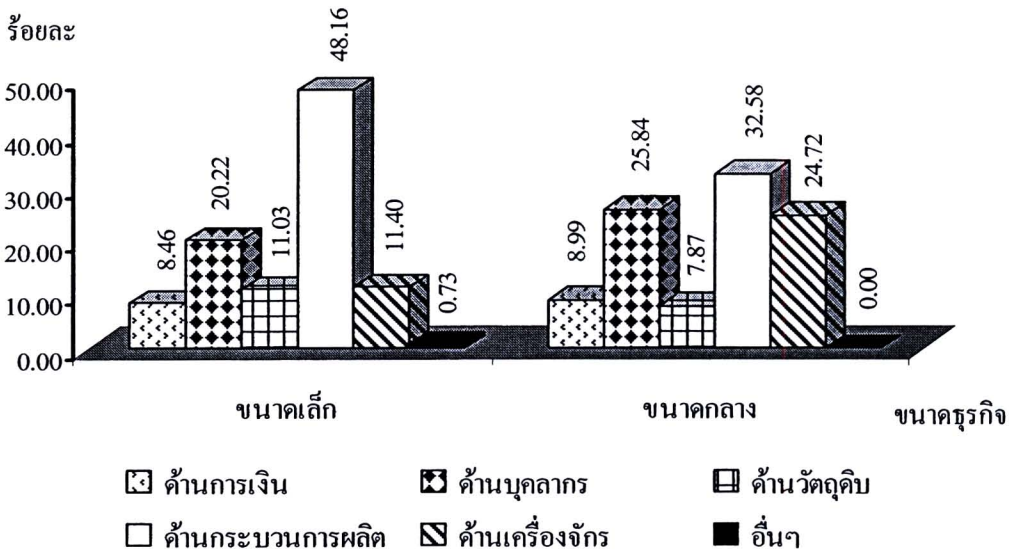

ภาพที่ 4-158 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-134 และภาพที่ 4-158 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 48.16 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20.22 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.40 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ11.03 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.46 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 32.58 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 25.84 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 24.72 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.99 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 7.87 ตามลำดับ

4.2.42.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-135 และภาพที่ 4-159

ตารางที่ 4-135 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	15	9.38	12	8.70	4	6.35
ด้านบุคลากร	38	23.75	25	18.12	15	23.81
ด้านวัตถุดิบ	16	10.00	13	9.42	8	12.70
ด้านกระบวนการผลิต	71	44.38	65	47.10	24	38.10
ด้านเครื่องจักร	19	11.88	23	16.66	11	17.46
อื่นๆ	1	0.61	0	0.00	1	1.58
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

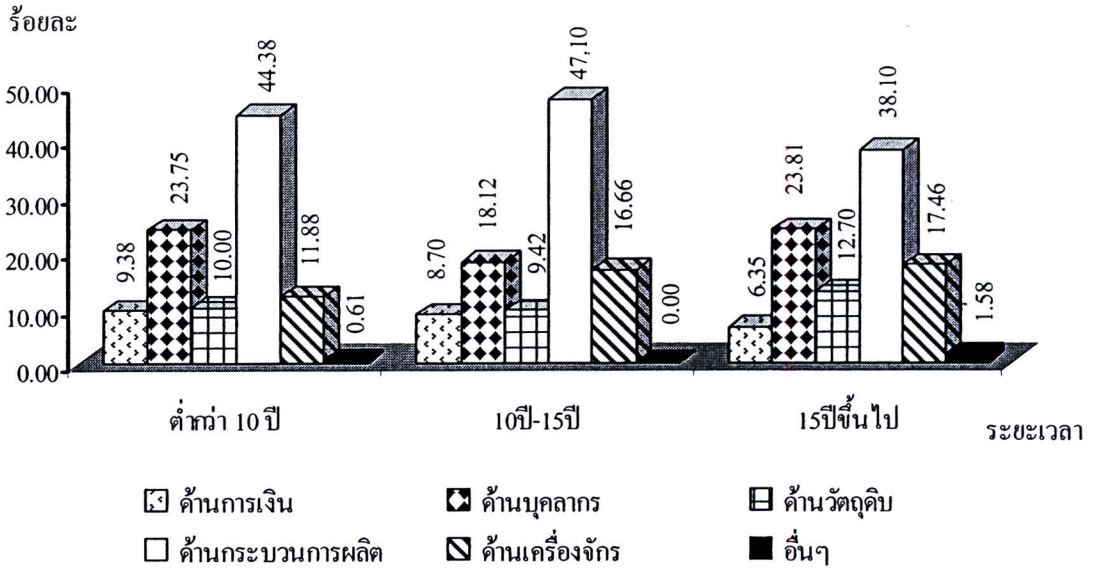

ภาพที่ 4-159 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-135 และภาพที่ 4-159 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.38 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 23.75 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.88 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 9.38 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ18.12 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 16.66 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 9.42 และ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 23.81 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 17.46 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 12.70 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.58 ตามลำดับ

4.2.42.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-136 และภาพที่ 4-160

ตารางที่ 4-136 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	4	12.50	3	6.67	5	15.15
ด้านบุคลากร	1	3.13	9	20.00	6	18.18
ด้านวัตถุดิบ	9	28.13	2	4.44	2	6.06
ด้านกระบวนการผลิต	18	56.24	20	44.44	13	39.39
ด้านเครื่องจักร	0	0.00	11	24.45	7	21.22
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

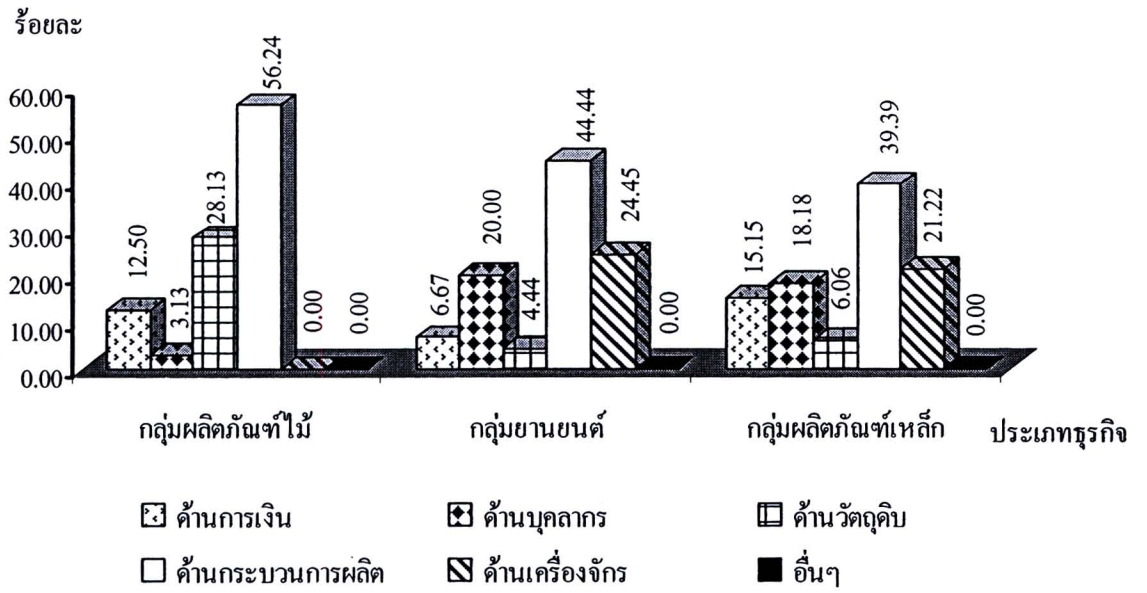

ภาพที่ 4-160 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-136 และภาพที่ 4-160 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 56.24 รองลงมาได้แก่ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 28.13 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 3.13 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 24.45 ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20.00 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.39 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 21.22 ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 18.18 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 6.06 ตามลำดับ

4.2.42.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่4-137 ภาพที่ 4-161

ตารางที่ 4-137 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	2	4.55	6	16.22	6	13.33
ด้านบุคลากร	7	15.91	9	24.32	12	26.67
ด้านวัตถุดิบ	3	6.82	1	2.70	12	26.67
ด้านกระบวนการผลิต	17	38.64	14	37.84	12	26.67
ด้านเครื่องจักร	15	34.08	7	18.92	2	4.44
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

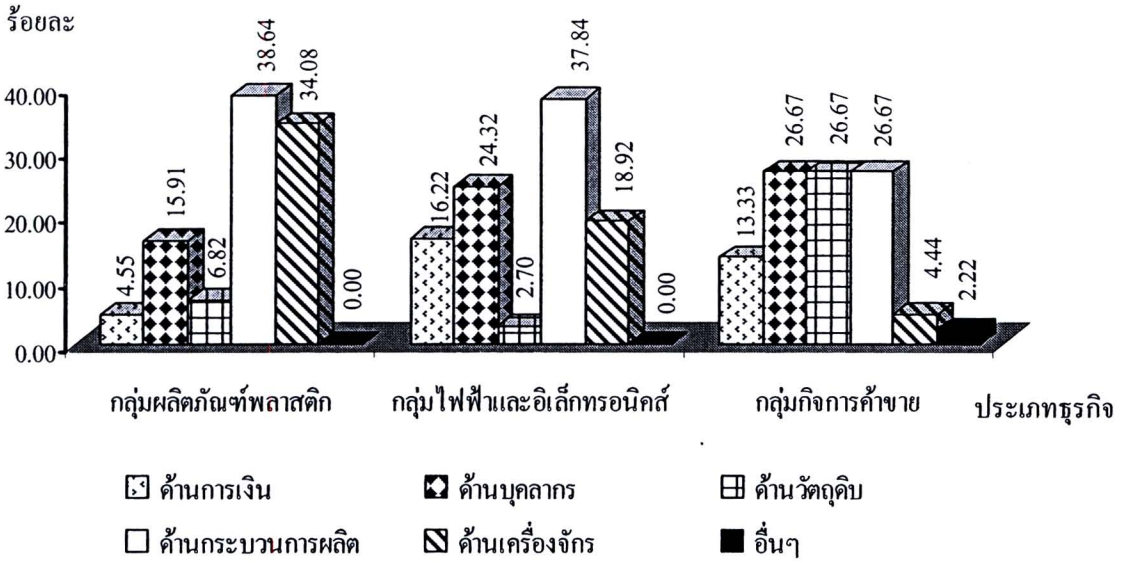

ภาพที่ 4-161 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-137 และภาพที่ 4-161 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 34.08ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 15.91 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 6.82 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 37.84 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 24.32 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 18.92 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และ ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านวัตถุดิบ และด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 26.67 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 4.44 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

4.2.42.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-138 และภาพที่ 4-162

ตารางที่ 4-138 แสดงคำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ด้านที่ต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเงิน	2	4.17	2	4.26	1	3.33
ด้านบุคลากร	5	10.42	9	19.15	20	66.67
ด้านวัตถุดิบ	2	4.17	5	10.64	1	3.33
ด้านกระบวนการผลิต	37	77.08	27	57.45	2	6.67
ด้านเครื่องจักร	1	2.08	4	8.50	6	20.00
อื่น ๆ	1	2.08	0	0.00	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

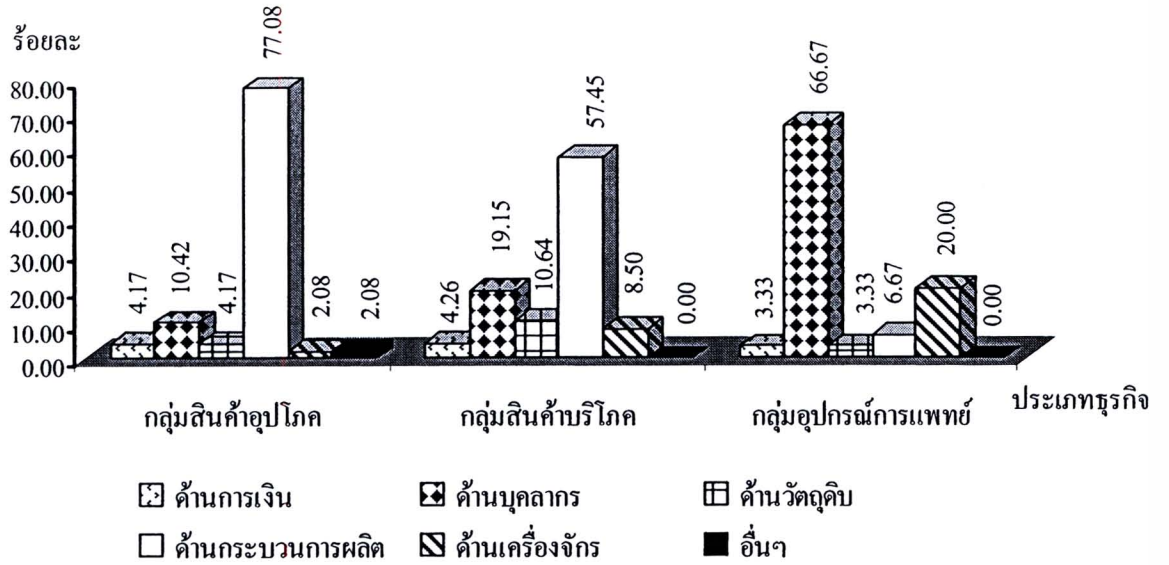

ภาพที่ 4-162 แสดงค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-138 และภาพที่ 4-162 พบว่า ความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 77.08 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 10.42 ด้านการเงินและด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 4.17 เท่ากัน และด้านเครื่องจักร และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.08 เท่ากัน ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 57.45 รองลงมาได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 19.15 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 10.64 ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 8.50 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 4.26 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการพัฒนาการจัดการให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 20.00 ด้านกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 6.67 ด้านการเงิน และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 3.33 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.43 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-139 และภาพที่ 4-163

ตารางที่ 4-139 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	208	57.62
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	96	26.59
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	57	15.79
รวม	361	100.00

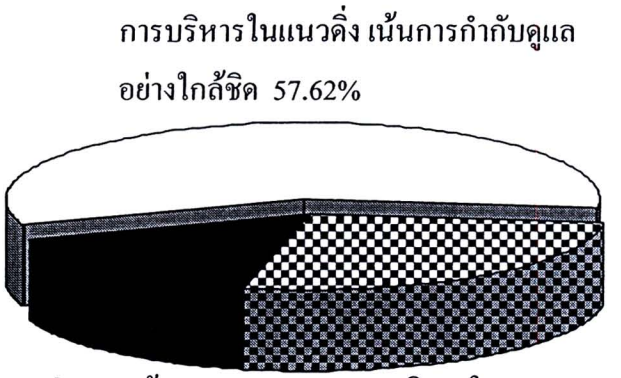

ภาพที่ 4-163 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-139 และภาพที่ 4-163 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 57.62 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 26.59 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.79

4.2.43.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-140 และภาพที่ 4-164

ตารางที่ 4-140 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	54	52.43	154	59.69
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	34	33.01	62	24.03
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	15	14.56	42	16.28
รวม	103	100.00	258	100.00

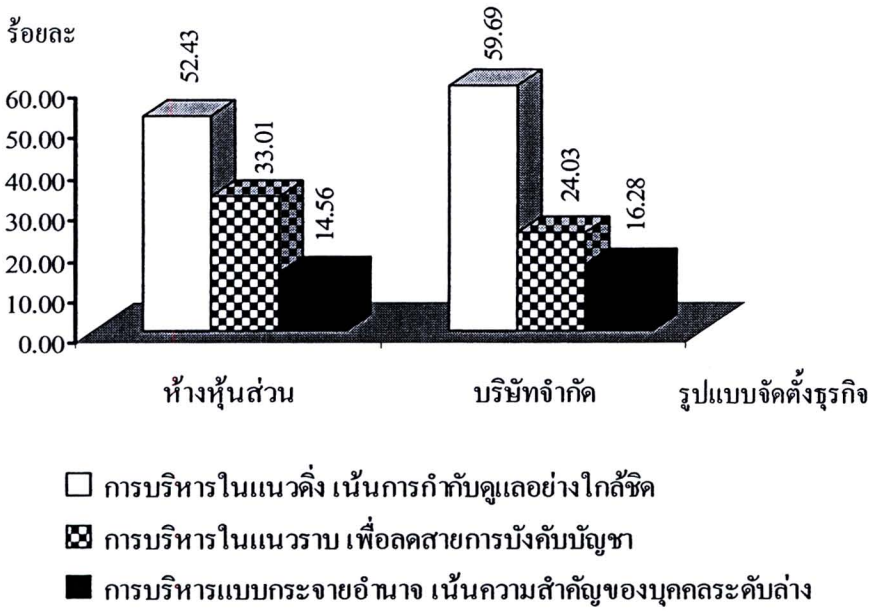

ภาพที่ 4-164 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-140 และภาพที่ 4-164 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 52.43 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 33.01 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 14.56

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 59.69 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 24.03 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 16.28

4.2.43.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-141 และภาพที่ 4-165

ตารางที่ 4-141 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของธุรกิจ

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	160	58.82	48	53.93
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	71	26.10	25	28.09
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	41	15.08	16	17.98
รวม	272	100.00	89	100.00

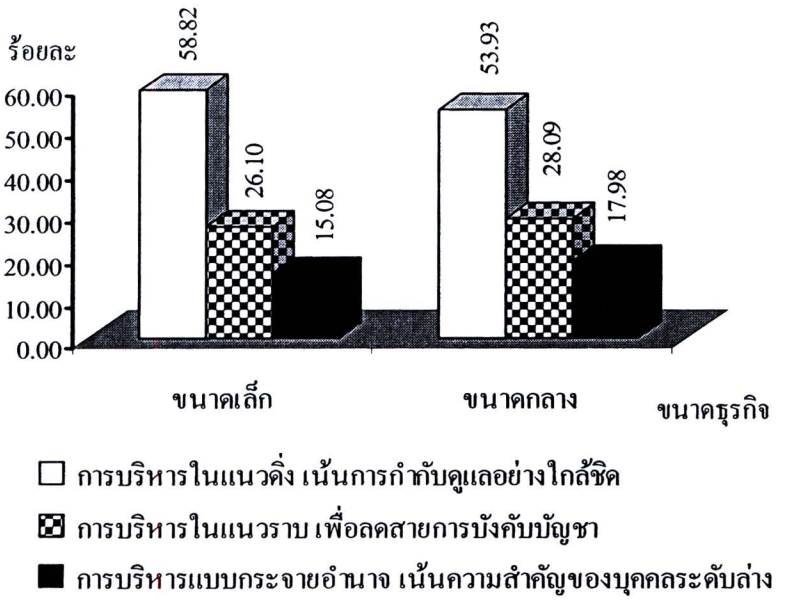

ภาพที่ 4-165 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-141 และภาพที่ 4-165 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 26.10 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.08

ธุรกิจขนาดกลาง โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 53.93 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 28.09 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 17.98

4.2.43.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-142 และภาพที่ 4-166

ตารางที่ 4-142 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	94	58.75	78	56.52	36	57.14
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	45	28.13	34	24.64	17	26.98
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	21	13.12	26	18.84	10	15.88
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

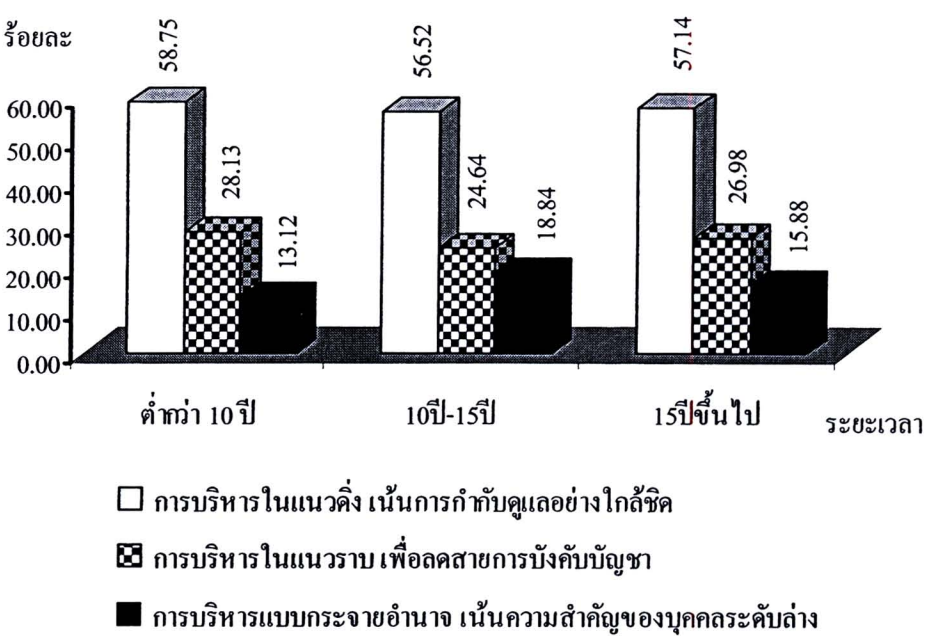

ภาพที่ 4-166 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-142 และภาพที่ 4-166 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 28.13 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 13.12

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 24.64 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 18.84

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.88

4.2.43.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-143 และภาพที่ 4-167

ตารางที่ 4-143 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	20	62.50	23	51.11	19	57.58
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	7	21.88	15	33.33	10	30.30
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	5	15.62	7	15.56	4	12.12
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

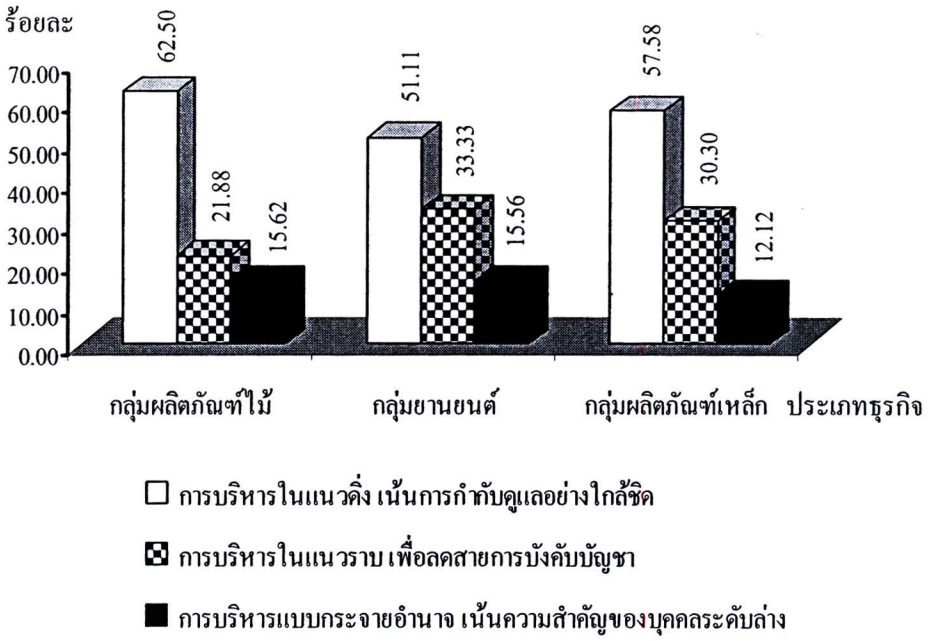

ภาพที่ 4-167 *แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก*

จากตารางที่ 4-143 และภาพที่ 4-167 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบเพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 21.88 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.62

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบเพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 15.56

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 57.58 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 12.12

4.2.43.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-144 และภาพที่ 4-168

ตารางที่ 4-144 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	23	52.27	21	56.76	29	64.44
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	10	22.73	10	27.03	10	22.22
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	11	25.00	6	16.21	6	13.34
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

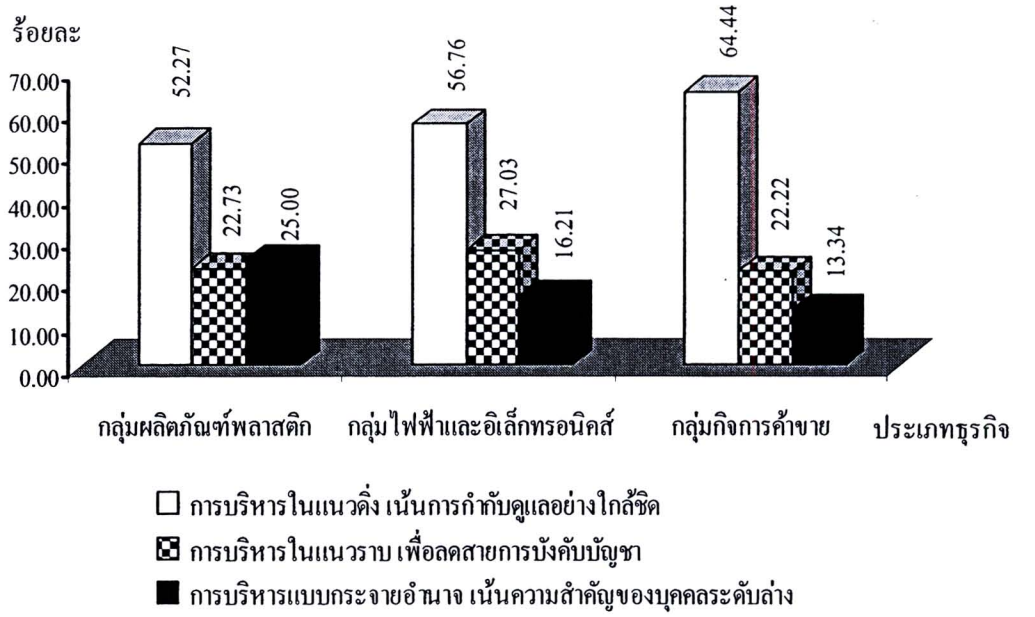

ภาพที่ 4-168 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-144 และภาพที่ 4-168 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 52.27 รองลงมาได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 22.73

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 56.76 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 27.03 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 16.21

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 22.22 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 13.34

4.2.43.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-145 และภาพที่ 4-169

ตารางที่ 4-145 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	35	72.92	18	38.30	20	66.67
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา	9	18.75	21	44.68	4	13.33
การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง	4	8.33	8	17.02	6	20.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

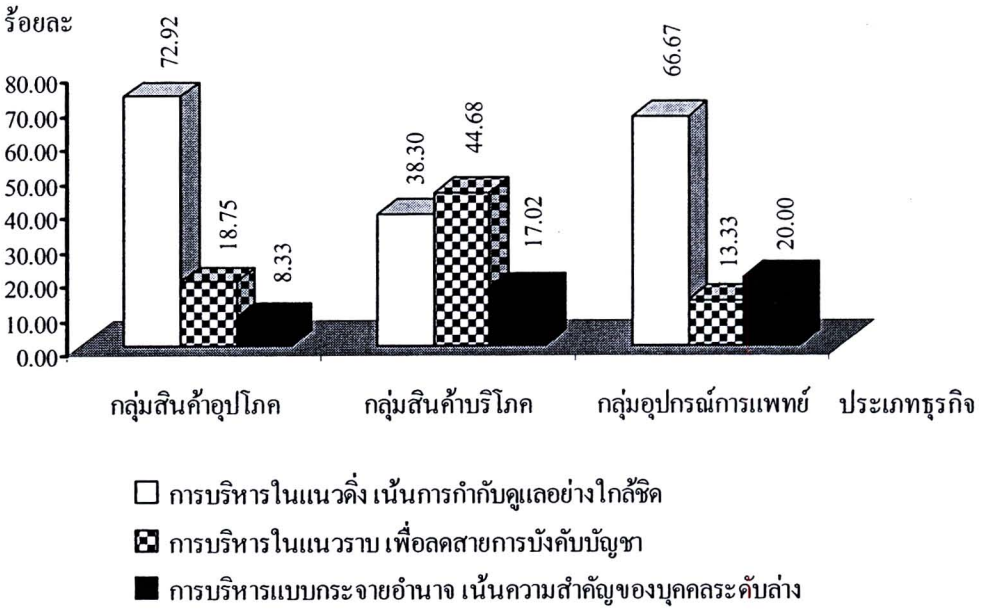

ภาพที่ 4-169 แสดงค่าร้อยละของโครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-145 และภาพที่ 4-169 พบว่า โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 72.92 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 8.33

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 44.68 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 38.30 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 17.02

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ โครงสร้างในการบริหารที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ การบริหารแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคคลระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 13.33

4.2.44 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-146 และภาพที่ 4-170

ตารางที่ 4-146 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	98	27.22
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	54	15.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	208	57.78
รวม	360	100.00

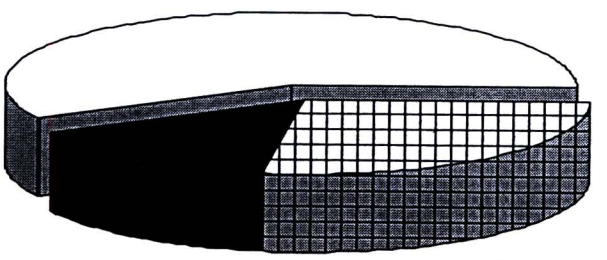

ภาพที่ 4-170 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

จากตารางที่ 4-146 และภาพที่ 4-170 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 27.22 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.00

4.2.44.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-147 และภาพที่ 4-171

ตารางที่ 4-147 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	33	32.04	65	25.29
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	14	13.59	40	15.56
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	56	54.37	152	59.15
รวม	103	100.00	257	100.00

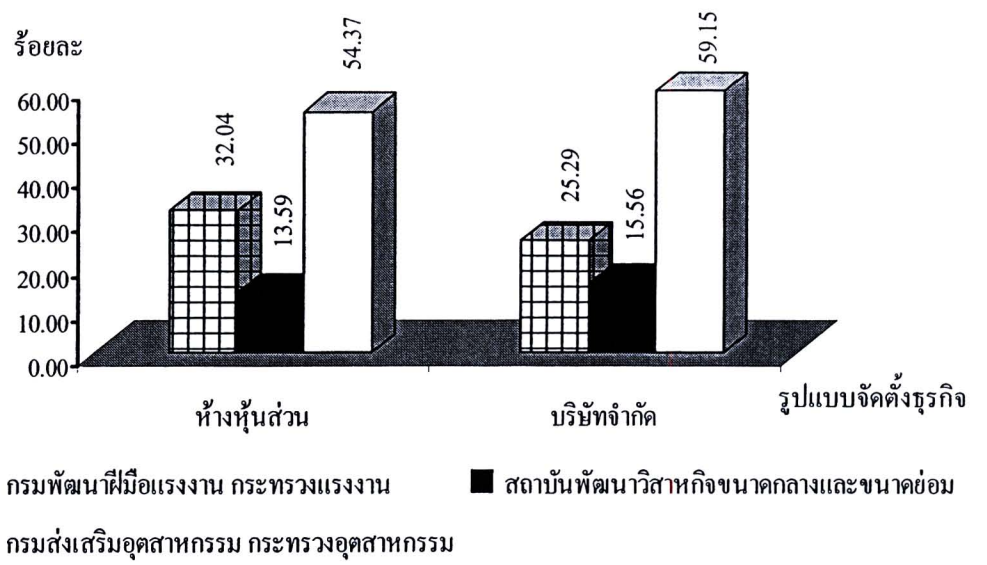

ภาพที่ 4-171 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-147 และภาพที่ 4-171 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.37 รองลงมาได้แก่ กรม

พัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 32.04 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.59

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.15 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.29 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 15.56

4.2.44.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-148 และภาพที่ 4-172

ตารางที่ 4-148 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	85	31.25	13	14.77
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	48	17.65	6	6.82
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	139	51.10	69	78.41
รวม	272	100.00	88	100.00

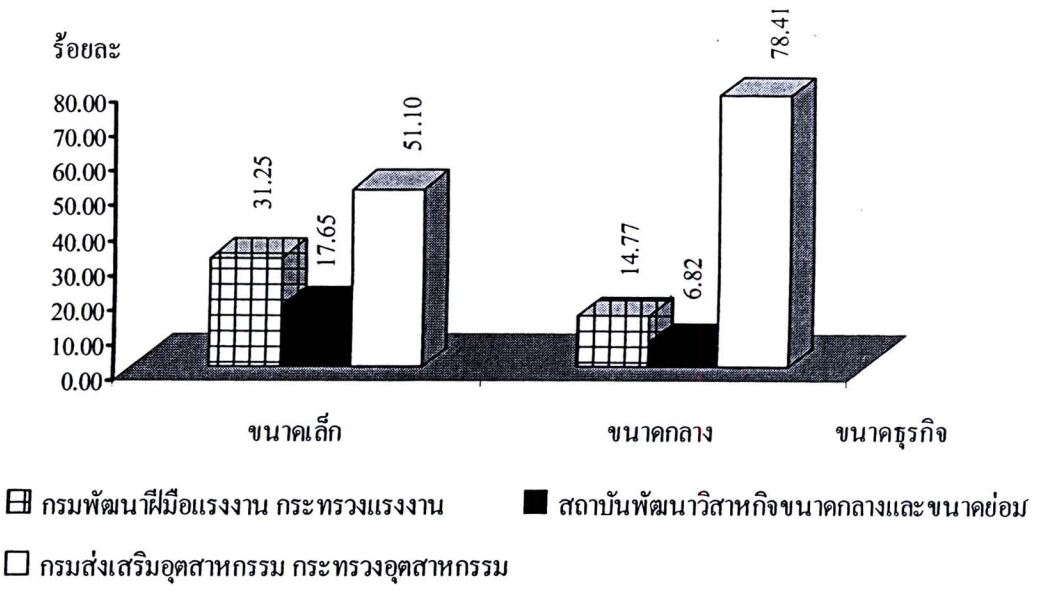

ภาพที่ 4-172 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-148 และภาพที่ 4-172 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ17.65

ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 78.41 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.77 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.82

4.2.44.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตาม สถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-149 และภาพที่ 4-173

ตารางที่ 4-149 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	59	37.11	22	15.94	17	26.98
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	29	18.24	19	13.77	6	9.52
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	71	44.65	97	70.29	40	63.50
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00

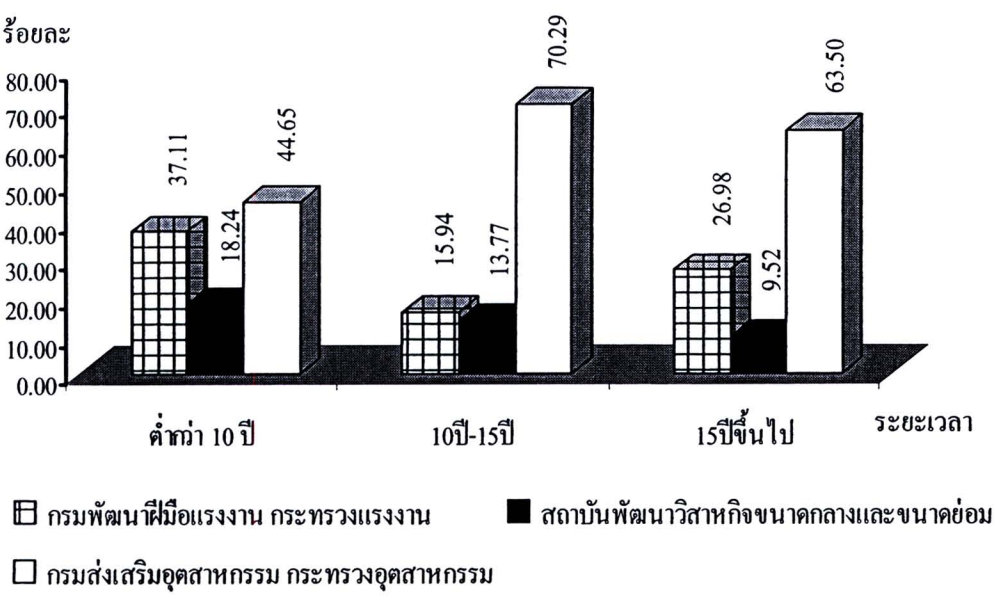

ภาพที่ 4-173 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-149 และภาพที่ 4-173 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.65 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.11 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 18.24

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.29 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.94 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.77

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 9.52

4.2.44.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-150 และภาพที่ 4-174

ตารางที่ 4-150 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	13	40.63	18	40.00	2	6.06
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	2	6.25	1	2.22	8	24.24
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	17	53.12	26	57.78	23	69.70
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

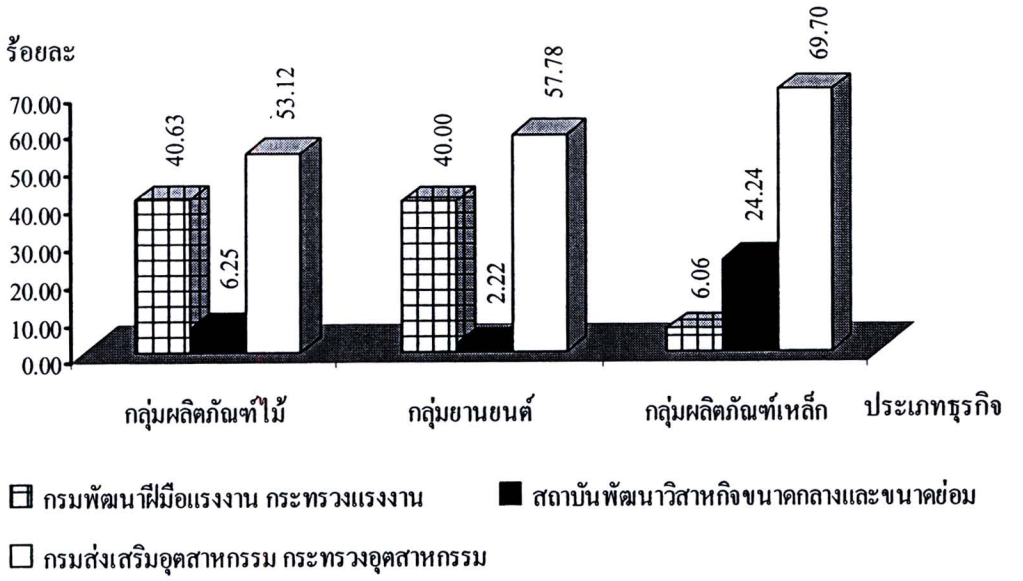

ภาพที่ 4-174 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-150 และภาพที่ 4-174 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.12 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.63 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 6.25

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 2.22

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 69.70 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 24.24 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.06

4.2.44.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-151 และภาพที่ 4-175

ตารางที่ 4-151 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์และกลุ่มกิจการค้าขาย

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	9	20.45	12	32.43	15	33.33
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	13.64	8	21.62	10	22.22
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	29	65.91	17	45.95	20	44.45
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

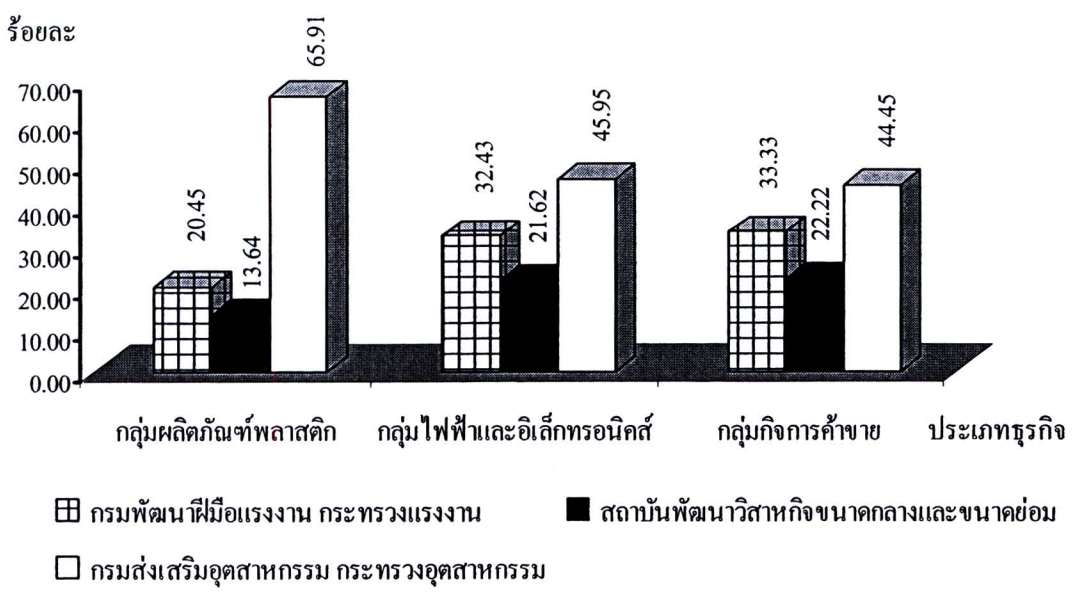

ภาพที่ 4-175 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-151 และภาพที่ 4-175 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 65.91 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.45 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 13.64

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 32.43 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.62

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 22.22

4.2.44.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-152 และภาพที่ 4-176

ตารางที่ 4-152 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	18	37.50	8	17.39	3	10.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	12.50	10	21.74	3	10.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	50.00	28	60.87	24	80.00
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00

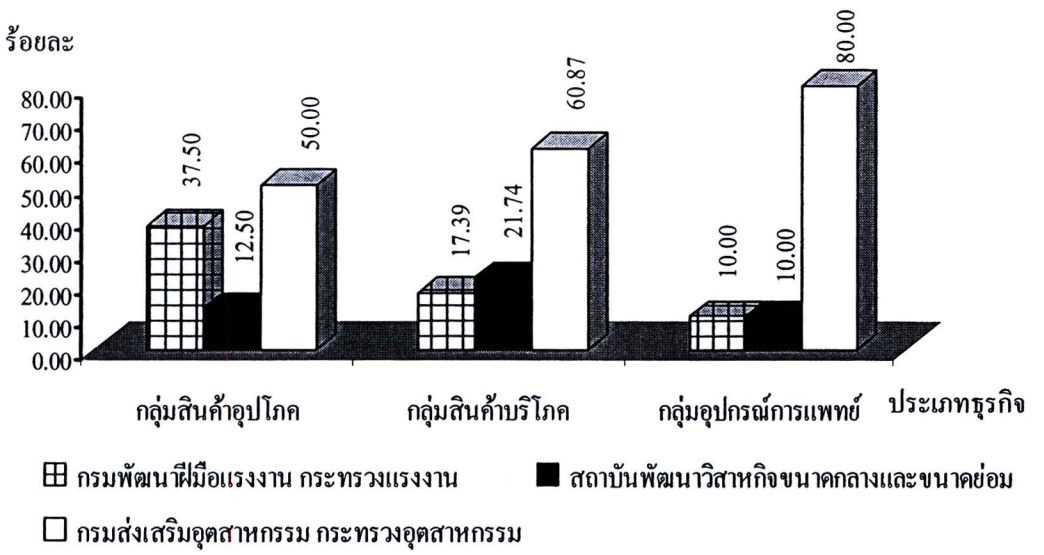

ภาพที่ 4-176 แสดงค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-152 และภาพที่ 4-176 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 12.50

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.74 และน้อยที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.39

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 80.00 ที่เหลือได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 10.00 เท่ากัน

4.2.45 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-153 ภาพที่ 4-177 และภาพที่ 4-178

ตารางที่ 4-153 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.46	0.47	3.43	0.34
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.69	0.66	3.65	0.62
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.43	0.72	3.44	0.64
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.85	0.62	3.87	0.61
ด้านอุปสงค์ของตลาด	3.88	0.63	3.88	0.63
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.83	0.93	3.64	0.87
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.18	0.79	3.17	0.67
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.21	0.70	3.14	0.79
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.13	0.85	3.08	0.81
ด้านราคาน้ำมัน	3.45	0.99	3.37	0.89
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.63	0.71	3.59	0.72
ด้านนโยบายของรัฐ	3.46	0.88	3.47	0.76
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.10	0.75	3.13	0.72
ด้านอัตราภาษี	3.30	0.85	3.23	0.73
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.11	0.92	3.12	0.77
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.41	0.82	3.44	0.72
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.68	0.90	3.72	0.88
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.43	0.74	3.33	0.72
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.38	0.78	3.32	0.68
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.47	0.88	3.53	0.73

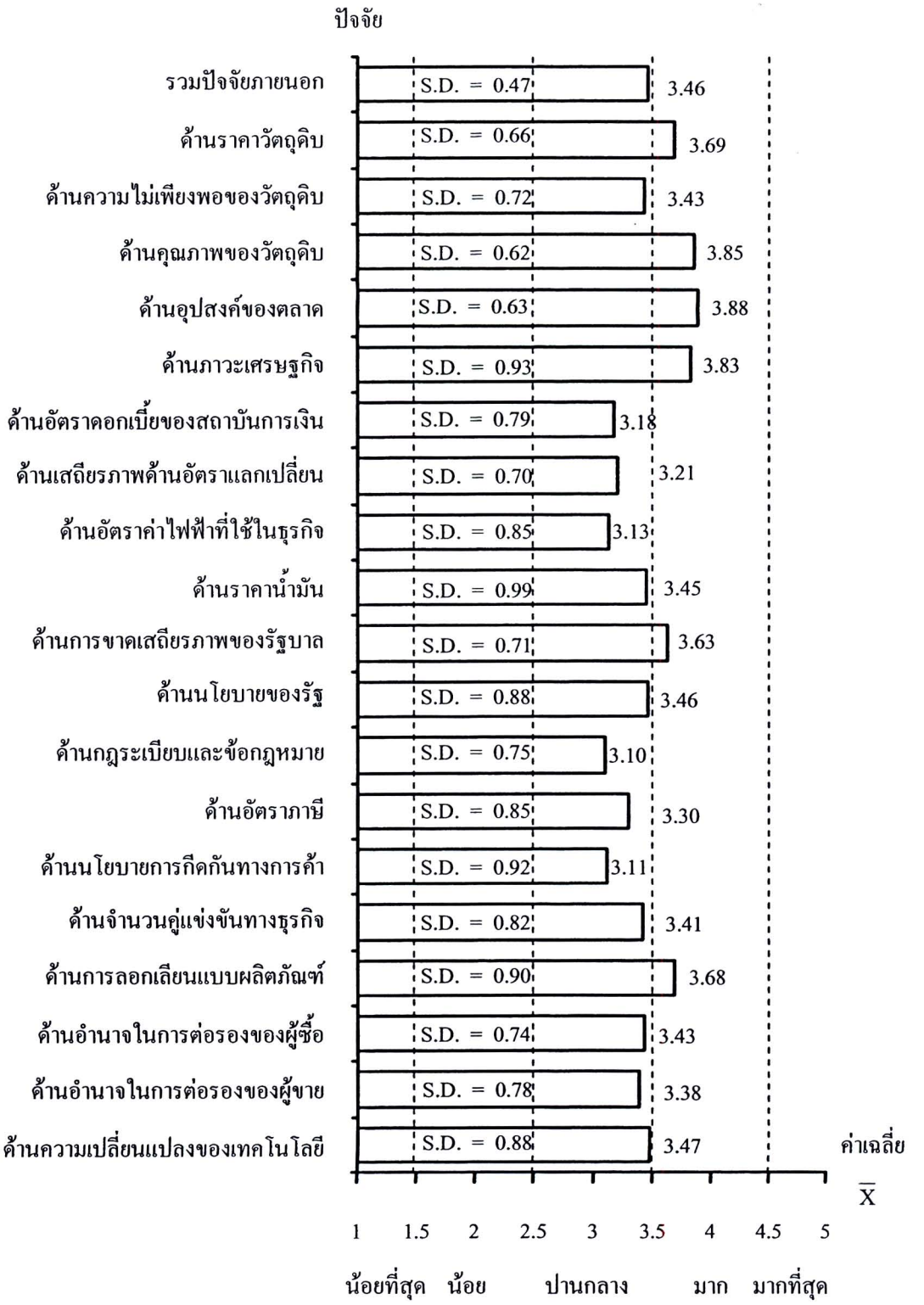

ภาพที่ 4-177 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน

จากตารางที่ 4-153 และภาพที่ 4-177 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.68) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.63) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน($\overline{X}$ = 3.18) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.11) และด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.10) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

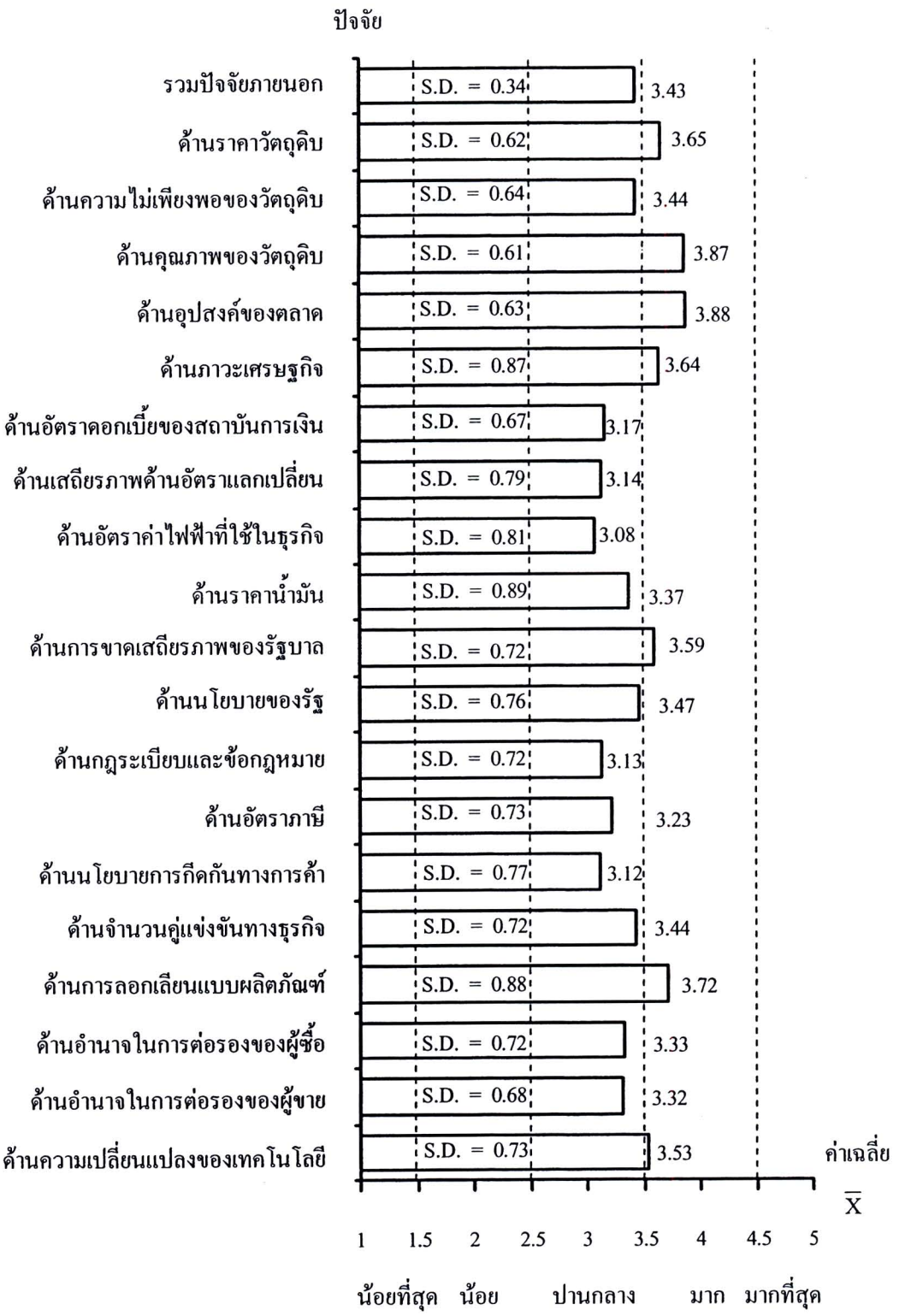

ภาพที่ 4-178 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ บริษัทจำกัด

จากตารางที่ 4-153 และภาพที่ 4-178 พบว่า ธุรกิจที่จัดตั้งแบบ บริษัทจำกัด มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.88) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.87) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.65) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.59) และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.44)ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย($\overline{X}$ = 3.32) ด้านอัตราภาษี($\overline{X}$ = 3.23) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน($\overline{X}$ = 3.17) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.14) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.12) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.08) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.46 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-154 ภาพที่ 4-179 และภาพที่ 4-180

ตารางที่ 4-154 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.52	0.39
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.63	0.66	3.78	0.49
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.46	0.67	3.38	0.63
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.85	0.65	3.93	0.50
ด้านอุปสงค์ของตลาด	3.92	0.61	3.78	0.67
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.64	0.90	3.85	0.86
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.18	0.71	3.16	0.69
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.09	0.77	3.38	0.68
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.04	0.80	3.25	0.86
ด้านราคาน้ำมัน	3.37	0.93	3.46	0.87
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.57	0.72	3.71	0.71
ด้านนโยบายของรัฐ	3.39	0.81	3.70	0.71
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.11	0.74	3.17	0.68
ด้านอัตราภาษี	3.25	0.79	3.25	0.70
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.10	0.80	3.18	0.86
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.38	0.79	3.60	0.60
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.66	0.89	3.89	0.83
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.35	0.72	3.39	0.73
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.35	0.70	3.29	0.74
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.48	0.80	3.62	0.70

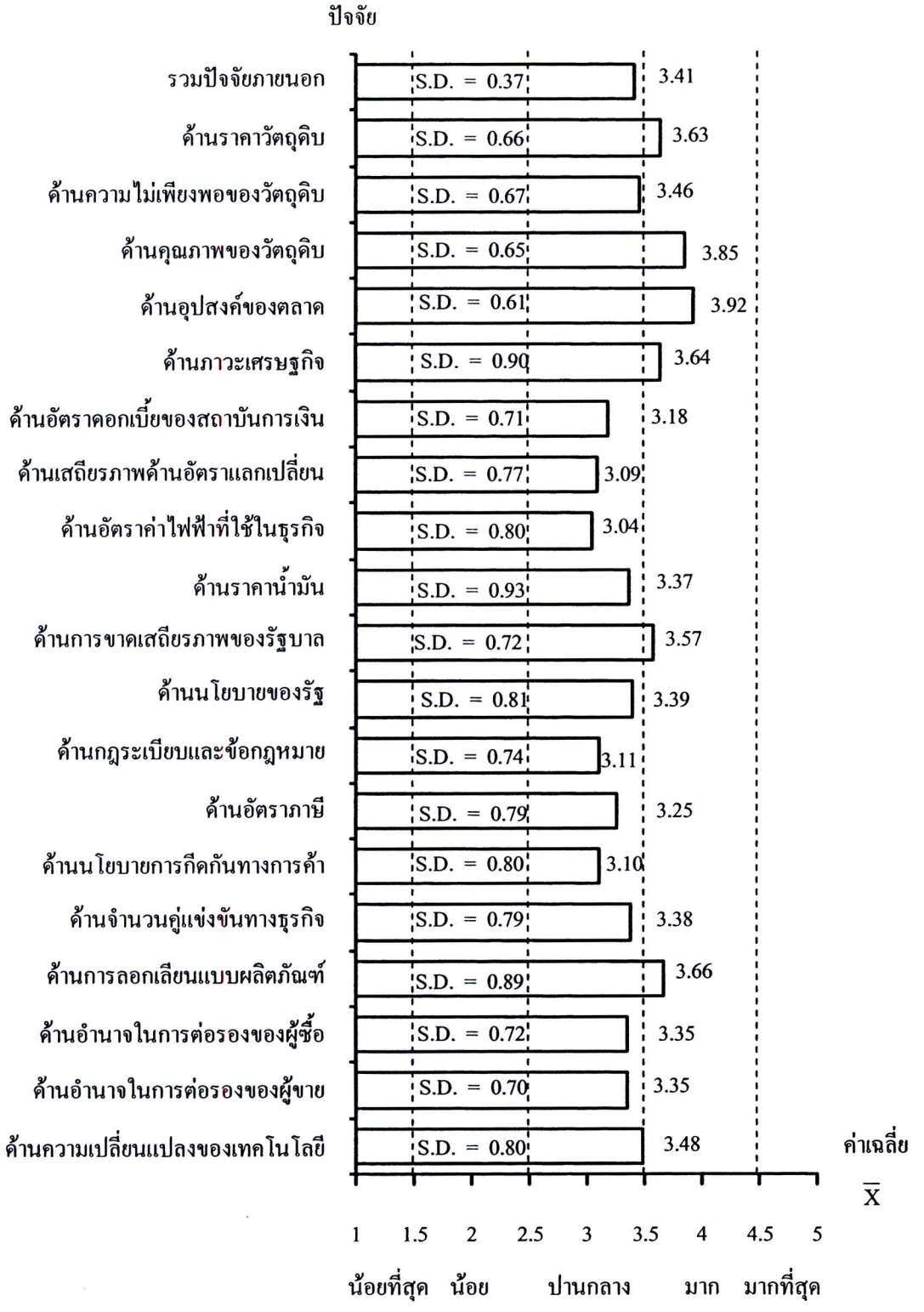

ภาพที่ 4-179 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจขนาดเล็ก

จากตารางที่ 4-154 และภาพที่ 4-179 พบว่า ธุรกิจขนาดเล็ก มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.66) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.63) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย($\overline{X}$ = 3.35) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.18) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.11) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.09) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.04) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

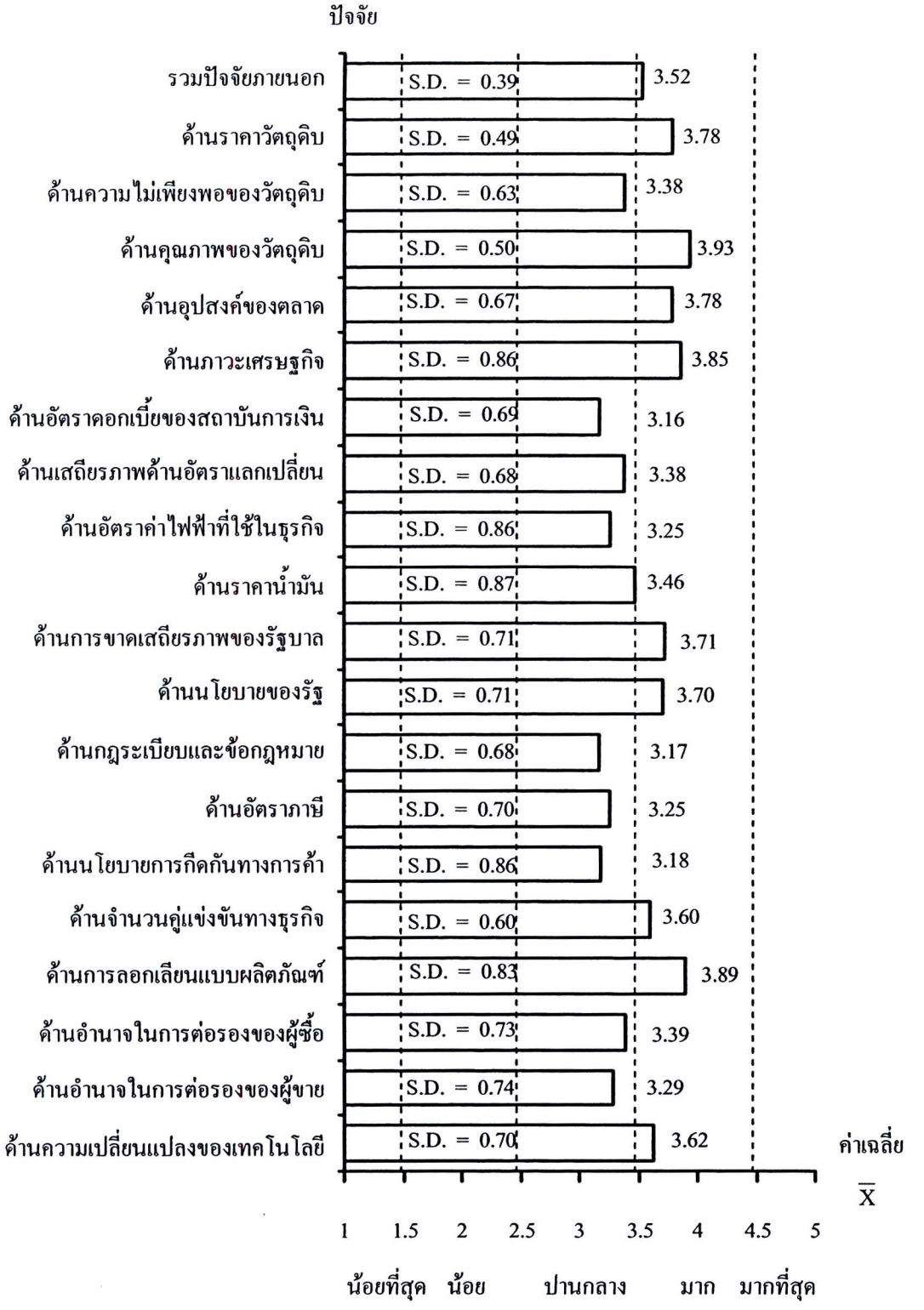

ภาพที่ 4-180 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

จากตารางที่ 4-154 และภาพที่ 4-180 พบว่า ธุรกิจขนาดกลาง มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.85) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านนโยบายของรัฐ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.62) และด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.60) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.25) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.18) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.17) และด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.16) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.47 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-155 ภาพที่ 4-181 ถึงภาพที่ 4-183

ตารางที่ 4-155 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปี- 15 ปี		15 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.41	0.37	3.50	0.37	3.35	0.39
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.64	0.69	3.72	0.54	3.59	0.66
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.45	0.69	3.36	0.60	3.59	0.71
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.83	0.71	3.93	0.52	3.84	0.51
ด้านอุปสงค์ของตลาด	3.92	0.61	3.78	0.64	4.00	0.62
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.73	0.83	3.80	0.87	3.37	1.02
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.12	0.74	3.28	0.62	3.08	0.79
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.03	0.77	3.27	0.75	3.29	0.73
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.04	0.79	3.17	0.78	3.03	0.97
ด้านราคาน้ำมัน	3.38	0.90	3.54	0.91	3.10	0.89
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.55	0.73	3.62	0.71	3.70	0.73
ด้านนโยบายของรัฐ	3.46	0.78	3.60	0.73	3.17	0.91
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.03	0.74	3.28	0.61	3.03	0.88
ด้านอัตราภาษี	3.16	0.79	3.30	0.69	3.37	0.83
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.08	0.83	3.25	0.76	2.94	0.87
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.44	0.73	3.47	0.69	3.32	0.91
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.78	0.89	3.79	0.86	3.40	0.87
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.36	0.69	3.39	0.76	3.29	0.75
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.36	0.71	3.34	0.67	3.29	0.79
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.58	0.74	3.60	0.67	3.17	0.98

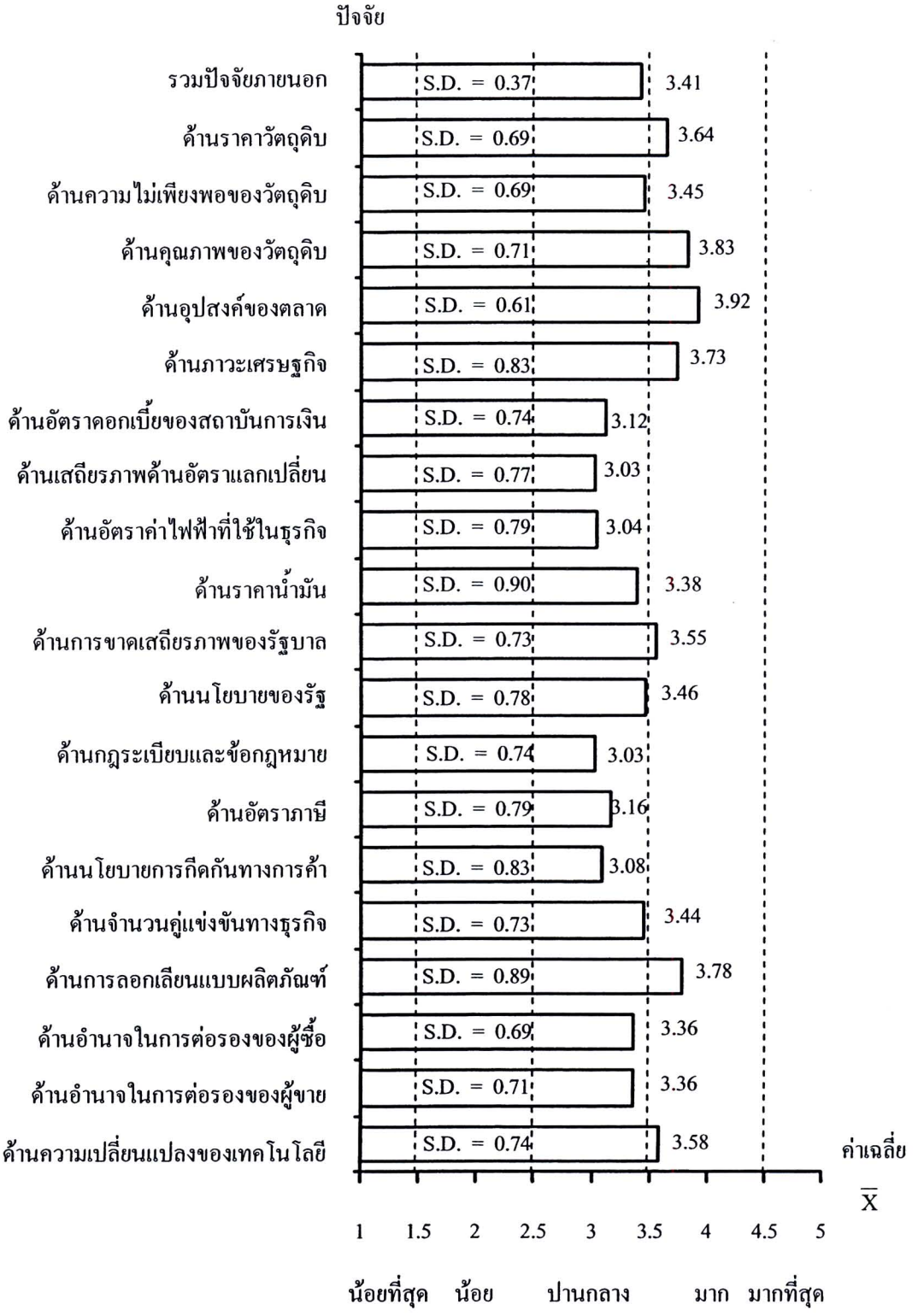

ภาพที่ 4-181 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ต่ำกว่า 10 ปี

จากตารางที่ 4-155 และภาพที่ 4-181 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.92) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.64) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.58) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.55) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.46) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.16) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.12) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.08) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.04) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.03) และด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.03) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

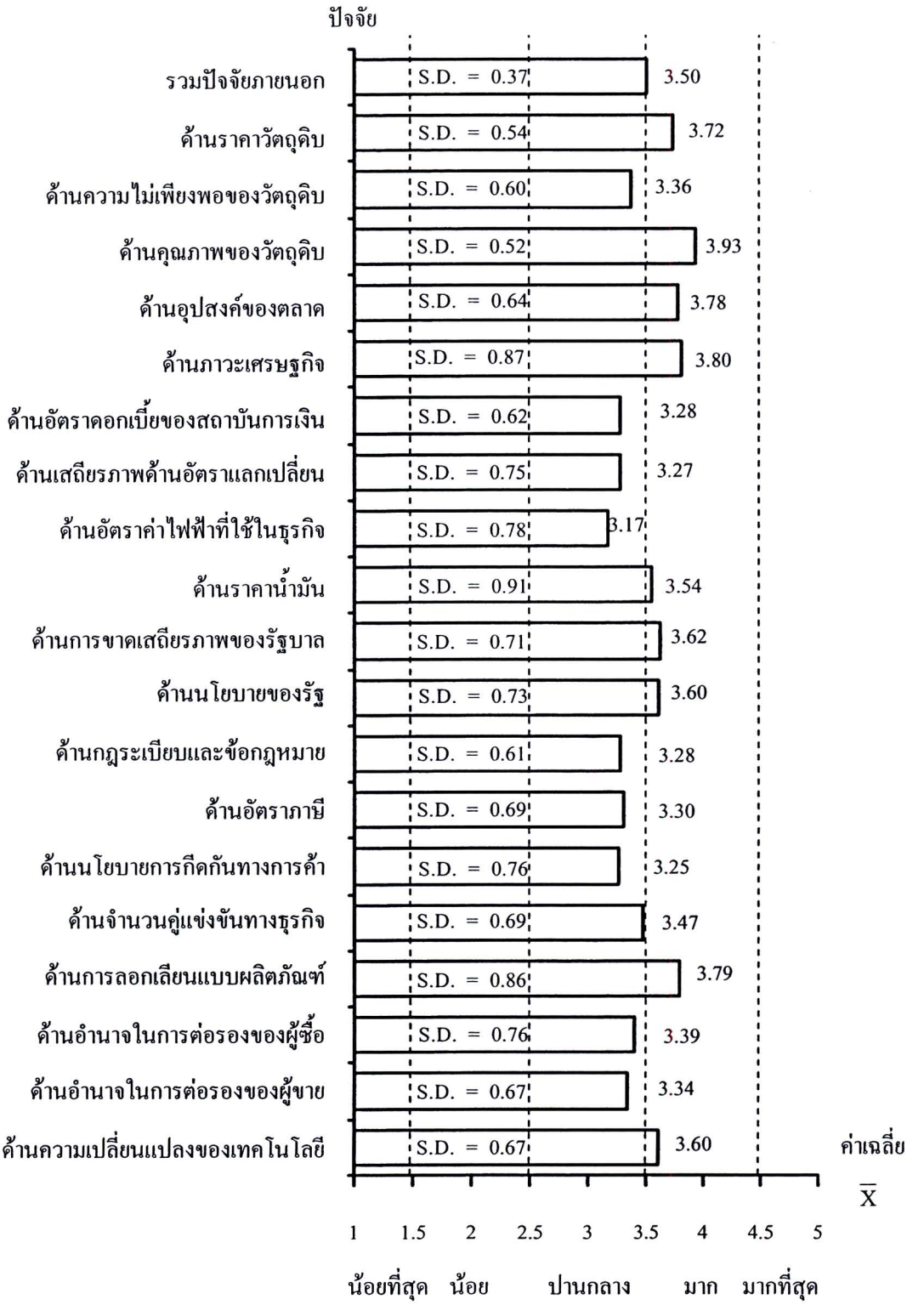

ภาพที่ 4-182 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 10 ปี-15 ปี

จากตารางที่ 4-155 และภาพที่ 4-182 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.60) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.60) และ ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.54) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.39) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.34) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.25) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.17) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

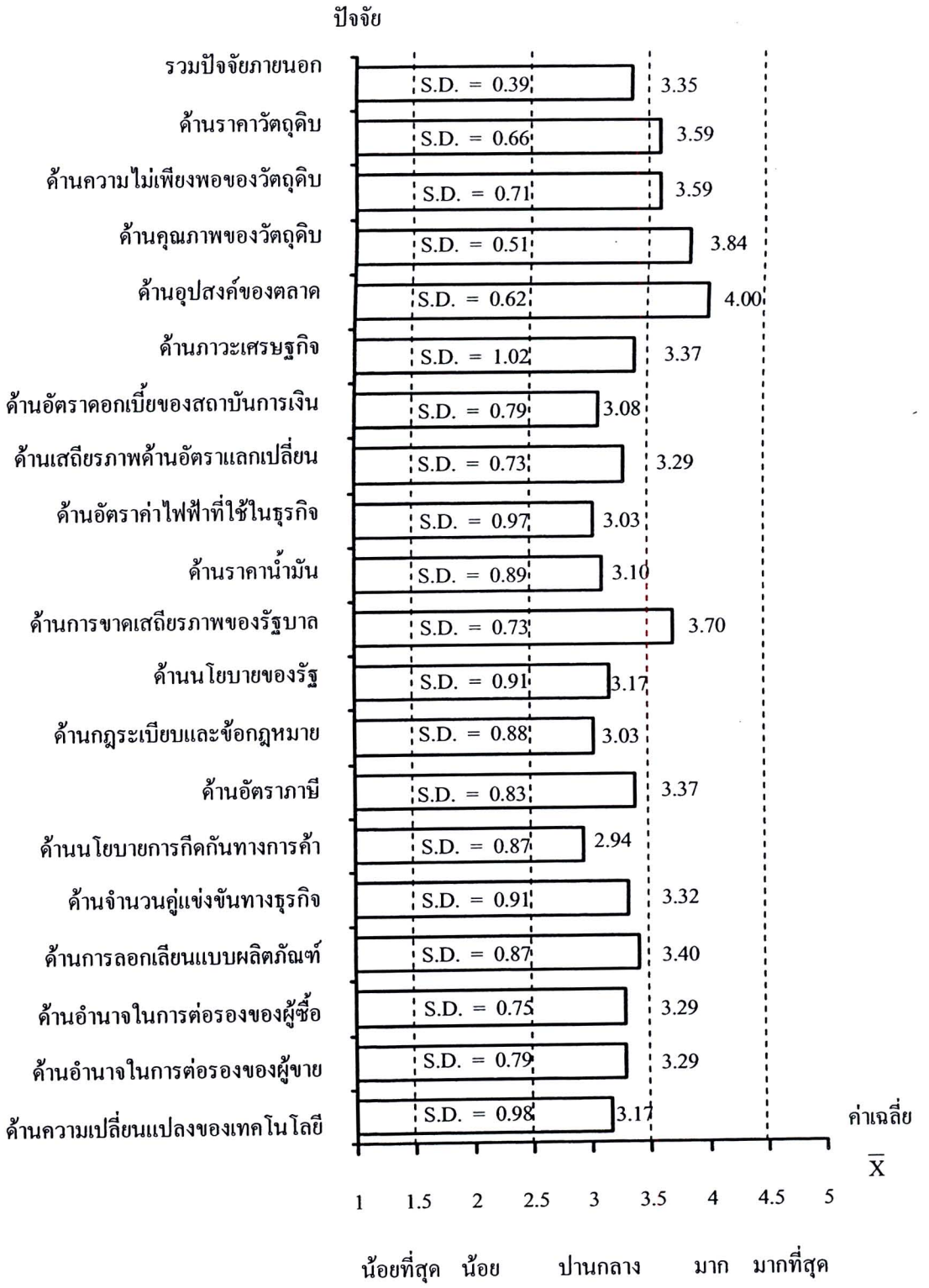

ภาพที่ 4-183 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา 15 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4-155 และภาพที่ 4-183 พบว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.84) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.59) และด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.59) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.37) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.29) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.08) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.03) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.03) และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 2.94) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.48 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-156 ภาพที่ 4-184 ถึงภาพที่ 4-192

ตารางที่ 4-156 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.63	0.41	3.42	0.39	3.51	0.09
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.56	0.62	3.71	0.59	3.48	0.51
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.63	0.66	3.38	0.58	3.33	0.48
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.72	0.73	3.82	0.58	4.00	0.35
ด้านอุปสงค์ของตลาด	4.09	0.69	3.62	0.81	3.52	0.51
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	4.09	0.64	3.51	0.97	3.97	0.64
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.44	0.67	3.16	0.67	3.24	0.75
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.13	0.71	3.44	0.84	3.21	0.48
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.28	0.63	3.00	0.98	3.27	0.57
ด้านราคาน้ำมัน	3.53	0.80	3.38	0.96	3.58	0.56
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.78	0.61	3.40	0.81	3.79	0.42
ด้านนโยบายของรัฐ	3.63	0.71	3.53	0.76	3.79	0.42
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.25	0.72	3.04	0.52	3.00	0.50
ด้านอัตราภาษี	3.44	0.84	3.42	0.75	3.30	0.47
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.45	0.72	3.18	0.81	3.24	0.44
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.59	0.67	3.42	0.94	3.52	0.51
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	4.03	0.65	3.56	1.03	3.91	0.52
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.72	0.58	3.56	0.76	3.33	0.48
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.56	0.72	3.31	0.82	3.36	0.60
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.56	0.67	3.33	0.67	3.82	0.39

ตารางที่ 4-156 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.57	0.40	3.55	0.19	3.39	0.31
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.70	0.73	3.68	0.47	3.78	0.64
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.41	0.76	3.32	0.53	3.51	0.63
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.93	0.66	3.76	0.49	3.89	0.61
ด้านอุปสงค์ของตลาด	4.00	0.53	3.81	0.52	4.04	0.60
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.98	0.76	3.95	0.47	3.36	1.00
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.23	0.77	3.05	0.52	3.13	0.81
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.18	0.92	3.14	0.59	3.20	0.73
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.11	0.62	3.38	0.59	3.02	1.01
ด้านราคาน้ำมัน	3.68	0.86	3.86	0.63	3.24	1.05
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.77	0.80	3.76	0.60	3.47	0.66
ด้านนโยบายของรัฐ	3.48	0.88	3.81	0.40	3.36	0.91
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.32	0.74	3.30	0.52	3.04	0.85
ด้านอัตราภาษี	3.43	0.59	3.24	0.60	3.20	0.76
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.32	0.71	3.14	0.67	3.02	0.81
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.64	0.65	3.57	0.60	3.33	0.80
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.89	0.97	4.03	0.55	3.69	0.92
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.43	0.90	3.46	0.56	3.27	0.62
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.50	0.63	3.35	0.59	3.27	0.62
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.77	0.83	3.86	0.48	3.51	0.84

ตารางที่ 4-156 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.30	0.34	3.26	0.48	3.43	0.41
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.69	0.59	3.53	0.86	3.80	0.41
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.35	0.67	3.49	0.93	3.57	0.50
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.75	0.70	3.83	0.67	4.20	0.48
ด้านอุปสงค์ของตลาด	4.00	0.65	3.89	0.63	3.93	0.25
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.73	0.82	3.53	0.86	3.23	1.30
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	3.17	0.63	3.11	0.70	3.10	0.80
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	3.15	0.68	3.02	0.94	2.93	0.69
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	2.94	0.56	2.79	0.98	3.27	1.05
ด้านราคาน้ำมัน	3.08	0.87	3.09	1.02	3.27	1.01
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.52	0.71	3.30	0.83	3.90	0.61
ด้านนโยบายของรัฐ	3.13	0.82	3.17	0.94	3.57	0.73
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.00	0.85	3.02	0.92	3.20	0.61
ด้านอัตราภาษี	3.02	0.84	3.13	1.06	3.10	0.61
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	2.87	0.93	2.89	0.96	3.13	0.94
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	3.44	0.65	3.28	0.71	3.07	1.01
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.48	0.87	3.36	0.99	3.71	0.90
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.27	0.64	3.21	0.78	3.00	0.91
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.13	0.82	3.11	0.79	3.67	0.48
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	3.21	0.85	3.13	0.97	3.70	0.47

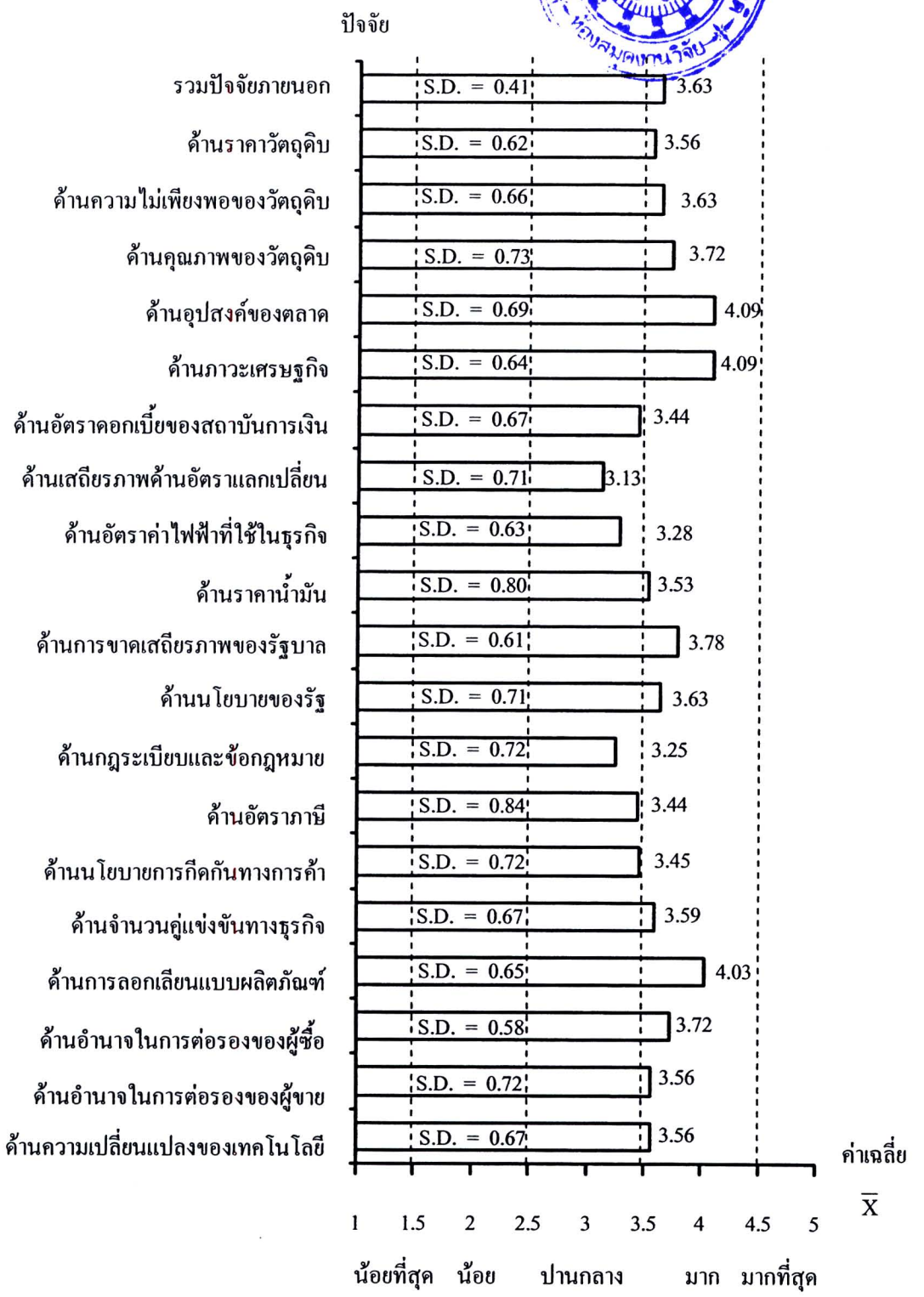

ภาพที่ 4-184 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-184 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 4.09) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 4.03) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.72) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.63) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.59) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.56) และด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.45) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.25) และด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.13) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่อยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

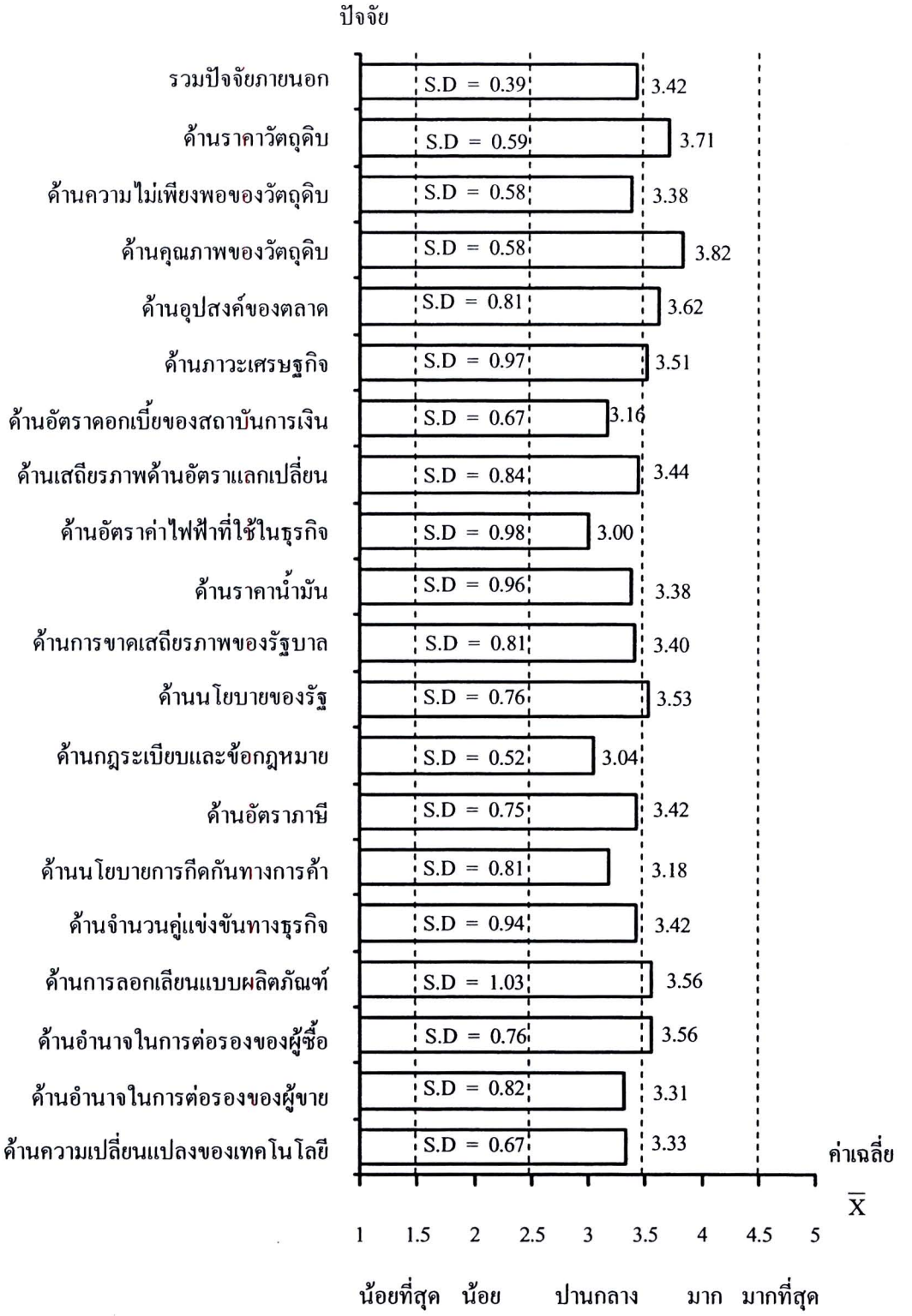

ภาพที่ 4-185 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มยานยนต์

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-185 พบว่า ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.62) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.56) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.42) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.40) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.31) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.18) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.16) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.04) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.00) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

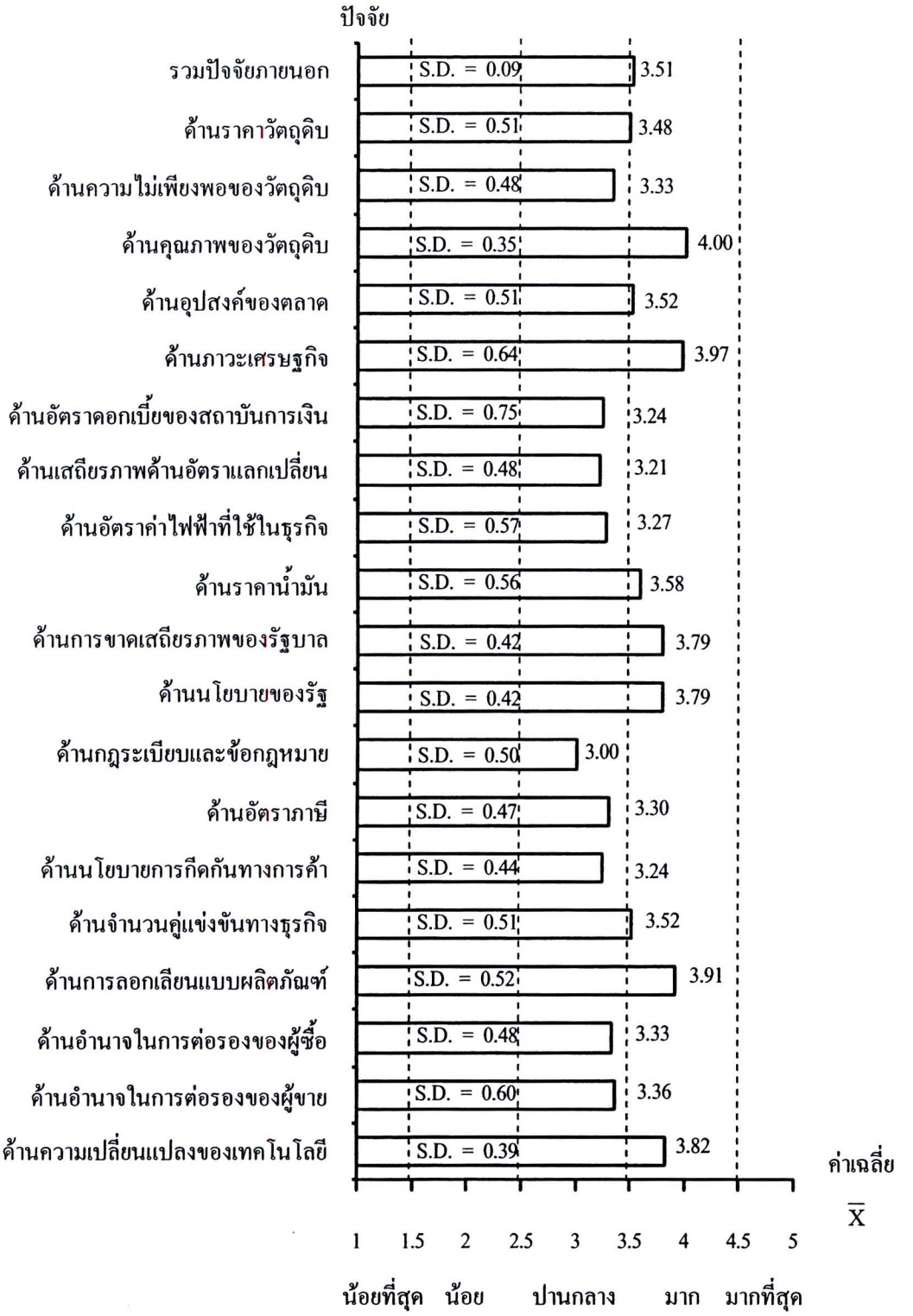

ภาพที่ 4-186 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-186 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.97) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.91) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.82) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.79) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.58) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.52) และด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.21)และด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.00) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

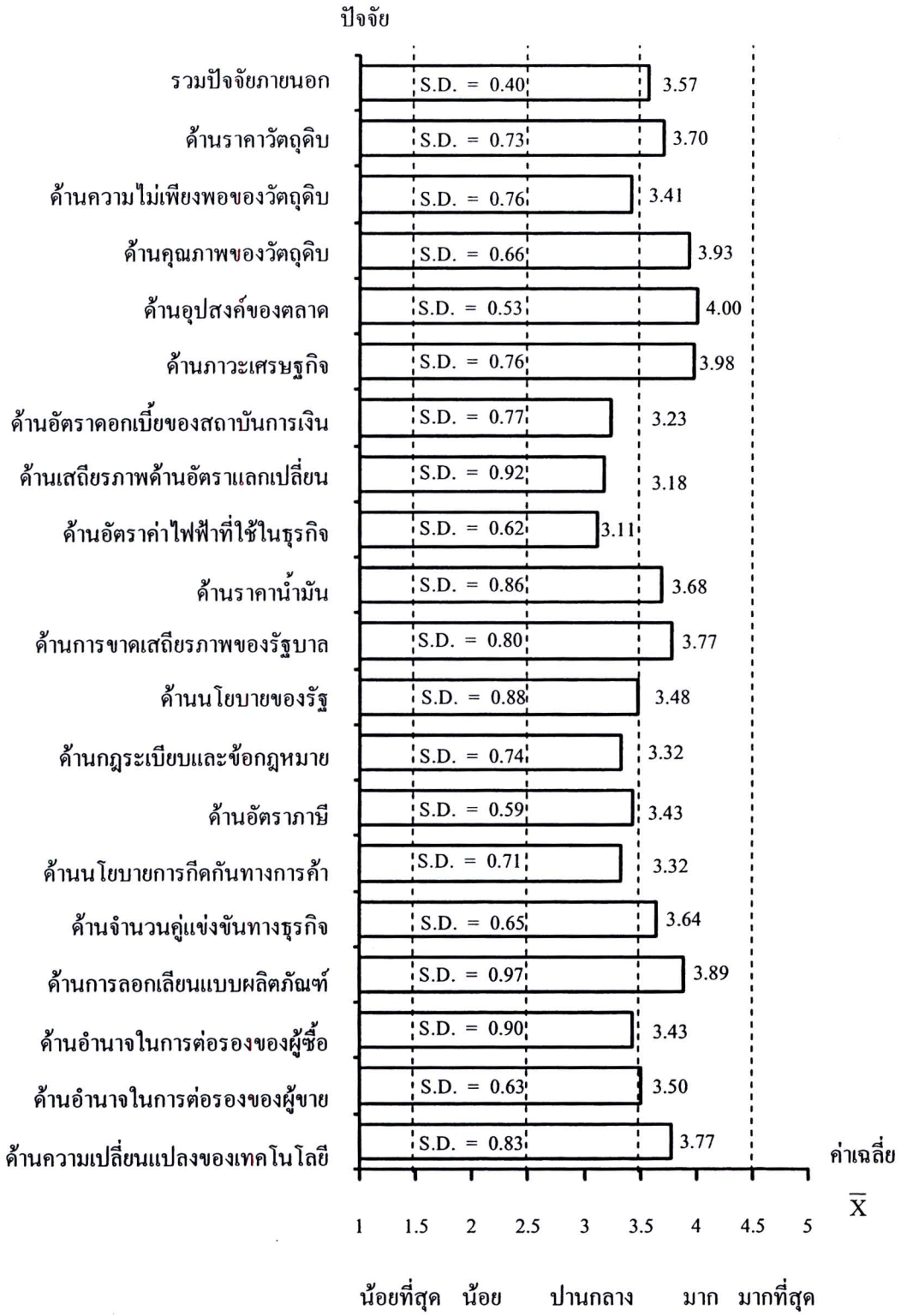

ภาพที่ 4-187 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-187 พบว่า ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.98) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.77) ด้านราคาวัตถุดิบ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.68) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.64) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$=3.43) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ($\overline{X}$ = 3.43) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.41) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.23) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.18) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.11) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

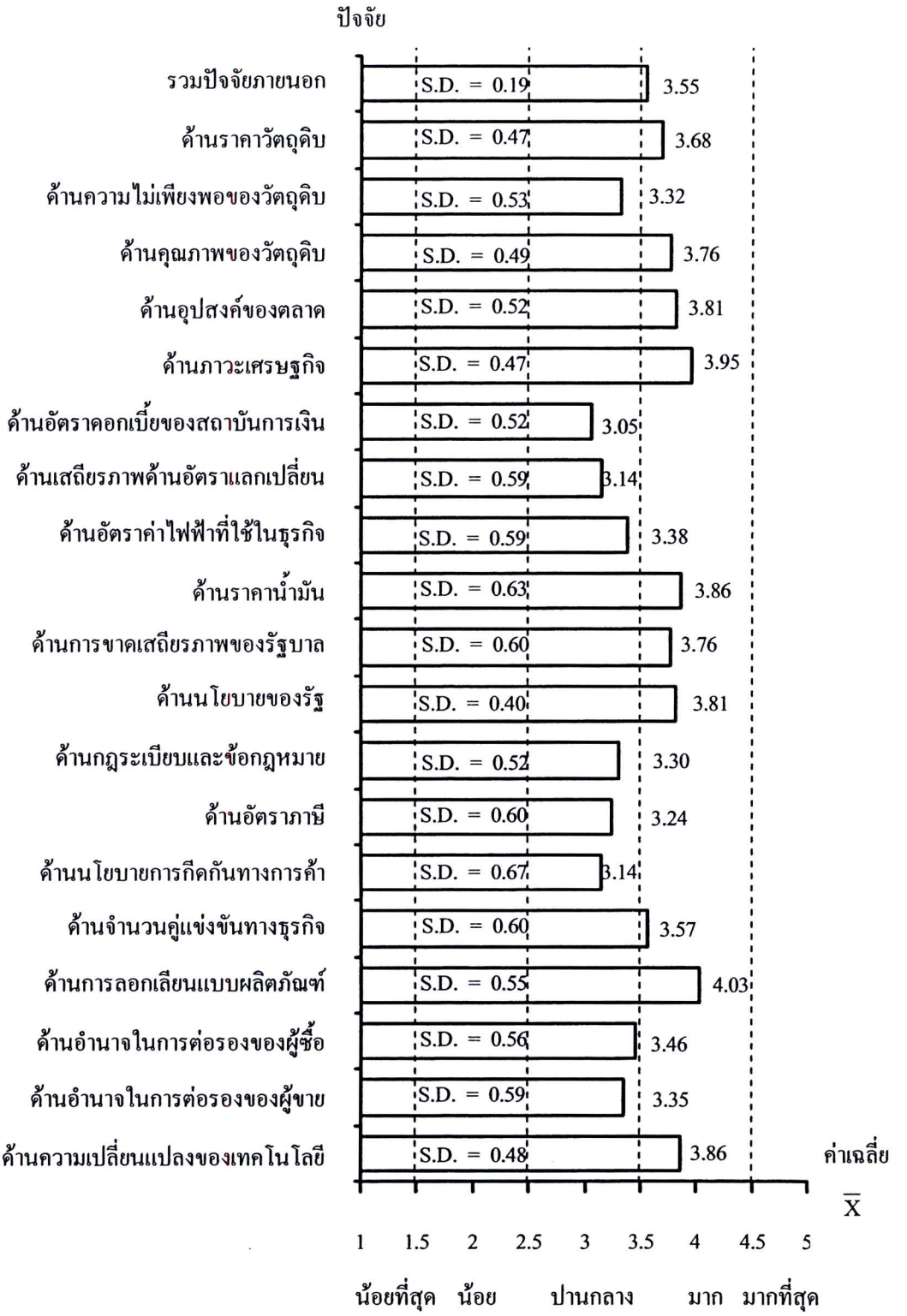

ภาพที่ 4-188 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-188 พบว่า ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 4.03) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.95) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.86) ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.81) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.76) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.68) และด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.38) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.32) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.14) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.14) และด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.05) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

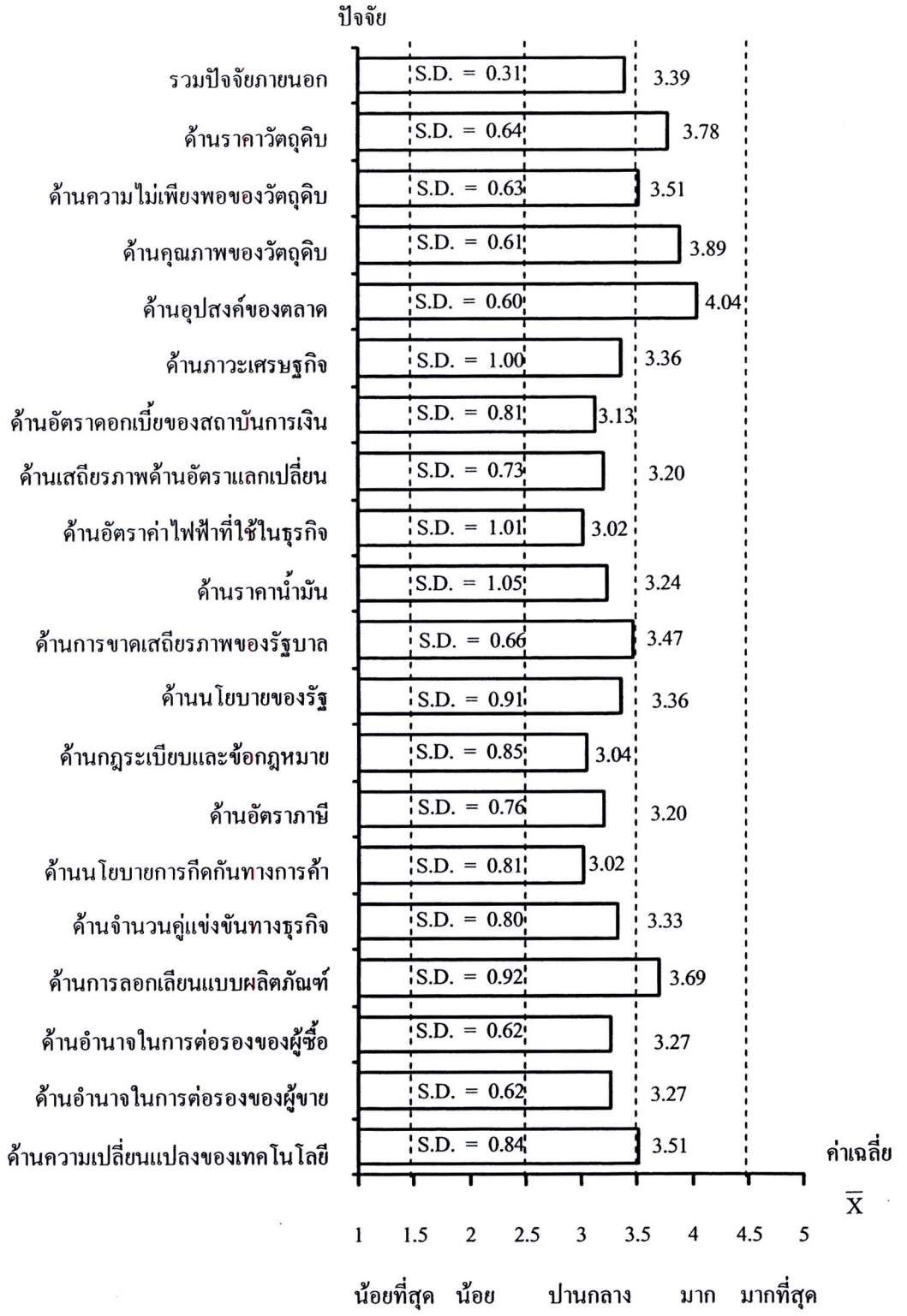

ภาพที่ 4-189 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-189 พบว่า ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.04) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.78) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.69) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.51) และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.51) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.47) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$=3.36) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.33) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.24) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน($\overline{X}$ = 3.20) ด้านอัตราภาษี($\overline{X}$ = 3.20) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.04) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ($\overline{X}$ = 3.02) และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.02) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

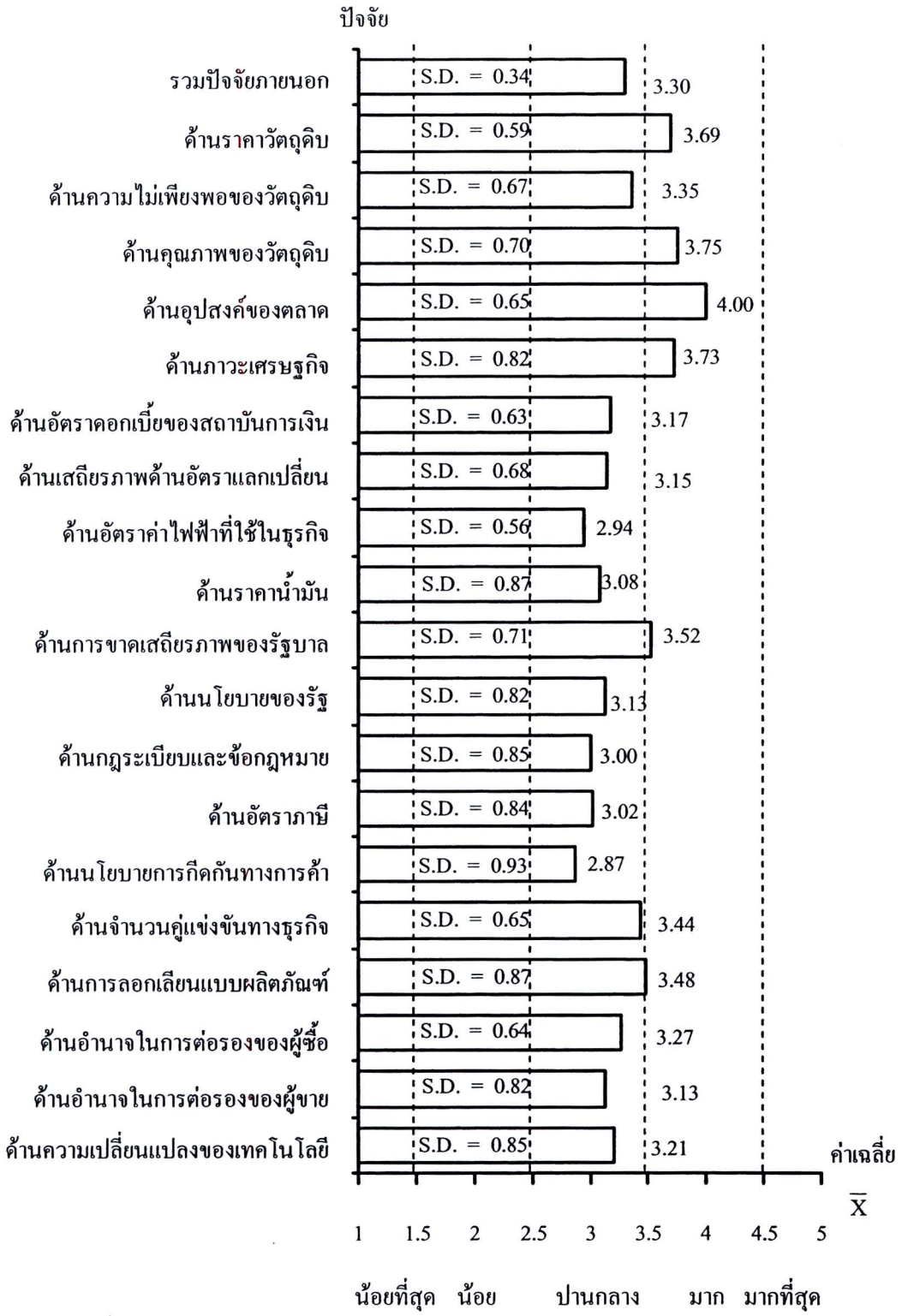

ภาพที่ 4-190 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-190 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 4.00) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.75) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.73) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.69) และด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.48) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.44) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.35) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.15) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย($\overline{X}$ = 3.13) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.08) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.02) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.00) ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.94) และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 2.87) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

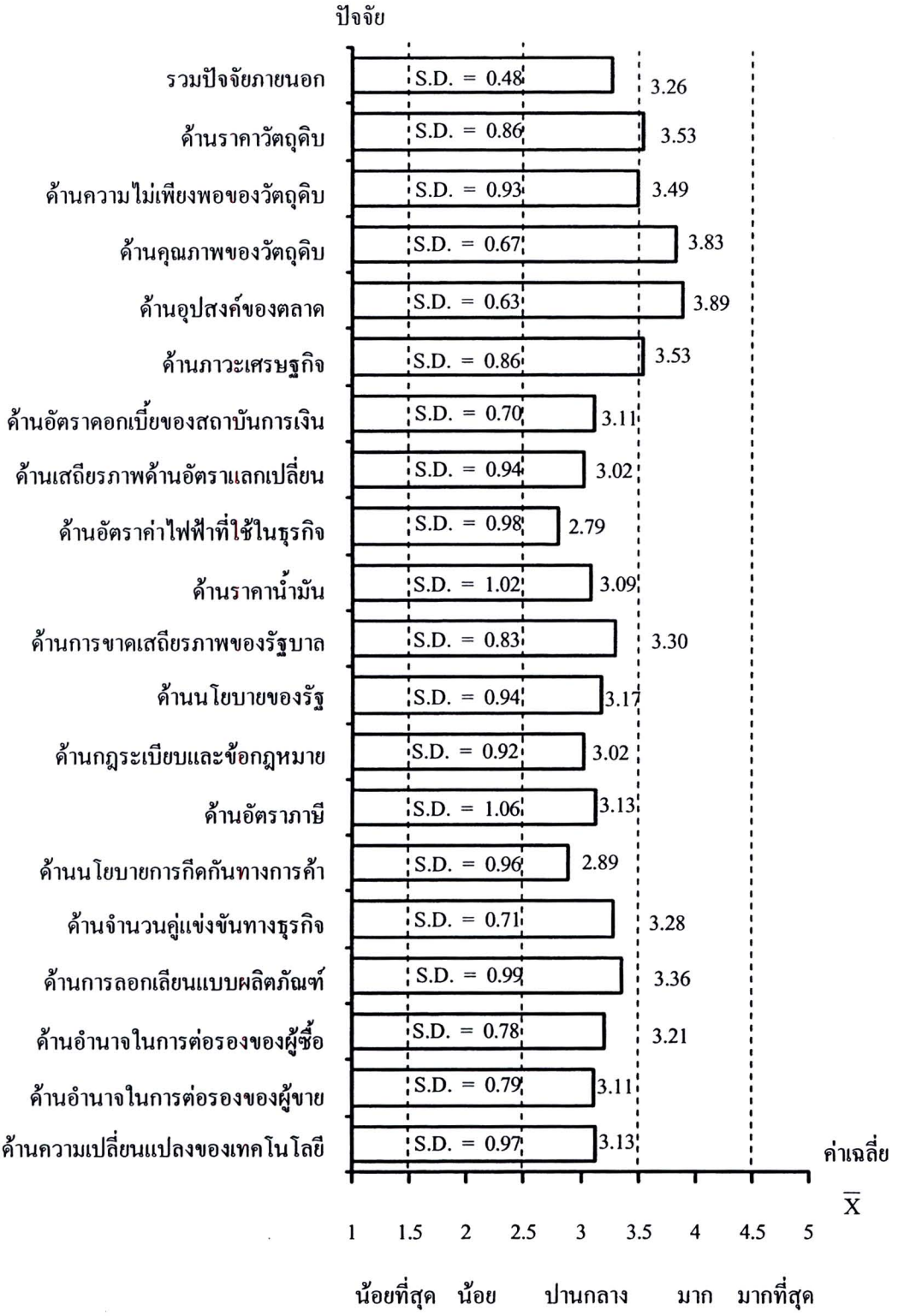

ภาพที่ 4-191 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าบริโภค

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-191 พบว่า ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.89) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.83) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.53) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.49) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.36) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.30) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.28) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.21) ด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.17) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.11) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.11) ด้านราคาน้ำมัน ($\overline{X}$ = 3.09) ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 3.02) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.02) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 2.89) และด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 2.79) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

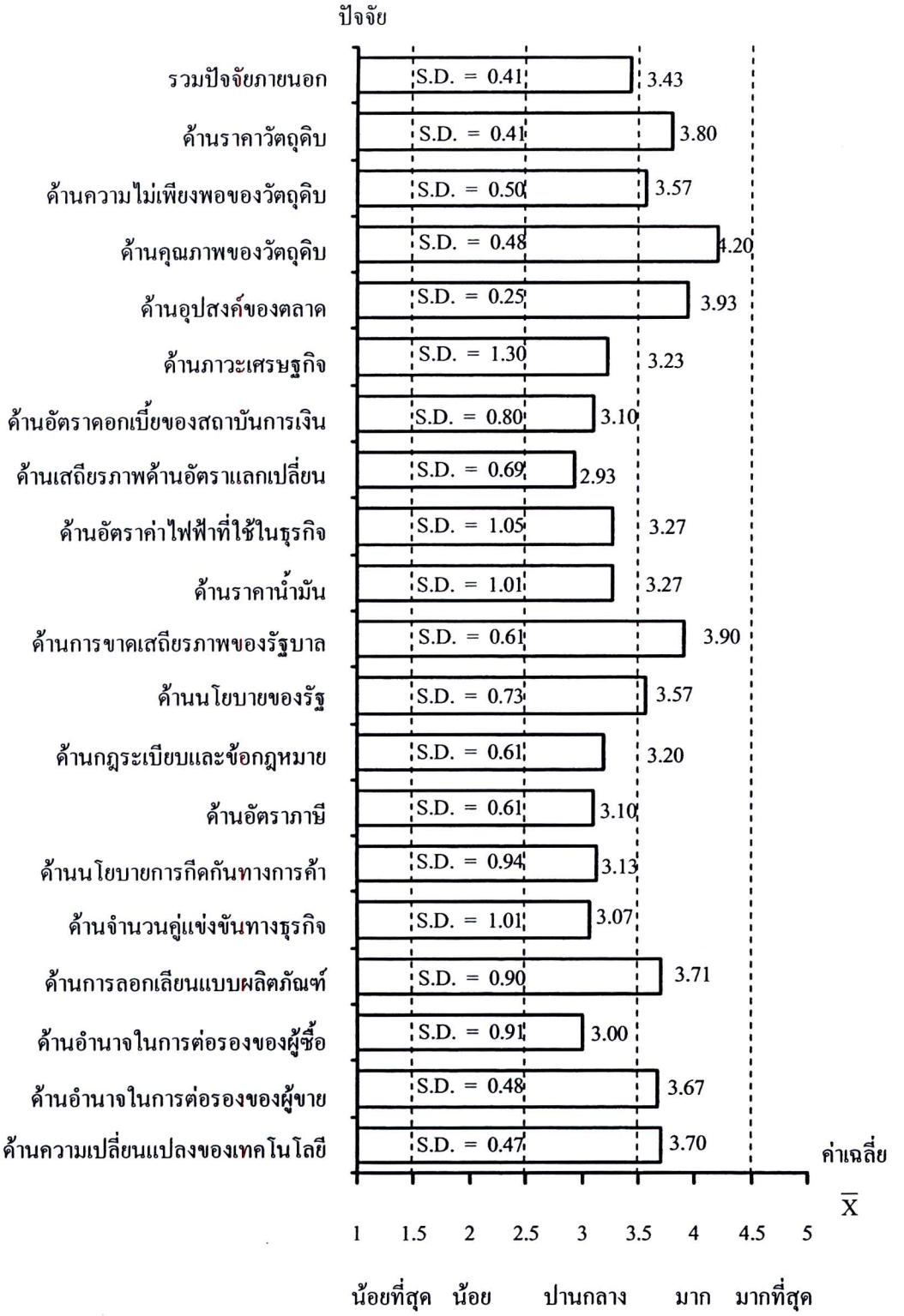

ภาพที่ 4-192 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-156 และภาพที่ 4-192 พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 4.20) ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ($\overline{X}$ = 3.93) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\overline{X}$ = 3.90) ด้านราคาวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.80) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.71) ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ($\overline{X}$ = 3.70) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\overline{X}$ = 3.67) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\overline{X}$ = 3.57) และด้านนโยบายของรัฐ ($\overline{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.27) ด้านราคาน้ำมัน($\overline{X}$ = 3.27) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 3.23) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\overline{X}$ = 3.20) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.13) ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านอัตราภาษี ($\overline{X}$ = 3.10) ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ($\overline{X}$ = 3.07) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\overline{X}$ = 3.00) และด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ($\overline{X}$ = 2.93) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและระดับน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.49 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-157 และภาพที่ 4-193

ตารางที่ 4-157 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	252	69.81
หาพันธมิตรทางการค้า	74	20.50
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	20	5.54
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	13	3.60
อื่นๆ	2	0.55
รวม	361	100.00

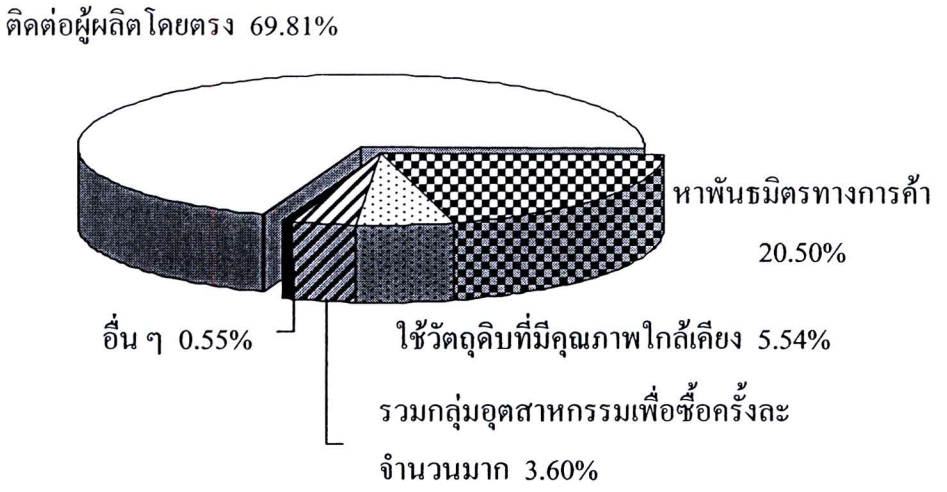

ภาพที่ 4-193 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง

จากตารางที่ 4-157 และภาพที่ 4-193 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 69.81 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.50 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 5.54 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.60 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ตามลำดับ

4.2.49.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-158 และภาพที่ 4-194

ตารางที่ 4-158 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	74	71.84	178	68.99
หาพันธมิตรทางการค้า	23	22.33	51	19.77
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	2	1.94	18	6.98
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	3	2.91	10	3.88
อื่นๆ	1	0.98	1	0.38
รวม	103	100.00	258	100.00

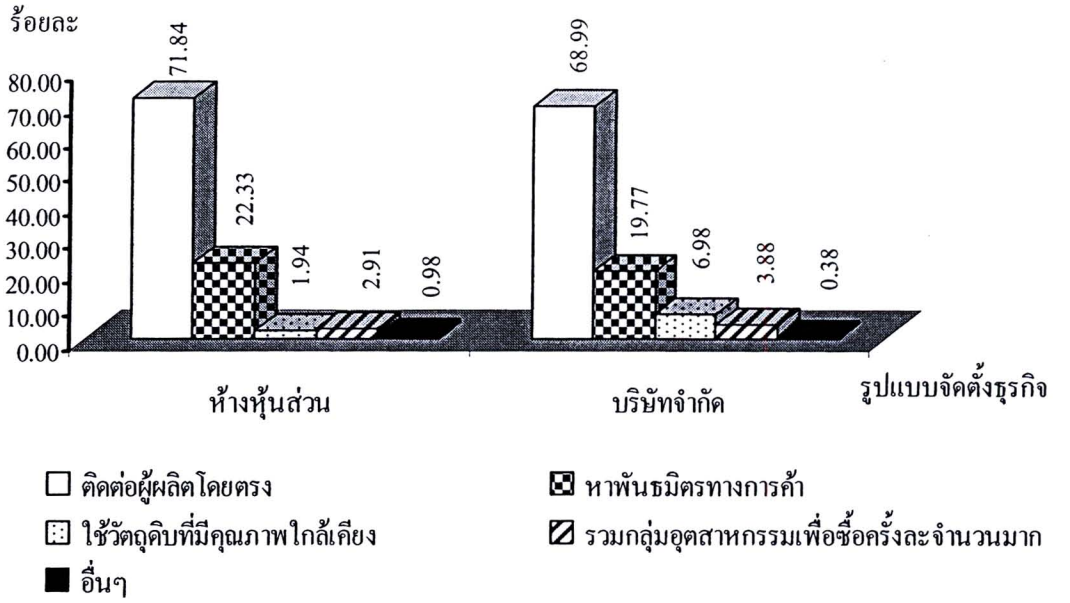

ภาพที่ 4-194 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-158 และภาพที่ 4-194 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงมากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 71.84 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.33 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 2.91 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 1.94 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงมากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 68.99 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 19.77 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 6.98 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.88 และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

4.2.49.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-159 และภาพที่ 4-195

ตารางที่ 4-159 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	184	67.65	68	76.40
หาพันธมิตรทางการค้า	56	20.59	18	20.22
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	19	6.99	1	1.12
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	11	4.04	2	2.26
อื่น ๆ	2	0.73	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

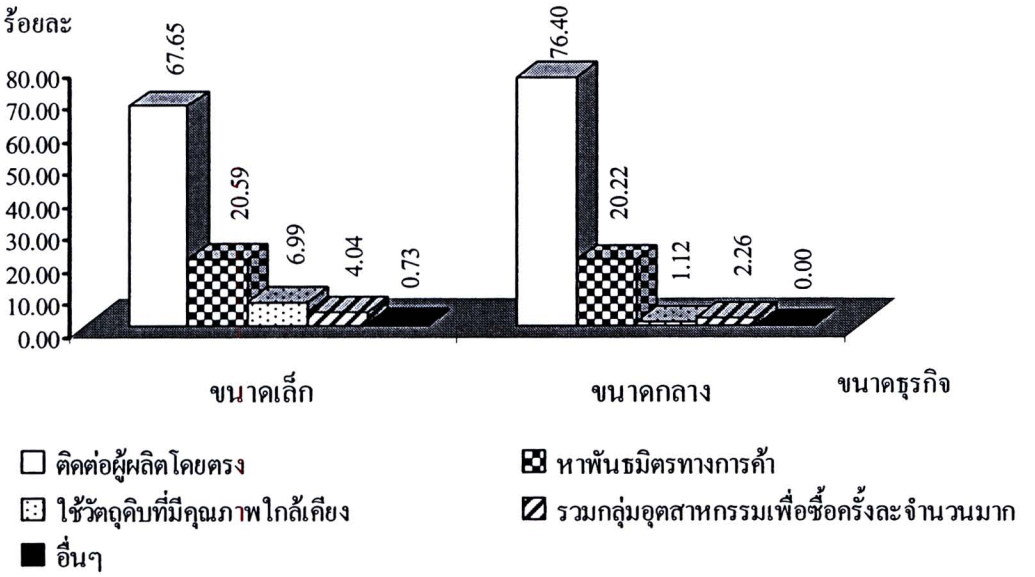

ภาพที่ 4-195 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-159 และภาพที่ 4-195 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 67.65 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.59 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 6.99 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 4.04 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 76.40 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.22 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 2.26 และใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.49.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-160 และภาพที่ 4-196

ตารางที่ 4-160 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	108	67.50	106	76.81	38	60.32
หาพันธมิตรทางการค้า	36	22.50	24	17.39	14	22.22
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	9	5.63	4	2.90	7	11.11
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	6	3.75	4	2.90	3	4.76
อื่น ๆ	1	0.62	0	0.00	1	1.59
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

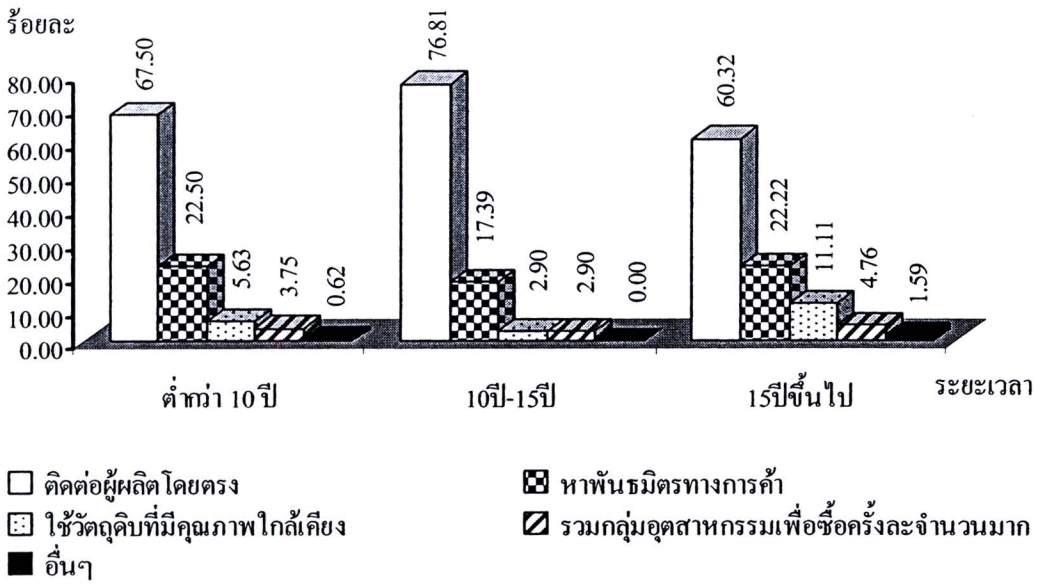

ภาพที่ 4-196 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลงจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-160 และภาพที่ 4-196 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.50 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 5.63 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.75 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 17.39 และน้อยที่สุดได้แก่ ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 2.90 เท่ากัน

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง มากที่สุดได้แก่ ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 60.32 รองลงมาได้แก่ หาพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.22 ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 11.11 รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 4.76 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

4.2.50 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-161 และภาพที่ 4-197

ตารางที่ 4-161 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	166	46.11
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	69	19.17
มีการรับประกันคุณภาพ	123	34.17
อื่น ๆ	2	0.55
รวม	360	100.00

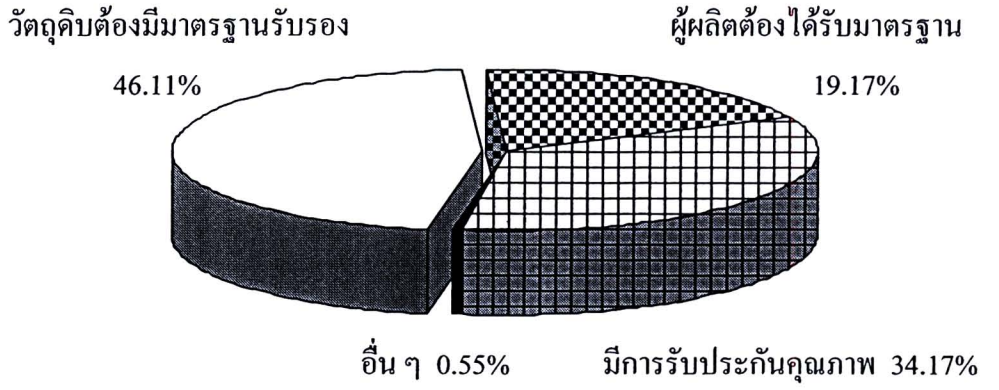

ภาพที่ 4-197 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-161 และภาพที่ 4-197 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 46.11รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.17 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 19.17 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ตามลำดับ

4.2.50.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-162 และภาพที่ 4-198

ตารางที่ 4-162 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	38	37.25	128	49.61
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	24	23.53	45	17.44
มีการรับประกันคุณภาพ	40	39.22	83	32.17
อื่นๆ	0	0.00	2	0.78
รวม	102	100.00	258	100.00

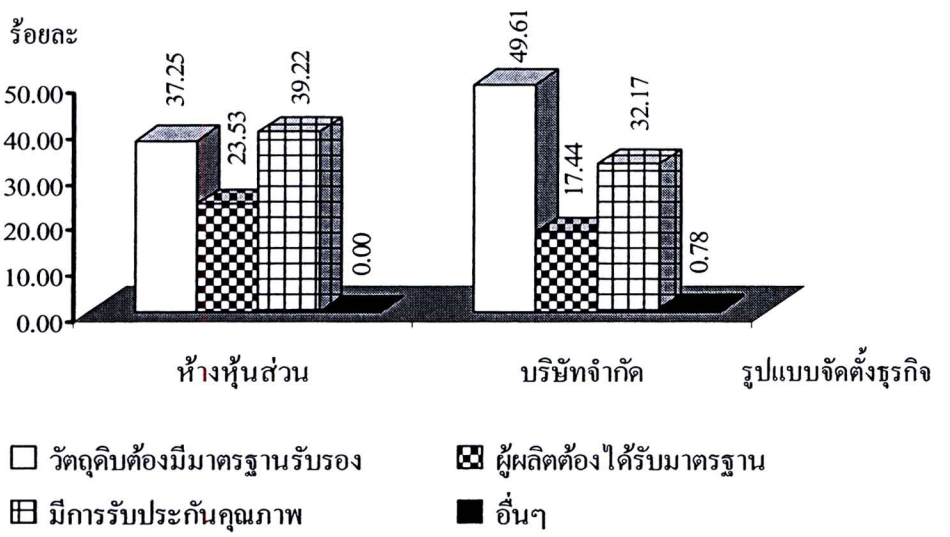

ภาพที่ 4-198 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-162 และภาพที่ 4-198 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 39.22 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 37.25 และน้อยที่สุดได้แก่ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 23.53

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 49.61 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 32.17 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 17.44 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

4.2.50.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-163 และภาพที่ 4-199

ตารางที่ 4-163 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	116	42.80	50	56.18
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	51	18.82	18	20.22
มีการรับประกันคุณภาพ	102	37.64	21	23.60
อื่น ๆ	2	0.74	0	0.00
รวม	271	100.00	89	100.00

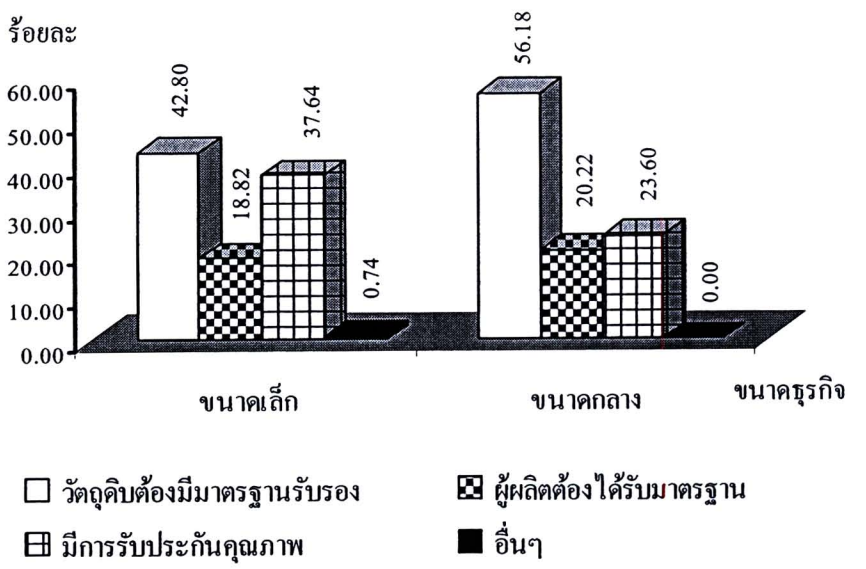

ภาพที่ 4-199 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-163 และภาพที่ 4-199 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.64 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 18.82 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.74 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 56.18รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 23.60 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 20.22

4.2.50.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-164 และภาพที่ 4-200

ตารางที่ 4-164 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	75	47.17	61	44.20	30	47.62
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	24	15.09	29	21.01	16	25.40
มีการรับประกันคุณภาพ	58	36.48	48	34.79	17	26.98
อื่นๆ	2	1.26	0	0.00	0	0.00
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00

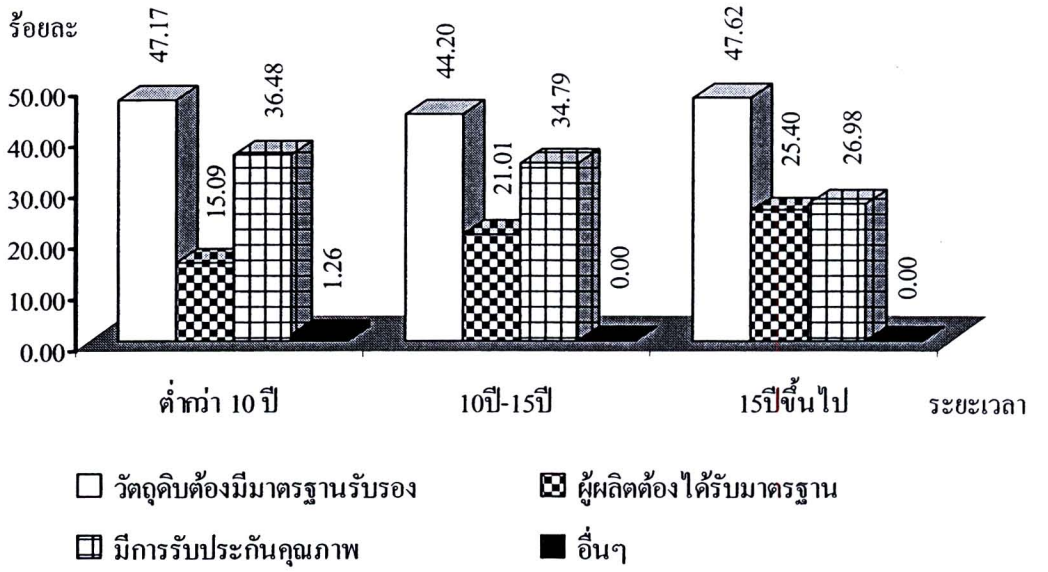

ภาพที่ 4-200 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-164 และภาพที่ 4-200 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 47.17 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.48 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 15.09 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.26 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.79 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 21.01

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 25.40

4.2.50.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-165 และภาพที่ 4-201

ตารางที่ 4-165 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	8	25.00	19	42.22	15	45.45
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	6	18.75	9	20.00	6	18.18
มีการรับประกันคุณภาพ	18	56.25	17	37.78	12	36.37
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

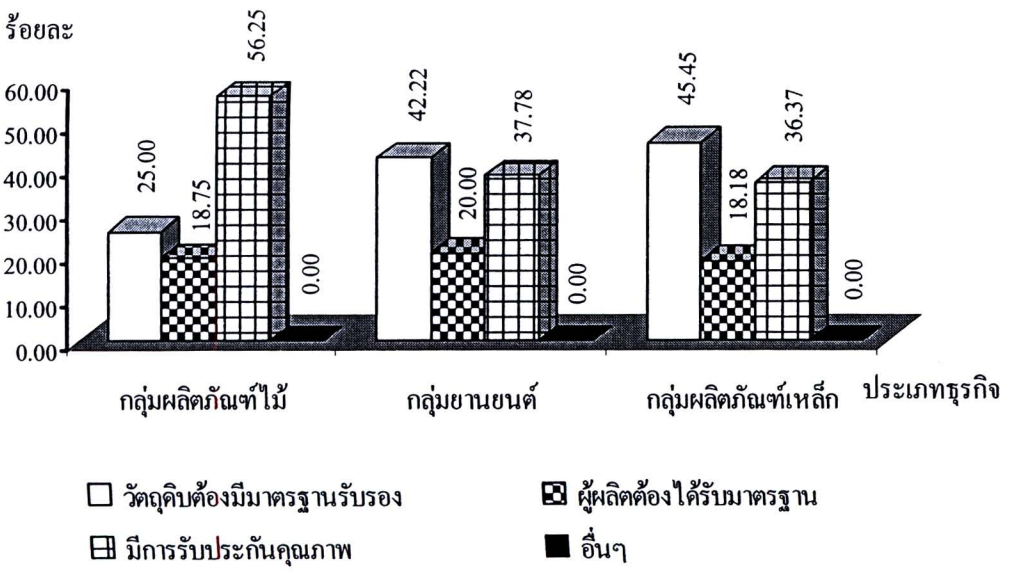

ภาพที่ 4-201 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-165 และภาพที่ 4-201 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 18.75

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.78 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.37 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 18.18

4.2.50.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-166 และภาพที่ 4-202

ตารางที่ 4-166 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	20	45.45	21	56.76	16	35.56
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	10	22.73	9	24.32	10	22.22
มีการรับประกันคุณภาพ	14	18.92	7	18.92	18	40.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.22
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

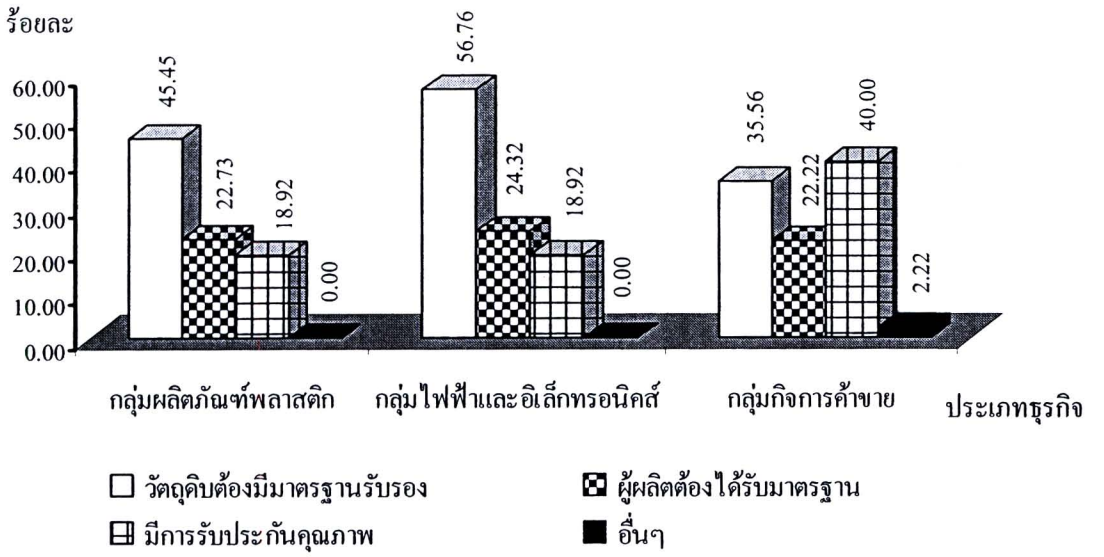

ภาพที่ 4-202 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-166 และภาพที่ 4-202 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 22.73 และน้อยที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.92

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 56.76 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 24.32 และน้อยที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.92

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 35.56 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

4.2.50.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-167 และภาพที่ 4-203

ตารางที่ 4-167 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	23	48.94	20	42.55	24	80.00
ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน	5	10.64	11	23.40	3	10.00
มีการรับประกันคุณภาพ	19	40.42	15	31.91	3	10.00
อื่นๆ	0	0.00	1	2.14	0	0.00
รวม	47	100.00	47	100.00	30	100.00

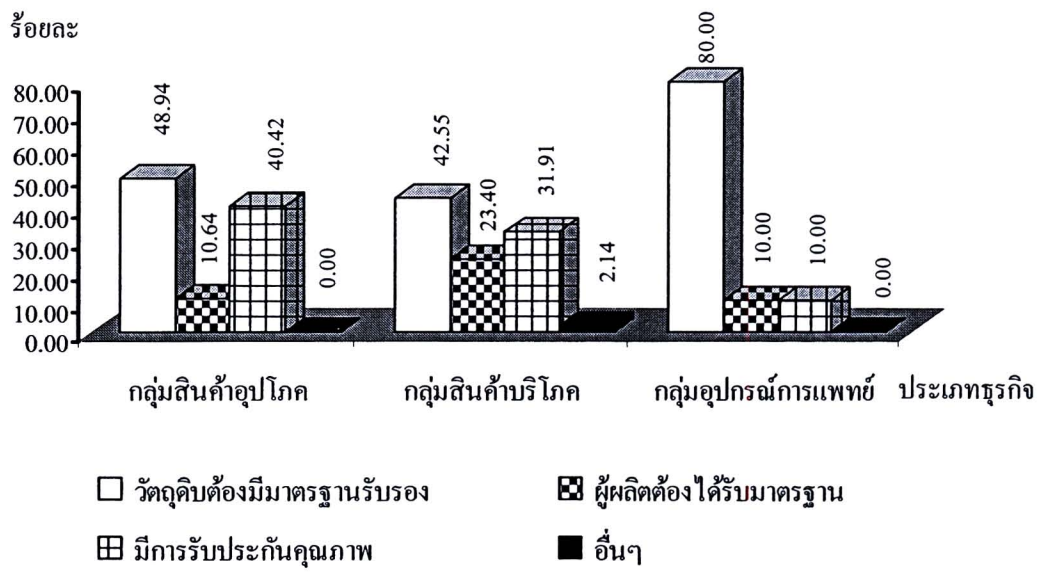

ภาพที่ 4-203 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-167 และภาพที่ 4-203 พบว่า แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 48.94รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.42 และน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 10.64

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.55รองลงมาได้แก่ มีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 31.91 ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 23.40 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.14 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 80.00 ที่เหลือได้แก่ ผู้ผลิตต้องได้รับมาตรฐานและมีการรับประกันคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.00 เท่ากัน

4.2.51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-168 และภาพที่ 4-204

ตารางที่ 4-168 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	269	74.52
ตลาดต่างประเทศ	92	25.48
รวม	361	100.00

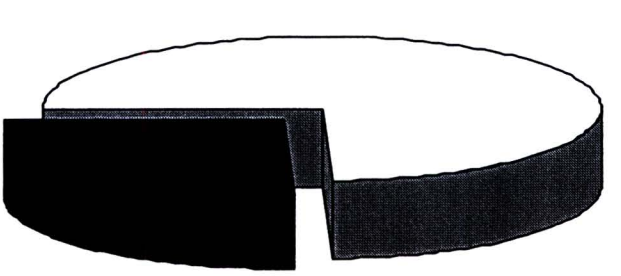

ภาพที่ 4-204 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ

จากตารางที่ 4-168 และภาพที่ 4-204 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.52 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.48

4.2.51.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-169 และภาพที่ 4-205

ตารางที่ 4-169 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	77	74.76	192	74.42
ตลาดต่างประเทศ	26	25.24	66	25.58
รวม	103	100.00	258	100.00

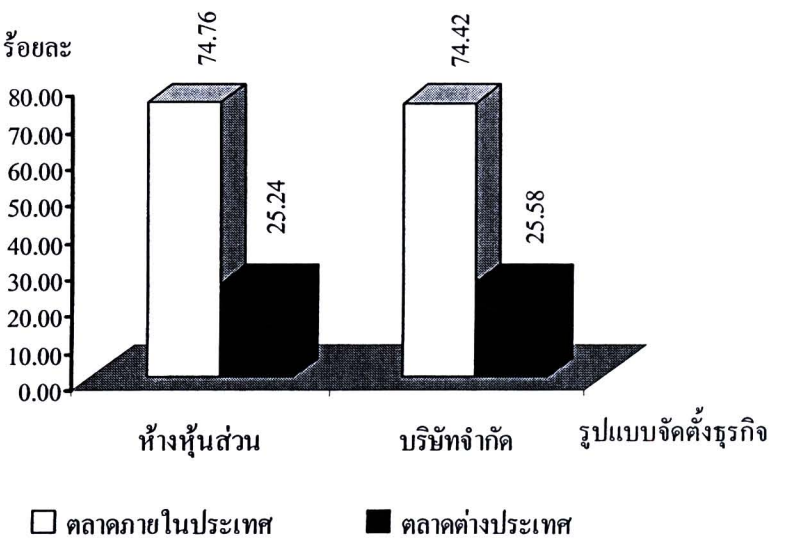

ภาพที่ 4-205 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-169 และภาพที่ 4-205 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.76 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.24

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.42 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.58

4.2.51.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-170 และภาพที่ 4-206

ตารางที่ 4-170 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	209	76.84	60	67.42
ตลาดต่างประเทศ	63	23.16	29	32.58
รวม	272	100.00	89	100.00

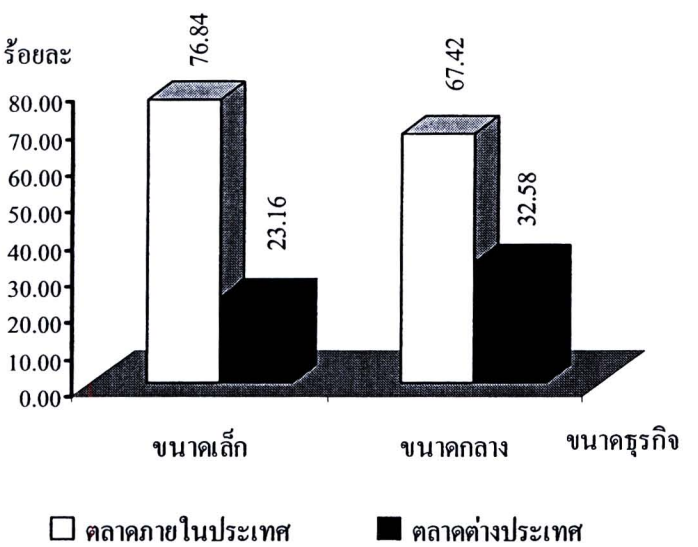

ภาพที่ 4-206 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-170 และภาพที่ 4-206 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 76.84 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 23.16

ธุรกิจขนาดกลาง ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 67.42 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 32.58

4.2.51.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-171 และภาพที่ 4-207

ตารางที่ 4-171 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	126	78.75	97	70.29	46	73.02
ตลาดต่างประเทศ	34	21.25	41	29.71	17	26.98
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

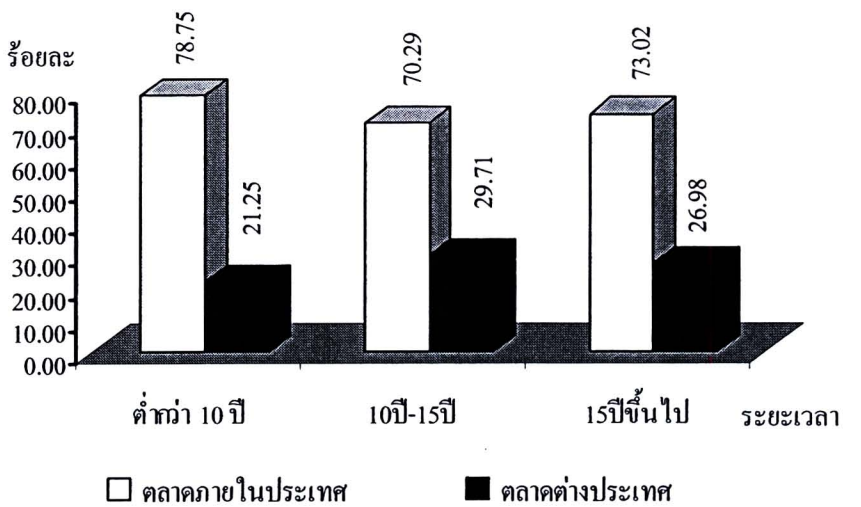

ภาพที่ 4-207 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-171 และภาพที่ 4-207 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 78.75 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 21.25

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการมากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 70.29 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 29.71

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 73.02 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.98

4.2.51.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-172 และภาพที่ 4-208

ตารางที่ 4-172 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	15	46.88	33	73.33	33	100.00
ตลาดต่างประเทศ	17	53.12	12	26.67	0	0.00
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

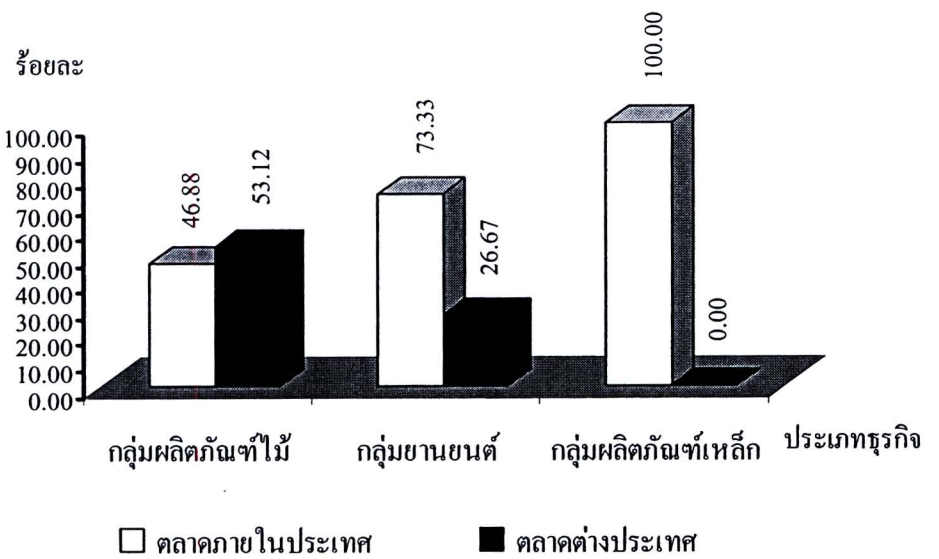

ภาพที่ 4-208 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-172 และภาพที่ 4-208 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 53.12 ที่เหลือได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 46.88

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 73.33 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.67

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2.51.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-173 และภาพที่ 4-209

ตารางที่ 4-173 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	35	79.55	32	86.49	33	73.33
ตลาดต่างประเทศ	9	20.45	5	13.51	12	26.67
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

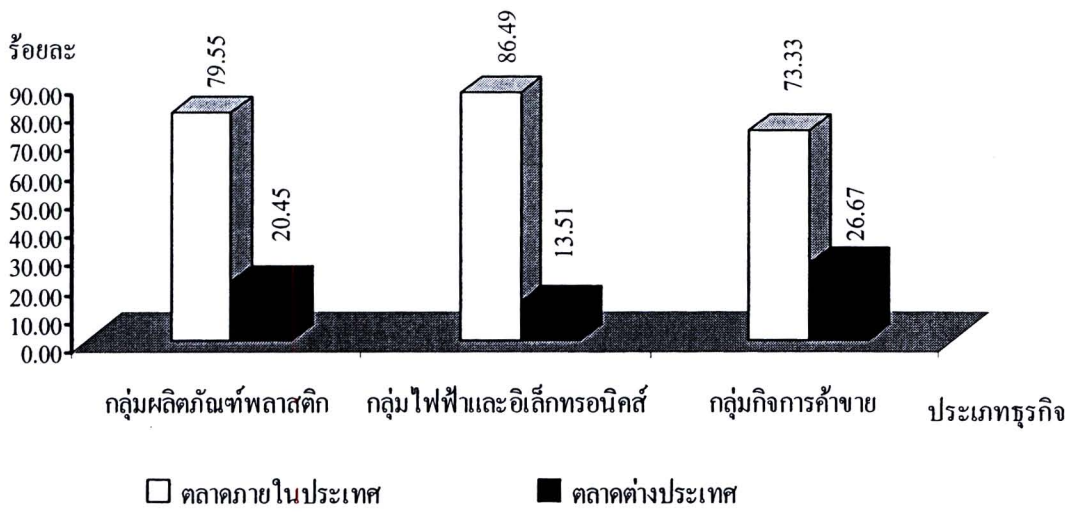

ภาพที่ 4-209 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-173 และภาพที่ 4-209 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 79.55 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 20.45

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 86.49 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 13.51

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 73.33 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.67

4.2.51.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-174 และภาพที่ 4-210

ตารางที่ 4-174 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	27	56.25	35	74.47	26	86.67
ตลาดต่างประเทศ	21	43.75	12	25.53	4	13.33
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

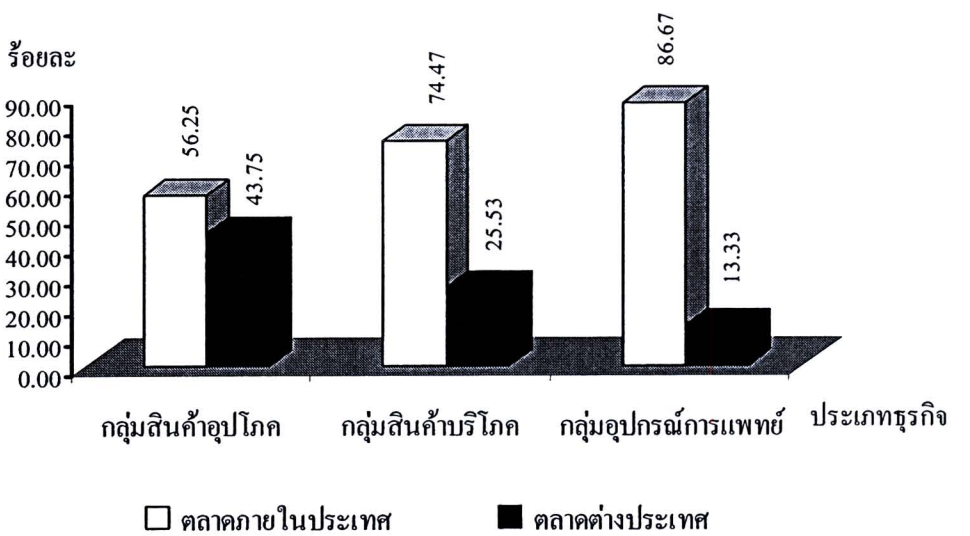

ภาพที่ 4-210 แสดงค่าร้อยละของตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-174 และภาพที่ 4-210 พบว่า ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 56.25 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 43.75

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.47 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.53

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ตลาดที่ต้องการเพิ่มความต้องการ มากที่สุดได้แก่ ตลาดภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 86.67 ที่เหลือได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 13.33

4.2.52 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-175 และภาพที่ 4-211

ตารางที่ 4-175 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	199	55.12
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	113	31.30
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	48	13.30
อื่น ๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

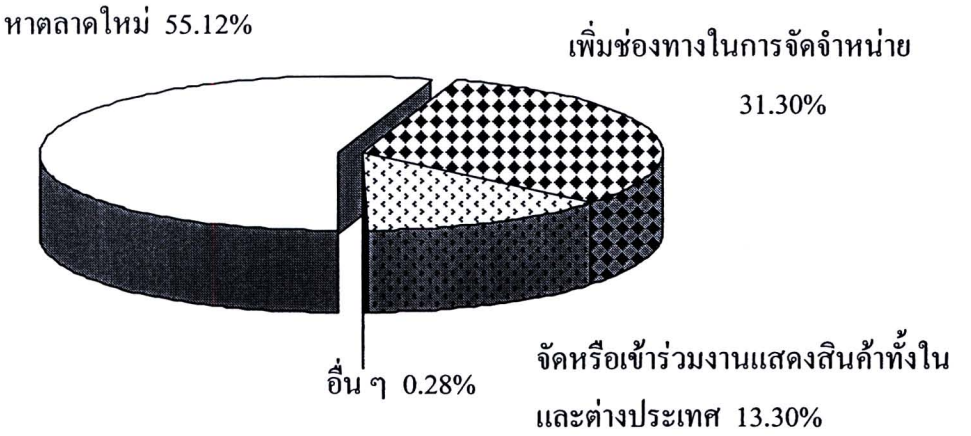

ภาพที่ 4-211 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด

จากตารางที่ 4-175 และภาพที่ 4-211 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 55.12 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 31.30 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 13.30 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.52.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-176 และภาพที่ 4-212

ตารางที่ 4-176 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	50	48.54	149	57.75
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	34	33.01	79	30.62
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	19	18.45	29	11.24
อื่นๆ	0	0.00	1	0.39
รวม	103	100.00	258	100.00

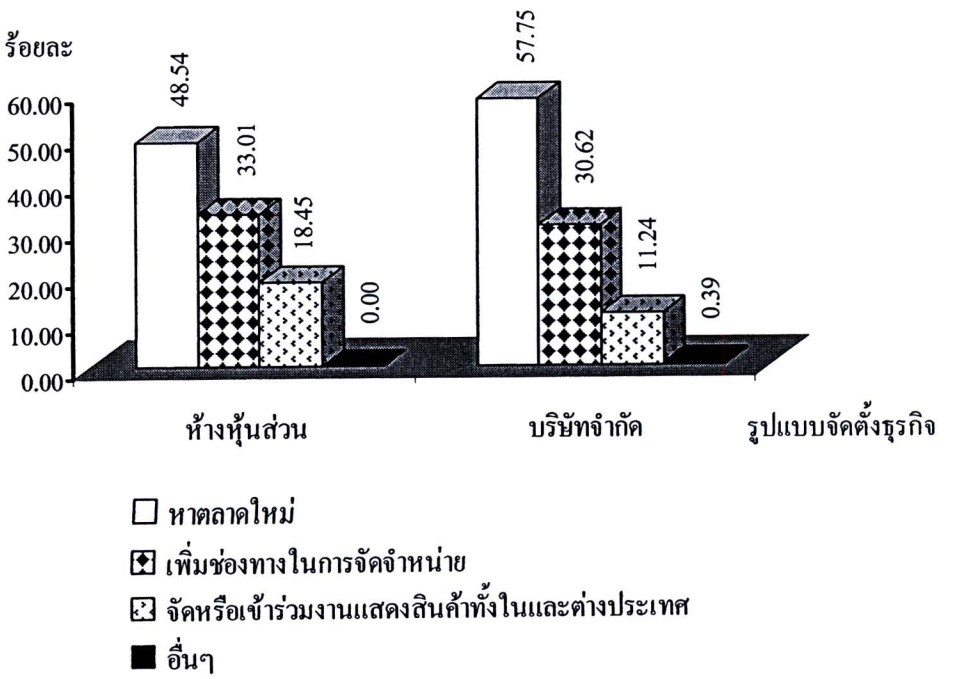

ภาพที่ 4-212 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-176 และภาพที่ 4-212 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุด ได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 48.54 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 33.01 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 18.45

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุด ได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 30.62 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.24 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

4.2.52.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-177 และภาพที่ 4-213

ตารางที่ 4-177 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	155	56.99	44	49.44
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	76	27.94	37	41.57
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	40	14.71	8	8.99
อื่น ๆ	1	0.36	0	0.00
รวม	272	100.00	89	100.00

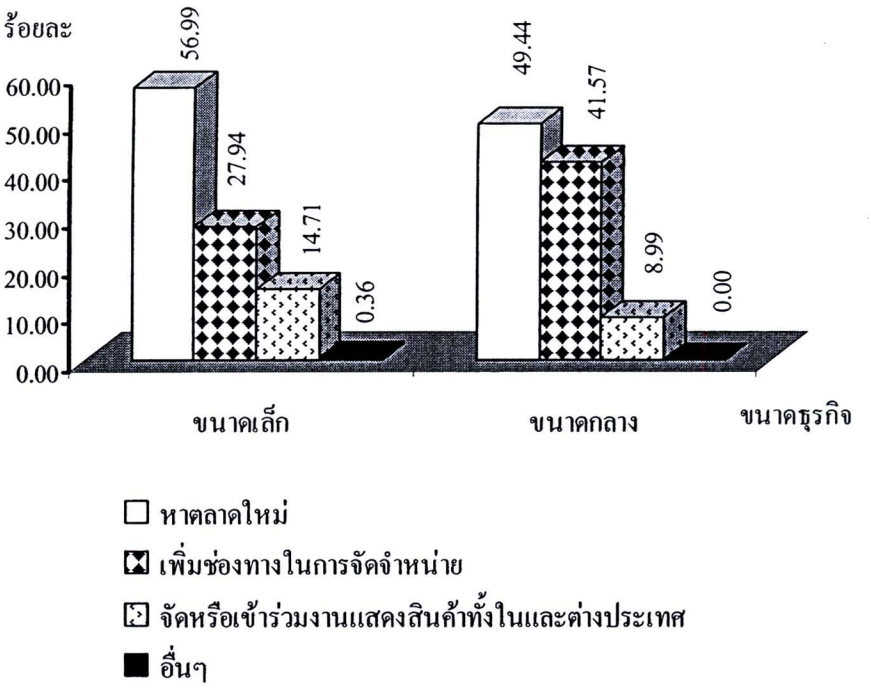

ภาพที่ 4-213 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-177 และภาพที่ 4-213 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 56.99 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 27.94 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 14.71 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.36 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 49.44 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 41.57 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.99

4.2.52.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-178 และภาพที่ 4-214

ตารางที่ 4-178 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	86	53.75	74	53.62	39	61.90
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	49	30.63	47	34.06	17	26.98
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	25	15.62	16	11.59	7	11.12
อื่นๆ	0	0.00	1	0.73	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

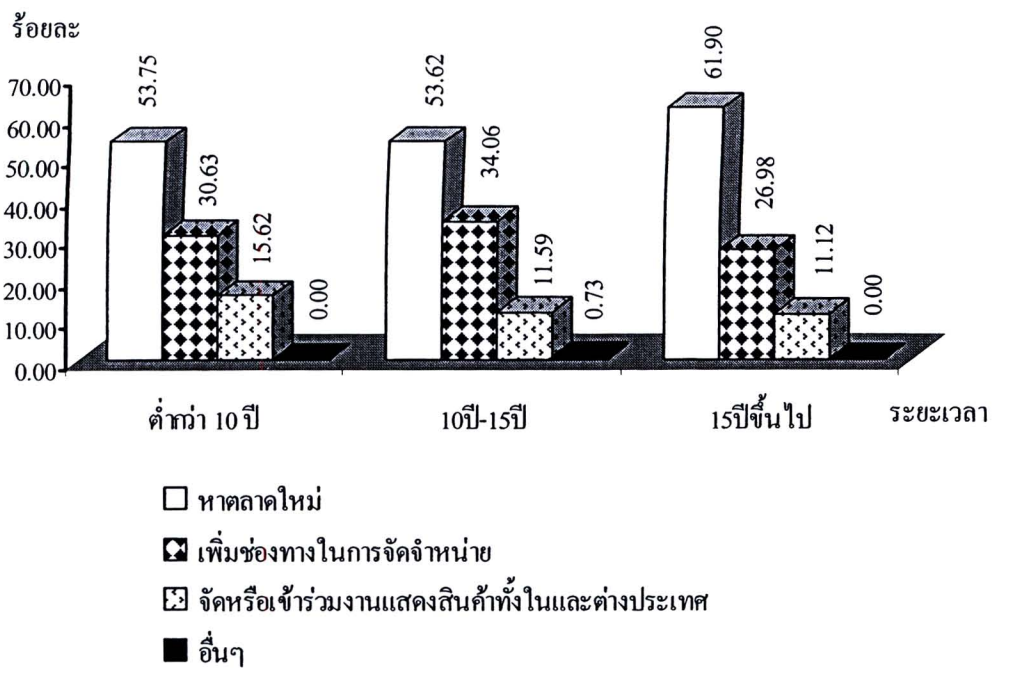

ภาพที่ 4-214 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-178 และภาพที่ 4-214 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาดจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 30.63 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 15.62

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.62 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 34.06 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 26.98 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.12

4.2.52.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-179 และภาพที่ 4-215

ตารางที่ 4-179 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	16	50.00	21	46.67	25	75.76
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	8	25.00	14	31.11	5	15.15
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	8	25.00	10	22.22	2	6.06
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	1	3.03
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00

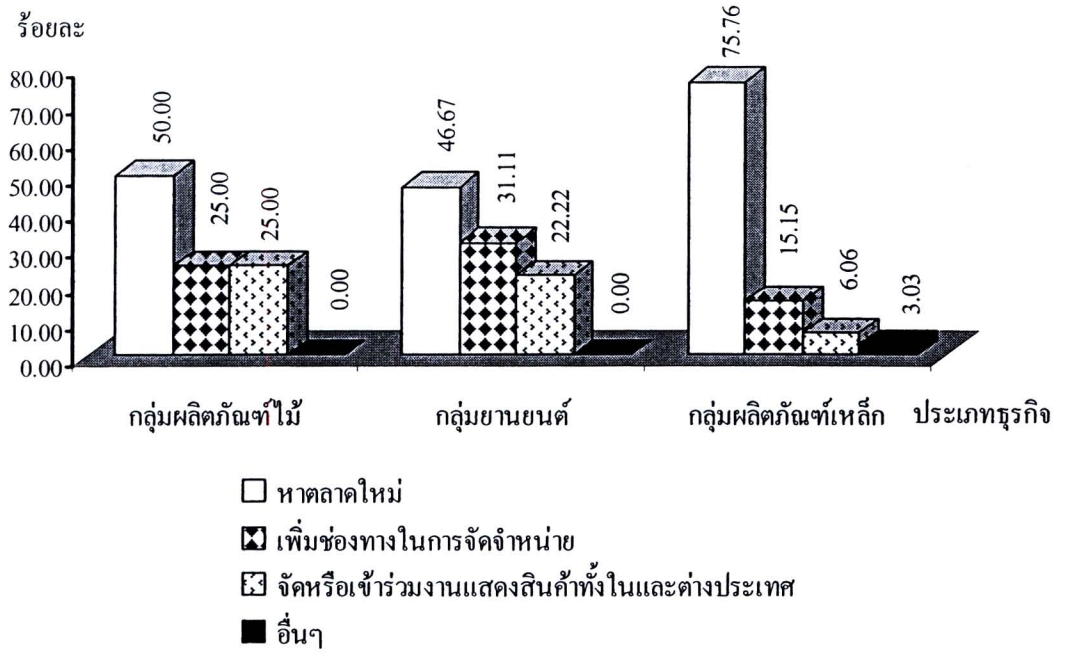

ภาพที่ 4-215 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

จากตารางที่ 4-179 และภาพที่ 4-215 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ที่เหลือได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย และจัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน

ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 31.11 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 22.22

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 75.76 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 15.15 จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 6.06 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตามลำดับ

4.2.52.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-180 และภาพที่ 4-216

ตารางที่ 4-180 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	22	50.00	16	43.24	25	55.56
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	17	38.64	18	48.65	12	26.67
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	5	11.36	3	8.11	8	17.77
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00

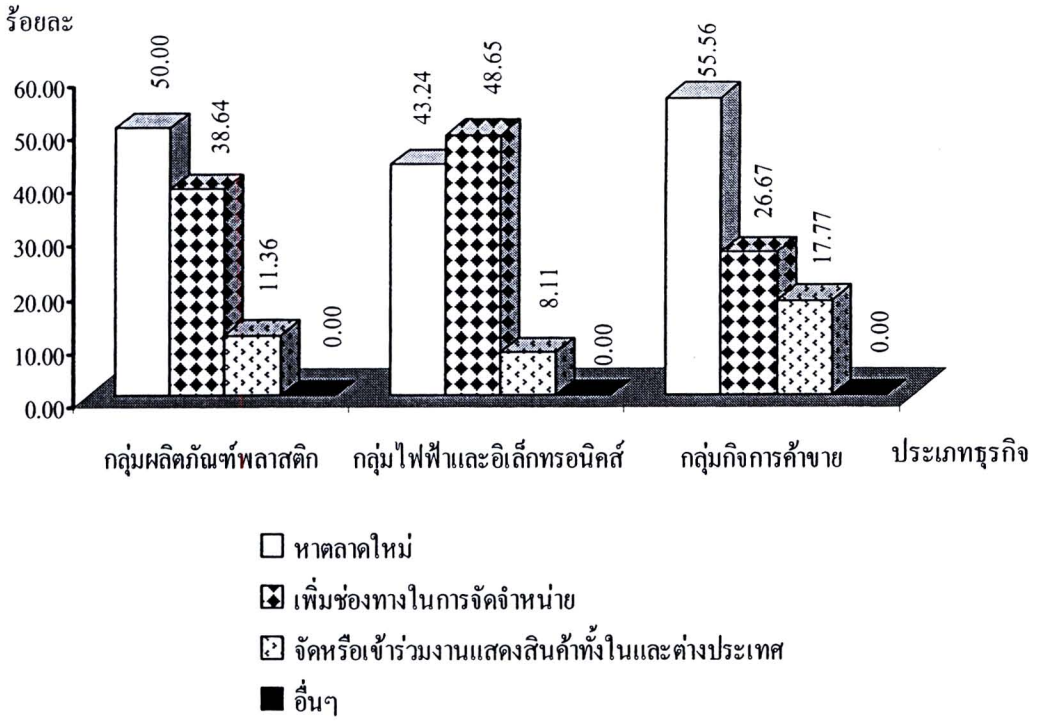

ภาพที่ 4-216 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

จากตารางที่ 4-180 และภาพที่ 4-216 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 38.64 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.36

ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 43.24 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.11

ธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 17.77

4.2.52.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภคและกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-181 และภาพที่ 4-217

ตารางที่ 4-181 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด	ประเภทของการประกอบธุรกิจ					
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	35	72.92	25	53.19	14	46.67
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	8	16.67	17	36.17	14	46.67
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	5	10.41	5	10.64	2	6.66
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00

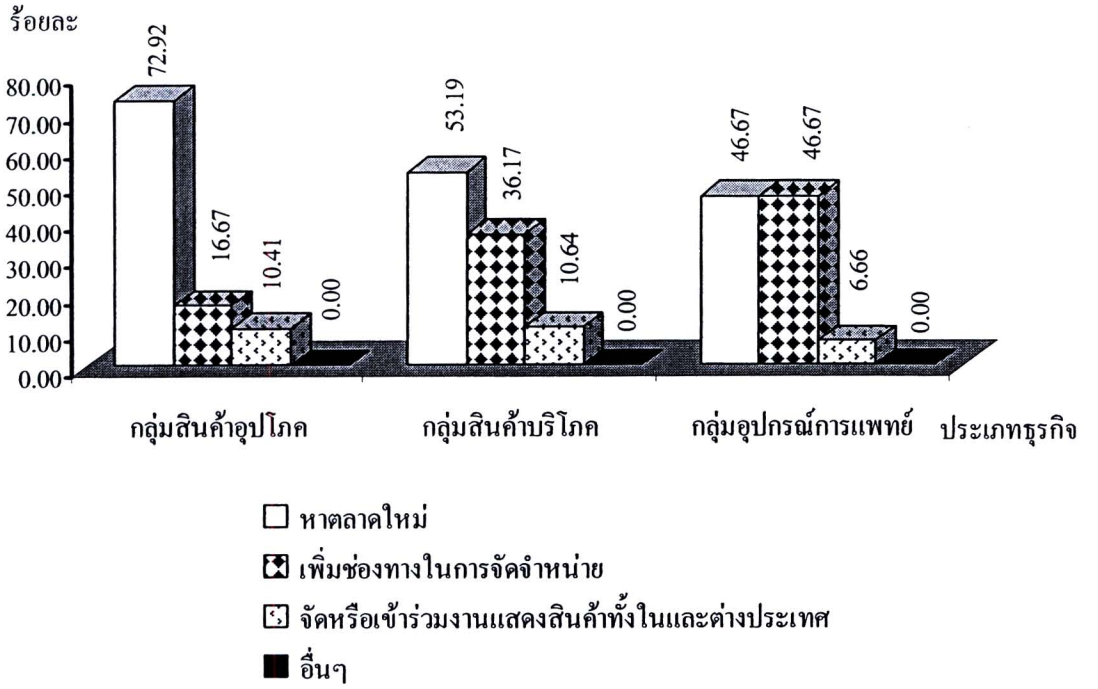

ภาพที่ 4-217 แสดงค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

จากตารางที่ 4-181 และภาพที่ 4-217 พบว่า แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ กลุ่มสินค้าอุปโภค กลุ่มสินค้าบริโภค และกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 72.92 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 10.41

ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.19 รองลงมาได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 36.17 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 10.64

ธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ แนวทางในการเพิ่มความต้องการของตลาด มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ และเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 46.67 เท่ากัน ที่เหลือได้แก่ จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 6.66

4.2.53 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-182 และภาพที่ 4-218

ตารางที่ 4-182 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
รักษายอดคำสั่งซื้อ	123	34.07
ลดต้นทุนของธุรกิจ	100	27.70
ปรับโครงสร้างราคา	137	37.95
อื่น ๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

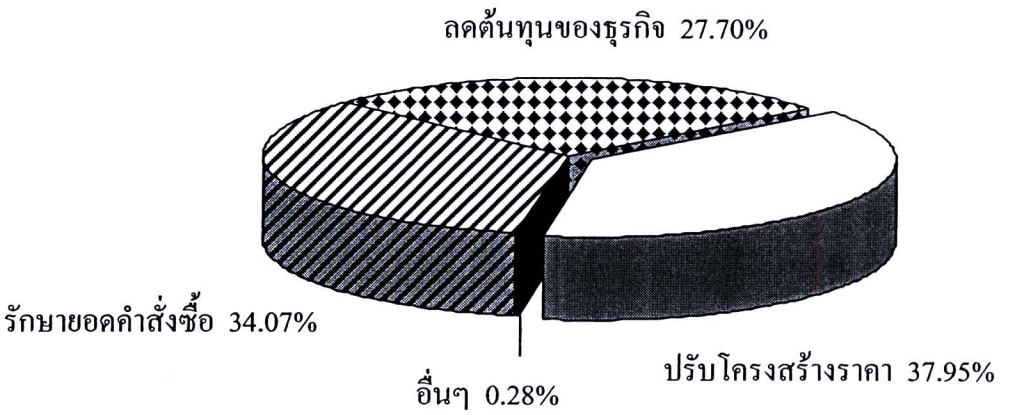

ภาพที่ 4-218 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-182 และภาพที่ 4-218 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 37.95 รองลงมาได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 34.07 ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 27.70 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.2.53.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-183 และภาพที่ 4-219

ตารางที่ 4-183 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รักษายอดคำสั่งซื้อ	33	32.04	90	34.88
ลดต้นทุนของธุรกิจ	31	30.10	69	26.74
ปรับโครงสร้างราคา	38	36.89	99	38.38
อื่น ๆ	1	0.97	0	0.00
รวม	103	100.00	258	100.00

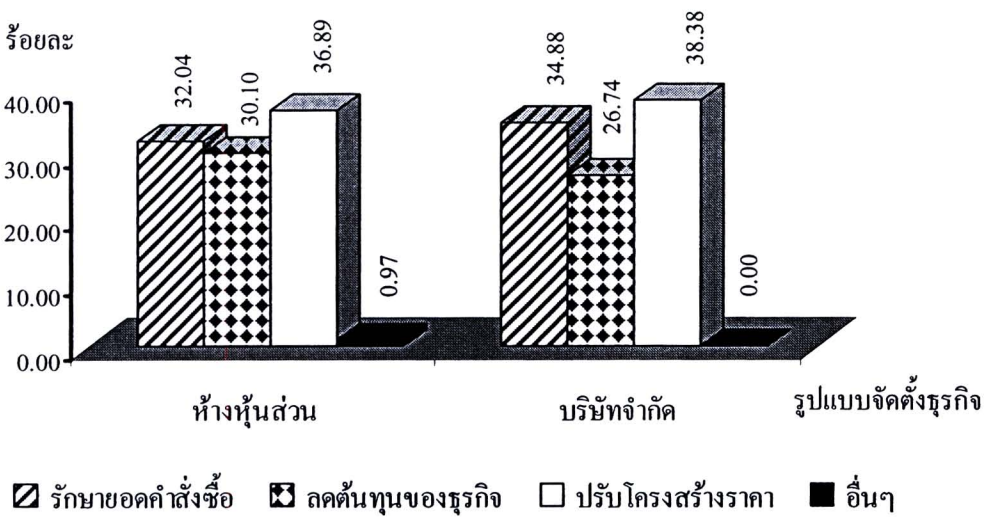

ภาพที่ 4-219 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-183 และภาพที่ 4-219 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 36.89 รองลงมาได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 32.04 ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 30.10 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.97 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 38.38 รองลงมาได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ คิดเป็นร้อยละ 34.88 และน้อยที่สุดได้แก่ ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.74

4.2.53.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-184 และภาพที่ 4-220

ตารางที่ 4-184 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รักษายอดคำสั่งซื้อ	86	31.62	37	41.57
ลดต้นทุนของธุรกิจ	86	31.62	14	15.73
ปรับโครงสร้างราคา	100	36.76	37	41.57
อื่น ๆ	0	0.00	1	1.13
รวม	272	100.00	89	100.00

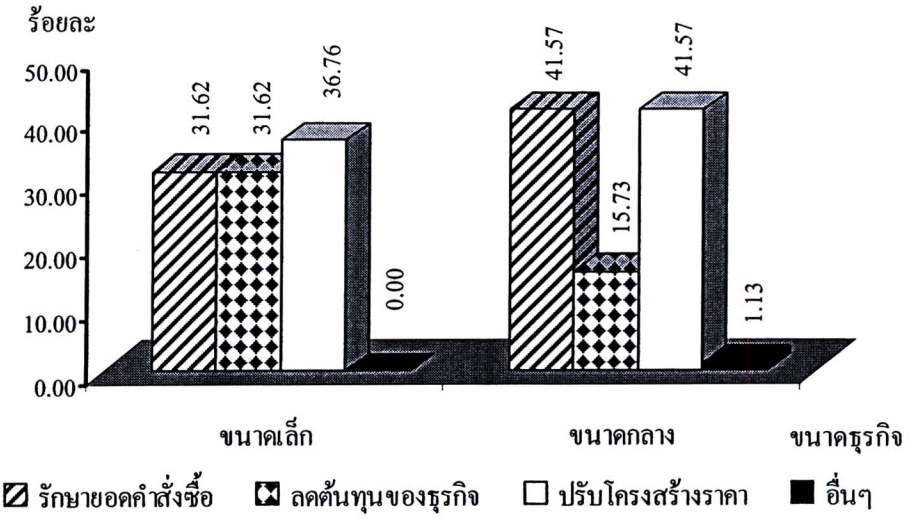

ภาพที่ 4-220 แสดงค่าร้อยละของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนก ตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-184 และภาพที่ 4-220 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 36.76 ที่เหลือได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อ และลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.62 เท่ากัน

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ รักษายอดคำสั่งซื้อและปรับโครงสร้างราคา คิดเป็นร้อยละ 41.57 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ลดต้นทุนของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.73 และน้อยที่สุดได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.13

4.2.54 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-185 และภาพที่ 4-221

ตารางที่ 4-185 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	113	31.30
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	122	33.80
การเมือง	126	34.90
รวม	361	100.00

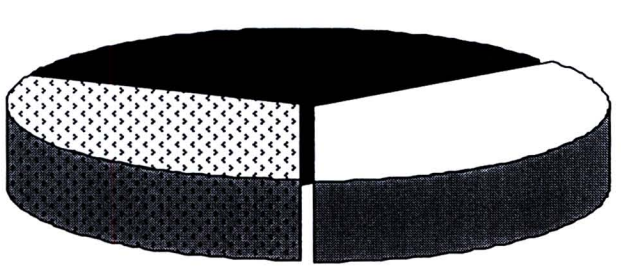

ภาพที่ 4-221 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน

จากตารางที่ 4-185 และภาพที่ 4-221 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.80 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 31.30

4.2.54.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-186 และภาพที่ 4-222

ตารางที่ 4-186 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	35	33.98	78	30.23
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	35	33.98	87	33.72
การเมือง	33	32.04	93	36.05
รวม	103	100.00	258	100.00

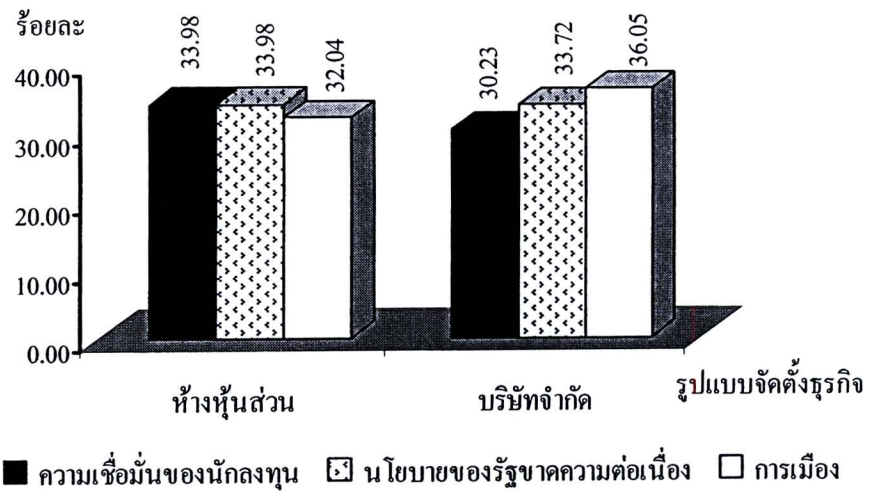

ภาพที่ 4-222 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-186 และภาพที่ 4-222 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และนโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.98 เท่ากัน ที่เหลือได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 32.04

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 36.05 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.72 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 30.23

4.2.54.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-187 และภาพที่ 4-223

ตารางที่ 4-187 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	85	31.25	28	31.46
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	93	34.19	29	32.58
การเมือง	94	34.56	32	35.96
รวม	272	100.00	89	100.00

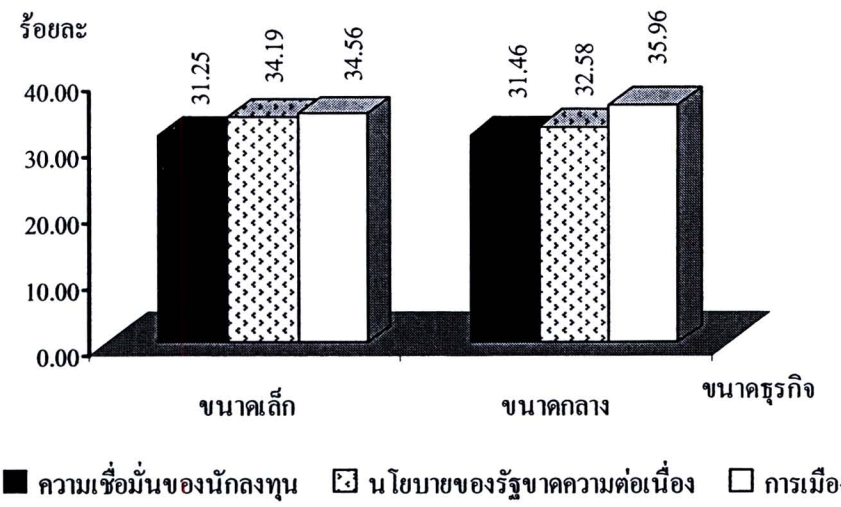

ภาพที่ 4-223 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-187 และภาพที่ 4-223 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 34.56 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.19 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 31.25

ธุรกิจขนาดกลาง ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 35.96 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.58 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 31.46

4.2.54.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-188 และภาพที่ 4-224

ตารางที่ 4-188 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	45	28.13	45	32.61	23	36.51
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	55	34.38	51	36.96	16	25.40
การเมือง	60	37.49	42	30.43	24	38.09
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

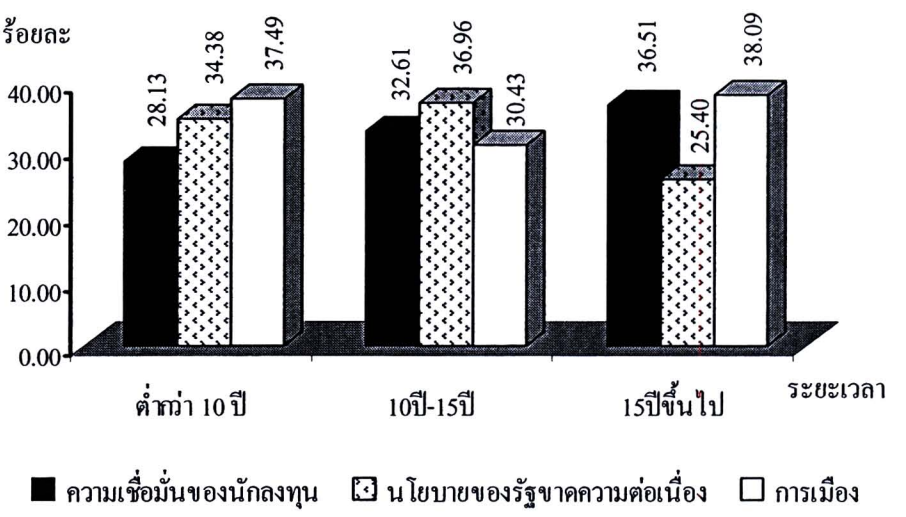

ภาพที่ 4-224 แสดงค่าร้อยละของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-188 และภาพที่ 4-224 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 37.49 รองลงมาได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.38 และน้อยที่สุดได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 28.13

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมาได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 32.61 และน้อยที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 30.43

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน มากที่สุดได้แก่ การเมือง คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน คิดเป็นร้อยละ 36.51 และน้อยที่สุดได้แก่ นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.40

4.2.55 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-189 และภาพที่ 4-225

ตารางที่ 4-189 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	68	18.84
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	117	32.41
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	175	48.48
อื่นๆ	1	0.27
รวม	361	100.00

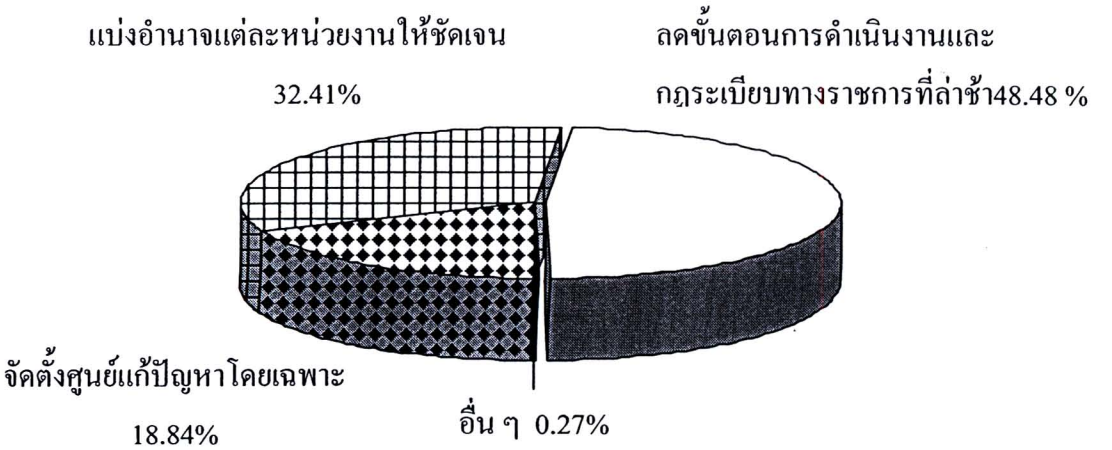

ภาพที่ 4-225 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น

จากตารางที่ 4-189 และภาพที่ 4-225 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 32.41 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 18.84 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

4.2.55.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-190 และภาพที่ 4-226

ตารางที่ 4-190 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	17	16.50	51	19.77
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	37	35.92	80	31.01
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	49	47.58	126	48.84
อื่นๆ	0	0.00	1	0.38
รวม	103	100.00	258	100.00

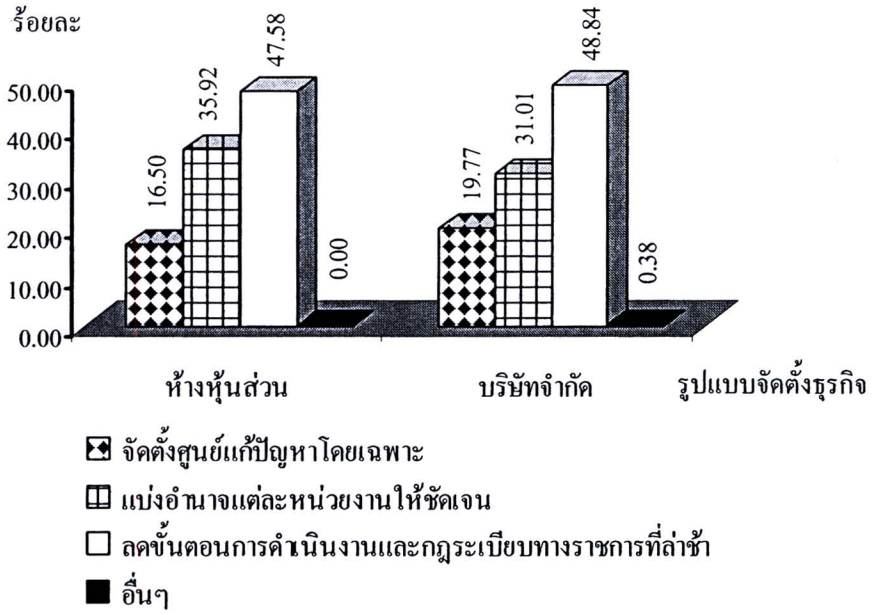

ภาพที่ 4-226 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้นจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-190 และภาพที่ 4-226 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 47.58 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 35.92 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 16.50

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 31.01 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 19.77 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.38 ตามลำดับ

4.2.55.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-191 และภาพที่ 4-227

ตารางที่ 4-191 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	54	19.85	14	15.73
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	92	33.82	25	28.09
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	126	46.33	49	55.06
อื่นๆ	0	0.00	1	1.12
รวม	272	100.00	89	100.00

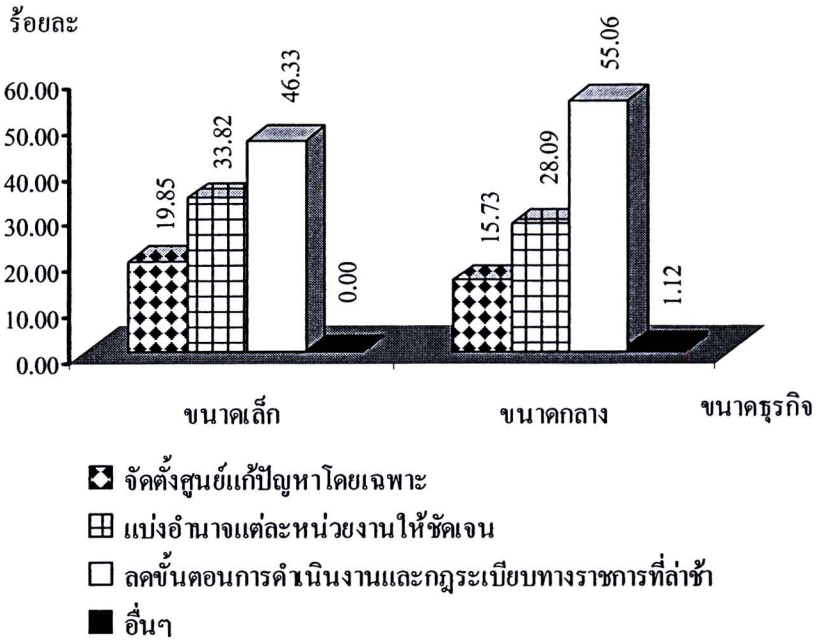

ภาพที่ 4-227 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-191 และภาพที่ 4-227 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 46.33 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.82 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 19.85

ธุรกิจขนาดกลาง แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 55.06 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 28.09 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 15.73 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.55.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาปรากฏผลดังตารางที่ 4-192 และภาพที่ 4-228

ตารางที่ 4-192 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	35	21.88	19	13.77	14	22.22
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	49	30.63	46	33.33	22	34.92
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	75	46.88	73	52.90	27	42.86
อื่น ๆ	1	0.61	0	0.00	0	0.00
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00

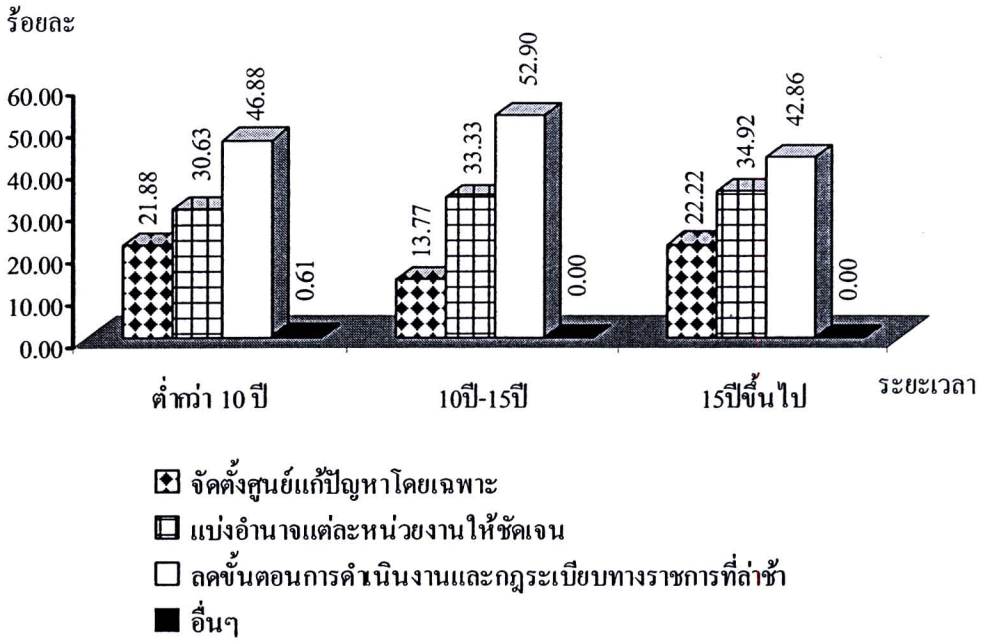

ภาพที่ 4-228 แสดงค่าร้อยละของแนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้นจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-192 และภาพที่ 4-228 พบว่า แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 30.63 จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 21.88 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 13.77

ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น มากที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 34.92 และน้อยที่สุดได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 22.22

4.2.56 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-193 และภาพที่ 4-229

ตารางที่ 4-193 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	65	18.11
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	240	66.85
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	54	15.04
รวม	359	100.00

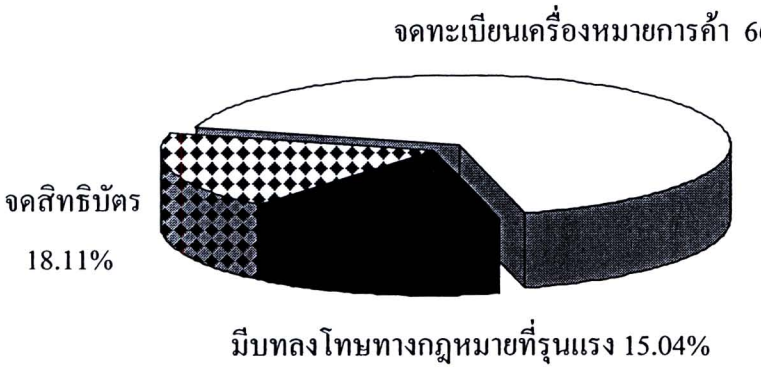

ภาพที่ 4-229 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-193 และภาพที่ 4-229 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 66.85 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 18.11 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 15.04

4.2.56.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-194 และภาพที่ 4-230

ตารางที่ 4-194 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	22	21.78	43	16.67
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	61	60.40	179	69.38
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	18	17.82	36	13.95
รวม	101	100.00	258	100.00

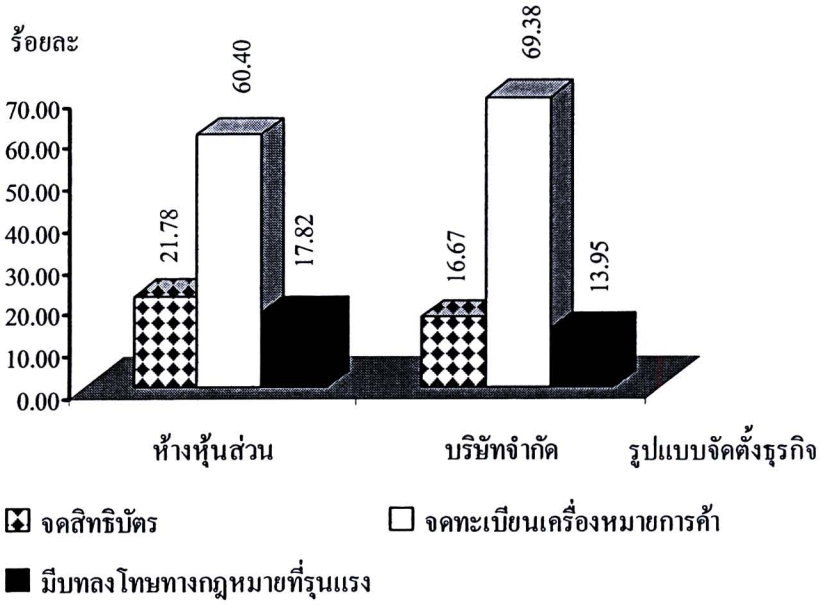

ภาพที่ 4-230 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-194 และภาพที่ 4-230 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 60.40 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 21.78 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.82

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 69.38 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 13.95

4.2.56.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-195 และภาพที่ 4-231

ตารางที่ 4-195 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	55	20.37	10	11.24
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	168	62.22	72	80.90
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	47	17.41	7	7.86
รวม	270	100.00	89	100.00

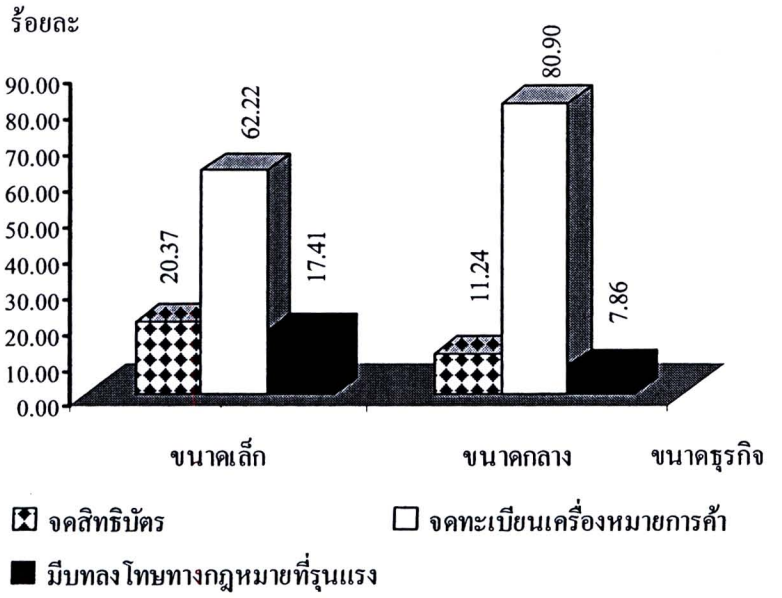

ภาพที่ 4-231 แสดงค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-195 และภาพที่ 4-231 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 62.22 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 20.37 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.41

ธุรกิจขนาดกลาง วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 80.90 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 11.24 และน้อยที่สุดได้แก่ มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 7.86

4.2.57 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-196 และภาพที่ 4-232

ตารางที่ 4-196 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	203	56.23
ด้านการออกแบบ	69	19.11
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	77	21.33
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	12	3.33
รวม	361	100.00

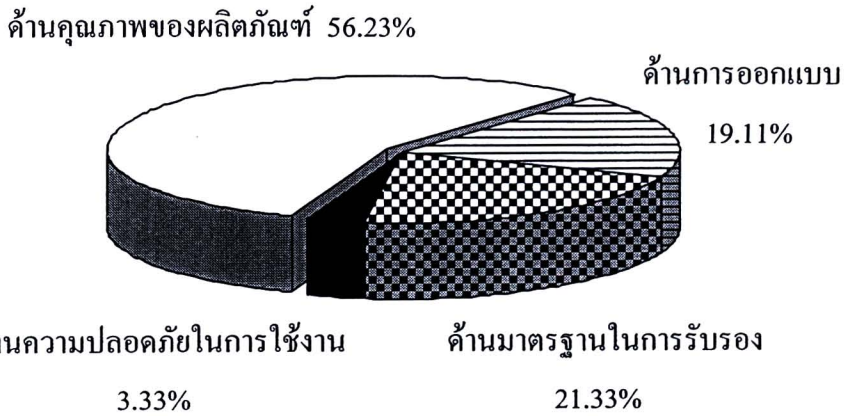

ภาพที่ 4-232 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

จากตารางที่ 4-196 และภาพที่ 4-232 พบว่า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 56.23 รองลงมาได้แก่ ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 21.33 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 19.11และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

4.2.57.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-197 และภาพที่ 4-233

ตารางที่ 4-197 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ			
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	63	61.17	140	54.26
ด้านการออกแบบ	22	21.36	47	18.22
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	14	13.59	63	24.42
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	4	3.88	8	3.10
รวม	103	100.00	258	100.00

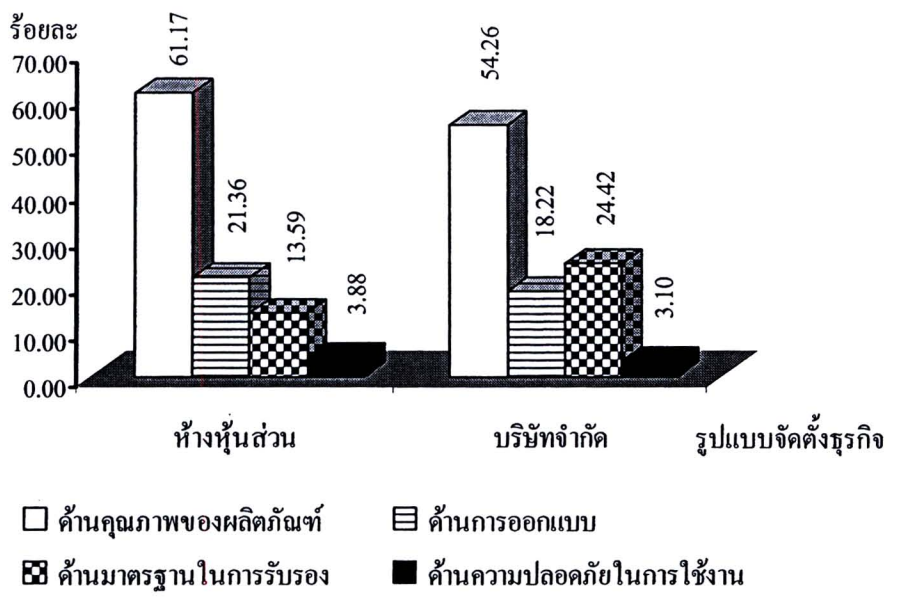

ภาพที่ 4-233 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

จากตารางที่ 4-197 และภาพที่ 4-233 พบว่า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 61.17 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 21.36 ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 13.59 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.88 ตามลำดับ

ธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 54.26 รองลงมาได้แก่ ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 24.42 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.22 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ตามลำดับ

4.2.57.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่4-198 และภาพที่ 4-234

ตารางที่ 4-198 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ			
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	154	56.62	49	55.06
ด้านการออกแบบ	58	21.32	11	12.36
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	50	18.38	27	30.34
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	10	3.68	2	2.24
รวม	272	100.00	89	100.00

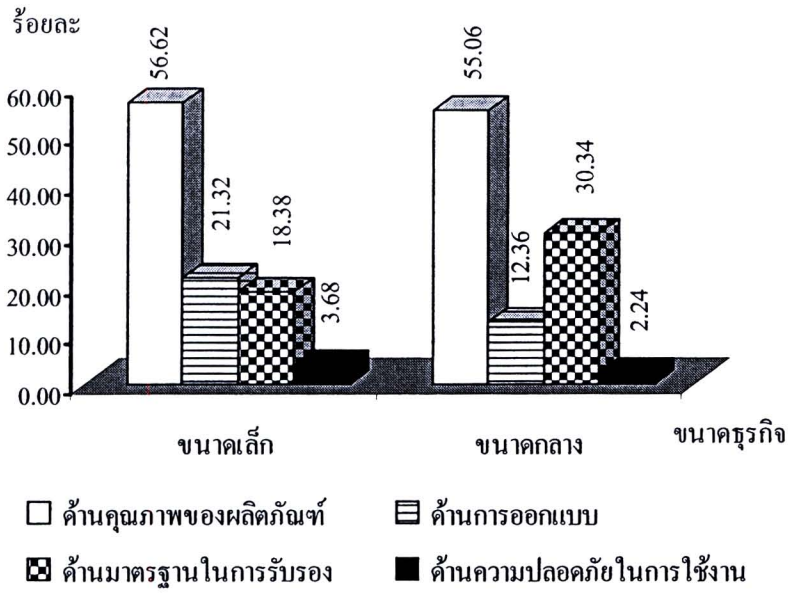

ภาพที่ 4-234 แสดงค่าร้อยละของการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-198 และภาพที่ 4-234 พบว่า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 56.62 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 21.32 ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 18.38 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 3.68 ตามลำดับ

ธุรกิจขนาดกลาง การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 55.06 รองลงมาได้แก่ ด้านมาตรฐานในการรับรอง คิดเป็นร้อยละ 30.34 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 12.36 และ ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 2.24 ตามลำดับ

4.2.58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-199 และภาพที่ 4-235

ตารางที่ 4-199 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	จำนวน	ร้อยละ
เงินทุน	62	17.17
ผู้เชี่ยวชาญ	50	13.85
เครื่องมือ/เครื่องจักร	217	60.11
การฝึกอบรม	31	8.59
อื่นๆ	1	0.28
รวม	361	100.00

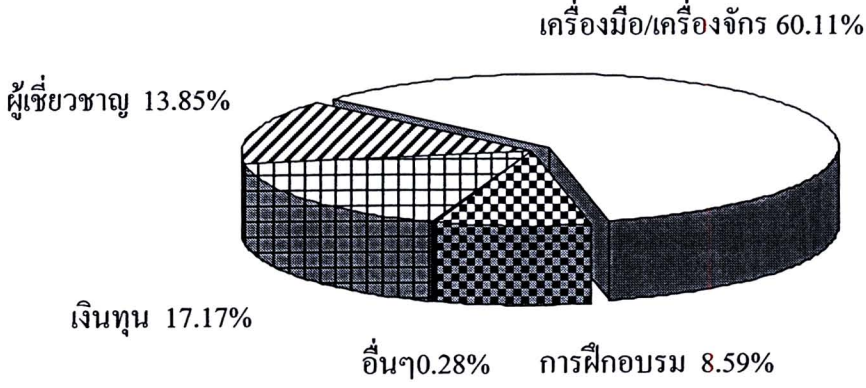

ภาพที่ 4-235 แสดงค่าร้อยละของการสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

จากตารางที่ 4-199 และภาพที่ 4-235 พบว่า การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มากที่สุดได้แก่ เครื่องมือ/เครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 60.11 รองลงมาได้แก่ เงินทุน คิดเป็นร้อยละ 17.17 ผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 13.85 การฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 8.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ และด้านขนาดของธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test และการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) ในกรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้วิธี Scheffe Analysis

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-200

ตารางที่ 4-200 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	1.53	0.13
ปัจจัยภายใน	2.42	0.02*
ปัจจัยภายนอก	0.62	0.54

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-200 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน

4.3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-201

ตารางที่ 4-201 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	102	3.63	0.34	2.42	0.02*
บริษัทจำกัด	256	3.54	0.24		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-201 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายในมากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-202

ตารางที่ 4-202 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	-1.97	0.05*
ปัจจัยภายใน	-0.85	0.40
ปัจจัยภายนอก	-2.35	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-202 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายนอก

4.3.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-203

ตารางที่ 4-203 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	266	3.49	0.26	-1.97	0.05*
ขนาดกลาง	86	3.56	0.29		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-203 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-204

ตารางที่ 4-204 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	267	3.41	0.37	-2.35	0.02*
ขนาดกลาง	88	3.52	0.39		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-204 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-205

ตารางที่ 4-205 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	2.42	0.02*
ด้านคุณภาพสินค้า	0.70	0.48
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	1.68	0.09
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	1.99	0.05*
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	0.94	0.35
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	0.51	0.61
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	0.88	0.38
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	1.96	0.05*

ตารางที่ 4-205 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	0.64	0.52
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	1.05	0.29
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	-1.04	0.30
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	1.40	0.16
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	0.11	0.91
ด้านค่าจ้างแรงงาน	0.79	0.43
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	-0.45	0.66
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	0.99	0.32
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	-0.33	0.75
ด้านต้นทุนในการผลิต	0.26	0.04*
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	0.86	0.39
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	4.02	0.00*
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	1.68	0.09
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	1.08	0.28
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	2.41	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-205 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายในมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 รายการ ได้แก่ ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านการชำระคืนสินเชื่อ และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร

4.3.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-206

ตารางที่ 4-206 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	102	3.61	0.71	1.99	0.05*
บริษัทจำกัด	256	3.45	0.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-206 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-207

ตารางที่ 4-207 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	3.52	0.62	1.96	0.05*
บริษัทจำกัด	258	3.37	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-207 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-208

ตารางที่ 4-208 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	3.63	0.66	0.26	0.04*
บริษัทจำกัด	258	3.48	0.61		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-208 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-209

ตารางที่ 4-209 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	3.58	0.62	4.02	0.00*
บริษัทจำกัด	258	3.28	066		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-209 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการชำระคืนสินเชื่อ มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.3.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กรจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-210

ตารางที่ 4-210 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ห้างหุ้นส่วน	103	4.01	0.63	2.41	0.02*
บริษัทจำกัด	258	3.83	0.70		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-210 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่จัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร มากกว่าธุรกิจที่จัดตั้งแบบบริษัทจำกัด

4.3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-211

ตารางที่ 4-211 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	-0.85	0.40
ด้านคุณภาพสินค้า	-1.17	0.24
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	-1.56	0.12
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	0.18	0.86
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	0.10	0.92
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	1.62	0.11
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	-1.01	0.31
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	-1.28	0.20

ตารางที่ 4-211 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	0.77	0.44
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	-1.01	0.31
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	-3.66	0.00*
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	-0.19	0.85
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	-0.17	0.86
ด้านค่าจ้างแรงงาน	0.27	0.79
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	-0.73	0.46
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	1.09	0.28
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	-1.54	0.13
ด้านต้นทุนในการผลิต	0.50	0.61
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	1.74	0.08
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	-1.75	0.08
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	-1.04	0.30
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	1.96	0.05*
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	-0.36	0.72

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-211 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย และด้านการทุจริตภายในองค์กร

4.3.4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-212

ตารางที่ 4-212 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.63	0.74	-3.66	0.00*
ขนาดกลาง	89	3.93	0.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-212 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-213

ตารางที่ 4-213 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.80	0.79	1.96	0.05*
ขนาดกลาง	89	3.62	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-213 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็กให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร มากกว่าธุรกิจขนาดกลาง

4.3.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-214

ตารางที่ 4-214 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	0.62	0.54
ด้านราคาวัตถุดิบ	0.52	0.60
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	-0.19	0.85
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	-0.25	0.80
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	0.05	0.96
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	1.75	0.08
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	0.16	0.87
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	0.79	0.43
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	0.51	0.61
ด้านราคาน้ำมัน	0.70	0.49
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	0.45	0.65
ด้านนโยบายของรัฐ	-0.13	0.90
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	-0.41	0.68
ด้านอัตราภาษี	0.81	0.42
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	-0.14	0.89
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	-0.35	0.73
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	-0.40	0.69

ตารางที่ 4-214 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	1.11	0.27
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.69	0.49
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	-0.70	0.48

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-214 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-215

ตารางที่ 4-215 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	-2.35	0.02*
ด้านราคาวัตถุดิบ	-2.27	0.02*
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	0.91	0.36
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	-1.33	0.19
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	1.75	0.08
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	-1.98	0.05*
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	0.26	0.79
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	-3.15	0.00*
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	-2.01	0.05*

ตารางที่ 4-215 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	t-Value	P-Value
ด้านราคาน้ำมัน	-0.80	0.43
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	-1.57	0.12
ด้านนโยบายของรัฐ	-3.41	0.00*
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	-0.70	0.49
ด้านอัตราภาษี	0.03	0.98
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	-0.81	0.42
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	-2.78	0.01*
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	-2.16	0.03*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	-0.50	0.62
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.70	0.48
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	-1.44	0.15

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-215 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านนโยบายของรัฐ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ และด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์

4.3.6.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-216

ตารางที่ 4-216 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.63	0.66	-2.27	0.02*
ขนาดกลาง	89	3.78	0.49		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-216 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาวัตถุดิบ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-217

ตารางที่ 4-217 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.64	0.90	-1.98	0.05*
ขนาดกลาง	89	3.85	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-217 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-218

ตารางที่ 4-218 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.09	0.77	-3.15	0.00*
ขนาดกลาง	89	3.38	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-218 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-219

ตารางที่ 4-219 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.04	0.80	-2.01	0.05*
ขนาดกลาง	89	3.25	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-219 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-220

ตารางที่ 4-220 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.39	0.81	-3.41	0.00*
ขนาดกลาง	89	3.70	0.71		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-220 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-221

ตารางที่ 4-221 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	272	3.38	0.79	-2.78	0.01*
ขนาดกลาง	89	3.60	0.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-221 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.6.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-222

ตารางที่ 4-222 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทาง ธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน(N)	$\overline{X}$	S.D.	t-Value	P-Value
ขนาดเล็ก	270	3.66	0.89	-2.16	0.03*
ขนาดกลาง	89	3.89	0.83		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-222 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดกลางให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์มากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

4.3.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-223

ตารางที่ 4-223 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	1.06	0.35
ปัจจัยภายใน	1.90	0.15
ปัจจัยภายนอก	4.25	0.01*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-223 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายนอก จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.7.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-224

ตารางที่ 4-224 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.41	3.50	3.35
ต่ำกว่า 10 ปี	3.41	-	0.09	0.06
10 ปี-15 ปี	3.50		-	0.15*
15 ปีขึ้นไป	3.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-224 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-225

ตารางที่ 4-225 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	3.29	0.00*
ปัจจัยภายใน	3.15	0.00*
ปัจจัยภายนอก	4.91	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-225 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.8.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-226

ตารางที่ 4-226 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.66	3.51	3.46	3.60	3.52	3.45	3.46	3.42	3.51
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.66	-	0.15	0.20	0.06	0.14	0.21	0.20	0.24*	0.15
กลุ่มยานยนต์	3.51		-	0.05	0.09	0.01	0.06	0.05	0.09	0.00
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.46			-	0.14	0.06	0.01	0.00	0.04	0.05
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.60				-	0.08	0.15	0.14	0.18	0.09
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.52					-	0.07	0.06	0.10	0.01
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.45						-	0.01	0.03	0.06
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.46							-	0.04	0.05
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.42								-	0.09
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.51									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-226 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจให้ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวมมากกว่ากลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.8.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-225 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.8.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-227

ตารางที่ 4-227 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.63	3.42	3.51	3.57	3.55	3.39	3.30	3.26	3.43
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.63	-	0.21	0.12	0.06	0.08	0.24	0.33*	0.37*	0.20
กลุ่มยานยนต์	3.42		-	0.09	0.15	0.13	0.03	0.12	0.16	0.01
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.51			-	0.06	0.04	0.12	0.21	0.25	0.08
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.57				-	0.02	0.18	0.27	0.31*	0.14
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.55					-	0.16	0.25	0.29	0.12
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.39						-	0.09	0.13	0.04
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.30							-	0.04	0.13
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.26								-	0.17
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.43									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-227 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภคและกลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายนอก มากกว่ากลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-228

ตารางที่ 4-228 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	1.90	0.15
ด้านคุณภาพสินค้า	0.00	1.00
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	4.05	0.02*
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต๊อก	0.59	0.55
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	3.34	0.04*
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	4.94	0.01*
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	5.24	0.01*
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	0.10	0.90
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	5.06	0.01*
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	0.88	0.42
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	3.31	0.04*
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	8.43	0.00*
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	2.53	0.08
ด้านค่าจ้างแรงงาน	1.93	0.15
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	0.11	0.89

ตารางที่ 4-228 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	5.74	0.00*
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	5.46	0.00*
ด้านต้นทุนในการผลิต	2.97	0.05*
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	7.25	0.00*
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	1.78	0.17
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	0.02	0.98
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	7.08	0.00*
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	2.56	0.08

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-228 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 รายการ ได้แก่ ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขายด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต ด้านต้นทุนในการผลิต ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ และด้านการทุจริตภายในองค์กร จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.9.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-229

ตารางที่ 4-229 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.92	4.00	4.19
ต่ำกว่า 10 ปี	3.92	-	0.08	0.27*
10 ปี-15 ปี	4.00		-	0.19
15 ปีขึ้นไป	4.19			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-229 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี

4.3.9.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-228 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-230

ตารางที่ 4-230 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.84	3.67	3.95
ต่ำกว่า 10 ปี	3.84	-	0.17	0.11
10 ปี-15 ปี	3.67		-	0.28*
15 ปีขึ้นไป	3.95			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-230 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-231

ตารางที่ 4-231 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.31	3.43	3.10
ต่ำกว่า 10 ปี	3.31	-	0.12	0.21
10 ปี-15 ปี	3.43		-	0.33*
15 ปีขึ้นไป	3.10			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-231 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.9.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-232

ตารางที่ 4-232 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.40	3.43	3.68
ต่ำกว่า 10 ปี	3.40	-	0.03	0.28*
10 ปี-15 ปี	3.43		-	0.25*
15 ปีขึ้นไป	3.68			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-232 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-228 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-233

ตารางที่ 4-233 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.38	3.46	3.79
ต่ำกว่า 10 ปี	3.38	-	0.08	0.41*
10 ปี-15 ปี	3.46		-	0.33*
15 ปีขึ้นไป	3.79			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-233 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-234

ตารางที่ 4-234 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.56	3.42	3.81
ต่ำกว่า 10 ปี	3.56	-	0.14	0.25
10 ปี-15 ปี	3.42		-	0.39*
15 ปีขึ้นไป	3.81			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-234 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ10 ปี-15 ปี

4.3.9.9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-235

ตารางที่ 4-235 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.43	3.49	3.71
ต่ำกว่า 10 ปี	3.43	-	0.06	0.28*
10 ปี-15 ปี	3.49		-	0.22*
15 ปีขึ้นไป	3.71			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-235 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-228 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-236

ตารางที่ 4-236 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.92	3.69	4.05
ต่ำกว่า 10 ปี	3.92	-	0.23*	0.13
10 ปี-15 ปี	3.69		-	0.36*
15 ปีขึ้นไป	4.05			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-236 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี

4.3.9.12 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-237

ตารางที่ 4-237 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.91	3.68	3.52
ต่ำกว่า 10 ปี	3.91	-	0.23*	0.39*
10 ปี-15 ปี	3.68		-	0.16
15 ปีขึ้นไป	3.52			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-237 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร มากกว่าธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจปรากฏผลดังตารางที่ 4-238

ตารางที่ 4-238 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	3.15	0.00*
ด้านคุณภาพสินค้า	4.51	0.00*
ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า	7.31	0.00*
ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	3.60	0.00*
ด้านมีผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย	1.31	0.24
ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า	6.83	0.00*
ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์	2.89	0.00*
ด้านสถานที่ตั้งธุรกิจ	0.38	0.93
ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า	2.81	0.00*
ด้านระบบการขนส่งสินค้า	3.73	0.00*
ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย	9.08	0.00*
ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี	3.02	0.00*
ด้านการเข้าออกของแรงงาน	6.37	0.00*
ด้านค่าจ้างแรงงาน	4.63	0.00*
ด้านแรงงานช่างฝีมือ	2.02	0.04*
ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ	3.93	0.00*
ด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.97	0.46
ด้านต้นทุนในการผลิต	1.26	0.26
ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ	5.46	0.00*
ด้านการชำระคืนสินเชื่อ	1.55	0.14
ด้านเงินลงทุนในธุรกิจ	0.63	0.75
ด้านการทุจริตภายในองค์กร	5.27	0.00*
ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร	4.52	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-238 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 16 รายการ ได้แก่ ด้านคุณภาพสินค้า ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า ด้านระบบการขนส่งสินค้า ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านการเข้าออกของแรงงาน ด้านค่าจ้างแรงงาน ด้านแรงงานช่างฝีมือ ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ ด้านการทุจริตภายในองค์กร และด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.10.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-239

ตารางที่ 4-239 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		4.34	3.76	3.76	4.07	3.81	3.60	3.92	3.83	3.90
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	4.34	-	0.58*	0.58	0.27	0.53	0.74*	0.42	0.51	0.44
กลุ่มยานยนต์	3.76		-	0.00	0.31	0.05	0.16	0.16	0.07	0.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.76			-	0.31	0.05	0.16	0.16	0.07	0.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	4.07				-	0.26	0.47	0.15	0.24	0.17
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.81					-	0.21	0.11	0.02	0.09
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.60						-	0.32	0.23	0.30
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.92							-	0.09	0.02
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.83								-	0.07
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.90									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-239 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านคุณภาพสินค้า มากกว่า กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มกิจการค้าขาย

4.3.10.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-240

ตารางที่ 4-240 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		4.16	3.67	3.70	3.95	3.97	3.87	4.02	4.21	4.57
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	4.16	-	0.49	0.46	0.21	0.19	0.29	0.14	0.05	0.41
กลุ่มยานยนต์	3.67		-	0.03	0.28	0.30	0.20	0.35	0.54*	0.90*
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.70			-	0.25	0.27	0.17	0.32	0.51	0.87*
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.95				-	0.02	0.08	0.07	0.26	0.62*
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.97					-	0.10	0.05	0.24	0.60*
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.87						-	0.15	0.34	0.70*
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.02							-	0.19	0.55
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.21								-	0.36
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	4.57									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-240 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า มากกว่า กลุ่มยานยนต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ และกลุ่มกิจการค้าขาย กลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสินค้า มากกว่ากลุ่มยานยนต์

4.3.10.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านปริมาณผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-241

ตารางที่ 4-241 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\overline{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.97	3.71	3.42	3.80	3.38	3.89	4.02	4.13	3.63
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.97	-	0.26	0.55	0.17	0.59	0.08	0.05	0.16	0.34
กลุ่มยานยนต์	3.71		-	0.29	0.09	0.33	0.18	0.31	0.42	0.08
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.42			-	0.38	0.04	0.47	0.60*	0.71*	0.21
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.80				-	0.42	0.09	0.22	0.33	0.17
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.38					-	0.51	0.64*	0.75*	0.25
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.89						-	0.13	0.24	0.26
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.02							-	0.11	0.39
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.13								-	0.50
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.63									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-241 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ให้ผลกำไรไม่คุ้มค่ามากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

4.3.10.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-242

ตารางที่ 4-242 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.50	3.62	3.27	3.41	3.35	3.31	3.15	3.06	3.23
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.50	-	0.12	0.23	0.09	0.15	0.19	0.35	0.44	0.27
กลุ่มยานยนต์	3.62		-	0.35	0.21	0.27	0.31	0.47	0.56*	0.39
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.27			-	0.14	0.08	0.04	0.12	0.21	0.04
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.41				-	0.06	0.10	0.26	0.35	0.18
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.35					-	0.04	0.20	0.29	0.12
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.31						-	0.16	0.25	0.08
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.15							-	0.09	0.08
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.06								-	0.17
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.23									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-242 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านลูกค้าค้างชำระค่าผลิตภัณฑ์ มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.10.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าไม่ถึงกลุ่มลูกค้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านระบบการขนส่งสินค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านระบบการขนส่งสินค้า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบการขนส่งสินค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-243

ตารางที่ 4-243 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.66	3.82	3.88	3.59	4.11	3.64	3.40	3.26	4.30
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.66	-	0.16	0.22	0.07	0.45	0.02	0.26	0.40	0.64
กลุ่มยานยนต์	3.82		-	0.06	0.23	0.29	0.18	0.42	0.56*	0.48
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.88			-	0.29	0.23	0.24	0.48	0.62*	0.42
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.59				-	0.52	0.05	0.19	0.33	0.71*
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	4.11					-	0.47	0.71*	0.85*	0.19
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.64						-	0.24	0.38	0.66*
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.40							-	0.14	0.90*
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.26								-	1.04*
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	4.30									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-243 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มกิจการค้าขาย กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มยานยนต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภค

4.3.10.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานขาดทักษะด้านเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.10 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-244

ตารางที่ 4-244 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.53	3.78	3.24	3.57	3.46	3.09	3.31	2.89	3.60
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.53	-	0.25	0.29	0.04	0.07	0.44	0.22	0.64	0.07
กลุ่มยานยนต์	3.78		-	0.54	0.21	0.32	0.69*	0.47	0.89*	0.18
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.24			-	0.33	0.22	0.15	0.07	0.35	0.36
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.57				-	0.11	0.48	0.26	0.68*	0.03
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.46					-	0.37	0.15	0.57	0.14
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.09						-	0.22	0.20	0.51
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.31							-	0.42	0.29
กลุ่มสินค้าบริโภค	2.89								-	0.71*
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.60									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-244 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ กลุ่มยานยนต์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการเข้าออกของแรงงาน มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการเข้าออกของแรงงาน มากกว่า กลุ่มกิจการค้าขาย

4.3.10.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-245

ตารางที่ 4-245 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.63	3.16	3.30	3.59	3.41	3.18	3.06	2.89	3.40
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.63	-	0.47	0.33	0.04	0.22	0.45	0.57	0.74*	0.23
กลุ่มยานยนต์	3.16		-	0.14	0.43	0.25	0.02	0.10	0.27	0.24
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.30			-	0.29	0.11	0.12	0.24	0.41	0.10
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.59				-	0.18	0.41	0.53	0.70*	0.19
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.41					-	0.23	0.35	0.52	0.01
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.18						-	0.12	0.29	0.22
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.06							-	0.17	0.34
กลุ่มสินค้าบริโภค	2.89								-	0.51
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.40									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-245 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านค่าจ้างแรงงาน มากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.10.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานช่างฝีมือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านแรงงานช่างฝีมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-238 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดเทคโนโลยีในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10.14 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-246

ตารางที่ 4-246 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.94	4.02	3.52	3.75	3.54	3.91	3.96	4.23	3.57
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.94	-	0.08	0.42	0.19	0.40	0.03	0.02	0.29	0.37
กลุ่มยานยนต์	4.02		-	0.50	0.27	0.48	0.11	0.06	0.21	0.45
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.52			-	0.23	0.02	0.39	0.44	0.71*	0.05
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.75				-	0.21	0.16	0.21	0.48	0.18
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.54					-	0.37	0.42	0.69*	0.03
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.91						-	0.05	0.32	0.34
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.96							-	0.27	0.39
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.23								-	0.66*
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.57									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-246 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการขาดสภาพคล่องทางธุรกิจ มากกว่า กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์

4.3.10.15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-247

ตารางที่ 4-247 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.53	3.96	3.36	3.82	3.51	3.47	4.04	4.04	3.87
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.53	-	0.43	0.17	0.29	0.02	0.06	0.51	0.51	0.34
กลุ่มยานยนต์	3.96		-	0.60	0.14	0.45	0.49	0.08	0.08	0.09
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.36			-	0.46	0.15	0.11	0.68*	0.68*	0.51
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.82				-	0.31	0.35	0.22	0.22	0.05
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.51					-	0.04	0.53	0.53	0.36
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.47						-	0.57	0.57	0.40
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.04							-	0.00	0.17
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.04								-	0.17
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.87									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-247 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการทุจริตภายในองค์กร มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

4.3.10.16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-248

ตารางที่ 4-248 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.94	3.87	3.55	3.86	3.62	3.78	4.17	4.19	3.73
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.94	-	0.07	0.39	0.08	0.32	0.16	0.23	0.25	0.21
กลุ่มยานยนต์	3.87		-	0.32	0.01	0.25	0.09	0.30	0.32	0.14
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.55			-	0.31	0.07	0.23	0.62*	0.64*	0.18
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.86				-	0.24	0.08	0.31	0.33	0.13
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.62					-	0.16	0.55	0.57	0.11
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.78						-	0.39	0.41	0.05
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.17							-	0.02	0.44
กลุ่มสินค้าบริโภค	4.19								-	0.46
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.73									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-248 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านการบริหารจัดการภายในองค์กร มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

4.3.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-249

ตารางที่ 4-249 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	4.25	0.01*
ด้านราคาวัตถุดิบ	1.25	0.29
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	2.72	0.07
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	1.10	0.33
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	3.15	0.04*
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	5.62	0.00*
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	2.71	0.07
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	4.85	0.01*
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	1.14	0.32
ด้านราคาน้ำมัน	5.33	0.01*
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	1.04	0.35
ด้านนโยบายของรัฐ	6.42	0.00*
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	5.08	0.01*
ด้านอัตราภาษี	2.04	0.13
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	3.51	0.03*

ตารางที่ 4-249 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	0.92	0.40
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	5.01	0.01*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	0.46	0.63
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.22	0.80
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	7.69	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-249 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 รายการ ได้แก่ ด้านอุปสงค์ของตลาด (ความต้องการของตลาด) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านราคาน้ำมัน ด้านนโยบายของรัฐ ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.11.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-249 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.11.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-250

ตารางที่ 4-250 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.73	3.80	3.37
ต่ำกว่า 10 ปี	3.73	-	0.07	0.36*
10 ปี-15 ปี	3.80		-	0.43*
15 ปีขึ้นไป	3.37			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-250 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-251

ตารางที่ 4-251 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.03	3.27	3.29
ต่ำกว่า 10 ปี	3.03	-	0.24*	0.26
10 ปี-15 ปี	3.27		-	0.02
15 ปีขึ้นไป	3.29			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-251 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี

4.3.11.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-252

ตารางที่ 4-252 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.38	3.54	3.10
ต่ำกว่า 10 ปี	3.38	-	0.16	0.28
10 ปี-15 ปี	3.54		-	0.44*
15 ปีขึ้นไป	3.10			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-252 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-253

ตารางที่ 4-253 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.46	3.60	3.17
ต่ำกว่า 10 ปี	3.46	-	0.14	0.29*
10 ปี-15 ปี	3.60		-	0.43*
15 ปีขึ้นไป	3.17			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-253 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-254

ตารางที่ 4-254 *แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา*

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.03	3.28	3.03
ต่ำกว่า 10 ปี	3.03	-	0.25*	0.00
10 ปี-15 ปี	3.28		-	0.25
15 ปีขึ้นไป	3.03			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-254 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ต่ำกว่า 10 ปี

4.3.11.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-255

ตารางที่ 4-255 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.08	3.25	2.94
ต่ำกว่า 10 ปี	3.08	-	0.17	0.14
10 ปี-15 ปี	3.25		-	0.31*
15 ปีขึ้นไป	2.94			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-255 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.8 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-256

ตารางที่ 4-256 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\overline{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.78	3.79	3.40
ต่ำกว่า 10 ปี	3.78	-	0.01	0.38*
10 ปี-15 ปี	3.79		-	0.39*
15 ปีขึ้นไป	3.40			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-256 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.11.9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-257

ตารางที่ 4-257 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10 ปี-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
		3.58	3.60	3.17
ต่ำกว่า 10 ปี	3.58	-	0.02	0.41*
10 ปี-15 ปี	3.60		-	0.43*
15 ปีขึ้นไป	3.17			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-257 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 10 ปี-15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มากกว่า ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป

4.3.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-258

ตารางที่ 4-258 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการ	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	4.91	0.00*
ด้านราคาวัตถุดิบ	1.12	0.35
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	0.95	0.48
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	2.07	0.04*
ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด)	4.22	0.00*
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	4.73	0.00*
ด้านอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน	0.87	0.54
ด้านเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน	1.37	0.21
ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	2.36	0.02*
ด้านราคาน้ำมัน	3.82	0.00*
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.66	0.00*
ด้านนโยบายของรัฐ	4.09	0.00*
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	1.37	0.21
ด้านอัตราภาษี	1.75	0.09
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ	2.24	0.02*
ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ	2.09	0.04*
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.20	0.00*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.02	0.00*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	2.85	0.00*
ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	5.66	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-258 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 รายการ ได้แก่ ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ด้านอุปสงค์ของตลาด(ความต้องการของตลาด) ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านราคาน้ำมัน ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ด้านนโยบายของรัฐ ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย และด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.12.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-259

ตารางที่ 4-259 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		4.09	3.62	3.48	4.00	3.81	4.04	4.00	3.89	3.93
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	4.09	-	0.47	0.61*	0.09	0.28	0.05	0.09	0.20	0.16
กลุ่มยานยนต์	3.62		-	0.14	0.38	0.19	0.42	0.38	0.27	0.31
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.48			-	0.52	0.33	0.56*	0.52	0.41	0.45
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	4.00				-	0.19	0.04	0.00	0.11	0.07
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.81					-	0.23	0.19	0.08	0.12
กลุ่มกิจการค้าขาย	4.04						-	0.04	0.15	0.11
กลุ่มสินค้าอุปโภค	4.00							-	0.11	0.07
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.89								-	0.04
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.93									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-259 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มกิจการค้าขาย และกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอุปสงค์ของตลาด มากกว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก

4.3.12.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-260

ตารางที่ 4-260 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.53	3.38	3.58	3.68	3.86	3.24	3.08	3.09	3.27
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.53	-	0.15	0.05	0.15	0.33	0.29	0.45	0.44	0.26
กลุ่มยานยนต์	3.38		-	0.20	0.30	0.48	0.14	0.30	0.29	0.11
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.58			-	0.10	0.28	0.34	0.50	0.49	0.31
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.68				-	0.18	0.44	0.60	0.59	0.41
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.86					-	0.62	0.78*	0.77*	0.59
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.24						-	0.16	0.15	0.03
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.08							-	0.01	0.19
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.09								-	0.18
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.27									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-260 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านราคาน้ำมัน มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภค และกลุ่มสินค้าบริโภค

4.3.12.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม

ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-261

ตารางที่ 4-261 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.63	3.53	3.79	3.48	3.81	3.36	3.13	3.17	3.57
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.63	-	0.10	0.16	0.15	0.18	0.27	0.50	0.46	0.06
กลุ่มยานยนต์	3.53		-	0.26	0.05	0.28	0.17	0.40	0.36	0.04
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.79			-	0.31	0.02	0.43	0.66	0.62	0.22
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.48				-	0.33	0.12	0.35	0.31	0.09
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.81					-	0.45	0.68*	0.64	0.24
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.36						-	0.23	0.19	0.21
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.13							-	0.04	0.44
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.17								-	0.40
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.57									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-261 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ มากกว่า กลุ่มสินค้าอุปโภค

4.3.12.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านจำนวนคู่แข่งขันทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-262

ตารางที่ 4-262 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.72	3.56	3.33	3.43	3.46	3.27	3.27	3.21	3.00
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.72	-	0.16	0.39	0.29	0.26	0.45	0.45	0.51	0.72*
กลุ่มยานยนต์	3.56		-	0.23	0.13	0.10	0.29	0.29	0.35	0.56
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.33			-	0.10	0.13	0.06	0.06	0.12	0.33
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.43				-	0.03	0.16	0.16	0.22	0.43
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.46					-	0.19	0.19	0.25	0.46
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.27						-	0.00	0.06	0.27
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.27							-	0.06	0.27
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.21								-	0.21
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.00									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-262 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ มากกว่า กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์

4.3.12.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ จากตารางที่ 4-258 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.12.13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-263

ตารางที่ 4-263 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประเภทของการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	กลุ่มยานยนต์	กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	กลุ่มกิจการค้าขาย	กลุ่มสินค้าอุปโภค	กลุ่มสินค้าบริโภค	กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์
		3.56	3.33	3.82	3.77	3.86	3.51	3.21	3.13	3.70
กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้	3.56	-	0.23	0.26	0.21	0.30	0.05	0.35	0.43	0.14
กลุ่มยานยนต์	3.33		-	0.49	0.44	0.53	0.18	0.12	0.20	0.37
กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก	3.82			-	0.05	0.04	0.31	0.61	0.69*	0.12
กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก	3.77				-	0.09	0.26	0.56	0.64*	0.07
กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์	3.86					-	0.35	0.65*	0.73*	0.16
กลุ่มกิจการค้าขาย	3.51						-	0.30	0.38	0.19
กลุ่มสินค้าอุปโภค	3.21							-	0.08	0.49
กลุ่มสินค้าบริโภค	3.13								-	0.57
กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์	3.70									-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-263 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ประเภทของการประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก และกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีมากกว่า กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มากกว่ากลุ่มสินค้าอุปโภค

4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา และด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ มีจำนวน 8 ข้อดังนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-264

ตารางที่ 4-264 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.28
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.95
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.10
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.08
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.43
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.48
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.13
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.17
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.08
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.79
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.16
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.85
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.17

ตารางที่ 4-264 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.74
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.42
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.14
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.41
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.20
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.59
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.60
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.39
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.39
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.46
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.29
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.06
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.21
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.87
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.68
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.81
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.69
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.03*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.22
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.43

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-264 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการได้แก่ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 1 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

4.4.1.1 ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ปรากฏผลตามตารางที่ 4-133 หน้าที่ 278 และภาพที่ 4-157 หน้าที่ 279

4.4.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-265

ตารางที่ 4-265 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.00*
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.00*
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.00*
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.17
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.00*
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.00*
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.03*

ตารางที่ 4-265 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.38
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.47
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.05*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.00*
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.86
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.64
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.60
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.02*
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.01*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.41
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.01*
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.00*
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.33
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.00*
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.01*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.17
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.02*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.69
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-265 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 23 รายการได้แก่ ต้องการพัฒนา

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 23 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

4.4.2.1 ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใดขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-42 หน้าที่ 123

4.4.2.2 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-25 หน้าที่ 133 และภาพที่ 4-49 หน้าที่ 134

4.4.2.3 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-56 หน้าที่ 146

4.4.2.4 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-39 หน้าที่ 156 และภาพที่ 4-63 หน้าที่ 157

4.4.2.5 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-70 หน้าที่ 168

4.4.2.6 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ปรากฏผลตามตารางที่ 4-50 หน้าที่ 173และภาพที่ 4-74 หน้าที่ 174

4.4.2.7 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-58 หน้าที่ 183 และภาพที่ 4-82 หน้าที่ 184

4.4.2.8 ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-65 หน้าที่ 195 และภาพที่ 4-89 หน้าที่ 196

4.4.2.9 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-69 และภาพที่ 4-93 หน้าที่ 200

4.4.2.10 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-73 และภาพที่ 4-97 หน้าที่ 205

4.4.2.11 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-81 หน้าที่ 215 และภาพที่ 4-105 หน้าที่ 216

4.4.2.12 เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-266

ตารางที่ 4-266 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	157	57.72	60	67.42	0.05*
คอมพิวเตอร์	18	6.62	9	10.11	
การซ่อมบำรุง	50	18.38	9	10.11	
การบรรจุ-ขนส่ง	47	17.28	10	11.24	
อื่นๆ	0	0.00	1	1.12	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-266 พบว่า เทคโนโลยีด้านที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็กต้องการเทคโนโลยี ด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.72 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการเทคโนโลยี ด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.42

4.4.2.13 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-267

ตารางที่ 4-267 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	60	22.14	15	17.05	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	150	55.35	36	40.90	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	22	8.12	1	1.14	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	39	14.39	35	39.77	
อื่นๆ	0	0.00	1	1.14	
รวม	271	100.00	88	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-267 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.35 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.90

4.4.2.14 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-268

ตารางที่ 4-268 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	92	33.82	15	16.85	0.02*
ด้านแรงงาน	154	56.62	64	71.91	
ด้านพลังงาน	25	9.19	10	11.24	
อื่นๆ	1	0.37	0	0.00	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-268 พบว่า ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็กต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.62 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.91

4.4.2.15 แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-269

ตารางที่ 4-269 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	141	51.84	63	70.79	0.01*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	99	36.40	22	24.72	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	29	10.66	3	3.37	
อื่นๆ	3	1.10	1	1.12	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-269 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.84 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.79

4.4.2.16 ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-99 และภาพที่ 4-123 หน้าที่ 236

4.4.2.17 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-106 หน้าที่ 245 และภาพที่ 4-130 หน้าที่ 246

4.4.2.18 ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-112 หน้าที่ 253 และภาพที่ 4-136 หน้าที่ 254

4.4.2.19 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความ

ต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-115 หน้าที่ 256 และภาพที่ 4-139 หน้าที่ 257

4.4.2.20 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-122 และภาพที่ 4-146 หน้าที่ 265

4.4.2.21 แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-126 และภาพที่ 4-150 หน้าที่ 269

4.4.2.22 ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-134 และภาพที่ 4-158 หน้าที่ 280

4.4.2.23 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กรขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-148 หน้าที่ 301 และภาพที่ 4-172 หน้าที่ 302

4.4.3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-270

ตารางที่ 4-270 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.05*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.07
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.12
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.10
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.00*
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.11
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.01*
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.05*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.00*
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.81
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.92
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.02*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.00*
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.14
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.23

ตารางที่ 4-270 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.06
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.00*
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.01*
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.02*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.01*
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.00*
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.00*
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.05*
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.00*
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.77
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.75
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-270 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 22 รายการได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือ

จากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 22 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

4.4.3.1 ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-19 หน้าที่ 124 และภาพที่ 4-43 หน้าที่ 125

4.4.3.2 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-47 หน้าที่ 169 และภาพที่ 4-71 หน้าที่ 170

4.4.3.3 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-51 และภาพที่ 4-75 หน้าที่ 175

4.4.3.4 วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-55 หน้าที่ 179 และภาพที่ 4-79 หน้าที่ 180

4.4.3.5 ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-66 และภาพที่ 4-90 หน้าที่ 197

4.4.3.6 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-70 และภาพที่ 4-94 หน้าที่ 201

4.4.3.7 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-74 หน้าที่ 206 และภาพที่ 4-98 หน้าที่ 207

4.4.3.8 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-82 และภาพที่ 4-106 หน้าที่ 217

4.4.3.9 เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-271

ตารางที่ 4-271 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	89	55.63	93	67.39	35	55.56	0.02*
คอมพิวเตอร์	10	6.25	7	5.07	10	15.87	
การซ่อมบำรุง	33	20.63	19	13.77	7	11.11	
การบรรจุ-ขนส่ง	28	17.49	19	13.77	10	15.87	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-271 พบว่า เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.63 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.39 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการเทคโนโลยี ด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

4.4.3.10 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4- 272

ตารางที่ 4-272 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	35	22.15	27	19.57	13	20.63	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	87	55.06	76	55.07	23	36.51	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	14	8.86	7	5.07	2	3.17	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	22	13.93	28	20.29	24	38.10	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59	
รวม	158	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-272 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.06 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.07 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10

4.4.3.11 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-273

ตารางที่ 4-273 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	50	31.25	24	17.39	33	52.38	0.00*
ด้านแรงงาน	94	58.75	102	73.91	22	34.92	
ด้านพลังงาน	15	9.38	12	8.70	8	12.70	
อื่นๆ	1	0.62	0	0.00	0	0.00	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-273 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.75 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.91 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการลดต้นทุนด้านวัตถุดิบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38

4.4.3.12 แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-274

ตารางที่ 4-274 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	83	51.88	97	70.29	24	38.10	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	53	33.13	34	24.64	34	53.97	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	20	12.50	7	5.07	5	7.93	
อื่นๆ	4	2.49	0	0.00	0	0.00	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-274 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.88 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10ปี-15 ปี ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.29 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.97

4.4.3.13 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-275

ตารางที่ 4-275 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	79	49.69	57	41.30	19	30.16	0.01*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	20	12.58	10	7.25	5	7.94	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	60	37.73	71	51.45	39	61.90	
รวม	159	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-275 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.69 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.45 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90

4.4.3.14 ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-100 และภาพที่ 4-124 หน้าที่ 237

4.4.3.15 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการ

ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4 - 107 และภาพที่ 4-131 หน้าที่ 247

4.4.3.16 ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-113 หน้าที่ 254 และภาพที่ 4-137 หน้าที่ 255

4.4.3.17 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-116 และภาพที่ 4-140 หน้าที่ 258

4.4.3.18 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-119 หน้าที่ 261 และภาพที่ 4-143 หน้าที่ 262

4.4.3.19 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านการป้องกัน

การทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-123 และภาพที่ 4-147 หน้าที่ 266

4.4.3.20 แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-127 หน้าที่ 270 และภาพที่ 4-151 หน้าที่ 271

4.4.3.21 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-131 และภาพที่ 4-155 หน้าที่ 276

4.4.3.22 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-149 และภาพที่ 4-173 หน้าที่ 303

4.4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-276

ตารางที่ 4-276 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	0.00*
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์	0.00*
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย	0.00*
วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า	0.00*
ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย	0.00*
ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย	0.00*
แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ	0.00*
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.00*
เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ	0.00*
ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด	0.00*
แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.00*
ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด	0.02*
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต	0.00*
ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด	0.01*

ตารางที่ 4-276 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ	0.01*
ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด	0.00*
จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินลงทุนในธุรกิจ	0.39
การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ	0.04*
แนวทางการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.06
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.11
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.00*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.14
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-276 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 29 รายการ ได้แก่ ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ต้องการเพิ่มสภาพ

คล่องด้วยวิธีใด ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 29 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

4.4.4.1 ต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-20 ถึง ตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-44 ถึง ภาพที่ 4-46 หน้าที่ 126 ถึงหน้าที่ 129

4.4.4.2 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-27 ถึง ตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-51 ถึงภาพที่ 4-53 หน้าที่ 137 ถึงหน้าที่ 142

4.4.4.3 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-34 ถึง ตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-58 ถึงภาพที่ 4-60 หน้าที่ 149 ถึงหน้าที่ 152

4.4.4.4 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-41 ถึง ตารางที่ 4-43และภาพที่ 4-65 ถึงภาพที่ 4-67 หน้าที่ 160 ถึงหน้าที่ 165

4.4.4.5 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-277 ถึง ตารางที่ 4-279

ตารางที่ 4-277 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านขนาด	2	6.25	2	4.44	0	0.00	0.00*
ด้านราคา	3	9.38	11	24.44	15	45.45	
ด้านรูปแบบ	17	53.13	11	24.44	11	33.33	
ด้านลักษณะการใช้งาน	10	31.24	21	46.68	7	21.22	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-277 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความหลากหลายด้านลักษณะการใช้งาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.68 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความหลากหลาย ด้านราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45

ตารางที่ 4-278 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านขนาด	3	6.81	1	2.70	1	2.23	0.00*
ด้านราคา	13	29.55	12	32.43	11	24.44	
ด้านรูปแบบ	15	34.09	5	13.51	22	48.89	
ด้านลักษณะการใช้งาน	13	29.55	19	51.36	11	24.44	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-278 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความหลากหลายด้านลักษณะการใช้งาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.36 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89

ตารางที่ 4-279 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านขนาด	3	6.25	3	6.38	0	0.00	0.00*
ด้านราคา	6	12.50	14	29.79	4	13.33	
ด้านรูปแบบ	36	75.00	24	51.06	3	10.00	
ด้านลักษณะการใช้งาน	3	6.25	6	12.77	23	76.67	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-279 พบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความหลากหลายด้านรูปแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.06 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความหลากหลายด้านลักษณะการใช้งาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67

4.4.4.6 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-280ถึง ตารางที่ 4-282

ตารางที่ 4-280 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11	34.38	6	13.33	2	6.06	0.00*
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3	9.38	4	8.89	6	18.18	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	18	56.24	35	77.78	25	75.76	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-280 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.24 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

77.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.76

ตารางที่ 4-281 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11	25.00	7	18.92	11	25.00	0.00*
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	3	6.82	6	16.22	7	15.91	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	30	68.18	24	64.86	26	59.09	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	44	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-281 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.18 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.86 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09

ตารางที่ 4-282 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	16	34.04	20	43.48	8	26.67	0.00*
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	12	25.53	15	32.61	2	6.67	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	40.43	10	21.74	20	66.67	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.17	0	0.00	
รวม	45	100.00	46	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-282 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.43 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.48 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

4.4.4.7 วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตารางที่ 4-283 ถึง ตารางที่ 4-285

ตารางที่ 4-283 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	26	81.25	35	77.78	28	84.85	0.00*
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	6	18.75	8	17.78	2	6.06	
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	0	0.00	2	4.44	3	9.09	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-283 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.85

ตารางที่ 4-284 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	31	70.45	26	70.27	14	31.11	0.00*
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	9	20.45	8	21.62	21	46.67	
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	4	9.10	3	8.11	10	22.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-284 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่ม

ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.27 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-285 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		P-Value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ปรับปรุงผลิตภัณฑ์	25	52.08	33	70.22	15	50.00	0.00*
ควบคุมปริมาณผลิตภัณฑ์ในตลาด	15	31.25	7	14.89	14	46.67	
ปรับปรุงรูปแบบบรรจุภัณฑ์	8	16.67	7	14.89	1	3.33	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-285 พบว่า วิธีการทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ราคา ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.08 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.22 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

4.4.4.8 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-286 ถึง ตารางที่ 4-288

ตารางที่ 4-286 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	15	46.88	14	31.11	3	9.09	0.00*
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	6	18.75	4	8.89	0	0.00	
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	15.62	0	0.00	6	18.18	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	18.75	27	60.00	24	72.73	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-286 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73

ตารางที่ 4-287 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	17	38.64	24	64.86	23	51.11	0.00*
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	0	0.00	2	5.41	5	11.11	
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	4	9.09	3	8.11	7	15.56	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	23	52.27	8	21.62	10	22.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-287 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.27 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.86 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.11

ตารางที่ 4-288 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	19	39.58	20	43.48	17	56.67	0.00*
กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์	4	8.34	3	6.52	0	0.00	
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	12.50	11	23.91	0	0.00	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	39.58	12	26.09	13	43.33	
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-288 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ผลการดำเนินงานคุ้มค่า ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.58 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.48 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.67

4.4.4.9 ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-289 ถึง ตารางที่ 4-291

ตารางที่ 4-289 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะในการขาย	15	46.88	10	22.22	29	87.88	0.00*
บุคลิกภาพ	2	6.25	4	8.89	0	0.00	
มนุษยสัมพันธ์	3	9.37	3	6.67	0	0.00	
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	6	18.75	27	60.00	4	12.12	
วาทศิลป์ในการขาย	6	18.75	1	2.22	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-289 พบว่า ความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-290 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะในการขาย	30	68.18	20	54.05	14	31.11	0.00*
บุคลิกภาพ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
มนุษยสัมพันธ์	0	0.00	0	0.00	4	8.89	
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	12	27.27	17	45.95	20	44.44	
วาทศิลป์ในการขาย	2	4.55	0	0.00	7	15.56	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-290 พบว่า ความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.18 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44

ตารางที่ 4-291 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะในการขาย	17	35.42	27	57.45	4	13.33	0.00*
บุคลิกภาพ	2	4.17	2	4.26	0	0.00	
มนุษยสัมพันธ์	12	25.00	9	19.15	0	0.00	
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	16	33.33	7	14.88	26	86.67	
วาทศิลป์ในการขาย	1	2.08	1	2.13	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-291 พบว่า ความต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.42 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะในการขาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.45 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.67

4.4.4.10 ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-292 ถึง ตารางที่ 4-294

ตารางที่ 4-292 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	84.38	35	77.78	29	87.88	0.00*
ปริญญาตรี	5	15.62	10	22.22	4	12.12	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-292 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.38 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-293 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	40	90.91	16	43.24	38	84.44	0.00*
ปริญญาตรี	4	9.09	21	56.76	7	15.56	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-293 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.91 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.44

ตารางที่ 4-294 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	39	81.25	39	82.98	0	0.00	0.00*
ปริญญาตรี	9	18.75	8	17.02	30	100.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-294 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.98 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.4.4.11 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-295 ถึง ตารางที่ 4-297

ตารางที่ 4-295 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	12	37.50	10	22.22	10	30.30	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	12	37.50	14	31.11	8	24.24	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	8	25.00	21	46.67	15	45.46	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-295 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ37.50 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.46

ตารางที่ 4-296 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	18	40.91	21	56.76	27	60.00	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	14	31.82	7	18.92	2	4.44	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	12	27.27	9	24.32	15	33.33	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.23	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-296 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ40.91 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ60.00

ตารางที่ 4-297 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน	28	58.33	33	70.21	10	33.33	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	14.58	5	10.64	5	16.67	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	12	25.00	9	19.15	15	50.00	
อื่นๆ	1	2.09	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-297 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพพนักงานขาย ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ58.33 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ70.21 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

4.4.4.12 แรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-298 ถึง ตารางที่ 4-300

ตารางที่ 4-298 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควบคุมเครื่องจักร	16	50.00	18	40.00	23	69.70	0.00*
วางแผนการผลิต	11	34.38	3	6.67	6	18.18	
ตรวจสอบคุณภาพ	4	12.50	4	8.89	4	12.12	
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	1	3.12	17	37.77	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	3	6.67	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-298 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70

ตารางที่ 4-299 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควบคุมเครื่องจักร	31	70.45	14	37.84	12	26.67	0.00*
วางแผนการผลิต	9	20.45	8	21.62	4	8.89	
ตรวจสอบคุณภาพ	2	4.55	6	16.22	25	55.56	
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	2	4.55	9	24.32	3	6.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	2.21	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-299 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.84 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแรงงานฝีมือด้านตรวจสอบคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

ตารางที่ 4-300 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแรงงานฝีมือด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควบคุมเครื่องจักร	24	50.00	20	42.55	22	73.33	0.00*
วางแผนการผลิต	9	18.75	11	23.40	2	6.67	
ตรวจสอบคุณภาพ	9	18.75	5	10.64	6	20.00	
ซ่อมบำรุงเครื่องจักร	6	12.50	10	21.28	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-300 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.55 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแรงงานฝีมือด้านควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33

4.4.4.13 จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-301 ถึง ตารางที่ 4-303

ตารางที่ 4-301 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 6 คน	2	6.25	1	2.22	0	0.00	0.00*
6-10 คน	9	28.13	6	13.33	10	30.30	
11-20 คน	15	46.88	16	35.56	13	39.40	
20 คนขึ้นไป	6	18.74	22	48.89	10	30.30	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-301 พบว่า จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.40

ตารางที่ 4-302 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 6 คน	0	0.00	3	8.11	11	24.44	0.00*
6-10 คน	3	6.82	2	5.41	12	26.67	
11-20 คน	16	36.36	21	56.76	15	33.33	
20 คนขึ้นไป	25	56.82	11	29.72	7	15.56	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-302 พบว่า จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจ

กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.82 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 4-303 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 6 คน	1	2.08	6	12.77	1	3.33	0.00*
6-10 คน	8	16.67	5	10.64	4	13.33	
11-20 คน	17	35.42	17	36.17	18	60.00	
20 คนขึ้นไป	22	45.83	19	40.42	7	23.34	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-303 พบว่า จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 20 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.42 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแรงงานฝีมือจำนวน 11-20 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

4.4.4.14 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-304 ถึง ตารางที่ 4-306

ตารางที่ 4-304 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	3	9.38	15	33.33	7	21.21	0.00*
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	9	28.13	15	33.33	17	51.52	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	20	62.49	15	33.33	9	27.27	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-304 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.49 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากันและธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

ตารางที่ 4-305 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	4	9.09	16	43.24	9	20.00	0.00*
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	16	36.36	9	24.32	18	40.00	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	23	52.27	12	32.44	18	40.00	
อื่นๆ	1	2.28	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-305 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.27 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.24 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน

ตารางที่ 4-306 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	7	14.58	8	17.02	16	53.33	0.00*
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	22	45.83	23	48.94	8	26.67	
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	19	39.59	16	34.04	6	20.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-306 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.94 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจาก สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

4.4.4.15 เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-307 ถึง ตารางที่ 4-309

ตารางที่ 4-307 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	21	65.63	22	48.89	31	93.94	0.00*
คอมพิวเตอร์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
การซ่อมบำรุง	1	3.13	22	48.89	2	6.06	
การบรรจุ-ขนส่ง	10	31.25	0	0.00	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.22	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-307 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.63 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักรและการซ่อมบำรุง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.94

ตารางที่ 4-308 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	38	86.36	19	51.35	11	24.44	0.00*
คอมพิวเตอร์	1	2.27	2	5.41	13	28.89	
การซ่อมบำรุง	3	6.82	14	37.84	6	13.33	
การบรรจุ-ขนส่ง	2	4.55	2	5.40	15	33.34	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-308 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.36 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.35 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเทคโนโลยีด้านการบรรจุ-ขนส่ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.34

ตารางที่ 4-309 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของเทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมเครื่องจักร	29	60.42	25	53.19	21	70.00	0.00*
คอมพิวเตอร์	0	0.00	7	14.89	4	13.33	
การซ่อมบำรุง	6	12.50	3	6.38	2	6.67	
การบรรจุ-ขนส่ง	13	27.08	12	25.54	3	10.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-309 พบว่า เทคโนโลยีด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.42 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.19 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเทคโนโลยีด้านการควบคุมเครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

4.4.4.16 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-310 ถึง ตารางที่ 4-312

ตารางที่ 4-310 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	4	12.50	3	6.67	11	33.33	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	59.38	32	71.11	19	57.58	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	12.50	2	4.44	3	9.09	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	5	15.62	7	15.56	0	0.00	
อื่น ๆ	0	0.00	1	2.22	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-310 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.38 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.11 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.58

ตารางที่ 4-311 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	4	9.09	8	21.62	9	20.00	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	31	70.45	21	56.76	24	53.33	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	5	11.37	2	5.41	2	4.44	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	4	9.09	6	16.21	10	22.23	
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-311 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.76 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-312 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	19	39.58	14	31.11	3	10.00	0.00*
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	50.00	14	31.11	2	6.67	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	2	4.17	3	6.67	0	0.00	
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	3	6.25	14	31.11	25	83.33	
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	45	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-312 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.11 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33

4.4.4.17 ต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-313 ถึง ตารางที่ 4-315

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ห้องสมุดงานวิจัย

ตารางที่ 4-313 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	19	59.38	12	26.67	3	9.09	0.00*
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	0	0.00	15	33.33	17	51.52	
แรงงานขาดทักษะ	13	40.62	18	40.00	13	39.39	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-313 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการลดการสูญเสียด้านวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.38 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการลดการสูญเสียด้านเครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

ตารางที่ 4-314 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	3	6.82	10	27.03	17	37.78	0.00*
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	19	43.18	7	18.92	11	24.44	
แรงงานขาดทักษะ	22	50.00	20	54.05	17	37.78	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-314 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการลดการสูญเสียด้านวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ และแรงงานขาดทักษะ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.78 เท่ากัน

ตารางที่ 4-315 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	15	31.25	15	31.91	3	10.00	0.00*
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	13	27.08	12	25.53	18	60.00	
แรงงานขาดทักษะ	20	41.67	20	42.56	9	30.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-315 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.67 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการลดการสูญเสียด้านแรงงานขาดทักษะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.56 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการลดการสูญเสียด้านเครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

4.4.4.18 แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-316 ถึง ตารางที่ 4-318

ตารางที่ 4-316 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมคุณภาพ	15	46.88	20	44.44	4	12.12	0.00*
พัฒนากระบวนการผลิต	12	37.50	20	44.44	23	69.70	
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	5	15.62	5	11.12	6	18.18	
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-316 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ และการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70

ตารางที่ 4-317 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมคุณภาพ	13	29.55	18	48.65	24	53.33	0.00*
พัฒนากระบวนการผลิต	22	50.00	9	24.32	14	31.11	
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	9	20.45	10	27.03	7	15.56	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-317 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.65 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขายต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-318 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การควบคุมคุณภาพ	18	37.50	20	42.55	26	86.67	0.00*
พัฒนากระบวนการผลิต	23	47.92	18	38.30	0	0.00	
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	7	14.58	8	17.02	4	13.33	
อื่น ๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-318 พบว่า แนวทางการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการพัฒนากระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.92 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.55 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแนวทางลดการสูญเสียด้วยการควบคุมคุณภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.67

4.4.4.19 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-319 ถึง ตารางที่ 4-321

ตารางที่ 4-319 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	11	34.38	25	55.56	16	48.48	0.00*
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน	17	53.13	13	28.89	15	45.45	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	12.49	7	15.55	2	6.07	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-319 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.48

ตารางที่ 4-320 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	24	54.55	23	62.16	16	35.56	0.00*
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน	16	36.36	13	35.14	21	46.67	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	9.09	1	2.70	8	17.77	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-320 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.55 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.16 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-321 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่ม สินค้าอุปโภค		กลุ่ม สินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์ การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	26	55.32	25	53.19	28	93.33	0.00*
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน	15	31.91	16	34.04	2	6.67	
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	6	12.77	6	12.77	0	0.00	
รวม	47	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-321 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.32 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.19 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33

4.4.4.20 ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านต้นทุนด้านใดใน

การผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-322 ถึง ตารางที่ 4-324

ตารางที่ 4-322 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	14	43.75	14	31.11	3	9.09	0.02*
ด้านแรงงาน	16	50.00	26	57.78	27	81.82	
ด้านพลังงาน	2	6.25	5	11.11	3	9.09	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-322 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.82

ตารางที่ 4-323 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	14	31.82	5	13.51	17	37.78	0.02*
ด้านแรงงาน	24	54.55	31	83.78	24	53.33	
ด้านพลังงาน	6	13.63	1	2.71	4	8.89	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-323 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.55 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.78 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-324 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านวัตถุดิบ	18	37.50	16	34.04	6	20.00	0.02*
ด้านแรงงาน	22	45.83	24	51.06	24	80.00	
ด้านพลังงาน	8	16.67	6	12.77	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.13	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-324 พบว่า ต้นทุนด้านใดในการผลิตที่ต้องการลด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.06 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการลดต้นทุนด้านแรงงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

4.4.4.21 แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-325 ถึง ตารางที่ 4-327

ตารางที่ 4-325 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	16	50.00	24	53.33	25	75.76	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	13	40.63	16	35.56	8	24.24	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	3	9.37	2	4.44	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	3	6.67	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-325 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.76

ตารางที่ 4-326 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	26	59.09	28	75.68	21	46.67	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	12	27.27	8	21.62	20	44.44	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	6	13.64	0	0.00	4	8.89	
อื่นๆ	0	0.00	1	2.70	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-326 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.68 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-327 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	21	43.75	19	40.43	24	80.00	0.00*
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	17	35.42	23	48.94	4	13.33	
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	10	20.83	5	10.63	2	6.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-327 พบว่า แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.94 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแนวทางลดต้นทุนโดยใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00

4.4.4.22 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-328 ถึง ตารางที่ 4-330

ตารางที่ 4-328 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	8	25.00	18	40.00	14	42.42	0.00*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	15.63	0	0.00	3	9.09	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	59.37	27	60.00	16	48.49	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-328 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.37 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.49

ตารางที่ 4-329 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	18	40.91	23	62.16	19	42.22	0.00*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	6	13.64	2	5.41	5	11.11	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	20	45.45	12	32.43	21	46.67	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-329 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการความช่วยเหลือจากกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.16 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4-330 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์	16	33.33	16	34.78	23	76.67	0.00*
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	5	10.42	9	19.57	0	0.00	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	56.25	21	45.65	7	23.33	
รวม	48	100.00	46	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-330 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านต้นทุนการผลิต ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.52 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.65 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการความช่วยเหลือจาก กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67

4.4.4.23 ต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มสภาพคล่องด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-101 ถึง ตารางที่ 4-103 และภาพที่ 4-125 ถึงภาพที่ 4-127 หน้าที่ 238 ถึงหน้าที่ 242

4.4.4.24 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-108 ถึง ตารางที่ 4-110 และภาพที่ 4-132 ถึงภาพที่ 4-134 หน้าที่ 248 ถึงหน้าที่ 252

4.4.4.25 ต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-331 ถึง ตารางที่ 4-333

ตารางที่ 4-331 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	14	43.75	29	64.44	31	93.94	0.00*
เงินทุนหมุนเวียน	18	56.25	16	35.56	2	6.06	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-331 พบว่า ความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการ เงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.44 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.94

ตารางที่ 4-332 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	31	70.45	34	91.89	17	37.78	0.00*
เงินทุนหมุนเวียน	13	29.55	3	8.11	28	62.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-332 พบว่า ความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.89 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.22

ตารางที่ 4-333 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใดกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

เงินลงทุนที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	14	29.17	10	21.28	20	66.67	0.00*
เงินทุนหมุนเวียน	34	70.83	37	78.72	10	33.33	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-333 พบว่า ความต้องการเงินลงทุนไปใช้ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.83 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเงินทุนหมุนเวียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.72 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

4.4.4.26 จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิก จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-334 ถึง ตารางที่ 4-336

ตารางที่ 4-334 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	17	53.13	15	33.33	11	33.33	0.00*
5-10 ล้านบาท	10	31.25	20	44.44	22	66.67	
10 ล้านบาทขึ้นไป	5	15.62	10	22.23	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-334 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตารางที่ 4-335 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	17	38.64	4	10.81	28	62.22	0.00*
5-10 ล้านบาท	25	56.82	29	78.38	16	35.56	
10 ล้านบาทขึ้นไป	2	4.54	4	10.81	1	2.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-335 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.82 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการวงเงิน 5-10 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.38 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.22

ตารางที่ 4-336 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของจำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	29	60.42	32	68.09	2	6.67	0.00*
5-10 ล้านบาท	16	33.33	10	21.28	10	33.33	
10 ล้านบาทขึ้นไป	3	6.25	5	10.63	18	60.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-336 พบว่า จำนวนวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.42 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการวงเงิน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.09 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการวงเงิน 10 ล้านบาทขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

4.4.4.27 การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-337 ถึง ตารางที่ 4-339

ตารางที่ 4-337 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการผลิต	4	12.50	7	15.56	2	6.06	0.04*
ด้านการตลาด	4	12.50	8	17.78	5	15.15	
ด้านการเงิน	24	75.00	30	66.66	26	78.79	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-337 พบว่า การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.79

ตารางที่ 4-338 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการผลิต	2	4.55	1	2.70	0	0.00	0.04*
ด้านการตลาด	2	4.55	3	8.11	4	8.89	
ด้านการเงิน	40	90.90	33	89.19	41	91.11	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-338 พบว่า การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.90 ธุรกิจ

กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ89.19 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.11

ตารางที่ 4-339 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของการป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ด้านที่ต้องการป้องกันการทุจริต	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่ม สินค้าอุปโภค		กลุ่ม สินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์ การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านการผลิต	5	10.42	8	17.02	1	3.33	0.04*
ด้านการตลาด	3	6.25	3	6.38	6	20.00	
ด้านการเงิน	40	83.33	36	76.60	23	76.67	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-339 พบว่า การป้องกันการทุจริตด้านใดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.60 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการป้องกัน ด้านการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67

4.4.4.28 ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-136 ถึง ตารางที่ 138 และภาพที่ 4-160 ถึงภาพที่ 4-162 หน้าที่ 283 ถึงหน้าที่ 287

4.4.4.29 ความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร กับสถานภาพทางธุรกิจ

อุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-150 ถึง ตารางที่ 4-152 และภาพที่ 4-174 ถึงภาพที่ 4-176 หน้าที่ 305 ถึงหน้าที่ 309

4.4.5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-340

ตารางที่ 4-340 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.36
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.13
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	1.00
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.21
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.39
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.72
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.71
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.27
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.16
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-340 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการได้แก่ ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 1 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

4.4.5.1 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-341

ตารางที่ 4-341 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ				P-Value
	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	26	25.24	36	13.95	0.02*
ผู้เชี่ยวชาญ	12	11.65	38	14.73	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	62	60.19	155	60.08	
การฝึกอบรม	3	2.92	28	10.85	
อื่น ๆ	0	0.00	1	0.39	
รวม	103	100.00	258	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-341 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจจดทะเบียนแบบห้างหุ้นส่วน ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.19 ส่วนธุรกิจจดทะเบียนแบบบริษัทจำกัด ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.08

4.4.6 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-342

ตารางที่ 4-342 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.19
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.07
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	0.09
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.08
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.01*
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.96
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.14
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.00*
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.05*
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.04*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-342 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการได้แก่ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 4 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

4.4.6.1 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทาง

การดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-184 และภาพที่ 4-220 หน้าที่ 384

4.4.6.2 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-195 และภาพที่ 4-231 หน้าที่ 397

4.4.6.3 ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-198 หน้าที่ 400 และภาพที่ 4-234 หน้าที่ 401

4.4.6.4 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-343

ตารางที่ 4-343 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ขนาดของธุรกิจ				P-Value
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	55	20.22	7	7.87	0.04*
ผู้เชี่ยวชาญ	39	14.34	11	12.36	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	152	55.88	65	73.03	
การฝึกอบรม	25	9.19	6	6.74	
อื่น ๆ	1	0.37	0	0.00	
รวม	272	100.00	89	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-343 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจขนาดเล็ก ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.88 ส่วนธุรกิจขนาดกลาง ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.03

4.4.7 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-344

ตารางที่ 4-344 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.22
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.34
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	0.24
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.65
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.03*

ตารางที่ 4-344 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.39
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.46
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.02*
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.01*
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-344 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการได้แก่ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 4 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

4.4.7.1 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-345

ตารางที่ 4-345 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	50	31.25	50	36.23	23	36.51	0.03*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	51	31.88	27	19.57	22	34.92	
ปรับโครงสร้างราคา	59	36.87	61	44.20	17	26.98	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	1.59	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-345 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการ ปรับโครงสร้างราคามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.87 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.20 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการ รักษายอดคำสั่งซื้อ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.51

4.4.7.2 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-346

ตารางที่ 4-346 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	23	14.38	25	18.38	17	26.98	0.02*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	111	69.38	97	71.32	32	50.79	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	26	16.24	14	10.30	14	22.23	
รวม	160	100.00	136	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-346 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.38 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.32 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.79

4.4.7.3 ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-347

ตารางที่ 4-347 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	91	56.88	75	54.35	37	58.73	0.01*
ด้านการออกแบบ	31	19.38	26	18.84	12	19.05	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	32	20.00	37	26.81	8	12.70	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	6	3.74	0	0.00	6	9.52	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-347 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.88 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี-15 ปี ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.38 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.73

4.4.7.4 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลตามตารางที่ 4-348

ตารางที่ 4-348 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา						P-Value
	ต่ำกว่า 10 ปี		10ปี-15ปี		15ปีขึ้นไป		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	29	18.13	15	10.87	18	28.57	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	22	13.75	13	9.42	15	23.81	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	87	54.38	106	76.81	24	38.10	
การฝึกอบรม	21	13.13	4	2.90	6	9.52	
อื่นๆ	1	0.61	0	0.00	0	0.00	
รวม	160	100.00	138	100.00	63	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-348 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.38 ธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจมากกว่า10 ปี-15 ปี ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.81 และธุรกิจที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป ต้องการ เครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10

4.4.8 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-349

ตารางที่ 4-349 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกเฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง	0.01*
แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ	0.04*
ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด	0.00*
แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ	0.01*
แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	0.00*
ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด	0.00*
ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น	0.02*
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	0.00*
ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด	0.00*
ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-349 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 10 รายการได้แก่ แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด และต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยขอเสนอความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำนวน 10 รายการ ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

4.4.8.1 แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-350 ถึง ตารางที่ 4-352

ตารางที่ 4-350 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	28	87.50	33	73.33	28	84.85	0.01*
หาพันธมิตรทางการค้า	1	3.13	7	15.56	5	15.15	
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	3	9.37	1	2.22	0	0.00	
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	0	0.00	4	8.89	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-350 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.50 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.85

ตารางที่ 4-351 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	26	59.09	29	78.38	28	62.22	0.01*
หาพันธมิตรทางการค้า	13	29.55	7	18.92	12	26.67	
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	3	6.82	1	2.70	2	4.44	
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	2	4.54	0	0.00	3	6.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-351 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.38 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.22

ตารางที่ 4-352 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลงกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบให้ได้ราคาถูกลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ติดต่อผู้ผลิตโดยตรง	33	68.75	25	53.19	22	73.33	0.01*
หาพันธมิตรทางการค้า	9	18.75	12	25.53	8	26.67	
ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพใกล้เคียง	3	6.25	7	14.89	0	0.00	
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	3	6.25	1	2.13	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	2	4.26	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-352 พบว่า แนวทางที่ต้องการให้จัดซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.75 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.19 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการติดต่อผู้ผลิตโดยตรง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33

4.4.8.2 แนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-165 ถึง ตารางที่ 4-167 และภาพที่ 4-201 ถึง ภาพที่ 4-203 หน้าที่ 359 ถึงหน้าที่ 362

4.4.8.3 ต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านความต้องการเพิ่มความต้องการของตลาดใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-172 ถึง ตารางที่ 4-174 และภาพที่ 4-208 ถึงภาพที่ 4-210 หน้าที่ 367 ถึงหน้าที่ 370

4.4.8.4 แนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหา ด้านแนวทางการเพิ่มความต้องการของตลาดที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4-179 ถึง ตารางที่ 4-181 และภาพที่ 4-215 ถึงภาพที่ 4-217 หน้าที่ 376 ถึงหน้าที่ 381

4.4.8.5 แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-353 ถึง ตารางที่ 4-355

ตารางที่ 4-353 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	5	15.63	13	28.89	11	33.33	0.00*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	15	46.88	10	22.22	5	15.15	
ปรับโครงสร้างราคา	12	37.49	22	48.89	17	51.52	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-353 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการ ลดต้นทุนของธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.52

ตารางที่ 4-354 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	15	34.09	15	40.54	24	53.33	0.00*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	10	22.73	2	5.41	9	20.00	
ปรับโครงสร้างราคา	19	43.18	20	54.05	12	26.67	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-354 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.18 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการ ปรับโครงสร้างราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.05 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการ รักษายอดคำสั่งซื้อ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-355 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของแนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รักษายอดคำสั่งซื้อ	9	18.75	15	31.91	16	53.33	0.00*
ลดต้นทุนของธุรกิจ	23	47.92	20	42.55	6	20.00	
ปรับโครงสร้างราคา	15	31.25	12	25.54	8	26.67	
อื่นๆ	1	2.08	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-355 พบว่า แนวทางการดำเนินธุรกิจในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการ ลดต้นทุนของธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.92 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการ ลดต้นทุนของธุรกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.55 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการ รักษายอดคำสั่งซื้อ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

4.4.8.6 ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-356 ถึง ตารางที่ 4-358

ตารางที่ 4-356 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	11	34.38	9	20.00	2	6.06	0.00*
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	10	31.24	19	42.22	20	60.61	
การเมือง	11	34.38	17	37.78	11	33.33	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-356 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุนและการเมือง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.38 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการแก้ไขปัญหา นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.22 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการแก้ไขปัญหา นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.61

ตารางที่ 4-357 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	16	36.36	9	24.32	9	20.00	0.00*
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	14	31.82	16	43.24	12	26.67	
การเมือง	14	31.82	12	32.44	24	53.33	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-357 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการแก้ไขปัญหา นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.24 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการแก้ไขปัญหา การเมือง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-358 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความเชื่อมั่นของนักลงทุน	25	52.08	18	38.30	14	46.66	0.00*
นโยบายของรัฐขาดความต่อเนื่อง	12	25.00	11	23.40	8	26.67	
การเมือง	11	22.92	18	38.30	8	26.67	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-358 พบว่า ปัญหาจากการขาดเสถียรภาพของรัฐบาลที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.08 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และการเมือง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.30 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแก้ไขปัญหา ความเชื่อมั่นของนักลงทุน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.66

4.4.8.7 ต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-359ถึง ตารางที่ 4-361

ตารางที่ 4-359 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	6	18.75	5	11.11	5	15.15	0.02*
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	15	46.88	18	40.00	5	15.15	
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	11	34.37	22	48.89	23	69.70	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-359 พบว่า ความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการแบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.89 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.70

ตารางที่ 4-360 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	6	13.64	6	16.22	8	17.78	0.02*
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	12	27.27	14	37.84	14	31.11	
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	26	59.09	17	45.94	23	51.11	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-360 พบว่า ความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.94 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.11

ตารางที่ 4-361 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

แนวทางที่ต้องการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทำงานเร็วขึ้น	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	16	33.33	9	19.15	7	23.33	0.02*
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	16	33.33	10	21.28	13	43.33	
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	16	33.34	28	59.57	9	30.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	1	3.34	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-361 พบว่า ความต้องการแนวทางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการทำงานที่เร็วขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการจัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนและลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.57 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการแบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.33

4.4.8.8 วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-362 ถึง ตารางที่ 4-364

ตารางที่ 4-362 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	11	34.38	10	22.22	0	0.00	0.00*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	17	53.13	26	57.78	29	87.88	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	4	12.49	9	20.00	4	12.12	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-362 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.13ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.78 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-363 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการกับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	8	18.18	6	16.22	8	17.78	0.00*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	32	72.73	25	67.56	25	55.56	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	4	9.09	6	16.22	12	26.66	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-363 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

72.73 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.56 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

ตารางที่ 4-364 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จดสิทธิบัตร	6	12.50	14	29.79	2	7.14	0.00*
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	31	64.58	29	61.70	26	92.86	
มีบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	11	22.92	4	8.51	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	28	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-364 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.58 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.70 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.86

4.4.8.9 ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-365 ถึง ตารางที่ 4-367

ตารางที่ 4-365 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	13	40.63	18	40.00	19	57.58	0.00*
ด้านการออกแบบ	15	46.88	4	8.89	0	0.00	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	4	12.49	18	40.00	14	42.42	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	0	0.00	5	11.11	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-365 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านการออกแบบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.88 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และด้านมาตรฐานในการรับรอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.58

ตารางที่ 4-366 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	28	63.64	24	64.86	24	53.33	0.00*
ด้านการออกแบบ	11	25.00	1	2.70	12	26.67	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	5	11.36	10	27.03	8	17.78	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	0	0.00	2	5.41	1	2.22	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-366 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.64 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.86 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 4-367 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	27	56.25	36	76.60	14	46.67	0.00*
ด้านการออกแบบ	18	37.50	5	10.64	3	10.00	
ด้านมาตรฐานในการรับรอง	2	4.17	3	6.38	13	43.33	
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	1	2.08	3	6.38	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-367 พบว่า ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ทางด้านใด ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.60 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการสร้างความแตกต่าง ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.67

4.4.8.10 ต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลตามตารางที่ 4-368 ถึง ตารางที่ 4-370

ตารางที่ 4-368 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้		กลุ่มยานยนต์		กลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	12	37.50	4	8.89	0	0.00	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	3	9.38	11	24.44	4	12.12	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	14	43.74	25	55.56	29	87.88	
การฝึกอบรม	3	9.38	5	11.11	0	0.00	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	32	100.00	45	100.00	33	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-368 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.74 ธุรกิจกลุ่มยานยนต์ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 และธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็ก ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88

ตารางที่ 4-369 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก		กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์		กลุ่มกิจการค้าขาย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	4	9.09	2	5.41	14	31.11	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	1	2.27	3	8.10	8	17.78	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	36	81.82	30	81.08	17	37.78	
การฝึกอบรม	3	6.82	2	5.41	6	13.33	
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
รวม	44	100.00	37	100.00	45	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-369 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.82 ธุรกิจกลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิคส์ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.08 และธุรกิจกลุ่มกิจการค้าขาย ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.78

ตารางที่ 4-370 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจ

การสนับสนุนที่ต้องการในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	ประเภทของการประกอบธุรกิจ						P-Value
	กลุ่มสินค้าอุปโภค		กลุ่มสินค้าบริโภค		กลุ่มอุปกรณ์การแพทย์		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เงินทุน	9	18.75	16	34.04	1	3.33	0.00*
ผู้เชี่ยวชาญ	7	14.58	6	12.77	7	23.34	
เครื่องมือ/เครื่องจักร	23	47.92	22	46.81	21	70.00	
การฝึกอบรม	8	16.67	3	6.38	1	3.33	
อื่นๆ	1	2.08	0	0.00	0	0.00	
รวม	48	100.00	47	100.00	30	100.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-370 พบว่า ความต้องการการสนับสนุนด้านใดในการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มสินค้าอุปโภค ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.92 ธุรกิจกลุ่มสินค้าบริโภค ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.81 และธุรกิจกลุ่มอุปกรณ์การแพทย์ ต้องการเครื่องมือ/เครื่องจักร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก อื่นๆที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นปัจจัยและความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการเลิกกิจการของธุรกิจอุตสาหกรรมจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก อื่นๆที่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

ลำดับที่	ปัจจัย	ความต้องการแก้ไขปัญหา	ความถี่
1	ต้นทุนการผลิตสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ	ปลอดภาษีนำเข้า	2
1	ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน	แหล่งเงินกู้ระยะยาวดอกเบี้ยต่ำ	2
2	เศรษฐกิจตกต่ำ	กระตุ้นเศรษฐกิจ	1